

PŘIPRAV SE K BOJI

Rebecca Brown

PŘIPRAV SE K BOJI

Rebecca Brown

PREPARE FOR WAR

Nezištné rozmnožování a kopírování povoleno autorem.

Všechna ostatní práva vyhrazena:

Pro více info. Kontaktujte www.SpiritLessons.com

Rebecca Brown, M.D. Wells of Joy Ministries P.O. Box 65
Clinton, AR 72031

Ráda bych vyjádřila svůj nejhlubší dík *Fredu Carterovi*
a Jacku Chickovi
za velkou práci, kterou si dali s ilustracemi a obálkou knihy.

PŘIPRAV SE K BOJI

Rebecca Brown

Pokračování knihy *Přišel osvobodit zajaté*.
Dr. Brownová na základě svých dlouholetých
zkušeností pomáhá k vysvobození z pout satanismu.

V této příručce duchovního boje se dozvíme:

- jak čelit Satanovi
- jak se vypořádat s nebezpečnými okultními naukami
- o propojení satanismu s hnutím New Age
- jak rozpoznat satanistické rituální zneužívání dětí a jak pomoci
- jak sloužit k osvobození ze zajetí okultismu
- jak vést lidi po osvobození a jak jim účinně pomáhat - problémy, o nichž se málokdy mluví
- a mnohé jiné

Víš, jak může Satan využít »vstupních bran«, např. jógy, imaginativních počítačových her, meditace, hudby aj. k tomu, aby zničil tvůj domov?

Satan tě nenávidí a chce tebe a tvou rodinu zničit.
PŘIPRAV SE K BOJI!

V první knize dr. Rebeccy Brownové se dozvíme o Elaine, která 17 let sloužila Satanu. Stala se jednou z nejvyšších čarodějníc USA. Pak se setkala s dr. Rebeccou Brownovou, věrnou služebnicí Krista. Došlo k boji na život a na smrt, v němž Rebecca téměř přišla o život. Nakonec Elaine boj vzdává a vydává život Kristu. Šokující expozé Satanových aktivit ve světě a v křesťanských církvích.

OBSAH

Úvod.....	
1. Musíš z města!.....	
2. Smlouva s Bohem.....	
3. Rok zápasů.....	
Státi.....	
5. Počátek moudrosti.....	
6. Oheň.....	
7. Naslouchat Bohu.....	
8. Modlitba.....	
9. Démoni v křesťanech.....	
10. Vstupní brány.....	
11. Svod.....	
12. Zkoušení duchů v církvi.....	
13. New Age. Zkoušení a svědectví.....	
14. Rituální zneužívání dětí.....	
15. Muž dvojí mysli.....	
16. Duch a duchovní svět.....	
17. Osvobozování.....	
Závěrem.....	

*Provolejte mezi pronárody toto: Vyhlaste
svatý boj, probudte bohatýry! Ať nastoupí,
ať přitáhnou všichni bojovníci!
Překujete své radlice v meče, vinařské nože v
oštěpy! Slaboch ať zvolá: »Jsem bohatýr!«
Pospěšte na pomoc, všechny okolní
pronárody, a shromážděte se! Přived sem,
Hospodine své bohatýry!
Ať se pronárody probudí
a přitáhnou do údolí Jóšafatu, zasednu tam
a budu soudit všechny pronárody vůkol.
Chopte se srpu, již dozrála žeň, pojd'te,
šlapejte, lis je už plný, kádě přetékají. Jejich
zlovůle je velká.
Davy a davy jsou v Dolině rozhodnutí a den
Hospodinův v Dolině rozhodnutí je blízko.
Joel 4,9-14*

Úvod

S velkou vážností a s těžkým srdcem píše tuto knihu, jak mi to Bůh položil na srdce. *Den Hospodinův v Údolí rozhodnutí* nadešel.

Zlo v naší zemi a v celém světě se projevuje v takové míře, že průměrný křesťan by se zděsil, kdyby jen otevřel oči. Jsme tak zaměstnáni a schováváme se ve svých útulných bytečcích, v našich útulných sborečcích nebo za spoustou projektů; avšak i kdybychom utíkali seberychleji, neunikneme - stejně uvidíme a uslyšíme, co se v naší zemi děje. Všemi sdělovacími prostředky a aktivitami milionů lidí k nám halasně proniká Satanovo prohlášení: »Služ mi, nebo zemři!«

Kdo bude lidi v *Údolí rozhodnutí* varovat? Kdo bude bojovat o jejich duše? Kdo jim řekne, že Satanu sloužit nemusí? Kdo má tolik víry, aby vzal Pánův meč a vytáhl do boje?

Jsme, draží, uprostřed války, ať se nám to líbí nebo ne; nemůžeme uniknout. Dny jsou zlé a čas je krátký. My sami jsme postaveni před rozhodnutí. Buď budeme sloužit Satanu, anebo se vezmeme meč a budeme bojovat. Mnozí z nás v tomto boji položí život.

Atak jsme postaveni před otázkou: Jaký je náš vztah Bohu? Znáš Ho osobně? Mluví k tobě? Chodíš s Ním? Jsi Mu dosti blízko, abys v autoritě Ježíše Krista mohl stát proti samé démonické moci tváří v tvář? Anebo hřích v tvém životě umožnil Satanovi aby tě napadl? Jestliže ano, pak nedoufej, že se mu budeš moci postavit. Co uděláš, když budeš postaven před rozhodnutí: obětovat sebe nebo vlastní děti? Dokážeš se i takovému zlu postavit? Jak tváří v tvář takovému zlu ob stojí lesk »křesťanských« televizních hvězd? Nemůže obstát. Tato kniha tě má pomoci připravit, abys tomuto zlu mohl čelit. Ježíš pro nás na kříži, když trpěl a zemřel, vše dokonal.

A obloupiv knížatstva i moci, vedl je na odivu zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj.

Koloským 2,15

Ted' záleží na nás, abychom měli k Pánu takový vztah, abychom i my mohli v drahocenném jménu a podivuhodné moci Ježíše Krista vítězit nad vládci a mocnostmi. Ale říkám ti vpravdě, bude-li ve tvém životě hřích a nebudeš-li mít s Pánem osobní vztah, pak *neobstojíš*, pak *tvé rozhodnutí* »v Údolí« bude špatné.

Tato kniha je pokračováním knihy *Přišel osvobodit zajaté*, které vypráví Elainin a můj příběh. Elaine, která sedmnáct let sloužila Satanu a byla jedna z nejvyšších čarodějnic ve Spojených státech, se se mnou střetla rok po ukončení mého lékařského studia. Toto střetnutí téměř vedlo k mé smrti. Avšak Elaine našla moc a lásku, která byla daleko větší než všechno, co jí mohl nabídnout mistr Satan. Odvrátila se od Satana a svým Pánem, Spasitelem a Mistrem učinila Ježíše Krista. Od onoho nádherného dne, kdy byla Elaine definitivně osvobozena ode všech démonských duchů, uplynulo sedm dlouhých let. Jaká dobrodružství jsme od té doby zažily!

Náš běh je téměř u konce; víme, že Bůh si nás brzy přivede domů. Je naším přáním, abychom ti, čtenáři, něco z poznání, které nám Bůh během našich bojů dal, zanechaly. Naše srdce jsou zarmoučena nad tolika lidmi spěchajícími do pekla.

Modlím se, aby Pán tuto knihu použil, aby ti pomohla vzít jeho meč a vyjít do boje. Jsi ochoten dát svůj život, aby tvá duše mohly poznat Ježíše Krista?

Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.

Jan 15,13

Nakonec bych tě chtěla vyzvat:

Kde stojíš v Údolí rozhodnutí ty?

KAPITOLA 1

»Musíš z města!«

V tmavé hale byl klid. Bylo slyšet jen měkké našlapování gumových podrážek. Dvě postavy v bílém unaveně kráčely k pohotovostním pokojům. Jednu z nich, Rebeku, přepadla jakási tíseň, neblahé tušení. Její společník se náhle obrátil, popadl ji za ramena a prudce ji zastavil. Když ti dva stáli proti sobě, vzduch byl nabitý napětím. Rebeka s údivem pozorovala ve tváři druhého lékaře strach.

»Rebeko,« šeptal vtíravým hlasem, »ještě tento týden musíš z města! Pro mě a za mě třeba řekni, že ti náhle onemocněla nebo zemřela matka - cokoli, ale musíš z města pryč, závisí na tom tvůj život!«

»Ale Time, přece víš, že tenhle týden mám každý třetí den noční na pohotovosti - odejít z města nemůžu. A proč bych měla?«

»Musíš mi věřit - když zůstaneš, oni tě zabijí. Na Velikonoce musíš zmizet. Víc ti nemůžu říct.«

»Ach, myslím, že jsi byl na zasedání Bratrstva. Mám být letos jedna z obětí na Černé mši? Ty víš, že nemohu odejít, Elaine je příliš nemocná, aby odešla z nemocnice. V žádném případě ji nenechám samotnou.«

»Ano, já vím, tu zabijí taky, tady v nemocnici. S ní to bude relativně snadné, ale ty...«

»Poslyš, Time, děkuji ti, že riskuješ život, ale já pryč nemůžu...«

»Rebeko, neblázni! Když zůstaneš, nic tě nezachrání!«

»Ó ano, můj Mistr mě ochránit může. Time, copak nechápeš? Sloužíš falešnému pánu. Satan tě zničí! Ježíš tě tak miluje, že za tebe umřel! Nechceš si to rozmyslet a obrátit se k Němu?«

»To nejde. Od nich se nikdo živý nedostane!«

»Ale Elaine se to podařilo.«

Rysy v Timově tváři ztvrdly, napřimil se a v jeho tváři se zračil chlad. »Jo, jen se na Elaine podívej. Co z toho má! Všechno ztratila a pravděpodobně stejně nebude žít. Příliš jsem investoval: kariéru, rodinu, všechno. Nechci o to přijít. Rebeko, když tak budeš pokračovat, zničíš si kariéru a všechno ztratíš. Proč jsi tak bláhová? Zahazuješ všechno, pro cos tak tvrdě pracovala. Jsi hloupá!«

»Boží moudrost je pro lidi bláznovství, Time. Co ti pomůže, když získáš celý svět, a nakonec budeš muset celou věčnost hořet v pekle? Musíš pochopit, že Satan tě ve skutečnosti nenávidí a že se tě chystá zničit!«

»No, nedá se zrovna tvrdit, že ten tvůj Ježíš toho zas tak strašně pro Elaine udělal. Co odešla, nejenže všechno ztratila, ale teď je už skoro šest měsíců v nemocnici - a tebe teď odtud vyhodí, jestli o ni budeš dál bojovat! Máš přece zdravý rozum, Rebeko! Víš, že tady máš nejlepší možnosti, mohla bys udělat kariéru, a dokonce bys mohla být slavná. Já tě prostě nemůžu pochopit!«

»Skoda, vím, že nemůžeš. Ale budu se dál modlit, abys jednou přece jen pochopil, a pak si na náš rozhovor vzpomeneš. Až budeš na dně, Time, pamatuj na to, že tě Ježíš miluje. Satan tě nenávidí a vždycky lže!«

Výraz v Timově tváři ztvrdnul a do jeho hlasu vstoupila zloba: »Dobrá, nechme to být. Za svou smrt si můžeš jen a jen sama. Nemůžeš říct, že tě nikdo nevaroval!«

S těmito slovy se otočil a rychle odešel do svého pohotovostního pokoje a tiše, s konečnou platností zavřel dveře. Rebeka pohlédla na hodinky. Byly čtyři hodiny ráno. Povzdechla si. Za dvě hodiny bude muset být fit a začne další den. Jestli jí ovšem někdo nezavolá.

Rozmluva s Timem ji roztřásla více, než na sobě dala znát. Věděla, že to mínil naprosto vážně. Nacházela se ve smrtelném nebezpečí. Tim, kolega z nemocnice, kterému Rebeka asistovala, byl vysoce postaveným satanistou. Dnes v noci se to potvrdilo. Nemohl by vědět, že Rebeka má být jednou z obětí, kdyby nepatřil k členům Rady, ovládající velký a mocný místní kruh satanistů. Jako lékařka věděla, že Elaine nemá velkou naději na uzdravení a kolegovy poznámky o ní se dotkly bolavého místa, kolem něhož její ustarané myšlenky již celé dny kroužily. Proč nemohly, co se týče Elaine, dosáhnout vítězství? Od svého osvobození takřka před rokem byla Elaine skoro pořád v nemocnici a právě teď byla v kritickém stavu. Boj byl nelítostný a obě byly vyčerpané a sklíčené. Byla blázen?

Vešla do svého pohotovostního pokojíku a v slzách padla na kolena na studenou tvrdou podlahu vedle úzkého lůžka. »0 Bože,« plakala, »činím tvou vůli?« Když Rebeka předložila své pochybnosti a

obavy Pánu, putovala v myšlenkách zpět k posledním událostem ve svém životě: Elainino obrácení z jedné z nejvyšších pozic satanismu v USA. Osm týdnů trvající děsivý boj s démony v Elaine, až konečně byla úplně svobodná. Spolu s Elaine si myslely, že definitivním osvobozením skončí potíže. Jak velice se mýlily! Boj jakoby teprve začal. Byly neustále obtěžovány démony i lidskými duchy a osobami, kteří je napadali ze všech stran. Tělesně se Elaine vedlo trvale špatně a posledních šest měsíců dokonce ležela v kritickém stavu v nemocnici.

»Má to všechno takhle skončit?« ptala se Rebeka. »Otče, je to tvá vůle, abychom teď položily život?«

Náhle k ní zcela jasně promluvil Duch svatý: »Dítě, vzpomeň si na smlouvu.«

Smlouva! Jak na ni mohla zapomenout? Otec to vše už před měsíci zahrnul do svého plánu. Není divu, že boj je tak urputný. Rebeka se zvedla, posadila na kraj lůžka a v úsměvu si setřela slzy; prostoupil jí pokoj, který může dát jen Ježíš Kristus.

Její myšlenky putovaly zpět k oné osudové noci před téměř šesti měsíci. Zdálo se, že onen víkend Elaine svou svévoli vyhnala do krajnosti. Pán jednou v pátek večer mluvil k Rebece a řekl jí, že nařídil Elaine, aby s ním uzavřela smlouvu, aby ji chránil před nastávajícím útokem místních satanistů. Elaine se zdráhala, tvrdošíjně stála na tom, že za ochranu jich obou bude bojovat sama. Všechna její hrdost a svévole se za sedmáct let služby Satanu rozhojnila a nebyla dosud zlomena.

Po večeři Rebeka na toto téma promluvila s Elaine. Seděly v pokoji na pohovce a probíraly to.

»Elaine, Otec mi dnes řekl, že ti uložil, abychom s ním uzavřely smlouvu, aby nás chránil před nastávajícím útokem místních satanistů. Ty jsi to odmítla. Je to pravda?«

»Ano, připadá mi to jako urážka. Můžu bojovat a ochránit nás. Svého nepřítele dobře znám. Když jsem mu sedmáct let sloužila, tak ho asi budu znát. Nejsem přece slaboch. Proč mám utíkat k Bohu?«

»Elaine, *nemůžeš* neposlechnout Boha!«

»Proč ne? Když mi Satan něco poručil a já to nechtěla udělat, tak jsem to neudělala. Bůh mě urazil. Proč bych jemu měla říkat, aby nás ochránil, když to můžu udělat právě tak dobře já?«

»Ale Elaine, Satan není Bůh. Je jenom stvoření. Bůh je Bůh. Boha *nemůžeš* neposlechnout!«

V průběhu sporu byla Rebeka stále zklamanější a Elaine stále svéhlavější. Náhle pokoj osvítilo jasné světlo: v pokoji se zjevila zářící postava v bílém rouchu s tasaným mečem. Anděl byl vysoký, velmi vysoký. Hlavou se téměř dotýkal stropu. Vyzařovala z něj moc a vyhlížel hněvivě. Pleť měl bronzovou a meč v jeho ruce se skvěl pronikavým bílým světlem. Rebeka chtěla promluvit, ale anděl ji přerušil slovy: »Pokoj s tebou, ženo, jsem služebník nejvyššího Boha, Ježíše Krista Nazaretského, který se narodil z panny, byl 33 roků na zemi v těle a pro tvé hříchy zemřel na kříži. Tento Ježíš, který teď sedí na výsosti po pravici Otce, je můj Mistr. Bůh Otec mne vyslal, abych tuhle tu, která je tak vzpurná a neposlušná, zabil. Rozhněvala Boha.«*

* Tímto objasněním identity Ježíše Krista jako svého Mistra se anděl právoplatným způsobem prokázal. Na základě tohoto prohlášení jej Rebeka akceptovala jako anděla Páně. To souhlasí s Písmem, které říká: »Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušete duchů, jsou-li z Boha... Všeliký duch, který vyznává Jezukrista v těle příšlého, z Boha jest.« (1. Janův 4,1-2) Démoni se pokoušejí vystupovat jako »anděle světla«

(2. Korintským 11,14).

Je velmi důležité použít tento Bohem daný test u *každého* ducha.

Rebeka seděla s otevřenými ústy, když Elaine vyskočila. Se svými 160 centimetry působila Elaine vedle obrovského anděla jako trpaslík, ale to ji nemohlo zadržet. Pohrozila mu pěstí a řekla: »O.K., ty chlape obrovská, však uvidíme, co se skrývá za tvou vyřídilkou!«

Rebeka s hrůzou vyskočila z pohovky k Elaine. Popadla ji za šiji a stáhla na pohovku. »Elaine, buď zticha! Teď si tady sedni a drž už jazyk za zuby!«

Pak se Rebeka od Elaine i anděla odvrátila a vrhla se tváří k zemi. Elaine na ni hleděla s otevřenými ústy. »0 Otče,« volala Rebeka, »ty jsi Bůh spravedlivý a milostivý. Ve jménu tvého Syna Ježíše Krista tě prosím: Ať tvůj hněv dopadne na mě. Ty jsi absolutně spravedlivý. Máš plné právo uvalit svůj soud na svou služebnici Elaine - a přece tě, Otče, velice prosím, abys to zvažil. Jestli Elaine zabiješ, Satan a jeho služebníci řeknou, že tvoje ruka je příliš krátká, než aby mohla vysvobodit z říše Satana. Otče, prosím, shlédni na prosbu své služebnice, a ať tvůj spravedlivý hněv dopadne na mne. Nezabíjej

Elaine.«

Anděl vsunul meč do pochvy. »Vstaň, ženo,« řekl. »Bůh tvou prosbu vyslyšel.« Pak zmizel.

Když se Rebeka pomalu zvedala, Elaine se zeptala: »Co se to vůbec dělo, proč ten anděl tak najednou zmizel? A co to bylo, že Boží hněv nemá dopadnout na mě, ale na tebe?«

Rebeka si šla pro bibli. »Dovol, Elaine, něco ti ukázu.«

Nebo vzpoura jest takový hřích jako čarodějnictví, a přestoupiti příkázání jako modlářství a obrazové.

1. Samuelova 15,23

»A podívej se na verš před tím, Elaine.«

Aj, poslouchati lépe jest nežli obětovati...

1 Samuelova 15,22

»Vzpoura je *hřích*, Elaine. Vzpouřu Bůh u svých služebníků *nestrpí*. Pokaždé, když se bouříš proti Bohu, je to zrovna tak hřích, jako bys znovu čarovala.«

»No dobrá, dobrá, ale proč má Otcův hněv dopadnout na tebe?«

No, jen jsem si vzala příklad z Mojžíše. Po celou dobu, co vedl Izraelity pouští, často se proti Bohu bouřili. Pokaždé se Bůh rozhodl, že je všechny vyhladí a místo nich si vzbudí národ z Mojžíše. Mojžíš se však za ně přimlouval a úpěnlivě Boha prosil, aby je nezničil. V Exodu 32 Mojžíš dokonce prosil Boha, aby ze své knihy vymazal jeho jméno, kdyby neměl svému lidu odpustit. Numeri 14 shrnuje Mojžíšovu argumentaci zřejmě nejlépe:

I řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokavadž popouzení mne bude lid ten? A dokud nebudou mi věřiti pro tak mnohá znamení, kteráž jsem činil uprostřed nich? Raním jej morem a rozženu jej, tebe pak učiním v národ veliký a silnější, nežli jest tento. I řekl Mojžíš Hospodinu: ...Když tedy zmoříš lid ten, všechny až do jednoho, budou národové, kteříž slyšeli pověst o tobě, říkat: Protože nemohl Hospodin uvésti lidu toho do země, kterouž jim s přísahou zaslíbil, zmrdoval je na poušti.

Numeri 14,11-16

Musíšbýt pevná v Pánu, aby mnoho dalších, následujícíce tvého příkladu bylo zachráněno ze Satanova království. Tvá vzpurnost musí být zlomena. Jinak Pánu sloužit nemůžeš. Ten anděl by tě opravdu zabil, on vůbec nežertoval. Pán má plné právo tě zabít. Ty jsi zvyklá bojovat proti démonům, já vím, ale Pánovi andělé jsou úplně jiní. Proti andělu nemůžeš bojovat, andělé bojují mocí Boží a poslouchají jenom Jeho\«

»A co se teda teď stane?«

»To nevím. Ale ty žiješ a anděl mi řekl, že má prosba byla vyslyšena. Budeme jenom čekat na Pána a uvidíme.«

»Jo, *čekat na Pána*, právě to mi jde na nervy,« zareptala Elaine, otočila se a zamířila si to k posteli.

Elaine byla zvyklá sloužit někomu, koho mohla vidět a s kým mohla přímo komunikovat. Byla také zvyklá vidět demony a mluvit s nimi. Byla také zvyklá dělat si, co se jí zachtělo. Chodit ve víře, přijímat příkazy Boha, kterého nemohla vidět~ to bylo něco úplně jiného. Tak jako mnozí jiní sloužila Satanu kvůli moci, kterou od něho dostala, aby si mohla dělat, co chtěla *sama*. Sloužit Bohu a činit jen *Jeho vůli*, to byl úplně jiný životní styl, a bylo pro ni velmi obtížné to přijmout.

Na následující ráno Rebeka nikdy nezapomene. Měla volno a umývala v kuchyni nádobí od snídaně, když tu ji náhle zasáhla ta nejpodivnější nemoc, s jakou se kdy setkala. »Pane,« ptala se, »je to od Satana?«

»Ne, to je má odpověď na tvou prosbu,« bezprostředně odpověděl Duch svatý.

Během pár minut bylo Rebece tak špatně, že se nemohla udržet na nohou. Měla vysokou horečku a blouznila. Každou kost, kloub a sval v jejím těle zachvátila palčivá bolest. Každé nadechnutí jí způsobovalo nesnesitelnou bolest. Jen se sesula na postel a svinula se do tichého klubíčka bolesti.

Krátce nato vešla do kuchyně Elaine a dívala se po Rebece. Pán jí okamžitě objasnil, co se Rebece stalo. Asi po čtyřech hodinách se Rebeka vzpamatovala natolik, že si uvědomila, že vedle jejího lůžka klečí Elaine a tiše pláče. Mohla jen zachytit její tichou modlitbu: »O Otče, prosím, odpusť mi. Vidím, jak ohavné jsou moje hříchy. Vždycky, když jsem ti neposlušná, tak to odnese někdo jiný, především

Ježíš. O Bože, nezasloužím si to, ale prosím, odpusť mi a uchraň Rebeku před smrtí!«

Elainina vzpurnost byla konečně zlomena! V odpověď na její modlitbu stáhl Pán svou ruku z Rebeky, takže se za den zotavila. Příštího dne v neděli, si Elaine zapsala do zápisníku:

Nebeský Otče, poslušný Tvého příkazu uzavírají Tvoje služebnice
Rebeka a Elaine s Tebou smlouvu, abys je ochránil před
nastávajícími útoky Satanových služebníků. Prosíme Tě o Tvou
ochranu a děkujeme Ti ve jménu Tvého Syna Ježíše Krista.

Pak pod to Elaine připsala datum. Po ranní bohoslužbě šly obě k oltáři a zápisník položily před Pána. Obě jej podepsaly a modlitbou se odevzdaly Pánu, poslušný Jeho příkazu.

Když téměř po půl roce seděla Rebeka v šerém pokoji na pohotovosti a uvědomila si, že právě pro tuto chvíli jí a Elaine Pán přikázal, aby s Ním uzavřely smlouvu. Otřásla se, když pomyslela na to, jaké důsledky by to mělo, kdyby Elaine tehdy odmítla Pána poslechnout. Teď věděla, co má udělat.

Brzy ráno zvládla vizitu a podařilo se jí včas opustit nemocnici, aby mohla zajet do sboru, kde byla Elaine osvobozena. Dorazila tam v druhé polovině bohoslužby. Po nedělní bohoslužbě jako obvykle pastor Pat vyzval každého, kdo si přeje modlitbu, aby šel k oltáři. Rebeka držela v ruce Elainin zápisník. Šla dopředu, poklekla a položila zápisník před sebe na oltář. Slzy jí stékaly po tváři, když se tiše modlila k Bohu:

»Ó Pane, prosím, pohlédni na své služebnice. Ty víš, že nás Satan chce zabít...« Ještě než mohla cokoli dalšího říci, bylo jí náhle dovoleno nahlédnout do duchovního světa. Okamžitě se octla v Božím trůniním sále. Slyšela Satana stojícího před Pánem, jak žádá o Elaine a o ni.

»Zádám o tvoje služebnice. Jedna se na mně dopustila zrady a obě se smluvily, že ti budou sloužit až na smrt. Já jim nevěřím. Lžou. Chci si je vyzkoušet. Dovol mi, aby je moji služebníci obětovali na této černé mši - a uvidíš, jak je jejich oddanost k tobě povrchní.«*

Pán se obrátil k Rebece: »Ženo, co na Satanovu žádost říkáš?«

Rebeka vytáhla zápisník. »Otče, ty znáš naše srdce. Chtěla bych ti předložit tuto smlouvu, kterou jsi s námi uzavřel. Elaine a já jsme uposlechy tvého příkazu a uzavřely tuto smlouvu, kterou ti teď uctivě ve jménu Ježíše Krista, tvého Syna, předkládám.«

Pak bylo ticho. Po celou tu chvíli mlčení, která Rebece připadala tak dlouhá, ani nedýchala. Pak uslyšela, jak se Otec obrací na Satana a říká: »Copak nevíš Satane, že já smlouvy *vždycky* dodržuji? S těmito svými služebnicemi jsem uzavřel smlouvu, zeje před útokem tvých služebníků ochráním. Jejich život mít nemůžeš. Tvoji služebníci na ně nemohou. Já držím slovo. Odstup ode mne.«

Ihned byla Rebeka zpět ve fyzickém světě. S radostí si připomněla vzácný verš v listu Židům:

Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v čas příhodný.

Židům 4,16

*»I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí.«

(Zjevení 12,10)

Bůh držel své slovo, budou v bezpečí. Po celou cestu domů chválila Pána za Jeho dobrotu.

KAPITOLA 2 *Smlouva s Bohem*

Máme podivuhodného Boha, který se svým lidem rád uzavírá smlouvy. Celá bible je příběhem o tom, jak Bůh se svým lidem uzavírá smlouvy. Předchozí kapitola líčí pouze jeden takový případ. Máme Boha, který už na samém začátku zná konec. Věděl, že Satan požádá o můj život i život Elaine, a proto nás asi před šesti měsíci požádal, abychom s Ním uzavřely tuto smlouvu. Satan se o ní

dozvěděl teprve toho dne, kdy žádal o náš život. Vůbec nepochybují o tom, že kdybychom Boha neposlechly a tuto konkrétní smlouvu s Ním neuzavřely, byly bychom zabity satanisty jako oběti na jejich černé mši. Ach, jak nevyzpytatelná je moudrost našeho podivuhodného velkého Boha!

Pojednáme blíže o tomto důležitém principu. Mnoho, mnoho křesťanů nemá vůbec ponětí o tom, že Bůh touží uzavírat se svým lidem smlouvy, a tak nejsou k vedení a k hlasu Ducha svatého v této oblasti vnímaví.

Podívejme se, co na toto téma říká Boží slovo. Za vlastní dar Ježíše Krista je považována »nová« smlouva Boha s lidmi:

Ale summa toho mluvení jest, že takového máme nejvyššího kněze, kterýž se posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích, služebník jsa svatyně a pravého toho stánku, kterýž Pán vzdělal, a ne člověk... Nyní pak tím důstojnějšího došel úřadu, čímž i lepší smlouvy prostředníkem jest, kterážto lepšími zaslíbeními jest utvrzena.

Židům 8,1-2.6

Tato »lepší smlouva« se vztahuje k Božím zaslíbením, která naplnil Ježíš, když zaplatil za naše hříchy na kříži, aby nás uvedl do postavení synů a dcer Božích a spoludědiců Kristových na věčnosti.

Přijde z Siona vysvoboditel a odvrátí bezbožnosti od Jákoba. A tatoť bude smlouva má s nimi, když shladím hříchy jejich.

Římanům 11,26-27

Bůh uzavře smlouvu s každým z nás, když poprosíme Ježíše, aby nám odpustil naše hříchy a stal se naším Pánem, Spasitelem a Učitelem. Mnoho křesťanů zůstane v tomto bodě stát, ale to není touha Božího srdce. Dostali jsme takovou výsadu, že Bůh má zvláštní plán a zvláštní povolání pro život každého z nás. Jestliže chceme být svými životy Činiteli Jeho vůle, Bůh s námi bude velmi často hovořit skrze Ducha svatého. Pochopíme, že On touží uzavřít s námi smlouvu, stejně jako ji uzavřel s Noe, Abrahámem, Mojžíšem, Jozue a dalšími, jak je zapsáno v Písmu.

Uzavírání smluv s Bohem bylo velmi důležitou součástí mého života. Jednou z nejdůležitějších, která mi byla podmínkou stability během posledních sedmi let intenzivního boje se Satanem. Dovolte mi podělit se o některé z těchto mých smluv v naději, že vám pomohou porozumět tomuto důležitému principu.

Jsem dítětem smlouvy. Když se moji rodiče brali, bylo jim třicet šest let. Oba byli křesťané. Můj bratr se jim narodil, když mamince bylo čtyřicet let a lékař jí řekl, že už nebude moci mít děti. Pochopitelně ona ani můj otec z toho nebyli šťastni. Asi tak za rok šli maminka s tatínkem na kolena a uzavřeli s Pánem smlouvu. Slíbili Mu, že dá--li jim ještě jedno dítě, budou tomu rozumět tak, že toto dítě přišlo na svět jen proto, aby po celý život sloužilo Pánu. Řekli Pánu také, že dítě by nepatřilo jim, ale Jemu, a zeje budou vychovávat v souladu s touto smlouvou.

Drželi slovo a Pán držel své. Tím dítětem, které jim Pán dal, jsem byla já. Satan se mne hned od začátku snažil zabít. Rodičům bylo řečeno, že se nedožijí prvních narozenin. Avšak Bůh smlouvu zachovával. Nevzpomínám si, že by se mi jedinkrát za celý život vedlo zdravotně dobře. Boj začal hned od počátku, protože Satan byl rozhodnut mne zabít. Větší část dětství jsem strávila v nemocnicích. Nevím, jak se matka vyrovnávala s dítětem, které bylo stále nemocné. Rodiče prostě důvěřovali, že Bůh ze své strany smlouvu dodrží, a také ji dodržel. Žila jsem.

K mým nejranějším vzpomínkám patří, jak mi matka zcela prozaicky vyprávěla o smlouvě, kterou o mně uzavřela s Bohem. Mnohokrát mne vzala za ramena, dívala se mi zpřímá do očí a řekla: »Dcero, ty nám nepatříš; ty patříš Bohu. Ty jsi přišla na svět jen proto, abys celý život sloužila Pánu Bohu. Nikdy na to nezapomeň.«

Od nejtělejšího věku mi vyprávěli evangelium. Vzpomínám si, že když mi byly čtyři roky, prožívala jsem takovou úzkost nad svými hříchy, že mne Duch svatý usvědčil, že potřebuji Spasitele. Živě si vzpomínám, že jsem trávila celé večery v ložnici na kolenou v slzách nad svými hříchy, až konečně jednoho dne mi Bůh potvrdil, že je skutečný, že Ježíš Kristus je skutečný a že zemřel na kříži, aby mé hříchy smyl. Jaká to byla pro mne a pro mé rodiče radost, když mě nakonec Bůh upokojil, že se Ježíš stal mým Spasitelem. To bylo krátce před mými pátými narozeninami.

Léta mýjela a objevovaly se problémy. Náboženská skupina, kam moji rodiče patřili, se přiklonila

ke zlému a byla ovládána démony. Tvrdili, že jsou jedinou skupinou na světě, která zná *pravdu* a dostane se do nebe. Rozmohlo se tam opilství a smilstvo a já byla vyvrhelem. Ve skupině i mimo ni. To mne stálo mnoho proplakaných hodin, ale Bůh držel smlouvu a před hříšnými vztahy mne uchránil.

Myšlení lidí ve skupině ovládali démoni tak silně, že každý byl opanován strachem, i moji rodiče. Skupina se stala přísně ovládaným kultem. Členové byli vyučováni, že přijdou o spásu, když skupinu opustí nebo neposlechnou vůdce. Avšak matka mi už od dětství vštěpovala, že *vždycky* jsem zodpovědná za všechno, co dělám a říkám, přímo Bohu. Že se nemám pouze vězt se skupinou a že musím studovat Boží slovo (bibli) a sama podle Božího slova rozhodovat, co je správné a co zlé. Netušila, že tímto vyučováním mne ze skupiny, která byla celým jejím životem, přímo vyvede ven.

Je zajímavé když se teď dívám zpět, uvědomuji si, že už v dětství mi Pán dal dar rozeznání duchů. Nevěděla jsem, co to je, protože nás učili, že dary Ducha svatého v naší době už nejsou. Vzpomínám si, kolikrát jsem přišla ze shromáždění domů, vzlykala jsem a musela se vyplakat: »Tati, tati, bylo tam něco zlého, já to cítila!« Téměř vždy, když jsme šli do shromáždění, mi bylo přímo fyzicky zle, ale rodiče nechápali, co se děje.

Když přišly potíže pubertálních let, rodiče i já sama jsme na smlouvu zapomněli. Bůh však nikoli. On smlouvu zachoval! Když mi bylo dvacet šest, konečně jsem všechny vazby ke skupině, v níž jsem byla vychovávána, zřetřela, odešla z domova a začala studovat na lékařské fakultě. Žila jsem ve velkém vysokoškolském areálu a přirozeně mě vzrušovaly velké možnosti, které se přede mnou otvíraly. Chtěla jsem je všechny prozkoumat. *Avšak* Bůh pamatoval na smlouvu, kterou učinil s rodiči. Už v prvním týdnu studia Bůh položil svou ruku na můj život tak mocně, že jsem se cítila hrozně. Věděla jsem, že nejsem před Bohem v pořádku, ale nevěděla jsem, co s tím. Byla jsem vyděšena k smrti, že bych měla jít do nějakého jiného sboru, protože skupina, v níž jsem vyrůstala, učila, že formální církve, které mají pastora, se nacházejí v hříchu proti Duchu svatému, a kdyby kdokoliv z nás do takové církve šel, Pán by ho na místě usmrtil nebo předal Satanu, aby ho trápil. Toto učení bylo zcela bludné. Ale já si nebyla jistá a jít do jiného společenství mi připadalo strašné. Konečně po dvou týdnech trápení jsem poprosila dvě kolegyně, které se mnou bydlely na pokoji, aby se mnou šly na shromáždění. Nijak se toho neobávaly. Obě vyrůstaly v církvi. Ani jedna nebyla křesťankou.

Šly jsme najedno malé shromáždění na univerzitě. Bylo pro mne velkou úlevou, že mne Pán na místě nezabil, ba ani když jsem mluvila se samotným pastorem! Od něho jsem se poprvé v životě dozvěděla, že je možné mít s Pánem osobní vztah. Takový, kdy On mluví a komunikuje s námi právě tak, jak to činil s biblickými postavami. Pastor ovšem také zdůraznil, že takovýto vztah s Bohem nemůžeme mít, dokud se Mu plně nevydáme. Podobné učení jsem ještě neslyšela. Poprvé v životě jsem u této skupiny křesťanských studentů viděla a zakusila Boží lásku. Viděla jsem pastora a jiné, jak žijí v těsném spojení s Pánem, a po takovém vztahu s Bohem mé srdce volalo.

Právě kvůli tomu úplnému vydání jsem váhala. Nahánělo mi to hrůzu, ale věděla jsem, že nemám na vybranou. Konečně ke konci prvního semestru jsem to už nemohla vydržet. Celou noc před závěrečnou zkouškou z histologie jsem prochodila po chodbě v slzách a trápila se, místo abych se připravovala na zkoušku. Nakonec, když už začínalo svítat, vzala jsem papír a napsala na něj všechny oblasti svého života.

Kariéra, rodina a blízcí, to, kde budu žít a pracovat, jestli budu mít přátele, věci týkající se mého fyzického těla, má pověst, a to, co pro mne bylo nejtěžší, jestli se provdám. Všechno to jsem vydala Pánu. Papír jsem podepsala a připsala datum. Byla jsem si naprosto jista, že když jsem konečně učinila takové radikální a úplné vydání, osvítil mne blesk a já padnu na tvář a budu mluvit v jazycích. Konec konců tak se to stávalo ve všech knihách, které jsem četla. K mé hrůze se nestalo nic! Ani jsem nepocítila, že by se něco změnilo! Učinila jsem velké vydání Pánu. A očekávala jsem, že On na oplátku udělá nějaký zázrak, avšak nerozhodl se tak. Byla jsem zdrcená.

Nějak se mi podařilo závěrečnou zkoušku udělat a pak jsem jela na dva týdny na Vánoce domů. Celé dva týdny jsem strávila v slzách a v půstu ve své ložnici. Byla jsem téměř bez sebe. Dostala jsem se tak daleko, že mě úplně stravovala touha po osobním vztahu s Pánem. Prostě už jsem bez toho nemohla žít! Moji rodiče z toho byli zcela zmateni! Mysleli si, že jsem se ze stresu školy zbláznila. Prostě nedokázali pochopit, o čem mluvím.

Konečně, dva dny před koncem prázdnin, jsem se sbalila a vrátila na kolej. Nikdy nezapomenu na den, který následoval. Šla jsem za pastorem té skupiny a v jeho kanceláři jsem mu v pláči vyprávěla o tom, jak jsem se vydala Bohu, a o tom, že se nic nestalo. Bůh ke mně ani jednou nepromluvil, ani jsem nepocítila, že by se něco změnilo. Pastor se usmíval.

»Vsadím se, že sis myslela, že do tebe udeří hrom a ty začneš mluvit v jazycích, že?«

»No ano, copak to tak vždycky není?«

»Ne. Bůh je Bůh a dělá, jak *On* uzná za vhodné. On působí v životě každého člověka jinak. Písmo říká: '...Naplnění buďte Duchem'. (Efezským 5,18) Poprosila jsi Pána, aby tě naplnil svým Duchem a úplně ses Mu vydala. Teď musíš na kolena a ve víře Mu děkovat, že své sliby plní, a prosit Její, aby v tvém životě konal, jak chce *On*. Pak uvidíš, jak se tvůj život změní.«

Děkuji Bohu za moudrost tohoto pastora. Udělala jsem jak mi poradil a do tří týdnů byl ze mě jiný člověk. První změnou byl neuvěřitelný hlad po četbě a studiu Božího slova. Poprvé jsem přečetla celou bibli. Pán brzy upoutal mou pozornost na četné oblasti mého života, které jsem Mu neodevzdala. A asi měsíc poté, co jsem se Mu úplně vydala, ke mně poprvé promluvil. (Podrobněji na téma naslouchání Bohu naleznete v 7. kapitole.) Pak se můj vztah k Bohu rychle rozvíjel.

Očekávání silného citového prožitku doprovázeného mluvením v jazycích mne přivádí k důležitému bodu. Satan oblast darů Ducha svatého, »křtu v Duchu svatém«, jak to někteří nazývají, napadá více než kterékoli jiné, zvláště v posledních dnech. Většina charismatiků si přeje *moc bez kříže*. Žel, specializují se na citové zážitky. I fundamentalisté kříž odmítají když říkají, že v současné době moc není nutná. Oba postoje jsou nesprávné. Problém, který my lidé máme, vždycky byl a bude v tom, že *Bůh je Bůh*. Bůh nám *nemusí skládat úcty* a my Ho v žádném případě *nemůžeme* ovládat. Nemusí dělat nic, o čem si myslíme, že by dělat měl. Dary Ducha svatého jsou prostě dary, které nám jsou dány a které působí tehdy a tak, jak chce Duch svatý, *nikoli* jak chceme my. Dary si nemůžeme přivolat, ani je donutit k tomu, aby v našem životě fungovaly, jak se nám zachce. Působí, *pouze* když chce Bůh. Musíme být poslušní a věřit. Součástí této víry je pochopit a uznat, že dary působí *pouze* tehdy, když chce Bůh. Zdá se, že křesťané tráví značný čas tím, že se snaží formulovat doktríny jak obejít svrchovanost Boží. To prostě nejde. Čím dříve toto přijmeme, tím dříve vstoupíme do užšího osobního vztahu s Bohem.

Má první smlouva s Bohem byla z doby, kdy jsem byla spasena. Mou druhou smlouvou bylo, když jsem učinila Ježíše svrchovaným Pánem svého života, když jsem se Mu plně vydala. Iniciátorem obou těchto smluv jsem byla já. Všechny další smlouvy, k nimž došlo v následujících letech, inicioval Bůh. Mám za to, že Bůh chce, aby ty první dvě smlouvy inicioval každý člověk sám. Ostatní pak převezme Bůh. Rodiče žádali Boha o smlouvu, k níž dal svůj souhlas tím, že u mé matky učinil zázrak druhého otěhotnění. Třetí velkou smlouvu, kterou jsem s Bohem uzavřela, bylo, když jsem přijala Jeho výzvu, abych vstoupila do duchovního boje. Napsala jsem o tom ve své první knize *Přišel osvobodit zajaté**. K této třetí smlouvě došlo pět let po té druhé.

Na Boží pokyn jsem přiměla Elaine, aby se nastěhovala do mého domu, aby byla chráněna před útoky satanistů. Po krátkém období, kdy nás Bůh zachoval v bezpečí, a my čekaly, co bude dál, nastal boj s démony v Elaine. Když se teď zpětně dívám, jak to tehdy bylo, uvědomuji si, že než jsem přikročila k tomuto boji, potřebovala jsem další smlouvu s Bohem. Právě takovou, jakou Bůh uzavřel s Jozuem, než překročil Jordán a dobyl Jericho. Bůh asi dva týdny udržoval démonické duchy v klidu, dokud jsem se k této nové smlouvě neodhodlala.

V té době ke mně Bůh mluvil velmi jasně a řekl mi, že si přeje se mnou uzavřít smlouvu. Podmínkami této smlouvy bylo: za prvé jsem měla svůj život plně odevzdat Bohu, aby si mne mohl v každém směru použít tak, jak to *On* bude považovat za správné. Abych mohla bojovat přímo proti Satanu a jeho démonům. Za druhé jsem si musela uvědomit, že takovéto odevzdání si vyžádá velmi vysokou cenu. Nakonec položím kariéru, rodinu, všechny přátele a téměř vše, co je mi drahé. Budu také muset hodně tělesně a duševně trpět. Avšak Bůh slíbil, že po celou tu dobu bude po mém boku, hlubokým a osobním způsobem se mi zjeví tak, jak by to žádnou jinou cestou nebylo možné. Mnoho duší bude zachráněno, mnoho duší se dostane ze Satanova zajetí. Bůh mi dal také jasně najevo, že tato smlouva pro můj život byla *Jeho* první volbou. Požehnal by mi i tehdy, kdybych se rozhodla pro onkologii, jak jsem původně chtěla. Bez této smlouvy bych ovšem Boha nepoznala tak intimně, jako když projdu protivensstvím duchovního boje. Bylo to těžké rozhodnutí!

Přes týden jsem s tím rozhodnutím zápasila, počítajíc, jak nejlépe jsem uměla, co mě to bude stát. Věděla jsem, o tom nebylo pochyb, že jakmile jednou takovou smlouvu uzavřu, pak už nebude cesty zpět. Až půjde do tuhého, už si to nebudu moci rozmyslet. Kdybych si to přece jen rozmyslela, ztratila bych svůj vztah k Bohu, a to bych nevydržela. Nakonec, když týden minul, šla jsem na kolena a učinila s Bohem tuto smlouvu, což provždy dalo mému životu nový směr.

'Kniha vyšla ve stejném nakladatelství v roce 1998.

Poté ke mně Bůh s různými smlouvami přistupoval častěji. Jednoho dne, brzy po Elainině konečném osvobození, promluvil ke mně ohledně mých »tichých chvilék«. Žádal, abych s Ním opět uzavřela smlouvu. Řekl mi, že On ví, kolik času každý den potřebuji na modlitbu a čtení Jeho slova. Požádal mne, abych dala pryč budík a dovolila Mu, aby mne budil On. Řekl mi, že kdykoli mne probudí, mám vstát, a čas, který mi zbude, než se budu připravovat do práce, mám strávit s Ním.. Souhlasila jsem - a budík jsem už nepoužívala.

Po dobu dvou následujících let se často stávalo, že mne Bůh zavolal ve dvě nebo ve tři hodiny ráno. Často mi dovoľoval jen jednu nebo dvě hodiny spánku a zbytek noci jsem trávila na modlitbě a četbou a studiem Jeho slova. Vycvičil mne, abych se kdykoli v noci na Jeho zavolání ihned probudila. To nám vícekrát zachránilo život, protože nás často fyzicky napadali satanisté a Bůh mne probouzel, aby mne varoval před nebezpečím. (Jsem si jista, že na počátku tohoto výcviku byly chvíle, kdy jsem se probudila, aniž by mne Bůh opravdu volal. Když jsem však chodila ve víře a vždy, když mne Bůh vzbudil, zůstala vzhůru, učila jsem se stále větší citlivosti na Jeho volání.)

Nejsem jediný člověk, kterého Bůh takto vycvičil. Dovoľte ještě jeden příklad. Asi před rokem jsem vážně onemocněla. Nemohla jsem popadnout dech. Bylo to tak zlé, že jsem musela dva týdny sedět vzpřímeně v křesle. První noc, kdy se to konečně zlepšilo, takže jsem si mohla lehnout, jsem byla úplně vyčerpaná a upadla do hlubokého spánku. Spala jsem na pohovce v obývacím pokoji, když mne Bůh ve dvě hodiny ráno zavolal a řekl mi, abych vstala a zkontrolovala přední dveře. Slyšela jsem, jak náš pes pořád vrčí, ale tělo jako by mě nechtělo poslouchat. Jako vždy, Bůh mi rozuměl.

Když jsem ještě zápasila, abych neusnula a přiměla se vstát, probudil Bůh jednoho našeho bratra v Kristu, který je právníkem. Prikázal mu, aby vstal a zavolal nám. Bud byl naštěstí poslušný, i když mu to připadalo poněkud hloupé. Telefon byl v Elainině ložnici a Elaine má hluboký spánek. Elaine. by normálně telefon neslyšela, ale Bůh vyzvánění zesílil, takže se probudila. Bud řekl, že mu to připadá trochu hloupé, že volá, ale prý mu Bůh prikázal, aby nás varoval, že jsme v nebezpečí. Elaine přišla za mnou a podařilo se jí dostat mě z postele. Řekla mi, že volal Bud. Já jí prikázala, aby šla zkontrolovat přední dveře, jak mi řekl Bůh. A skutečně, právě se někomu podařilo rozbít zámek a zrovna se chystali dveře otevřít, když tam přišla Elaine. Hlasitě vykřikla a prikázala jim ve jménu Ježíše, aby odešli, a oni prchli.

Když jsem uzavřela smlouvu, jak jsem se o ní zmínila v 1. kapitole, Elaine ještě ležela v kritickém stavu v nemocnici. Jednou v neděli, když jsem po dopolední bohoslužbě jela domů, promluvil ke mně Bůh a řekl mi, že zanedlouho se budu muset střetnout s jedním z nejvyšších démonů, který slouží Satanu, a že se mne pokusí zabít. Řekla jsem: »Ó Pane, na takové střetnutí se necítím duchovně připravena.«

Bůh odvětil: »Zvaž a řekni, co ode mne chceš, abys byla na tento střet připravena. Dnes večer po bohoslužbě s tebou uzavřu o tomto smlouvu.«

To odpoledne jsem přemýšlela nad biblí a modlila se. Nakonec jsem přišla s dvanácti prosbami, každá byla podložena biblickým veršem. Žádala jsem o způsobilost snášet protivenství jako dobrý voják Ježíše Krista (2. Timoteovi 2,3).

Prosila jsem o ducha »moci, lásky a rozvahy« (2. Timoteovi 1,7). Také jsem prosila podle Žalmů, např. Žalm 144,1: »Požehnaný Hospodin, skála má, kterýž učí ruce mé boji a prsty mé bitvě.« Především jsem Boha prosila, aby mne jasně vedl a abych zvlášť citlivě vnímala Jeho hlas.

To byla druhá smlouva, kterou jsem s Bohem uzavřela ve shromáždění. Na tento večer nikdy nezapomenu. Po bohoslužbě jsem šla potichu k oltáři, abych se modlila za sebe, když nebyla dána žádná výzva jít dopředu. Avšak Duch svatý na mne upozornil pastora Pata, který ke mně rychle přistoupil a zeptal se mne, jak by mi mohl pomoci. Krátce jsem mu vylíčila situaci. Své prosby jsem měla sepsány v poznámkovém sešitku, který jsem však neotevřela. Cítila jsem, že není nutné, aby pastor mé prosby znal. Souhlasil, že se se mnou bude modlit a že prostě bude svědkem té smlouvy. Já se modlila první a pak se modlil pastor jednu z nejneuvěřitelnějších modliteb, jakou jsem kdy slyšela.

V moci Ducha svatého vypočítával každou jednotlivou prosbu, jak jsem je měla zapsané v zavřeném sešitku, a prosil Boha, aby je v mém životě splnil. Jako vždy, Bůh zůstal své smlouvě věrný. Nejenže jsem střet s tím vysokým démonem přežila (k tomu došlo o několik týdnů později), ale zaslíbení, která mi Bůh v této smlouvě dal, působí v mém životě po mnoha letech dodnes.

Prosté poznání, že Bůh své slovo *vždy* drží, mi dalo jistotu a sílu podstoupit tento hrozný boj se

Satanem, který nepřetržitě trvá už sedm let.

Jednu z posledních smluv s Bohem jsem uzavřela v době, kdy mne povolal do Kalifornie (musím dodat, že Kalifornie je snad to *poslední* místo na zemi, kam bych si přála jít).

Nemohu zde uvést všechny podmínky této smlouvy, ale uvádím některé. Měla jsem se přestěhovat do Kalifornie a tu žít v plné poslušnosti Bohu. Také jsem měla pochopit, že zde nakonec položím pro Pána život. On se zase postará o naše potřeby (*nikoli* o to, co bychom si přály), bude nás chránit (až do chvíle, kdy pro Něj budeme smět položit život), a otevře dveře pro naši službu, které otevřít chce, a zavře ty, které zavřít chce.

Pamatujte, Bůh nikdy nejedná se dvěma lidmi stejně. Každý z nás je Mu jako jednatel tak vzácný, že s námi jako s takovými jedná. Jakmile tento princip uzavírání smluv s Bohem pochopíme, dáme Mu možnost, aby nás upozornil, že touží s námi uzavřít konkrétní smlouvy.

Problém je v tom: většina lidí chce uzavírat smlouvu s Bohem podle *svých* podmínek, nikoli podle Jeho! Chtějí zdraví, blahobyt, pohodlí a uspokojení svých tělesných tužeb. Velmi dobře to vyjadřuje Jakub:

Prosíte, a neberete, protože zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali.

Jakub 4,3

Každý křesťan musí vstoupit s Bohem v tyto dvě smlouvy (je to jasný příkaz Božího slova): První je smlouva spasení a druhá úplné poddání se Ježíši. Nikdo nemůže vstoupit do hlubokého vztahu s Bohem bez toho, aby vstoupil do těchto dvou smluv. Později je většinou iniciátorem smlouvy Bůh. Buďte citliví na vedení Duchem svatým. Hledejte Boha celým svým srdcem - a On se vám *dá nalézt*. *Přijde k vám a bude se těšit ze vztahu s vámi*.

KAPITOLA 3

Rok zápasů

S povzdechem, v němž se zračilo vyčerpání, otevřela Rebeka dveře domu, nohou za sebou zabouchla a klesla na pohovku. Chico, její siamský kocour, k ní hned vyskočil a začal příst. »Copak tu předeš, chlapče?« mumlala a hladila jeho hedvábnou kožešinku. »Už je po desáté a ještě jsme ani nevečeřeli.« Chico souhlasně zamňoukal.

»No, když tu budeme sedět, nic to nepomůže,« řekla Rebeka se zívnutím a zvedla se z pohovky. Rozsvítila lampu a chtěla zapnout magnetofon.

»*Ne!*« Příkaz Ducha svatého jí šlehl do mysli. Ruka se jí zastavila na knoflíku. »*Ne?*« otázala se. »Co tím chceš, Pane, říci?«

»Nezapínej magnetofon,« zněla okamžitá odpověď. Pak bylo ticho.

»Co teď?« reptala Rebeka. »Copak toho nikdy nenechají? Jak dlouho to všechno bude ještě trvat?« Rozsvítila další světlo, magnetofon opatrně odtáhla a zkoumavě prohlížela kabely na zadní straně. Pak to uviděla: malá zápalná bomba, která vypadala jako poloviční váleček dynamitu, spojený dráty s magnetofonem. Kdyby přístroj zapnula, zabilo by jí to.

Opatrně vytáhla zástrčku ze zásuvky a v klidu rozpojila dráty. Elaine ji naštěstí poučila jak takové bomby zneškodňovat, neboť sama takové vyráběla, když ještě byla satanistkou.

S úlevou si povzdechla a vložila bombu do krabice, aby se jí mohla později bezpečně zbavit, a pak zapojila kabely do magnetofonu. Vložila do přístroje kazetu s chvalozpěvem a namířila do kuchyně přichystat si něco k večeři. Když unaveně hleděla do ledničky, Bůh k ní promluvil opět.

»Jdi se podívat, jaké je antidotum na Pavulon, už jsi to zapoměla!«

»Teď, Pane? Mám hlad!« Rebeka pracovala v nemocnici od sedmi hodin ráno téměř bez přestávek. Měla několik týdnů po sobě službu bez jediného dne volna a velice málo spala. Elaineina dlouhá a těžká nemoc znásobená neustávajícími útoky satanistů si vybrala svoji daň. Byla zcela vyčerpaná tělesně i duševně.

»Teď!« zněl Boží příkaz. Intenzivní boj uplynulých dvou let vedl u Rebece k vytvoření zvyku každý Boží příkaz okamžitě uposlechnout. Přibouchla ledničku a šla ke knihovně.

Pavulon se používá denně jako narkotikum na chirurgických odděleních v každé nemocnici. Pacientovi se vstříkují přímo do žíly. Během několika vteřin způsobuje celkové ochrnutí kosterního svalstva, které trvá asi hodinu, pokud není dávka podána znovu. Používá se při operacích k předcházení svalových křečí, aby bylo minimalizováno poškození svalů způsobené chirurgickým zákrokem. Během operace anesteziolog používá dýchací přístroj, jinak by pacient zemřel, neboť ochrnutí svalů způsobené Pavulonem znemožňuje pacientu dýchání. Protilátkou je Pyridostigmin, který se aplikuje rovněž nitrožilně, a účinek Pavulonu ihned ruší.

Když Rebeka zavřela farmakologickou knihu, promluvil k ní opět Bůh, tentokrát naléhavěji.

»Jed' zpátky do nemocnice, protože právě teď někdo píchá Elaine do žíly Pavulon!«

Rebeka popadla klíče a běžela ke dveřím. Bydlela od nemocnice asi dvě minuty autem. Celou cestu od auta po schodech až do Elainina pokoje utíkala. A opravdu, Elaine už byla v důsledku nedostatku kyslíku modrá, a když Rebeka přiběhla, už nedýchala. Rebeka spustila nouzový signál, vzápětí přiběhly sestry s pohotovostním vozíkem. Na pohotovostním sále byl náhodou zrovna Elainin lékař Jerry a vyšetřoval nějakého pacienta. Když se Jerry z vnitřního informačního systému dozvěděl číslo pokoje, uvědomil si, že je to pokoj Elaine, a přiběhl tam. Když Jerry dorazil, dávali Rebeka a další lékaři z pohotovostního týmu Elaine do hrтанu tubus a zaváděli nucené dýchání pomocí přístroje zvaného Ambuvak.

»Co se to tady pro všechno na světě děje?« ptal se Jerry.

»Nevím,« odpověděla Rebeka, »našla jsem Elaine modrou a nedýchala. Pořád ještě nedýchá.«

»To vidím, ale proč?« Jerry si zoufale prohrábl vlasy. »Něco takového jsem ještě neviděl. Jeden problém za druhým a žádné vysvětlení!«

Rebeka váhala, zvažujíc, kolik může říci. Nakonec se rozhodla říci, co si myslí.

»Podívej, Jerry. Já vím, že ti to bude připadat bláznivé, ale tyhle příznaky zástavy dechu vypadají zrovna tak jako u pacienta, který dostal Pavulon nebo něco podobného. Neměli bychom zkusit Pyridostigmin?«

»Pavulon! Který čert by jí dával do žíly Pavulon?«

„No právě. Ty vůbec ani nevíš, jak moc s tím má čert co do činění!“ pomyslela si Rebeka. Tiše řekla: »Nevím, Jerry, ale co můžeme ztratit? Pyridostigmin jí neuškodí a jestli to zabere, tak nám to hodně řekne.«

»Jo, hodně řekne a vyvolá ještě víc otázek! Tak dobrá. Nemáme co ztratit, zkusíme to s Pyridostigminem,« řekl Jerry a pokrčil rameny. Všem v pokoji se tajil dech, když Jerry pomalu vpouštěl Elaine lék do žíly. Během několika vteřin se pohnula a sama se nadechla. Po tvářích jí stékaly slzy. Nemohla mluvit, protože měla zaveden endotracheální tubus. Muselo to být něco hrozného náhle ochrnout a pak pozvolna ztrácet vědomí v důsledku nemožnosti dýchat. Na tvářích lékařů a sester se zračil údiv. Najednou se zdálo, že mají naspěch a musejí rychle odejít, aby se do toho nezapletli. Kdybychom se někoho z nich později na tuto příhodu zeptali, popřeli by, že se tu něco stalo. Tak to v lékařském světě bývá.

Jerry se podíval na Rebeku: »Měla jsi pravdu. Já vím, že za tím je daleko víc, než co se tady dá vidět. A kromě toho, co se tady děje, ani vědět *nechci*. Jenom bych chtěl Elaine odsud dostat. Jak ses tu ale pro všechno na světě objevila zrovna v ten správný okamžik?«

»Řekl mi to Bůh,« odpověděla prostě Rebeka.

»Tušil jsem, že odpovíš takhle,« řekl Jerry. »Chtěl bych ti ale dát radu: tuhle povídačku ,to mi řekl Bůh' nikomu tady neříkej. Jinak tě zamknou a klíč zahodí. Rebeko, ty sama víš, jak bláznivě to zní. *Vážně* si myslíš, že k tobě mluví Bůh?«

»Ty víš, že si to myslím, Jerry. Mluvil by i k tobě, kdyby Ježíš Kristus byl tvým Pánem a Spasitelem.«

»Zase s tím nezačíněj, Rebeko. Dnes jsem na to unavený. No, ať tenhle žertík provedl kdokoli, bude mít o čem přemýšlet, proč to nevyšlo. Dnes večer nechám Elaine převézt na JIPku (jednotku intenzivní péče) a ráno vytáhneme tubus. Rád bych věděl, co jí mám napsat do záznamu, aby to nevypadalo jako úplná blbost.« Něco si pro sebe zamručel, potřásl hlavou a opustil místnost.

Rebeka se sklonila k Elaine a odhrnula jí vlasy z čela. »Všechno je v pořádku, má milá,« řekla, »Pán byl jako vždycky s námi. Je mi líto, žeš musela prodělat něco tak hrozného. Vidělas, kdo ti to píchá?«

Elaine pohnula hlavou, že ne. Rebeka povzdechla. *Kdyžpak* to všechno jenom skončí? Podívala se na hodinky. Bylo po půlnoci. Zůstane s Elaine, dokud ji nepřevzou na jednotku intenzivní péče a

teprve potom půjde domů.

Incident s Pavulonem byl jedním z mnoha pokusů jak Elaine zabít. Boj byl nekonečný a zdálo se, že uzdravení není v dohledu. Nejenže tu byly pokusy Elaine zabít, ale kromě toho byla neustále napadána vážnými nemocemi. Nejprve to byla těžká infekce ledvin, která skončila sepsí (tj. infekcí celé krve). Pak se jí krevní sraženina z nohy dostala až do plic a téměř jí zničila větší část plic, což jí málem stálo život. Pak následovala další infekce od jiné sraženiny. Současně docházelo často k tomu, že bez zjevné příčiny přestala dýchat a bylo nutno zapojit dýchací přístroj. Dnes v noci dal Bůh vysvětlení pro její apnoe (stav, kdy pacient nemůže dýchat).

Rebeka a Elaine byly stále více sklíčeny. Od té doby, co byla Elaine před rokem definitivně osvobozena, nespala Rebeka ani jednu noc bez přerušení. Byly tu nejen útoky na Elaine, ale i na Rebeku. Neustále se někdo vloupával do bytu a podobné příhody jako ten se zápalnou bombou se stávaly častěji. Podobná bomba byla instalována ve startéru v autě a v telefonu.

Došlo několikrát i k pokusu otrávit jí jídlo, zvláště kávu. Mnohokrát ji Duch svatý zastavil, právě když se chystala upít první doušek. Častokrát se stalo, právě když byla v bufetu, že jí Bůh řekl jdi a odlož nedotčený tác s jídlem do použitého nádobí. Rebeka se naučila, co doslova znamenají tyto verše:

Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díky činěním přijímá. Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu.

1. Timoteovi 4,4-5

Znamení pak ti, kteří uvěří, tato míti budou: ...jestliže by co jedovatého pili, nikoli jim neuškodí...

Marek 16,17-18

Rebeka nevybila ani doušek vody bez toho, že by nejprve poděkovala Bohu a poprosila Její, aby vodu posvětil a očistil.

Vícekrát si všimla, že když byla po jídle, někteří z lékařského personálu se na ni zvláště dívali a někteří se jí tázali, zda se cítí dpbře. Nepochybovala, že Bůh odpovídá na její modlitbu a každé jídlo očišťuje od každého jedu, který by tam byl. Jednou za ní přišla ošetřovatelka, která přijala Ježíše za svého Spasitele. Vyprávěla Rebece, jak žasne nad tím, že Rebeka přežila, ačkoliv jí byl do jídla přimíšen jed. Nyní už nechce sloužit Satanu. David (krycí jméno užívané v kultu pro lékaře v Rebečině nemocnici, který byl současně místním veleknězem) byl očividně stále více rozezlen. Jednou v noci ji zastavil na chodbě a vyhrožoval jí, že přijde o život. Pohotovostní pokoje pro lékaře byly celkem stranou. Pokoje bylo možno uzamknout zevnitř, ale nešlo je zamknout, když byl lékař venku. Duch svatý poučil Rebeku, aby dávala papírky nebo niti nahoru na dveře nebo dolů pod dveře, aby zjistila, zda v její nepřítomnosti dveře někdo neotvíral.

Mnoho nocí se stalo, že se nemohla do svého pohotovostního pokoje vrátit, protože tam na ni David nebo někdo čekal. Tyto noci trávila ve společenské místnosti pro lékaře.

Někdy se až musela usmát, když viděla, že satanisté jsou zklamaní právě tak jako ona sama. Prostě nechápali, jak je možné, že jsou tak neúspěšní.

Jen několik z nich přišlo a otevřeně se jí zeptali, jakouže to má moc, že oni ji nemají. Tito přijali Ježíše Krista za svého Spasitele a satanismus opustili. Rebeka měla radost nejen z toho, že její život závisí na stálé poslušnosti Bohu, nýbrž i z toho, že jak ji Bůh bezpečně prováděl všemi útoky, vedl i další, aby přijali Ježíše za svého Spasitele.

Často Rebeka úpěnlivě volala k Bohu, aby jí dal úlevu, ale žádná nepřicházela. Opět a opět jí Duch svatý připomínal jedno místo v Efezským 6. kapitole:

Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi.

Efezským 6,12-13

To byla jediná odpověď, kterou Pán Rebece v této situaci dával. Chránil ji před černou mší o Velikonocích, ale jinak se zdálo, že boj neustává.

Několik týdnů po příhodě s Pavulonem jela Rebeka večer domů s pláčem. »Bože,« volala, »proč nemáme v této situaci žádné vítězství, nemohl bys nám požehnat, aby Elaine mohla být konečně z

nemocnice propuštěna?«

»Jakou má požehnání pro tebe cenu?« byla okamžitá odpověď. Pak Duch svatý Rebece připomenul jedno místo z Písma, z Genesis, kde je příběh o Jákobovi:

Pak zůstal Jákob sám, a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka... Neznámý řekl: »Pust' mne, vzešla jitřenka.« Jákob však odpověděl: »Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.« Otázal se: »Jak se jmenuješ?« Odpověděl: »Jákob.« Tu řekl: »Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Uskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.« A Jákob ho žádal: »Pověz mi přece své jméno!« Ale on odpověděl: »Proč se ptáš na mé jméno?« A požehnal mu tam. I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: »Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.«

Genesis 32,25-31

Když Rebeka o tom přemýšlela, Bůh k ní opět promluvil: »Rekni mi, dítě, má pro tebe mé požehnání takovou cenu, že o ně budeš se mnou bojovat celou noc?« Rebeka o této otázce přemýšlela. Už bylo po deváté večer a byla vyčerpaná. Celé její tělo volalo po spánku. Když zabočila na cestu k domu, padlo rozhodnutí: »Ano.«

Ta noc byla jedna z nejdělsích, které Rebeka trávila na kolenou. Modlila se, četla bibli a rozvažovala o Božích věcech. Prosila Boha, aby odhalil každý hřích v jejím životě, a dlouho plakala. Tak jí svíralo srdce, že Elaine musela přestat tolik utrpení! Když svítalo, naplnil její srdce pokoj. Vstala, aby se připravila na práci v novém dni.

Bůh na její noc strávenou na modlitbách odpověděl a během několika týdnů se Elaine zotavila natolik, zeji mohli z nemocnice propustit. I Rebeka naposledy opustila nemocnici a připravovala se k přestěhování do jiného města, kde si měla otevřít lékařskou praxi. Lekce, kterým se během tohoto roku intenzivního boje o Elainin život naučila, byly nutné. Atak byly Rebeka i Elaine připraveny i v následujících letech v nichž měly pracovat pro Pána a pomáhat dalším, aby se i oni dostali z otroctví Satana do nádherného světla království Ježíše Krista.

KAPITOLA 4

Státi

A protože vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíc, státi.
Efezským 6,13

Stát na místě, nejit vpřed ani vzad, to je úkol ze všech nejtěžší. My lidé si myslíme, že musíme být stále v pohybu, neustále postupovat vpřed. Pochopit Boží způsob uvažování nám připadá tak těžké! Prostě stát, držet, čeho jsme již dosáhli, je častokrát to nejdůležitější. Elaine a já jsme se tuto lekci v naší službě musely brzy naučit.

Třetí kapitolu jsem napsala, abych ukázala, co pro nás znamenalo »stání«. Byla jsem neustále sklíčena, protože jsem pociťovala, že se mi nedostává jakéhokoli vítězství. Měla jsem se naučit, že v Božích očích je vítězství už jen to, když prostě *stojíme* a držíme, čeho jsme již dosáhli. Rada satanistů se dostala ze satanismu jen proto, že viděli, jak stojíme. Zkusili všechno, aby nás, Elaine i mě, zabili, ale nikam to nevedlo.

Satan využíval všemožné taktiky, aby nás zastrašil. Timova výzva, co se týče Elaininy přetrvávající nemoci, jak to popisují v první kapitole, vycházela přímo od démonů, kteří v něm přebývali. Satan a jeho démoni vždy vědí, kam udeřit, aby zranili nejvíce. Mají s lidskými bytostmi téměř 6 000 let praktických zkušeností. Docela nás už tedy znají a většinou si jsou velmi dobře vědomi, jak nás tísní, když se nám zdá, že nepostupujeme vpřed.

Chtěla bych se tu přímočaře věnovat některým nepříjemným otázkám, o nichž málokterí křesťané jsou ochotni mluvit. První je otázka, proč Bůh Elaine po osvobození neuzdravil. Skutečně, po jejím konečném osvobození ji po sedm let stíhala jedna nemoc za druhou. Žel, většina křesťanů v takové situaci prostě pokrčí rameny a řekne: »Ach, ty nemáš dost víry« nebo »ty nechceš přijmout Boží

uzdravení« nebo »v tvém životě musí být nějaký hřích«. Tyto odpovědi jsou velmi pohodlné, ale pro člověka, který není uzdraven, jsou strašné. Zvláště když tato obvinění neodpovídají pravdě. Přetrvávající démonická muka a nemoci jsou pro lidi, kteří vycházejí z okultismu nebo jiného těžkého hříchu, pravidlem. Proč tomu tak je? Podívejme se do Božího slova.

Nemylte se, Bůh nebude oklamán; nebo cozkoli rozsíval by člověk, toť bude i žítí. Nebo kdož rozsívá tělu svému, z těla žítí bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Ducha žítí bude život věčný. Činíce pak dobře, neoblevujme; nebo časem svým budeme žítí, neustávající.

Galatským 6,7-9

Elaine sklízela, co rozsávala. Zrovna tak se povede každému z nás, kdo vyjde z podobných poměrů. Než se rozzlobíš a řekneš: »Ale Ježíš zemřel na kříži, abychom my nemuseli nést důsledky svých hříchů!«, chtěla bych ti ukázat na další verše:

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: »To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!« Tu ho ten druhý okřikl: »Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. *A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu*, ale on nic zlého neudělal.« A řekl: »Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.« Ježíš mu odpověděl: »Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.«

Lukáš23,39-43

Tento zločinec jasně chápal, že sklízí, co zasel. Podle římského práva si zasloužil ukřižování. Nuže, dříve než Ježíš zemřel, zvolal: »Dokoná-no jest.« Když Kristus zemřel, bylo tedy za hříchy tohoto zločince zapláceno, je to tak? Ano, bylo to tak. A zemřel pak ten zločinec bez jakéhokoli dalšího trápení? Podívejme se do Janova evangelia.

Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži - na tu sobotu připadal totiž velký svátek - požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli snati s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvním i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali...

Jan 19,31-33

Když Ježíš zemřel, byli zločinci zřejmě ještě několik hodin naživu, a k tomu přistupovala ještě další muka, když jim vojáci zlámali nohy. Už se neměli oč opřít, a tak smrt udušením přišla dříve. Kdyby byl zločinec vykoupen i ze sklizně toho, co rozsával, proč si ho pak Ježíš při své smrti nevzal hned s sebou do ráje? Odpověď je snadná. Ježíš zaplatil cenu věčné spásy, ale *nezrušil* tím princip, že musíme sklízet, co jsme rozsávali.

To je princip, na který Boží lid rád zapomíná a který vede k vystřízlivění. Mluvím s tolika lidmi, kteří se nacházejí v hrozné situaci, protože sami vedli tak hříšný život. Často mi říkají: »Budu už sloužit Bohu, *jen když* pro mne udělá to a to...« Nestačí, že Ježíš tak hrozně trpěl za naši spásu? Jaké právo vůbec máme klást Bohu podmínky? Při vydání Bohu *nesmíme nikdy říkat »kdyby«*. Musíme být ochotni sloužit Bohu *bez ohledu* na okolnosti, nezávisle na tom, zda je Bůh lepší. Mnozí budou nyní argumentovat Písmem:

Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.

Římanům 8,28

Dovol, abych ti připomenula, že »dobré« u Boha často znamená něco jiného než u nás. Podívejme se například na tyto verše:

Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus... a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

1. Petřív 1,6-9

Zní to tvým uším tak, že ti všechny věci napomáhají k »dobrému«? Nuže, Božím uším ano a to platí.

Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své

sobectví, sklídí zánik. Kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný. V konání dobra ne-umdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.

Galatským 6,7-9

Všimněme si, pro křesťany tu není *žádná výjimka!* Jestliže jsi žil například v sexuálním hříchu, *budeš* ve svém těle *sklízet* porušení (nemoc). Boží zákon je absolutní, nemůžeš mu uniknout. Avšak ve stanovený čas, poddáme-li se pod Boží ruku a jsme-li ochotni sloužit Mu bez ohledu na okolnosti, pak *»neochabneme-li«*, budeme sklízet věčnou odměnu. Jak často chceme *»ochabovat«*! Nerezignujme, ale

přístupme směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.
Židům 4,16

Místo křiku k Bohu, aby odstranil všechny naše problémy, bychom Jej měli prosit, aby odňal pouze ty, které chce, a aby nám dal ještě větší milost, abychom to, co zbývá, unesli. Od té doby, co jsem tento princip poznala, kolikrát jsem musela přistoupit k trůnu milosti a prosit o milost navíc! Pán byl vždy věrný, na mou modlitbu odpověděl a milost, kterou jsem potřebovala, mi dal.

Ráda bych uvedla další princip, který sem patří. Bůh mi přikázal, abych Elaine střežila a bránila i svým životem, bude-li to nutné. Postavil mne jako Elainina pomocníka a partnera, abych jí pomáhala nejen přežít útoky satanistů, ale i období jejího života, kdy bude čas sklízet. Tehdy jsem se opravdově učila významu slova:

Neste břemena jedni druhých, a tak plňte zákon Kristův.

Galatským 6,2

Vidíte, Bůh Elaine miluje, přestože strávila sedmáct let tím, že Mu plivala do tváře! Proto mne povolal k tomu, abych jí pomáhala a vyslal nás ve dvou jako své učedníky. Poněvadž Elaine byla ochotna Boží vůli pro svůj život přijmout a já byla ochotna pomáhat její břemena nést, totiž sklízet, co zasévala, rostly jsme obě ve víře a lásce i v našem vztahu k Bohu. Nic lepšího není. A tak Bůh jako vždy svá zaslíbení plnil a všechny věci nám *napomáhaly* k *»dobrému«*.

V tomto boji je často nutné *zůstat stát*. Nebudeme-li ochotni nést břemena jedni druhých, nebudeme schopni stát dlouho. Často jsem strávila celou noc na kolenou a v slzách, abych se za Elaine přimlouvala. Bůh ji často podivuhodným způsobem vrátil od brány smrti, uzdravil a pozvedl z nemoci, která by jinak znamenala jistou smrt. Jsem přesvědčena, že důvod proč dnes v křesťanských sborech máme tak málo skutečných zázračných uzdravení, je sobecké odmítání Božího lidu nést břemena jedni druhých. O tom mluvil Bůh již s Izaiášem:

Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat chléb svůj hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo, a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva.

Izaiáš 58,6-8

Zamyslel ses někdy nad tím, jak za bratra či sestru položit život? Postavit se před pušku, když na něj budou střílet?

To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.

Jan 15,12-13

Víte, položit za někoho život, to způsobuje bolest! V této válce budeme pracovat s lidmi, kteří mají sklízet hrozné věci, a když směle a aktivně vystoupíme proti Satanu, také se octneme uprostřed bojové vřavy. Pronásledování způsobuje bolest! Utržíš velké rány jak citové, tak tělesné. Těmi mnohými bezesnými nocemi strávenými pro Elaine i druhé, abych jim mohla pomoci, mé zdraví velmi utrpělo.

Velice jsem se bavila, když jsem onehdy mluvila s jedním mladým pastorem. Křičel do telefonu. On i členové jeho sboru začali v poslední době aktivně vystupovat proti Satanu. Předtím jsem jej

varovala, že to bude něco stát, ale ve skutečnosti mě neposlouchal. Náš rozhovor probíhal asi takto:

»Rebeko, dávají nám na frak! Satan do nás tluče ze všech stran. Právě včera jsem zjistil, že se tady ve městě scházejí pastoři ze sedmi sborů a modlí se proti nám! Jak je to možné?«

»Copak jsem ti neříkala, že je to skutečný boj? Tos čekal, že Bůh řekne Satanovi, aby střílel jen slepými náboji?«

»To ne, ale myslel jsem, že kulky nám budou padat k nohám a nic nám neudělají.«

Myslím, že tato jediná věta vystihuje jádro falešného učení, jak se vyučuje v dnešních církvích. Ježíš nic takového neslíbil. Ani to nemohl vyjádřit jasněji:

Vzpomeňte si na slovo, které jsem vám řekl: Sluha není nad svého pána Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat...

Jan 15,20

Ježíš neměl žádný domov. Vysmívali se Mu, plivali na Něj, zradili Jej, bili Ho a nakonec Ho popravili tím nejtrýznivějším způsobem, na kříži. Proč bychom si pak měli naříkat, když se necítíme dobře, když přijdeme o nějaký spánek, když utrpíme finanční ztrátu nebo když se druzí postaví proti nám?

Před rokem jsem byla ve styku s několika křesťany, kteří sloužili k osvobození. Tento případ je velmi smutný, protože nebyli ochotni nést břemena jedni druhých. Nejdříve jsem se setkala s psychologem, který se věnoval jedné mladé ženě, které budu říkat Jean. Jean byla vychována v katolickém sirotčinci. Celý sirotčinec byl organizován tak, že tvořil satanistický kruh. Již v útlém věku tam byla nucena se zúčastňovat satanských rituálů. Často ji sexuálně zneužívali a byla nucena účastnit se lidských obětí. Když dosáhla puberty, přivedli ji třikrát do jiného stavu, pokaždé s cílem získat dítě k obětování. Třikrát musela přihlížet tomu, jak její děťátko bylo obětováno. V osmnácti letech se jí konečně podařilo ze sirotčince dostat. Odešla do jiného města, aby se tu pokusila začít žít nový život.

Nepodařilo se jí to, protože brzy ji našli satanisté té oblasti. Byla neustále vystavena démonickému trýznění: nutili ji, aby se vrátila do svého kruhu. Ve dvaceti letech byla diagnostikována jako schizofrenní a poslána k místnímu psychologovi, který ji přivedl do křesťanského společenství.

Jakmile Jean předala svůj život Ježíši Kristu, démoni v ní se zmobilizovali, aby ji zničili - a boj se stupňoval. Ani ne rok po obrácení prošla minimálně třemi delšími obdobími osvobození, alespoň o kterých vím. Vždy za pár týdnů byli démoni zase zpátky a byla na tom hůře než předtím. V jejím případě se démoni vraceli ne proto, že by nebyli úplně vyhnáni, ale proto, že Jean nebyla dosti silná, aby jim mohla sama vzdorovat. Mluvila jsem s několika křesťany, kteří měli co do činění s jejím případem. Řekla jsem jim, že někdo šiji musí vzít k sobě domů, aby jí po určitou dobu pomáhal. Jejich odpovědi vždy bylo: »Nikdo z nás se necítí být k něčemu takovému ‚povolán‘.« Jak smutné!

Víte, tady nás Boží slovo opravdu usvědčuje. Nikdo z těch lidí nebyl ochoten klást život za svou sestru. Lidé si rádi zachovávají soukromí svých domovů. Naše domovy patří Bohu a jsou Mu k dispozici. To znamená, že na své *soukromí* už nemáme žádné právo, neboť venku jsou lidé, které je zapotřebí vzít domů. Jen velmi málo křesťanů slyší Pánovu prosbu, když je vyzývá, aby si někoho vzali k sobě domů. Jsme totiž v této oblasti tak sobečtí! Ano, musíme jednat s velkou moudrostí, zvláště máme-li doma malé děti. Rodiče malých dětí by měli být velice obezřetní, koho do domu přijímají. Avšak je hodně těch, kteří děti nemají. Ti by měli být ochotni používat svého domova tak, jak přikazuje Bůh.

Stůjme v této bitvě pevně a především stůjme společně, nesouce břemena jedni druhých.

Postavit se démonickým mukám a vytrvat

Nedávno mi zavolala Bonnie. Byla několik let zapojena do hnutí New Age. Bylo jí mezi třiceti a čtyřiceti lety. Zapojila se do duševního uzdravování, astrální projekce (zvané též výlety duše či astrální cesty), věštění, meditace, jógy atd. Jako teenager navštívila věštce, který jí řekl, že bude mít syna, který bude mít těžké mozkové poškození. Bonnie skutečně měla syna, který asi ve třinácti letech téměř utonul a tato událost zanechala těžké mozkové poškození. Rok po této nehodě přijala Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, zřekla se všech okultních praktik i hnutí New Age a byla úplně osvobozena od démonů. Asi šest měsíců šlo vše hladce. Bonnie se přidala k místnímu křesťanskému sboru, denně studovala bibli a prožívala Boží radost. A pak náhle nastal v jejím životě chaos. Postihla ji řada vážných nemocí a utrpěla finanční ztráty. Co bylo nejhorší, téměř neustále trpěla démonickými mukami, která jí připravila mnoho bezesných nocí. Právě tehdy mi zavolala. Démonům nedovolila, aby se

vrátili do ní zpět, ale byla vyčerpaná ze všeho toho dění a ztrácela odvahu, protože se domnívala, že musela udělat něco špatně.

Bonniin případ je typický pro mnohé, kteří se vymaňují z okultních vazeb. Obvykle Bůh po určitou krátkou dobu démonům nedovoluje útočit, aby daný člověk měl možnost zakotvit v Jeho slovu. A pak začnou zakoušet Satanovo běsnění nad tím, že se od něho odvrátili a přestali mu sloužit a začínají sklízet, co rozsévali.

Musím říci pravdu, a tvrdá pravda je, že *každý*, kdo se vymaňuje z okultních vazeb, *bude* po určitou dobu *podstupovat* démonická muka.

Ježíš to velmi dobře ilustruje ve svých podobenstvích:

Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočnutí, ale nenalézá. Tu řekne: »Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.« Přijde a nalezne jej prázdný, vyčištěný a uklizený. Tu jde a přivede s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky.

Matouš 12,43-45

Je jasné, že když jsou démoni z někoho vyhnáni, snaží se vrátit zpátky. Když se jim to nepodaří, jdou a seženou sedm dalších, silnějších než oni sami, a znovu se snaží vrátit zpět. Avšak Ježíš také říká:

Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.

Matouš 12,29

My křesťané máme toho nejsilnějšího ze všech, který nám pomáhá střežit náš dům - Ducha svatého. Žel, většina křesťanů se domnívá, že jakmile je jejich život od všech démonů vyčištěn, je po bitvě. Ale ta teprve začíná. Udržet demony venku bude sedmkrát těžší než je nejprve vyhnat. Boj, který spočívá v tom, abychom prostě *stáli* a území vybojované vyhnáním démonů drželi, nebude snadný. Kromě boje, který spočívá v tom, abys udržel demony vně, budeš také muset odrazet útoky Satanových služebníků, kteří se tě budou snažit pro tvou »zra-du« Satana zničit. A co je vrcholem toho všeho: cos rozséval, budeš také sklízet. Připadá ti to všechno nemožné?

[Ježíš] odpověděl: »Nemožné u lidí je u Boha možné.«

Lukáš 18,27

K tomu několik rad, které ti mohou pomoci, abys uprostřed této bouře zůstal stát. Křesťané, nezapomínejme, že pomáhat těmto lidem nést jejich břemena *je naší povinností!*

1. Pomaž svůj dům.

Tomuto principu mne Bůh naučil na samém počátku mé služby. S Elaine jsme musely celé měsíce snášet nemilosrdná muka od démonů i od lidských duchů, kteří k nám byli vysíláni astrální projekcí. V noci, jen co jsme usnuly, nás neviditelní duchové strhávali s postele na zem. V mém domě se objevovaly a zase mizely předměty. Neviditelné síly vrhaly do vzduchu kusy nábytku a jiné předměty atd. Jednou v noci, když jsem byla úplně vyčerpaná, jsem zoufale volala k Bohu. »Otče, prosím, co máme dělat? Cítím, že můj dům je otevřeným průchodištěm pro každého zlého ducha, který si tudy zamane projít. Ty víš, jak velice nás tito duchové sužují. Já to už prostě nevydržím!« V této chvíli mi vložil Duch svatý do mysli příběh velikonočního beránka v Exodu 12. kapitole. Pak mi řekl: »Od Ježíšovy smrti již nejsou žádné krvavé oběti. Co myslíš, co dnes odpovídá krvi?«

»Olej?« zeptala jsem se.

»Správně.« Pak mi Bůh ještě připomenul z Písma 40. kapitolu Exodu, kde poučil Mojžíše jak používat olej pomazání.

Potom vezmeš olej pomazání a pomažeš příbytek a všechno, co je v něm, a posvětiš jej i s veškerým náčiním, a bude svatý.

Exodus 40,9

Když jsem nad tímto místem Písma přemýšlela, Bůh mi ukázal, že mám vzít olej a pomazat svůj dům a posvětit jej Jemu. Tak jsem vzala olej, který jsem zrovna měla po ruce (olej na vaření) a potřela

zárubně a překlady všech dveří, dveře samotné a totéž u všech oken, krb a všechny otvory, kudy by bylo možno vniknout do domu. Když jsem to udělala, poprosila jsem Boha, aby můj domov posvětil sobě samému a zapečetil jej svou drahou krví. Nechala jsem dveře otevřené, vrátila se do domu, postavila se doprostřed a poprosila Pána, aby dům očistil a všechny zlé duchy, kteří se tam právě nacházeli, vyhnal. Pak jsem ve jménu Ježíše Krista všem démonským duchům poručila, aby navždy opustili dům. Změna byla okamžitá a dramatická. Dům byl zapečetěn a od té chvíle žádní démoni ani lidští duchové nemohli dovnitř. O vyhnání lidských duchů jsem poprosila Pána, neboť nad lidskými duchy nemáme stejnou autoritu jako nad démony.

Když stojíme v obzvláště těžkém boji a naším domem prochází hodně lidí, považujeme někdy za potřebné dům znovu pomazat a vyčistit.

Někdy se lidé ptají, jaký olej používáme. Pamatuj, olej je pouze symbol. Na oleji samotném není nic magického. Olej je olej. Jednou jsem použila motorového oleje, když jiný nebyl po ruce. Použití oleje je znamením poslušnosti a olej sám je pouhým symbolem. Očistu a zapečetění způsobuje moc Ježíše Krista skrze Jeho dokonané dílo na kříži na Golgotě.

2. Svůj majetek prohlas za Boží vlastnictví

Bůh nás také naučil, abychom pokaždé, když se stěhujeme, obešli celý pozemek a nárokovali novou nemovitost pro Boha s prosbou, aby ji posvětil pro sebe a chránil ji. Jestliže jsi ve svém domě prováděl okultní praktiky, Satan považuje tento majetek za svůj, a to právem. Musíš pak vyčistit a zapečetit nejen svůj dům, ale i pozemek, na kterém se nachází.

3. Ujisti se, že ve svém domě nemáš žádné familiární předměty

Familiární předměty jsou předměty démonům důvěrně známé, k nimž tíhnou. Vše, co se používá při uctívání Satana nebo při službě jemu, je půdou pro démony. Jinými slovy, démonům je dáno na těchto předmětech ulpívat nebo jich užívat. Podívejme se na několik míst Písma, která se k tomu vztahují:

Tesané sochy jejich bohů spálíte. Nebudeš žádostiv stříbra ani zlatá z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem je to ohavnost. Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš ji mít v opovržení, budeš ji mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.

Deuteronomium 7,25-26

Co tím chci říci? Ze pokrm obětovaný modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená? Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společenství s démony.

1. Korinským 10.19-20

Obě tato místa Písma ukazují, že modly zde představují démony. Verš z Deuteronomia jasně ukazuje, že všechny předměty používané ve službě Satanu jsou Bohu ohavností. Všechny je nutno zničit. Každý příkaz, který Bůh dává, má určitý smysl. Nechtěl, aby si Izraelité tyto »démonicky zamořené« věci brali domů, protože věděl, jaký účinek na ně budou mít. Bůh je varoval, aby tomuto »prokletí« nepropadli. Proč? Protože působením moci démonů by se stalo, že by je Izraelci začali uctívat.

Písmo stále znovu ukazuje, s jakou vážností a starostlivostí Bůh varuje před těmito předměty užívanými ve službě Satanu. Přečti si příběh Achaná ze 7. kapitoly knihy Jozue. Bůh Izraelitům přikázal, aby si z Jericha nebrali žádnou kořist. Celé Jericho uctívalo Satana a sloužilo Satanu. Avšak Achán si některé věci z města vzal. Bůh k Jozuovi promluvil:

Izrael zhřešil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci.

Jozue 7,11

Důsledkem Achanova počínání bylo, že celá armáda Izraele byla v bitvě poražena. To je velmi vážné varování pro nás. Jestliže své obydlí nebo svůj život neočistíme, budeme pokaždé, když se budeme snažit bojovat proti Satanu, poraženi.

Běžné *familiární předměty* (démonům důvěrně známé) jsou: veškeré okultní předměty, které se používají při okultních praktikách, rockové desky a pásky, plakáty, trička atd., veškeré předměty

používané při imaginativních hrách, veškeré výtvořiny používané ve východních náboženstvích jako sošky bohů, které si lidé kupují jako turistické suvenýry, růžence, krucifixy sošky světců nebo jiné předměty používané v katolicismu, veškeré předměty používané u svobodných zednářů, veškerá literatura nebo kazety okulturních nebo pohanských náboženství. Pásky zaměřené na předávání podprahových podnětů, které jsou oblíbenými materiály, používanými New Age a tak dále - výčet je téměř nekonečný. Všechny tyto předměty je nutno zničit. Myslím, že vynikající novozákonní příklad nám dali Efezané ve Skutcích apoštolů:

To se rozhlásilo mezi všemi Židy i pohany, kteří žili v Efezu; na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké úctě. Přicházeli i mnozí z těch, kteří uvěřili, a přede všemi vyznávali, že také oni dříve používali zaklínání. Nemálo pak těch, kteří se zabývali magií, přinesli své knihy a přede všemi je spálili. Jejich cena se odhadovala na padesát tisíc stříbrných.

Skutky 19,17-19

Existuje ještě jiný druh *familiárních předmětů*. Satanovi služebníci mohou vyvolat demony a napojit je na určité neokulturní před Ježíš to velmi dobře ilustruje ve svých podoběnstvích:

Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočínutí, ale nenalézá. Tu řekne: »Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.« Přijde a nalezne jej prázdný, vyčištěný a uklizený. Tu jde a přivede s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky.

Matouš 12,43-45

Je jasné, že když jsou démoni z někoho vyhnáni, snaží se vrátit zpátky. Když se jim to nepodaří, jdou a seženou sedm dalších, silnějších než oni sami, a znovu se snaží vrátit zpět. Avšak Ježíš také říká:

Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.

Matouš 12,29

My křesťané máme toho nejsilnějšího ze všech, který nám pomáhá střežit náš dům - Duchu svatého. Žel, většina křesťanů se domnívá, že jakmile je jejich život od všech démonů vyčištěn, je po bitvě. Ale ta teprve začíná. Udržet demony venku bude sedmkrát těžší než je nejprve vyhnat. Boj, který spočívá v tom, abychom prostě *stáli* a území vybojované vyhnáním démonů drželi, nebude snadný. Kromě boje, který spočívá v tom, abys udržel demony vně, budeš také muset odrážet útoky Satanových služebníků, kteří se tě budou snažit pro tvou »zra-du« Satana zničit. A co je vrcholem toho všeho: cos rozséval, budeš také sklízet. Připadá ti to všechno nemožné?

[Ježíš] odpověděl: »Nemožné u lidí je u Boha možné.«

Lukáš 18,27

K tomu několik rad, které ti mohou pomoci, abys uprostřed této bouře zůstal stát. Křesťané, nezapomínejme, že pomáhat těmto lidem nést jejich břemena *je naší povinností!*

1. Pomaž svůj dům.

Tomuto principu mne Bůh naučil na samém počátku mé služby. S Elaine jsme musely celé měsíce snášet nemilosrdná muka od démonů i od lidských duchů, kteří k nám byli vysíláni astrální projekcí. V noci, jen co jsme usnuly, nás neviditelní duchové strhávali s postele na zem. V mém domě se objevovaly a zase mizely předměty. Neviditelné síly vrhaly do vzduchu kusy nábytku a jiné předměty atd. Jednou v noci, když jsem byla úplně vyčerpaná, jsem zoufale volala k Bohu. »Otče, prosím, co máme dělat? Cítím, že můj dům je otevřeným průchodištěm pro každého zlého ducha, který si tudy zamane projít. Ty víš, jak velice nás tito duchové sužují. Já to už prostě nevydržím!« V této chvíli mi vložil Duch svatý do mysli příběh velikonočního beránka v Exodu 12. kapitole. Pak mi řekl: »Od Ježíšovy smrti již nejsou žádné krvavé oběti. Co myslíš, co dnes odpovídá krvi?«

»Olej?« zeptala jsem se.

»Správně.« Pak mi Bůh ještě připomenul z Písma 40. kapitulu Exodu, kde poučil Mojžíše jak používat olej pomazání.

Potom vezmeš olej pomazání a pomážeš příbytek a všechno, co je v něm, a posvětiš jej i s veškerým náčiním, a bude svatý.

Exodus 40,9

Když jsem nad tímto místem Písma přemýšlela, Bůh mi ukázal, že mám vzít olej a pomazat svůj dům a posvětit jej Jemu. Tak jsem vzala olej, který jsem zrovna měla po ruce (olej na vaření) a potřela zárubně a překlady všech dveří, dveře samotné a totéž u všech oken, krb a všechny otvory, kudy by bylo možno vniknout do domu. Když jsem to udělala, poprosila jsem Boha, aby můj domov posvětil sobě samému a zapečetil jej svou drahou krví. Nechala jsem dveře otevřené, vrátila se do domu, postavila se doprostřed a poprosila Pána, aby dům očistil a všechny zlé duchy, kteří se tam právě nacházeli, vyhnal. Pak jsem ve jménu Ježíše Krista všem démonským duchům poručila, aby navždy opustili dům. Změna byla okamžitá a dramatická. Dům byl zapečetěn a od té chvíle žádní démoni ani lidští duchové nemohli dovnitř. O vyhnání lidských duchů jsem poprosila Pána, neboť nad lidskými duchy nemáme stejnou autoritu jako nad démony.

Když stojíme v obzvláště těžkém boji a naším domem prochází hodně lidí, považujeme někdy za potřebné dům znovu pomazat a vyčistit.

Někdy se lidé ptají, jaký olej používáme. Pamatuj, olej je pouze symbol. Na oleji samotném není nic magického. Olej je olej. Jednou jsem použila motorového oleje, když jiný nebyl po ruce. Použití oleje je znamením poslušnosti a olej sám je pouhým symbolem. Očistu a zapečetění způsobuje moc Ježíše Krista skrze Jeho dokonané dílo na kříži na Golgotě.

2. Svůj majetek prohlas za Boží vlastnictví

Bůh nás také naučil, abychom pokaždé, když se stěhujeme, obešli celý pozemek a nárokovali novou nemovitost pro Boha s prosbou, aby ji posvětil pro sebe a chránil ji. Jestliže jsi ve svém domě prováděl okultní praktiky, Satan považuje tento majetek za svůj, a to právem. Musíš pak vyčistit a zapečetit nejen svůj dům, ale i pozemek, na kterém se nachází.

3. Ujisti se, že ve svém domě nemá žádné familiární předměty

Familiární předměty jsou předměty démonům důvěrně známé, k nimž tíhnou. Vše, co se používá při uctívání Satana nebo při službě jemu, je půdou pro démony. Jinými slovy, démonům je dáno na těchto předmětech ulpívat nebo jich užívat. Podívejme se na několik míst Písma, která se k tomu vztahují:

Tesané sochy jejich bohů spálíte. Nebudeš žádostiv stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem je to ohavnost. Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš jí mít v opovržení, budeš jí mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.

Deuteronomium 7,25-26

Co tím chci říci? Ze pokrm obětovaný modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená? Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společenství s démony.

1. Korintským 10.19-20

Obě tato místa Písma ukazují, že modly zde představují démony. Verš z Deuteronomia jasně ukazuje, že všechny předměty používané ve službě Satanu jsou Bohu ohavností. Všechny je nutno zničit. Každý příkaz, který Bůh dává, má určitý smysl. Nechtěl, aby si Izraelité tyto »démonicky zamořené« věci brali domů, protože věděl, jaký účinek na ně budou mít. Bůh je varoval, aby tomuto »prokletí« nepropadli. Proč? Protože působením moci démonů by se stalo, že by je Izraelci začali uctívat.

46

Písmo stále znovu ukazuje, s jakou vážností a starostlivostí Bůh varuje před těmito předměty užívanými ve službě Satanu. Přečti si příběh Achaná ze 7. kapitoly knihy Jozue. Bůh Izraelitům při-

kázal, aby si z Jericha nebrali žádnou kořist. Celé Jericho uctívalo Satana a sloužilo Satanu. Avšak Achán si některé věci z města vzal. Bůh k Jozuovi promluvil:

Izrael zhřešil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. . Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci.

Jozue 7,11

Důsledkem Achanova počínání bylo, že celá armáda Izraele byla v bitvě poražena. To je velmi vážné varování pro nás. Jestliže své obydlí nebo svůj život neočistíme, budeme pokaždé, když se budeme snažit bojovat proti Satanu, poraženi.

Běžné *familiární předměty* (démonům důvěrně známé) jsou: veškeré okultní předměty, které se používají při okultních praktikách, rockové desky a pásky, plakáty, trička atd., veškeré předměty používané při imaginativních hrách, veškeré výtvořiny používané ve východních náboženstvích jako sošky bohů, které si lidé kupují jako turistické suvenýry, růžence, krucifixy sošky světců nebo jiné předměty používané v katolicismu, veškeré předměty používané u svobodných zednářů, veškerá literatura nebo kazety okultních nebo pohanských náboženství. Pásky zaměřené na předávání podprahových podnětů, které jsou oblíbenými materiály, používanými New Age a tak dále - výčet je téměř nekonečný. Všechny tyto předměty je nutno zničit. Myslím, že vynikající novozákonní příklad nám dali Efezané ve Skutcích apoštolů:

To se rozhlásilo mezi všemi Židy i pohany, kteří žili v Efezu; na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké úctě. Přicházeli i mnozí z těch, kteří uvěřili, a přede všemi vyznávali, že také oni dříve používali zaklínání. Nemálo pak těch, kteří se zabývali magií, přinesli své knihy a přede všemi je spálili. Jejich cena se odhadovala na padesát tisíc stříbrných.

Skutky 19,17-19

Existuje ještě jiný druh *familiárních předmětů*. Satanovi služebníci mohou vyvolat demony a napojit je na určité neokultní předměty. Tyto předměty dají někomu jako dárek, tím umístí démona přímo do jeho domu, aniž by onen člověk tušil, co se děje. Tito démoni mají vyvolat například manželské neshody, rozepře mezi rodinnými příslušníky, nemoci, deprese, potíže při modlitbě a četbě Písma a tak dále. Tyto předměty obvykle není nutno ničit. Obvykle stačí prosté pomazání olejem (jako v Exodu 40,9) a modlitba, při níž prosíme Pána, aby tyto předměty posvětil a očistil.

0 takových darech mluvil Šalomoun:

Jako oblakové a vítr bez deště, tak člověk, kterýž se chlubí darem lživým.

Příslaví 25,14

Křesťané musí být velmi bdělí a opatrní, když přijímají dárek od někoho, koho neznají, a nevědí, jaký je jeho vztah s Bohem. V této oblasti musíme být citliví na Boží vedení.

4. Ovládej svou mysl

Hlavním bitevním polem, kde se rozhoduje o tom, zda se démoni budou moci vrátit, je naše mysl. Démoni ji také využívají k útokům na ty, kteří se vzepřeli Satanu. Více o tom v 15. kapitole.

5. Odstraň ze svého života každý hřích

1 jako křesťané jsme stále zranitelní, ale normálně by se měl křesťan dopouštět hříchu jen opravdu zřídka. Představa, že denně několikrát hřešíme, aniž bychom si to uvědomovali, je čistá lež, a pochází hlavně z katolicismu. Jakmile v nás přebývá Duch svatý, ihned nás na hříchy upozorní. Jestliže Jej trvale neposloucháme a hříchy, na které nás upozorňuje, odmítáme ze svého života odstranit, pak Ho uhašujeme a On k nám přestane mluvit. Máme-li úspěšně vést smělý a aktivní boj proti Satanu, my všichni musíme přijmout křest ohněm, jak je to popsáno v 6. kapitole této knihy.

6. Svůj dům udržuj v pořádku

Jestliže v našem domě bydlí dospělí lidé, kteří chodí ve vzpouře proti Bohu (nemyslím tu manžela či manželku), buď je musíme přivést k tomu, aby se rozhodli pro Krista, nebo je musíme vykázat z

domu. Vím, zní to tvrdě, ale odpovídá to Božímu slovu:

Má dobře vést svou rodinu a mít děti poslušné a počestné; ne-dovede-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církve?

1. Timoteovi 3,4-5

Abys ustanovil v jednotlivých městech starší, jak jsem ti přikázal: je-li kdo bezúhonný, muž jedné ženy, jenž má věřící děti,, jemuž se nedá vytknout prostopášnost nebo nepoddajnost.

Titovi 1,5-6

Přišel totiž čas, aby soud začal od domu Božího. Jestliže začíná od vás, jaký bude konec těch, kteří se Božímu evangeliu vzpírají?

1. Petřív 4,17

Vzpurné děti, manžel či manželka nebo jiní takoví lidé žijící ve tvém domě, jsou legální půdou pro Satanovy útoky. Lidé žijící s nevěřícím partnerem jsou proto ve zvlášť těžké situaci.

Chtěla bych uvést příklad. Vyhledala mne rodina, která se náhle stala terčem prudkých démonických útoků. Několik let byli zapojeni do velmi úspěšné služby vydávání svědectví lidem na ulici. Mnohé přivedli ze zajetí Satana do svobody k Bohu. Proto se stali terčem stále těžších démonických útoků.

V té době byl jejich dům doslova ve stavu obklíčení. Manžel měl zhoubnou nemoc, na jeho mladý věk nanejvýš neobvyklou. Jejich tříměsíční dítě neustále bojovalo se všemožnými nemocemi a mělo nevysvětlitelné fáze křiku a pláče. Pak po celém domě začaly poletovat předměty. V místnostech, kde se rodina zdržovala, se stalo, že během několika minut poklesla teplota tak, že uprostřed léta se na okenních tabulích tvořil led. Ze spánku je vytrhávalo hlasité vrčení z různých částí domu. Někdy se na stěně objevila krev a začala stékat.

Opakovaně pomazali a zapečetili dům olejem a snažili se jej ode všech zlých duchů očistit. Prohledali celý dům odshora dolů a pátrali po familiárních předmětech. Nic nepomáhalo. Celá rodina byla vyděšena.

Několikrát jsem s nimi telefonicky mluvila a určitý čas se postila a modlila, aby mi Bůh dal odpověď do jejich situace. Konečně mi Bůh zjevil, že mají »v táboře Achana«. Jinými slovy, někdo z rodiny představoval vstupní bránu, skrze kterou mohli démoni působit. Proto také nemohli dům zapečetit a účinně vyčistit.

Zavolala jsem jim a řekla, co mi Bůh ukázal. Když jsme o tom mluvili, váhavě mi vyprávěli o své osmnáctileté dceři Líze. Líza byla dítětem z prvního manželství matky. Matka se s Lízíným otcem rozvedla, když zjistila, že dítě sexuálně obtěžuje.

Po několika letech se Lízina matka stala křesťankou a provdala se za nynějšího muže. Naneštěstí nevěděli, že Líza byla posedlá démony. Avšak věděli, že je jediným ze čtyř dětí, které zatvrzele odmítá Pána a je stále vzpurná. Líza byla tím »Achanem« v jejich domě.

Po několik týdnů bojovali Lízini rodiče na modlitbách a v postech a mluvili s ní. Líze se líbilo, že má démonické schopnosti a naučila se je používat. Odmítala vzdát se své vzpoury a hořkosti, takže rodiče byli ve vyhánění těchto démonů bezmocní. Nakonec po několika týdnech jim Bůh řekl, aby dali svůj dům do pořádku. S mnohými slzami Líze sdělili, že se musí vystěhovat. Podporovali ji finančně, dokud si nenašla práci, ale nedovolili jí přijít domů, dokud svůj život nevydá plně Bohu a neprikáže démonům, aby z jejího života zmizeli. Démonické řádění v domě ihned skončilo. Všichni z toho byli krajně vyčerpaní a nemocní, ale Bůh je postupně uzdravoval, posiloval a znovu se vrátili do služby. To je příklad, jak je důležité udržovat svůj dům v pořádku.

Neznám zkoušku, která by více lámala srdce, než když odrostlé děti setrvávají ve vzpouře a rodiče je musí poslat pryč. I já s Elaine jsme se s tímto problémem střetly, a tak se nám o tom nepíše snadno. Víme, jak při tom bolí srdce. Avšak s »Achanem« ve vlastním domě nemůžeme proti Satanu zaútočit.

A konečně, musíme pochopit, že duchovní boj člověka značně opotřebovává. Musíme být bdělí a otevření k Božímu vedení, zvláště pokud jde o čas odpočinku. Bude mnoho bezesných nocí a mnohé boje. Jestliže nám však Bůh prikáže, abychom mimořádně odpočívali, pak je lépe poslechnout.

Musíme si uvědomit, že mnohá vítězství vybojovaná v duchovním světě nikdy neuvídíme. Jestliže jsi učinil vše, cos poznal že učinit máš, pak prostě vezmi na sebe výstroj Boží a *stůj*.

KAPITOLA 5

Počátek moudrosti

Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova a umění svatých rozumnost.

Příslaví 9,10

Jestliže se dnes v křesťanských sborech něčeho nedostává, pak to je »bázeň Hospodinova«. Jistě andělé, ba i démoni žasnou nad tím, jak málo bázně a úcty vůči Bohu máme. Písmo říká:

Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.

Jakub 2,19

Po celé věky, již od zahrady Eden, bylo nejučinnějším Satanovým svodem to, že se lidé nemusí obávat Boha. Když Satan Evě řekl: »Nikoli, nepropadnete smrti,« řekl vlastně: »Boha se nemusíte bát, on ty své hrozby neuskuteční, vlastně to tak nemyslí.« Jak jsme dnes padli do stejné pasti!

Představujeme si, že Bůh je jakýsi velký tatíček, který sedí nahoře v nebi a nemůže svým dětem nic odeprít. Vyučují nás nesčetným způsobům, jak si od Boha žádat a nárokovat nejnemožnější věci. Nesčetní kazatelé nám říkají, že když se budeme určitým způsobem modlit nebo určitým způsobem mluvit, Bohu nezbyvá než nám dát, co chceme. Kam se poděla ta uctivá bázeň velkých mužů Božích, kteří na stránkách Starého i Nového zákona hřímali o bázni Boží?

Když jsem se nedávno modlila za určitého člověka, Otec mi řekl cosi pozoruhodného: »Nemyl se, nemysli si, že já mám stejně slabé city jako vy lidé. Já nemám slabosti, ani ty city, které mi vy lidé tak rádi připisujete. Měli byste věnovat pozornost mým slovům v Izaiáši«:

Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.

Izaiáš 55,8-9

Bůh mi dále řekl: »Ty se vždy tak zajímáš o pocity. Váháš předat mé slovo, protože se bojíš, že by mohlo zranit. Říkám ti vpravdě, nezáleží mi na tom, kolik slz je prolito nebo jak moc srdceryvně prosí o milost; *ani jeden jediný nevstoupí do nebe, leda skrze mého Syna Ježíše!* Vy lidé se snažíte mít mezi sebou pokoj, zatímco můj Syn řekl«:

Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a nepřítelem člověka bude jeho vlastní rodina.

Matouš 10,34-36

Otec mi dále vysvětlil, že jsme schopni prožívat širokou škálu emocí, protože jsme stvořeni k Jeho obrazu. Avšak nikdy nebylo Jeho úmyslem, abychom k Němu, a tím i k ostatním, měli jiné city než cit lásky a radosti, že můžeme být v Jeho přítomnosti. Všechny naše ostatní city vznikly v důsledku našeho pádu do hříchu, a tudíž jsou hříchem znečištěny a poznamenány. Dokonce i náš soucit je deformován. Snažíme se lidi uchránit zranění, ačkoliv jen takto mohou přijít k Bohu a poznat, že potřebují Spasitele. Odmítáme káznit své děti, protože je nechceme znepokojovat, a tím si způsobujeme potíže ještě větší. Domníváme se, že si můžeme žít tak, že budeme uspokojovat své hříšné touhy, a přesto se dočkáme odměny v nebi. Takto uvažujeme, neboť předpokládáme, že Bůh cítí stejně jako my. *Nebojíme ée* Boha, protože nemáme tušení, jak je veliký a mocný.

Kolik jen varování najdeme v Písmu!

Nezanedbávejte společná shromáždění... ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův. Jestliže svévolně hřešíme i potom, když jsme už poznali pravdu, nemůžeme počítat s žádnou obětí za hříchy, ale jen s hrozným soudem a »žářem ohně, který stráví Boží odpůrce«. Už ten, kdo

pohrdne zákonem Mojžíšovým, nedojde slitování a propadá smrti na základě svědectví dvou nebo tří svědků. Pomyslete, *oč hroznější trest si zaslouží ten, kdo zneuctí Božího Syna a za nic nemá krev smlouvy, již byl posvěcen, a tak se vysmívá Duchu milosti.* Vždyť víme, kdo řekl: »Já budu trestat, má je odplata.« A jinde: »Pán bude soudit svůj lid.« Je hrozné upadnout do ruky živého Boha.

Židům 10,25-31

Jak *se odvažujeme* říkat »modlitbu hříšníka« a pak dál hřešit? Jak *se odvažujeme* nárokovat si, že »půjdeme do nebe« a setrvávat v hříchu? Kolik takzvaných »křesťanů« se dopouští cizoložství, lhaní, krádeží, podvádění, zahrávání si s okultismem a ve výčtu hříchů bychom mohli pokračovat do nekonečna, a při tom *si pořád myslí*, že skončí v nebi. Jak lze tyto skutky uvést v soulad s výše uvedeným Božím slovem? »*Pán bude soudit svůj lid. Je hrozné upadnout do ruky Živého Boha.*« To bylo napsáno křesťanům! Myslíte si, že náš nebeský Otec je tak slabý, že nás rád vezme do nebe bez ohledu na to, co děláme?

Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.

Jakubův 2,17

Pokaždé, když svévolně hřešíme poté, co jsme přijali Ježíše za svého Spasitele, pohrdáme tou strašnou obětí, kterou Ježíš přinesl na Golgotě. Odvažujeme se myslet si, že Otec takovéto věci přehlédne? NIKDY! To nikdy neudělá.

Co tedy máme říci? Že máme dál žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? Naprosto ne!

Římanům 6,1-2

A protože, kdo umí dobře činiti, a nečiní, *hřích má.*

Jakubův 4,17

To platí *ipro tebe*, milý čtenáři. Víš, že denně máš číst a studovat Boží slovo. Nečiníš-li tak, *hřešíš!* Víš, že Bůh ti přikazuje jít do celého světa a všem říci o podivuhodném spasení skrze Ježíše Krista. Nečiníš-li tak, *hřešíš!* Víš, že ti Bůh přikazuje milovat bližního a používat moc a autoritu, která je ti dána Ježíšem Kristem k vymítání démonů. Jestliže nečiníš, co ti Bůh přikazuje, *hřešíš!* Boží slovo ti přikazuje, abys činil zajatcem každou myšlenku, aby byla poslušná Ježíši Kristu. Jestliže tak nečiníš, *hřešíš!* A jestliže hřešíš, pohrdáš obětí, kterou přinesl Ježíš Kristus. Domníváš se, že Bůh Otec přehlédne tvé hříchy, ve kterých setrváváš a z nichž nečiníš pokání, jen pro to, že jsi »křesťan«?

Pán souditi bude lid svůj. Hrozné jest upadnouti v ruce Boha živého.

Židům 10,30-31

Nemylte se, Bůh nebude oklamán; nebo cožkoli rozsival by člověk, toť bude i žiti.

Galatským 6,7

Prosím, všimni si: pro křesťany zde neplatí žádná výjimka!

Kdo byli už jednou osvíceni a okusili nebeského daru, kdo se stali účastníky Ducha svatého a zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku, a pak odpadli, s těmi není možno znovu začínat a vést je k pokání, protože znovu křížují Božího Syna a uvádějí ho v posměch. Země, která často přijímá déšť a rodí užitečnou rostlinu těm, kdo ji obdělávají, má účast na Božím požehnání. *Rodí-li vlak jen trní a bodláčí, je nepotřebná a blízká prokletí a nakonec bývá vypálena.*

Židům 6,4-8

Pastore, nedopouštíš se potají cizoložství? Jestliže ano, riskuješ Boží prokletí! A křesťane, odmítáš odstranit ze svého života hříchy, z něhož tě usvědčuje Duch svatý? Jestliže ano, riskuješ prokletí! Ty, který ses dostal z okultismu, zahráváš si s myšlenkou »jen jednou jedinkrát ještě použít zaříkávačí formulí«, aby ses dostal ze situace, v níž Bůh na tvé prosby neodpovídá? Jestliže ano, pak znovu křížuješ Ježíše a otevřeně Jej tupíš. Riskuješ prokletí!

A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní - nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti -s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.

Filipským 2,12-13

Náš podivuhodný Bůh má potěšení ze společenství se svým lidem, ale naše neúcta vůči Němu Mu v tom většinou brání. Duch svatý dychtivě touží po tom, aby v nás působil a pomáhal nám konat Boží vůli. Avšak my Jej zarmucujeme a bráníme Mu v tom tím, že tíhneme k hříšným žádostem, které v sobě chováme. *Povolujeme si* a Smlouváme se tím, že si říkáme, zeje normální, když každý tu a tam »sklouz-ne«, a že »přestat s hříchem chce svůj čas«. Pěstujeme si svou pýchu a odmítáme dovolit Bohu, aby nás pokořil. Celou tu dobu nalháváme sobě i druhým! Bůh nikde ve svém Slovu nedává prostor hříchu ani »sklouzávání«. Bud'to nám na našem vydání Bohu záleží, smrtelně vážně záleží anebo jsme na cestě do pekla.

Je to tak prosté.

Modleme se se vši vážností k Bohu, aby nám zjevil něco ze své velikosti a vložil nám do srdce onu svatou bázeň, již je hoden.

KAPITOLA 6

Oheň

Čím déle chodím s Bohem, tím více si uvědomuji svou úplnou bezmocnost. Nejsem *nic!* Nemohu *nic!* Vše, čeho dosáhneme, činí Bůh a jen On. Bohu nemohu dát žádný příkaz, jsem Jeho služebnice. Jsem pouze Jeho nástrojem, který používá, jak *On* chce. Je to velká výsada, když si tě použije, ale nerozhoduješ o tom, kdy, kde a jak. Nemohu vytáhnout do boje, dokud mi to nepřikáže můj Velitel (Ježíš Kristus). Jestliže vytáhnou do boje bez konkrétního příkazu Velitele, vím, že zaručeně prohrají! Bůh je Bůh! Jestliže je pro dnešní křesťanskou církev něco charakteristické, pak je to právě tato vzpoura. Jednáme prostě na vlastní pěst.

Lidé se dnes zoufale honí od jedné duchovní služby ke druhé, od kazatele ke kazateli, snaží se najít určitý modlitební styl, formuli víry, jak si ve víře něco nárokovat, pozitivní vyznávání atd., aby *přinutili* Boha udělat, co *chtějí* a *kdy* to chtějí. Nevycházím z údivu, když se nás lidé ptají: »Jak získám vítězství nad Satanem, aby se zlepšila má finanční situace (zlepšilo mé zdraví)?« To jsou nejčastější otázky. Tito bratři a sestry absolutně nejsou ochotni přijmout, že mohou trpět snad právě proto, že slouží Bohu. Nejsou ochotni akceptovat *žádné* utrpení.

Myslím si, že pravou zkouškou Božího služebníka je to, že zůstane v tichosti a přijme, když jej Bůh v určité situaci použít nechce. Kolik lidí je ochotno ustoupit a podpořit ve službě jiného bratra nebo jinou sestru?

Kolik služebníků se tlačí dopředu podle svých představ a ve své vlastní síle a mají za to, že samozřejmě si je Bůh použije, a to právě tam, kde se zrovna nacházejí? *Nic* nemůžeme udělat dříve než Bůh nebo bez Něj. Musíme čekat, dokud nám Velitel nedá příkaz. Většina dělníků kráčí na vlastní pěst. Domnívají se, že mohou uplatnit Kristovu autoritu, *jak se jim zlíbí*. Jak velice se mýlí! Musíme konat ve shodě s modlitbou Páně. Je to tak prosté:

Otče náš, který jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.

Matouš 6,9-10

To je ten věčný kámen úrazu! *Otče, buď vůle tvá*. Ne má vůle, nýbrž Boží. Zní to tak prostě, ale jak je našemu hříšnému tělu obtížné to také vykonat! Prosíme o *moc*, ale nedostává se nám *poslušnosti*. Chceme *moc*, ale *bez ohně*. Mnoho, mnoho se učí o »křtu v Duchu svatém«, mnohokrát »se očekává«, ale titíž bratři a tytéž sestry nejsou ochotni vypořádat se se svým já a s hříchem ve svém životě. Příliš mnoho je těch, kteří slouží z touhy upozornit na sebe. Pro Božího služebníka *neexistuje* žádná náhrada

za svatost a úplné vydání se.

Kdo jsme, že si myslíme, že můžeme *mít podíl* na Boží slávě nebo že si můžeme přisvojovat Boží dílo?

Já jsem Hospodin. To je mé jméno. Svou slávu nikomu nedám...

Izaiáš 42,8

Před každého, kdo si o sobě myslí, že je služebníkem Božím, stavím tyto otázky:

Očekáváš nebo požaduješ, když tě pozvou ke kázání, že budeš cestovat soukromým tryskáčem nebo první třídou letadlem? Očekáváš nebo požaduješ, ubytování v prvotřídním hotelu? Vyžaduješ, aby ti zaplatili jídlo, ubytování a za službu? Jestliže tvá odpověď na jednu z těchto otázek zní »ano«, pak si dovoluji říci, že *nejsi* opravdovým služebníkem Božím.

Jaképak to byly podmínky, za nichž Ježíš vyslal své učedníky, aby šířili dobrou zprávu o království Božím?

Zavolal svých Dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy. Přikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku; aby šli jen v sandálech a nebrali si dvoje šaty. A řekl jim: »Když přijдете někam do domu, tam zůstaňte, dokud z těch míst neodejdete.«

Marek 6,7-10

Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: »...Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: ‚Pokoj tomuto domu!‘ A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine, ne-li, vrátí se opět k vám. V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť ‚hoden jest dělník své mzdy!‘ Nepřecházejte z domu do domu. A když přijдете do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží...*

Lukáš 10,1-8

Je zcela zřejmé, že za jedinou odměnu dělníka považoval Pán jídlo a ubytování. Zvláště také zdůraznil, že člověk nemá vyžadovat nějakou zvláštní péči či zacházení. Co jim nabídli, to měli přijmout. Ty, který o sobě tvrdíš, že jsi služebníkem Božím, jsi ochoten zůstat ve skromném domově křesťana, když sloužíš ve velkém městě, a jíst vše, co ti předloží? Jestliže ne, pak se přímo protivíš Božímu slovu. Ježíš své učedníky nevysílal na turné, kde se vybírá vstupné. Vysílal pokorné služebníky, aby kázali Jeho slovo. Tito pokorní služebníci obrátili za několik málo let svět vzhůru nohama. A ráda bych dodala, bez nějakých módních show v televizi.

Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: »Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.«

Marek 9,35

Proč většina křesťanů v této zemi vzhlíží k vůdcům, kteří naprosto nejsou ochotni být posledními ze všech a služebníky všech? Proč platí tisíce dolarů, jen aby měli někoho, o kom si myslí, že je to služebník Boží, který vyžaduje za své služby peníze, jež vysoko překračují náklady na stravu a ubytování? Proč jim tak imponují fantastické šaty, květnaté řečnění a světáctví? Proč? Protože jejich život postrádá *oheň* Ducha svatého.

Každý služebník Boží musí strávit daleko více času na tváři před Bohem než ve vlastní práci, kterou ho Bůh pověřil. Nedostatek svatosti v našem životě překáží tomu, aby Duch svatý mohl proudit a měnit naši práci v bezcenný popel. Tak to vidí Bůh.

Bude dobré, když se tu zamyslíme nad výrokem Charlese G. Finneye:

Hříšníci si mohou přát, ba silně toužit, aby se zbavili svých hříchů, mohou se za to i s bolestnou trýzní modlit. Mohou si

myslet, že touží být dokonalí, ale klamou sami sebe. Mohou být ochotni zřít se svých hříchů paušálně nebo jako abstraktní představy, ale kdyby se to vzalo důkladně, jeden hřích po druhém, pak zjistíme, že je mnoho hříchů, kterých nejsou ochotni se vzdát. Bojují proti hříchu všeobecně, ale na jednotlivých hříších lpějí.

Když jsou opravdu ochotni vzdát se každého hříchu, když nemají svou vlastní vůli, když jejich vůle

zcela splyne s vůlí Boží, pak jsou jejich pouta rozvázána. Když se úplně poddají vůlí Boží, pak jsou naplnění plností Boží.

Charles G. Finney: *Principles of Holiness*. Bethany House Publishers, s. 22-23.

To je doslovný význam »ukřižování vlastního já«. Vykonat toto dílo ve svém životě nedokážeme sami. Jeremiáš to říká velmi jasně:

Nejlstivější jest srdce nade všechno a nejpřevrácenější. Kdo vyrozumí jemu? Já Hospodin, kterýž zpytuji srdce, a zkušuji ledví, tak abych odplatil jednomu každému podle cesty jeho, podle ovoce skutků jeho.

Jeremiáš 17,9-10

Ježíš nám dal zvláštní příkaz:

Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Matouš 5,48

Proč tak snadno tolerujeme hříchy? Ano, dokud jsme zde v pozemském těle, budeme vždy náchylní ke hříchu. Ale proč ve světle tohoto Kristova příkazu, abychom byli dokonalí, je nám jistá hladina hříchu v našem životě tak příjemná? Proč jsme ochotní ke všemu možnému, jen ne k plnému respektování tohoto Jeho příkazu? Řeknu ti proč. Protože chceme, aby nás Kristus pokřtil Duchem svatým, ale nechceme, aby nás křtil *ohněm!*

Každý, kdo se chce vpravdě stát Božím služebníkem, *musí* usilovat o Boží křest ohněm. Boží slovo v Jeremiáši nám říká, že naše srdce je tak převrácené, že ani nejsme schopni všechny hříchy ve svém životě rozpoznat. To může jen Bůh. Proto vyslovil Jan Křtitel tento pozoruhodný výrok:

Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým *a ohněm*.

Lukáš 3,16

Slyšíme mnoho o tom, že Ježíš křtí Duchem svatým, ale neslyšíme téměř nic o tom, že Ježíš křtí ohněm. Avšak sám Ježíš řekl:

Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává... Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vznal!

Lukáš 12,48-49

Co je oheň? Pavel nám to v listu Židům vysvětluje:

Mějme milost, skrze kteroužto služme libě Bohu s vážností a uctivostí. Neboť Bůh náš jest oheň spalující.

Židům 12,28-29

Oheň spaluje vše, co není Bohu přijatelné. Bůh je oheň spalující. Boží oheň spaluje hříchy. Ten oheň byl již skutečně zapálen, když Ježíš byl na této zemi. Ať přišel kamkoli, nenáviděli Ho, neboť samotná Jeho přítomnost usvědčovala z hříchu. Nejvíce Ježíše nenáviděli náboženští vůdcové, ačkoli právě oni Ho měli nejvíce milovat a vítat. Proč to? Pro jejich hříchy. Totéž platí i dnes. Ti, kteří by měli oheň vítat nejvíce, aby v jejich životě sežehl hříchy, jej vítají ze všech nejméně. Slouží Bohu z vlastní síly a k vlastnímu prospěchu.

Hříšníci na Sijónu dostali strach, rouhačů se zmocnilo úzkostné chvění: Kdo z nás může pobývat u sžírajícího ohně? Kdo z nás může pobývat u věčného žáru?

Izaiáš 33,14

Musíme Ježíše poprosit, aby nás pokřtil ohněm. Musíme padnout na tvář před Bohem a prosit Je, aby spálil vše, co se Mu nelíbí. Věřte, je to velmi bolestný prožitek, ale bez této zkušenosti nemůžeme Bohu sloužit. Křest ohněm by měl být v našem životě viditelný právě tak jako křest Duchem svatým.

Jinak bude každý domnělý projev Boží moci skrze naši službu *klamem*. Moc Ducha svatého ve svém životě nemůžeme získat bez toho, že bychom předtím nepřijali oheň Ducha svatého.

Den soudu se rychle blíží. Dílo každého Božího dítěte bude podrobena zkoušce:

Dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm.

1. Korintským 3,13-15

Vždyt se všichni musíme ukázat před soudným stolicem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, *ať dobré či zlé*.

2. Korintským 5,10

Oč lepší je být pokřtěn ohněm, dokud jsme zde na zemi, než čekat na soudnou stolicí Kristovu! Jaká tragédie až v nebi zjistíme, že v Božích očích je všechno naše úsilí bezcenné! Ať se naše úsilí jeví sebekrásněji, bylo-li vykonáno být jen s kapičkou ziskuchtivosti, před Pánem se obrátí v popel.

Jako služebníci Boží máme být »solí«.

Vyjste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

Matouš 5,13

Jak si sůl nejlépe zachová svou »slanost«? Myslím, že odpověď najdeme v Markovi.

Každý bude solen *ohněm* Sůl je dobrá; ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte?...

Marek 9,49-50

»Solí« země se staneme teprve tehdy, až se necháme pokřtít ohněm Ducha svatého.

Ukažme si to prakticky. Jak toho dosáhneme? Kdy je člověk pokřtěn ohněm? Musíme o to prosit a musíme to vážně chtít. Shledávám, že jsem o tento křest musela prosit v různých obdobích svého života. Většinou ležím doslova natažená před Bohem na zemi. Mám tím na mysli padnout přímo na tvář, nosem k zemi. To je velmi pokořující. Udělej to sám ve své »modlitební komůrce«, jak ji Ježíš nazval. To je něco, co se děje jen mezi tebou a Bohem. Jsi-li skutečně ochoten toto učinit, bude tě Duch svatý usvědčovat z hříchů ve tvém životě. A to je bolestné. Naše srdce je tak zrádné, že tuto věc může učinit pouze Bůh, ne my. Nemůžeme vpravdě sloužit Bohu, jestliže v našem srdci zůstává jakýkoli hřích. Jestliže dovolíme, aby hřích v našem životě zůstával, pak si můžeme být jisti, že dříve či později si v našem životě velké vítězství odnese Satan.

Moc Boží přichází skrze očištěné srdce. Prosme, žádejme o toto zvláštní dílo Páně. Drazí bratři a sestry, prosme Ježíše o křest *ohněm!*

KAPITOLA 7

Naslouchat Bohu

Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Matouš 6,19-21

V posledním roce studia na lékařské fakultě jsem pracovala několik měsíců v oblasti onkologie. Jaká je reakce vyznávajících křesťanů, když jim byla sdělena diagnóza, že mají rakovinu? Je to téměř jednotná reakce. Prostě se zhroutí! Opravdu mi to dělalo starosti. Nemohla jsem pochopit, proč tomu tak je. Když jsem prosila Boha, aby mi to ukázal, dal mi jako odpověď výše uvedený citát z Písma. Většina křesťanů si neukládá poklady v nebi. Své poklady a tím i své srdce mají zde na zemi. Proto

jsou vyhlídkou, že zanedlouho budou muset umírat, tak zděšení.

To mne přivedlo k následující otázce. Co přesně se »poklady v nebi« rozumí? Těch několik málo kázání, která jsem na toto téma slyšela, vydávalo za poklady v nebi dobré skutky, které křesťané za svého života vykonají pro Pána. Zdá se však, že to není správná odpověď, protože mnoho křesťanů, které jsem léčila a kteří měli takové potíže přijmout blízkou smrt, vykonalo mnoho »dobrých skutků« pro Pána. »Skutky« zřejmě odpovědí nejsou. Atak jsem se vrátila k Bohu a prosila Jej, aby mi ukázal, co tyto »poklady v nebi« jsou. Po několikátý-denním hledání a studování Písma mi dal odpověď. *Největším pokladem, který vůbec můžeme mít, je osobní poznání Boha samého!* A. W. Tozer to shrnuje takto:

Dnes nemáme nedostatek biblických učitelů, kteří by principy Ježíšovy nauky nepředávali korektně, avšak zdá se, je mnoho těch, které uspokojuje, že rok co rok vyučují základům víry, a přitom si kupodivu neuvědomují, že v jejich službě se neprojevuje Jeho přítomnost, v jejich osobním životě se neděje nic zvláštního... Zdravý výklad je v církvi živého Boha absolutním imperativem. Avšak pokrmem pro duši nejsou pouhá slova, ale On sám, a dokud posluchači nenaleznou Boha v osobní zkušenosti, nejsou na tom lépe jen pro to, že slyšeli pravdu. Bible není sama o sobě cílem, nýbrž prostředkem jak přivést člověka k důvěrnému poznání Boha, k poznání, které by jej mohlo uspokojit, aby mohl vejít do Jeho přítomnosti, těšit se z ní, aby mohl v nejhlubším nitru svého srdce poznat a okusit líbeznost Boha samého.

A. W. Tozer: *The Pursuit of God*. Christian Publications, Inc., Camp Hill, PA, s. 9-10.

Co je oním »projevem Jeho přítomnosti« a oním »důvěrným poznáním Boha«, o nichž se Tozer zmiňuje? Není to nic jiného než osobní poznávání Boha, které můžeš získat pouze tím, že k tobě bude Bůh mluvit jako k jednotlivci. A přímo se ti zjeví, jak to dokáže jen On. Podívejme se, co k tomu říká Ježíš:

Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší než Jan; avšak i ten nejmenší v království Božím jest větší nežli on.

Lukáš 7,28

Ježíš zde říká, že ti z vás, kteří mají tu výsadu, že v nich přebývá Duch svatý, jsou větší než Jan Křtitel a Jan Křtitel byl největší ze starozákonních proroků. Nuže, co bylo na těchto starozákonních prorocích pozoruhodného? Jejich osobní vztah s Bohem a to, jak jasně k nim mluvil. Neměli bychom mít stejný vztah s Bohem i my a neměli bychom i my stejně jasně slyšet, jakli nám Bůh mluví? ANO! Podívejme se na několik těchto proroků.

Hospodin se mu dával i nadále vidět v Sílu; Hospodin se totiž v Sílu zjevoval Samuelovi...

1. Samuelova 3,21

Řekl mi: »Lidský synu, postav se na nohy; budu s tebou mluvit.«

Ezechiel 2,1

Líčení Izaiáše, Jeremiáše, Ezechiele, Abrahama, Mojžíše, Josefa, Jáкова atd. na stránkách celého Písma jasně ukazují, že Bůh ke každému ze svých služebníků a proroků mluvil. A Ježíš nám říká, že *my*, kdo jsme *naplněni Duchem svatým*, budeme větší než títo muži. Proč bychom se tedy měli spokojovat s něčím menším? Proč bychom my měli mít menší vztah s Bohem?

Duch výslovně praví, že v posledních dobách...

1. Timoteovi 4,1

Jak zde v 1. listu Timoteovi, tak i v celém Novém zákoně nacházíme mnohá svědectví o Božích služebnících, která ukazují, že se považovalo za zcela normální, že Bůh mluví k jednotlivci. Je to svědectví o naší chudobě, dnes jen málo církví vyučuje tomuto důležitému principu! Většina křesťanů *žádný* osobní vztah s Bohem nemá a spokojují se s tím. A tak, když přicházejí do jejich života bouře, odpadají, začínají pochybovat o své spáse, ba dokonce o tom, zda Bůh nebo Ježíš Kristus existuje. To proto, že nikdy osobně s Bohem nemluvili anebo Jej nikdy osobně nepoznali.

Mluvíme-li o »naslouchání Božímu hlasu«, nemyslím tím nějaký slyšitelný hlas, který bys mohl

vnímat přirozenýma ušima. Bůh k nám mluví mnoha různými způsoby. Oživuje nám Písmo a náhle prostě *víme*, že určité verše jsou určeny nám. Často nám klade na srdce břemeno týkající se určité věci. Musíme si však dát pozor, abychom do srdce a ducha nepřijali tíhu, která pochází od Satana. Watchman Nee nám zde pomáhá rozlišovat:

Břemena ducha se odlišují od zátěží, která na našeho ducha uvaluje Satan. Tyto zátěže posílá Satan s úmyslem věřícího zdrtit, způsobit mu trápení. Břemena dává Bůh - chce jimi věřícím zjevit svou vůli, aby s ním mohli spolupracovat. Každá zátěž nemá jiný účel než utlačovat; nenese tedy žádné ovoce. Avšak břemeno ducha chce Boží dítka vyzvat k práci, k modlitbě a ke zvěstování. Je to břemeno, které má jistý smysl a sleduje určitý duchovní prospěch.

Satan na křesťana nikdy neklade břemena, pouze sevře jejich ducha a obtíží jej těžkou zátěží. Takováto zátěž spoutává ducha a potlačuje mysl. Břemeno, které dává Bůh, pouze neseme, ale člověk, kterého utlačuje Satan, shledává, že celé jeho bytí je v poutech. Přepadne-li takového věřícího moc temnosti, snadno přichází o svou svobodu. Břemeno, které dává Bůh, je pravým opakem: ať je sebetěžší, starost, která pochází od Boha, není nikdy tak tíživá, že by člověka zdeптala natolik, že by se nemohl modlit. Žádné Boží břemeno nemůže člověka připravit o *svobodu modlitby*: avšak zátěž nepřítele, která se duchu tvrdě vnučuje, mu svobodu modlitby vždy upírá. Břímě, které vkládá Bůh, je - jakmile se začneme modlit - nadlehčováno, ale tíha nepřítele, která dolehne na ducha věřícího, modlitbu udusí. Modlitba Boží břemeno odnímá, ale zátěž nepřítele můžeme přemáhat pouze bojem a vzepřením se na modlitbě. Zátěž nepřítele se vkrádá plíživě, aniž by to člověk tušil, zatímco starost ducha je výsledkem působení Ducha Božího v našem duchu. Tíha, kterou našemu duchu způsobuje Satan, nás deptá a drtí, zatímco břemeno, které vkládá do našeho ducha Bůh, je »roz-košné« (třebaže tělu se to tak nejeví), neboť nás vybízí k chození s Bohem (»Jho mé zajisté jestiť rozkošné a břímě mé lehké.« Matouš 11,30). Stává se nám hořkým, pouze když se proti němu vzepřeme a jeho výzvu nepřijmeme.

Watchman Nee: *The Spirituál Man*. sv. 2, Christian Fellowship Publishers, Inc., NY, 1968, s. 153-154.

Zátěže, které na našeho ducha uvaluje Satan, obvykle končí depresí a vyčerpáním. Břemena od Pána nás vedou k aktivitě jako je modlitba, tedy k něčemu, co je produktivní. Jestliže však břemeno, které ti do srdce a ducha vkládá Bůh, vzdoruješ, budeš se cítit zle a nakonec budeš uhašovat Ducha svatého a otevírat se satanskému útisku. Jak často k tomu dochází, když křesťané stále odporují jemnému naléhání Ducha svatého, aby časné ráno vstali, četli bibli a modlili se!

Bůh s tebou bude často komunikovat přímo v podobě myšlenek. Bůh něco řekne tvému duchu a pak ti to náhle probleskne do mysli. Proto je tak důležité zkoumat své myšlenky a prosit Boha, aby udržoval naši mysl i srdce v čistotě. Ježíš říká:

Ještě mnoho jiného měl bych vám *povědět*, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude *mluvit* sám ze sebe, ale bude *mluvit*, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.

Jan 16,12-14

Dosvědčuje nám to i Duch svatý, když říká: »Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a *vepíšu jim je do mysli, ať*

Židům 10,15-16

Duch svatý nám bude vkládat do mysli *myšlenky*, a tak k nám mluví a svědčí nám. Bůh nám někdy vloží do mysli celý myšlenkový koncept jako když mi Duch svatý dá celý odstavec nebo celou stránku informací najednou. Někdy Ho musím prosit, aby zpomalil, protože to nedokážu tak rychle přijmout. Někdy je to jen jedna věta z celého rozhovoru.

Zřídka je to pocit, neboť pocity nás mohou tak snadno oklamat, a tak snadno se stáváme na nich závislí. Kolikrát jsem už slyšela lidi říkat, že vědí, co Bůh po nich chce. Myslí si to jen proto, že je to »žádost jejich srdce«. Kdyby se ovšem zastavili a své žádosti prověřili Božím slovem, shledali by, že jsou v rozporu s Božími příkazy. Na city se *nesmíme* spoléhat, natož pak nechat se jimi vést, protože až příliš snadno mohou být Satanem a jeho démony zmanipulovány a jsou téměř vždy znečištěny naší hříšnou přirozeností.

Myšlenky nám mohou vnutit i Satan a démoni. Zde je naší ochranou bible. Bůh ti *nikdy* neřekne něco, co není v souladu s Jeho slovem, bibli. Kromě toho, Satan nemůže tvé myšlenky číst; jestliže tedy potichu mluvíš se svým Pánem, nemůže ti při modlitbě vkládat myšlenky, které souvisí s tím, co

právě probíhá v tvé mysli.

Já miluji ty, kdo milují mne, a kdo mne za úsvitu hledají, naleznou mne.

Příslaví 8,17

Původní hebrejské slovo »za úsvitu« vlastně znamená »horlivě«, anebo »pilně« [jak to uvádí Kralická bible - pozn. red.]. Výrazy »horlivě«, »pilně« znamenají též »svědomitě a vážně«, jak říká *Strong 's Exhaustive Concordance of the bible*. O takovýto vztah s Bohem musíš pilně usilovat.

Pouze Duch svatý tě může naučit, abys slyšel Jeho hlas. Je možné, že budeš muset hledat takovýto vztah s mnohým pústem, slzami a modlitbami. Pamatuj, že Bůh nic nedělá ve spěchu a že tě pravděpodobně bude prověřovat, zda to myslíš vážně. Jestliže jsi Boha neprosil, aby v tobě plně vykonal dílo kříže (jak je to popsáno v 6. kapitole, kde se pojednává o křtu ohněm), nebudeš nikdy schopen takový vztah k Němu rozvinout. Bez úplného vydání to nejde.

Hledáš-li Boha, musíš se cvičit v sebekázní. Nemohu dosti zdůraznit, že je absolutně nutné DENNĚ, a sice hned zrána, si udělat čas ke studiu bible a k modlitbě. To je opravdu »klíč« k nalezení Boha. David i Izaiáš o tom píší:

Bože, tys Bůh můj! Hledám tě *za úsvitu*, má duše po tobě žízni. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.

Žalm 63,2

Má duše v noci po tobě touží, můj duch ve mně za úsvitu tebe hledá.

Izaiáš 26,9

Někdy je nám zatěžko vstát časně ráno z postele. Jak je bolestivé se sebou bojovat a ukázněně vstát z vyhráté postele! Ale když skutečně vstaneme, nepocítíme žádný rozdíl kdybychom spali o hodinu déle. Jsem-li obzvláště unavená nebo nemocná, prosím Boha, aby mi při probuzení pomohl. On je vždy věrný. Avšak jestliže na Jeho první zavolání nereaguji a zaspím, je celý můj den pokažený.

Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem.

Kolokým 3,1-2

Tyto verše nám ukazují, že hledání Boha je aktem vůle. Záměrně »směřujeme své zalíbení a lásku k Božím věcem«. Mnozí lidé si stěžují, že po takovémto vztahu k Bohu *netouží*, ani vlastně *nemají potřebu* číst bibli. Samozřejmě že ne! Nezapomínej, že tvé tělo a tvé přirozené já je vůči Bohu a všem Jeho věcem nepřátelské. Kromě toho tě mohu ujistit, že je tu vždy poblíž nějaký démon, který tě obtěžuje myšlenkami, aby tě zastavil ve čtení bible. Často než začnu číst, musím těmto démonům přikázat, aby odešli. Musíme *se sami umět ovládat* natolik, abychom dělali, co od nás žádá Bůh, ať už se nám chce nebo nechce. Číst bibli a hledat Boha je *příkaz*; křesťanu *to není ponecháno na libovůli*.

Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hleďte mou tvář. Hospodine, tvou tvář hledám.

Žalm 27,8

Život v našem současném světě nás neustále vystavuje pokušení unikat tlaku reality do bezmyšlenkovité prázdnoty. Vždyť existuje tolik možností-úniku! Můžeme se posadit k televizi a uniknout tím, že vyřadíme rozum a pustíme program, který zrovna běží. Mnozí lidé unikají realitě prostřednictvím drog. Ještě více je těch, kteří tak činí bezmyšlenkovitým oddáváním se monotónním rytmem rockové hudby (včetně křesťanského rocku), které pomáhá vyprázdnit mysl a zůstávají pouze tělesné pocity. Další velké pokušení je únik do světa fantazie, stavba nekonečných marných představ v našich myslích, život ve světě, který není skutečný a vždy nás láká dál a dál, pryč od Boha, úplného zdroje našeho života a existence. Rozmanité techniky meditace New Age, jóga, transcendentální meditace, pásky působící na naše podvědomí (tzv. podprahové pásky) a relaxační techniky pomáhají vyprázdnit mysl a tak unikat realitě. Je to skutečná oběť vědomě odmítnout používání těchto

únikových cest.

Nebo ty věci, které se vidí, jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné.

2. Korintským 4,18

Místo úniku z reality musíme ukáznovat svou mysl, přemýšlet o Bohu, o Božím slově a mluvit s Bohem. Ve světle Božího slova, které je našim rádcem a zdrojem moudrosti musíme neustále hodnotit co se děje s námi a kolem nás. Budeme-li tak činit v poslušnosti Božím příkazům, shledáme, že Duch svatý k nám bude mluvit stále častěji. A pak, ať už se kolem nás bude dít cokoli, i kdyby naše fyzické tělo umíralo,

neklesáme na mysl: i když navenek hyneme, vnitřně se den ze dne obnovujeme.

2. Korintským 4,16

Izaiáš nás vážně vybízí:

Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko.

Izaiáš 55,6

Musíme hledat Boha *ted'*; když do našeho života vstoupí problémy, bude už pozdě. Nebudeme mít k Bohu vytvořený vztah nutný k tomu, aby nás přes dobu obtíží přenesl. Ať nás naše přirozené sklony nepřipraví o ten vzácný poklad, když denně v časných ranních hodinách stále více poznáváme Boha. Bůh touží tyto tiché osobní chvíle na začátku dne trávit s námi.

Po léta jsem v létě pozorovala s Bohem východ slunce a v zimě západ. Nikdy nezapomenu jedno ráno před několika lety. Hodinu jsem četla bibli a modlila se, avšak Bůh ke mně nemluvil, ani jsem Jeho přítomnost nevnímala. Když jsem se vracela domů, abych se připravila na práci toho dne, byla jsem překvapena, když náhle Bůh ke mně promluvil: »Mé dítě, ta krátká chvílka s tebou mne tak potěšila!« Ačkoli ke mně nemluvil a já Jeho přítomnost nevnímala, *byl tam* se mnou. Ani si nedokážeme představit, jak velice náš Pán touží po naší lásce a po obecnství s námi.

Jestliže pak i tam hledati budeš Hospodina Boha svého, tedy nalezneš, *budeš-li* ho hledati z celého srdce svého a z celé duše své.

Deuteronomium 4,19

Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kteří ho hledají.

Židům 11,6

Bůh touží, abychom s Ním měli obecnství. Příkazuje nám, abychom Jej hledali. Avšak skutečným klíčem k tomu, abychom mohli s Bohem rozvinout osobní vztah, je krok víry. Boží zaslíbení, že »se odměňuje těm, kteří Ho hledají,« musíme vzít vážně. Rozvinout takovýto vztah vyžaduje čas. Buď vytrvalý a pilný. Příliš mnoho lidí se po několika týdnech, ba dokonce dnech vzdává. Ukázní se a hledej Boha a *On se ti dá nalézt*.

Zkoumej pilně Boží slovo a hledej »klíče«, jimiž získáš vhléd do Boží osobnosti. Pros Boha, aby se ti zjevil ve svém Slově. Jedna z mých oblíbených knih v bibli je Izaiáš. Bůh v této knize zjevuje svou osobu tolika způsoby! Hledej to pro sebe. Spousta nádherných drahokamů je skryta v celém Božím slově. Víš co tyto drahokamy jsou? Jsou to právě záblesky osobnosti samotného Boha.

Když Bůh k tobě mluví a ty sis ověřil, že co řekl je v souladu s bibli a Duch svatý ti v tvém srdci potvrzuje, že jsi skutečně slyšel Jeho hlas, pak musíš stát ve víře, že je to tak.

Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.

Římanům 8,16

Proto, jak říká Duch svatý: *nJestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdor jako v den pokušení na poušti.*

Židům 3,7-8

Jestliže uslyšíme Jeho hlas, bude k nám Duch svatý mluvit. Když uslyšíme, nesmíme zatvrzovat srdce, ale vykročit ve víře a poslušnosti v souladu s tím, co nám Duch svatý řekl. Obvykle Duch svatý začne mluvit k věřícímu přivedením jeho pozornosti na něco, co není milé Bohu. Je tu pokušení toto upozornění ignorovat a pokračovat dál v tom, co se Bohu nelíbí. Jestliže tak činíš, »zatvrzuješ své srdce« a zastavíš další sdělení od Pána.

Mnoho lidí je vyděšeno představou, že by mohli mluvit s Bohem a slyšet Jeho hlas, protože se bojí, že by mohli být oklamáni. Mají obavy, že přijmou něco, co je ve skutečnosti výmysl nebo od Satana či jeho démonů.

Sama jsem tím prošla. Brzy po Elainině konečném osvobození jsem v tomto směru učinila hroznou zkušenost. Domnívala jsem se, že mi Bůh ve dvou případech v rozmezí několika dní něco řekl. Vzhledem ke každodenní práci nebylo možné žádný z obou případů ověřit biblí. A tak v domnění, že jde o příkazy od Pána, jsem šla a udělala to. Toto rozhodnutí málem stálo mě i Elaine život a dlouhou dobu jsme nesly katastrofální následky.

Byla jsem zmatena. Spěchala jsem k Bohu a strávila hodně času na kolenou a s pláčem jsem řekla: »Pane, své příkazy mi dávej jako hloupému, abych věděla, že jsou Tvé! *Musím* být schopna vždy vědět okamžitě a jasně, že slyším Tvůj hlas nebo Satanův či démonů. Prostě já nemohu být takto napadána Satanem!«

Otec odpověděl bezprostředně a rozhodně. Velice mne zaskočil.

Řekl : »Pak mi nemůžeš sloužit!«

»Proč ne?« byla má překvapená odpověď.

»Protože dokud jsi ve svém hříšném lidském těle, vždy budeš vůči Satanovým útokům zranitelná. Musíš mi důvěřovat, že já ctím úmysl tvého srdce sloužit mi. Budou chvíle, kdy dovolím, abys byla oklamána a dopustím, abys udělala chyby. ALE budu vždy zde, vždy tě znovu pozvednu a ty z takové zkušenosti vždy *získáš* cenné naučení. To co dělám má vždy účel. Ty nemusíš vždy vědět co zamýšlím, neboť JÁ JSEM BŮH.«

Uvědomila jsem si, že jsem sice Bohu řekla, že jsem ochotna do tohoto boje, opravdového boje se Satanem jít, ale zároveň jsem Ho žádala, aby Satana a jeho říši přinutil střílet pouze slepými náboji. To prostě nejde. Vidíte, teď jsem měla na vybranou: buďto přijmu, že jsem zranitelná - a budu se muset plně spolehnout na Boha nebo Ho budu muset prosit, aby už ke mně nemluvil. Představa, že bych už Pána neměla nikdy slyšet, byla prostě nepředstavitelná. Vztah s Bohem, to je můj *celý život*. To pro mne znamená víc než vše ostatní. Tak jsem Jej prostě poprosila, aby mi pomáhal rychle se učit, aby mne Satan nemohl tak snadno klamat. Ráda bych se s vámi o toto podělila.

Denně se modlím k Bohu, aby mi Satanovy podvody odhaloval. Nikdy nemohu být dost chytrá, abych na ně přišla sama. Musím Bohu důvěřovat, že mi je ukáže. Denně chodím ve víře spoléhajíc se, že Bůh respektuje úmysly mého srdce. Touhou mého srdce je sloužit Mu a On to ctí.

Když se Duch svatý dotýká mého ducha učím se být víc citlivější »zkouším« nebo vyčkávám. Učím se, že nemohu *nikdy* jednat impulzivně. Jsou-li tu sebemenší pochybnosti nebo nemám-li úplný pokoj, čekám. Také jsem se naučila spolupracovat s druhými. Otec vysílal své učedníky po dvou. Tak to dělá dodnes. Jsme s Elaine v této službě pro Pána partnery. Nyní také máme křesťanského bratra, který je pro naši službu duchovní ochranou. Nikdy nejdeme sloužit slovem ani neuděláme žádné důležitější rozhodnutí, dokud se my tři nesjednotíme. Když jeden z nás nemá v určité věci pokoj, čekáme, dokud se nesjednotíme a dokud v tom nemáme pokoj všichni tři. Pro Satana je daleko obtížnější oklamat tři než jednoho.

Dovolte příklad. Asi před rokem nás prosili, abychom promluvili při jedné zvláštní příležitosti na Východním pobřeží. Elaine a já jsme v té věci měly pokoj, ale náš křesťanský bratr, který naši službu duchovně podepírá, nikoli. Vrátili jsme se k modlitbám a do dvou týdnů jsme s Elaine dostaly od Pána pokyn, abychom nejely. Proto jsme podaly vysvětlení a cestu odmítly. Za měsíc nás tatáž organizace opět pozvala, tentokrát jsme v tom měli všichni tři pokoj. Jely jsme a Bůh mocně žehnal. Asi za tři měsíce nás znovu pozvali. Tentokrát jsem neměla pokoj já. Opět jsme se všichni modlili, a ostatní dva se shodli, že nepojedeme. V obou případech se ukázalo, že kdybychom byly šly, důsledky by byly hrozný. Později jsme tam jely podruhé a Bůh naši službu opět mocně požehnal.

Jde-li o méně důležitá rozhodnutí a cítíme-li, že není nutné, bratra obtěžovat, pracujeme s Elaine samy, ovšem na základě téhož principu jednoty. Například nás jednou žádali, abychom pomohly při určitém osvobozování. Znaly jsme ty lidi a věděly jsme, že jsou to věrní Boží služebníci, ale dali nám

vědět pouhých 24 hodin před tím. Cítila jsem, že bychom měly jít, avšak Elaine neměla pokoj. Nebyl už čas zkoumat, jaká je Boží vůle. Sdělila jsem jim, že nepojedeme, neboť v tom nejsme jednotné. Jak se ukázalo, důsledky by byly hrozné. Tito lidé nám později zavolali a řekli nám, jak byli rádi, že jsme nepřijely, protože to celé zinscenoval Satan, aby nás zničil. Protože jsme tomuto principu jednoty zůstaly věrné, Satanově léčce jsme unikly.

Ke kolika smutným omylům dochází jen proto, že manželé toto nedělají! Bratře a sestro, je-li tvým partnerem křesťan, *musíš* porozumět, že tvá manželka či tvůj manžel ti byl dán jako partner. Musíš-li při rozhodování čekat na manžela či manželku, může se to nepříjemně dotknout tvého já, ale je to ochrana proti Satanovým uskokům. Žena má být muži pomocnicí, nikoli rohožkou, a vy, ženy uznejte Boží řád pro rodinu a nepředcházejte manžela!

Jednou z nejvážnějších příčin pádu křesťanských vůdců a pastorů spočívá v tom, že ve své práci pro Pána takovéto pracovní společenství s manželkou nepěstují. Jsou tak vystaveni stálému pokušení hledat partnera pro práci na Božím díle mimo manželský svazek. Mnoho bran se tu otevírá a mnoho pastorů upadá do pasti cizoložství, protože tuto zásadu nerespektují! Máš-li pocit, že tvá žena není »na výši«, pro tento druh duchovní práce, pak tvůj dům není v pořádku. Měl bys raději trávit čas se svou ženou na modlitbách, aby se takovýto vztah vytvořil. Je jasným Pánovým příkazem, že kromě Něj *nesmíš* dát nikomu před svou ženou přednost. Tento problém je ožehavý zvláště v charismatických sborech. Pastoři mají velmi nešťastný sklon upřednostňovat modlitební vztah k ženskému »přimlucvi« před vlastní manželkou. Bůh je za to *nepoctí!*

Mám-li pocit, že mi Bůh chce něco sdělit a bible o tom výslovně nemluví a vnitřně v tom nemám jistotu, prostě se v duchu modlím (aby Satan nevěděl, co je předmětem modlitby) a prosím, aby mi Bůh tak či onak dal nějaké potvrzení. Pak tu věc pustím ze zřetele. Víím, že Bůh si *vše* dobře pamatuje. Není třeba nad tím dále ztrácet čas. S Elaine o těchto věcech nemluvím, protože víím, že nejlepší je přenechat to Bohu. Někdy přijde odpověď brzy, někdy za několik měsíců, někdy nepřijde vůbec. Často se však stává, že Elaine najednou řekne: »Víš, Bůh mi něco položil na srdce.« Většinou je to právě to potvrzení, na které jsem čekala.

Většinou s Bohem komunikuji mlčky. Satan nedokáže naše myšlenky číst. Vyřizuješ-li své záležitosti, věci v domácnosti nebo cokoli a při tom mluvíš s Bohem v myšlenkách, nemůže Satan vědět, co si myslíš. Satan a démoni ti mohou pouze podsouvat negativní myšlenky, které v dané situaci v tobě vyvolávají nespokojenost nebo hněv na lidi kolem a podobně. Duch svatý však všechny tvé myšlenky zná a může do proudu tvých myšlenek vložit odpověď.

Mnozí lidé kladou otázku, zda mají být potichu a čekat, až k nim Bůh promluví. Ne, protože Duch svatý je tak mocný, že je nad tvými myšlenkami. Tak je to u mne a rovněž u mnoha jiných, které znám. Sklon vyprazdňovat mysl ode všech myšlenek a čekat, dokud Bůh nepromluví, je velmi nebezpečný. Pamatuj: *jestliže svou mysl neovládáš, ovládne ji Satan!* NIKDY svou mysl nevyprazdňuj! Prázdňá mysl je otevřenou vstupní branou pro demony.

Jsou však časy, kdy zoufale čekáme na Boží hlas, kdy jakoby k nám zcela přestal mluvit. To se mi stává často, když se dostanu do krize. Hledala jsem Boha a ptala se Její, proč právě v takových časech mlčí. Jsou tu dva hlavní důvody. Často mlčí, aby nás vybídl k ještě horlivějšímu hledání. Dobrým příkladem jsou Žalmy.

Plný zoufalství volá David opět a opět k Bohu, ale na odpověď musí čekat. Výmluvně líčí tuto situaci v následujícím žalmu:

K tobě, Hospodine, volám, nebuď ke mně hluchý, skálo moje. Neozveš-li se mi, budu podoben těm, kteří sestupují v jámu.

Žalm 28,1

To je jeden z mnoha, mnoha příkladů v Žalmech. Bůh touží po stále užším vztahu s námi. Často odpověď zadrží, abychom Ho hledali s ještě větší vážností.

Existuje ještě další důvod, proč Boha neslyším když je mi úzko. Nedávno jsem zažila situaci, že jsem se mnoho trápila. Volala jsem opravdově k Bohu, ale neslyšela jsem Ho promluvit, až když byla situace vyřešena. Nebouřila jsem se proti Němu, raději jsem se modlila: »Otče, tvá vůle se staň, ať je to cokoli.« Později mi Bůh objasnil, že mé city byly příliš silné, než abych Ho mohla slyšet. Ptala jsem se: »Co mám dělat, aby se to už neopakovalo?« Jeho odpovědí bylo: »Nemůžeš udělat nic. Nemůžeš kontrolovat svém city. Chci, abys mi jen řekla a já se o tebe postarám.« Jak prostá odpověď!

Jestliže jsi v citové vypjaté situaci a zdá se ti, že jsi neschopný slyšet Boha, třeba je to zrovna z tohoto důvodu.

Čím více mluvíš k Bohu, tím více k tobě mluví On. Bůh miluje, když s Ním mluvíš! Má rád s námi společenství! Před několika lety jsem se Boha ptala, jak já, taková nedůležitá tečka jakou jsem, může posloužit Jeho srdci aspoň malou radostí. Řekla jsem: »Otče, ty neseš tak hrozné břímě. Musíš se starat o celý svět se všemi jeho starostmi. Mohla bych Ti něčím udělat radost nebo potěšit Tvé srdce?«

Odpověděl mi: »Ano. Mluv se mnou, mé dítě! Mluv se mnou. Většina lidí mě jen o něco prosí. Nechtějí se mnou mluvit, nechtějí, abych měl podíl na jejich každodenním životě.« Právě tohle by Bůh rád, touží mít s námi obecnství!

Děláš-li svou každodenní práci, je normální stále o něčem přemýšlet. Začni místo toho myslet na Boha a mluvit s Ním. Bůh má zájem o nejmenší detaily našeho života, o vše, co děláme. Cožpak to není podivuhodné? Nikdy Ho nenudí co děláme. Nikdy si nemyslí, že co děláme je vzhledem k Němu bezvýznamné. To je ještě podivuhodnější! Boha zajímá, co šije hospodyňka. Zajímá Ho, zda steh, který šije, bude rovný, a když jí to nejde, chce jí pomoci. Bůh se nikdy nenudí a nic pro Něj není tak nepatrné, aby tomu nevěnoval celou pozornost!

Celá příroda a stvoření nás učí, že Bůh má zájem o detail. Pozoruješ-li neuvěřitelně jemné detaily stébla trávy, můžeš poznat, že Bůh bere maličkosti vážně. On není jako mnoho lidí které unavuje, když se musejí zaobírat příliš mnoha detaily, a ztrácejí trpělivost. Děláš-li domácí úkol, nenudí Ho to. To mne vždycky udivuje. Jednou jsem se zeptala Ježíše: »Když jsi byl tu na zemi, nenudil ses? Byl jsi Ty, Bůh vesmíru, zastrčen v tesařské dílně a vlastníma rukama jsi musel pracně zhotovovat věci, když ti stačilo říct pouhé slovo a ihned by to bylo z ničeho stvořeno.« Odpověděl: »Proč bych se měl nudit? Nikdy jsem se nenudil. Skutečně jsem se nikdy nenudil.«

Nejsme schopni vidět tvořivou stránku svého všedního života. S tím mají potíže zvláště hospodyňky. Avšak při práci v domácnosti jsi tvořivá. Vytváříš domov a ovzduší, kde můžeš dát povstat služebníkům **Krále** a ve kterém můžeš povzbuzovat svého muže, že se stane lepším služebníkem **Krále**. To je pro Boha důležité. Nezáleží, jak nedůležité se nám mohou naše úkoly zdát, můžeme vše dělat ke slávě našeho Krále.

Je tu ještě jedna oblast, kterou Boží lid často přehlíží. Protože jsem nedávno tělesně onemocněla, můj mozek nepracuje tak dobře jako jsem byla zvyklá. Velmi těžko si pamatuji. Téměř stále jsem unavená a vyčerpaná a mám stále více práce než mohu zvládnout. Proto jsem se naučila více a více spoléhat na Ducha svatého. Když během dne vidím věci, které si musím zapamatovat, prosím prostě Ducha svatého, aby mi je připomněl, jakmile to bude třeba. Je tak milostivý, že tak vždy učiní. Když teď na něco zapomenou, je to má vlastní vina, protože jsem Pána neprosila, aby mi to připomenul.

Nemáme obdivuhodného Pána? Víš, v celém vesmíru není jiné bytosti, která by se tak plně zajímala o každý detail tvého života. Žádný jiný člověk se nezajímá o maličkosti tvého života. Každý se zajímá nejvíce o věci svého vlastního života a určitě ne o tvé. Ale Bůh to dělá. Satanův zájem o náš život je zcela jiného druhu. Hledí jen, aby nás zranil a zničil.

Každý má myšlenkový život. Bdíš-li, myslíš každým okamžikem. Místo abys myslel jen na sebe, začni myslet na Boha. Zvykni si vše prohodit s Ním. Mluvíš-li přes den s Bohem, přicházejí ti na mysl myšlenky budující vztah k Bohu. Jsou to myšlenky, které rozněcují lásku k Němu a prohlubují velké vydání se Jemu, a tak v tobě vzbuzují silnější touhu číst Jeho slovo a konat Jeho vůli. Tyto myšlenky nepocházejí z tebe. Tvé »tělo« ti takovéto myšlenky *nedá*. Ani démoni. Takovéto myšlenky dává pouze Duch svatý.

Protože opatrnost těla jest nepřítelkyně Bohu; nebo zákonu Božímu není poddána, aniž hned může býti. Protož ti, kteří jsou v těle, Bohu se líbiti nemohou. Vy pak nejste v těle, ale v Duchu, poněvadž Duch Boží ve vás přebývá... Jestliže pak Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, v vás přebývá, tedy ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obživí i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás.

Římanům 8,7-11

Tak Bůh promlouvá k tobě v těch nejmenších věcech a jsi k Němu přitahován blíž a blíž. Ježíš řekl: »Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.« (Jan 14,15). A opět řekl: »On [Duch svatý] mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.« (Jan 16,14) Ani říše Satanova ani tvé přirozené já jedinou z těchto věcí nesvedou. To nám dává jistotu, že takováto komunikace je vskutku od Boha. Vede to k tomu, že *Jej* víc a víc milujeme.

Hledejme Boha celým srdcem. On je naše Skála. Avšak nebudeme-li Jej znát a nebudeme-li schopni slyšet Jeho hlas, který nás vede po cestě, nikdy nebudeme schopni uprostřed hrozného zla tohoto světa obstát.

KAPITOLA 8

Modlitba

Mnozí lidé mi psali a kladli otázky ohledně modlitby. Nejsem odborník a na toto téma již bylo napsáno mnoho dobrých knih. Proto chci s vámi sdílet jen několik osobních zkušeností. Vím, že mnozí jsou od Boha povoláni k zvláštní službě přímluvných modliteb. Prosím, pochopte, že to není mé osobní povolání. Kromě toho dodejme, že Bůh s každým člověkem jedná zcela osobně. Ty nalezněš své vlastní způsoby modlitby. Neexistují žádná pravidla, jak se máme modlit, kromě toho, že své modlitby máme předkládat nebeskému Otci ve jménu Jeho Syna Ježíše Krista. Modlit se je nám přikázáno. Jestliže se nemodlíme, hřešíme. Majíce toto na mysli, ti chci sdělit některé věci.

Můj modlitební život vyplývá zcela přirozeně ze vztahu, který v každém okamžiku mám s Bohem. Jak v knize *Přišel osvobodit zajaté*, tak i v této knize jsem se pokusila popsát, jak se můj vztah s Bohem prohluboval.

V prvním roce studia medicíny jsem plně vydala život Ježíši Kristu a učinila Jej svým Pánem a Spasitelem. Následující tři roky studia mne učil, abych slyšela Jeho hlas, když promlouval k mému duchu. Tím jsem s Ním vstoupila do důvěrného vztahu. Ve stejné míře, v jaké se prohluboval můj vztah s Bohem, prohluboval se i můj modlitební život. Zvykla jsem si po celý den mluvit k Bohu. Jak jsem se v předchozí kapitole zmínila, každý člověk má nepřetržitý »myšlenkový život«, a já se rozhodla proměnit svůj myšlenkový život ve stálou rozmluvu s Bohem. Jako člověk nejsem ovšem vždy zcela důsledná. Jsem nesvá, neslyším-li Boha několikrát za den ke mně promlouvat.

V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny svaté i za mne.

Efezským 6,18

Bez přestání se modlete.

1. Tesalonickým 5,17

Věřím, že takováto modlitba »v myšlenkách«, kdy po celý den rozmlouvám s Bohem, představuje jednu z možností, jak tento příkaz Božího slova plnit.

Své pravidelné modlitební chvíle mívám brzy zrána před začátkem pracovního dne a Často v noci. Často mne Bůh v noci vzbudí a já vstanu a jednu nebo dvě hodiny se modlím. To jsou pro mne zvláštní a vzácné chvíle.

Pravidelné modlitební chvíle trávím často na kolenou nebo na tváři před Bohem. Ale často se prostě modlím k Bohu, když sedím venku a pozoruji východ nebo západ slunce. Chci tím zdůraznit, že pro našeho Boha je charakteristická obrovská rozmanitost a přizpůsobivost. Můžeme se modlit na mnoho různých způsobů, při různém držení těla a v různých situacích.

Při svých pravidelných modlitbách jsem se naučila prostě *dělat* to, co říká Boží slovo:

Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pokoj v pravý čas.

Židům 4,16

Když doslova prožívám »trůn Boží«, málokdy mívám nějaký »duchovní prožitek«. Prostě stojím ve víře, že to je místo, kde je můj duch. Písmo říká, že tak tomu je a to mi stačí. Je zajímavé, že při mých pravidelných modlitebních chvílích Pán ke mně mluví málokdy. Obvykle ke mně mluví v různých chvílích během dne při mých denních aktivitách. Nikdy se nemodlím nějakou formální modlitbu. Prostě mluvím k Bohu, jako bych mluvila ke komukoli jinému, jen přirozeně s mnohem větší úctou. Řada lidí se mne ptá, proč většinou oslovuji Boha prostě »Otče«. Je to tím, že k Němu mluvím téměř neustále, a připadalo by mi příliš formální a nešikovné, kdybych Jej musela vždycky oslovovat »Otče

na nebesích« nebo »Nebeský Otče« nebo tak nějak. Myslím si, že to není neuctivé, když říkám prostě »Otče«. A také tímto jménem žádnou jinou bytost na nebi nebo na zemi neoslovuji. Je to také v poslušnosti k tomu, co říká Ježíš v Matoušovi:

A nikomu na zemi nedávejte jméno »Otec«: jediný je váš Otec, ten nebeský.

Matouš 23,9

Mnozí se mne ptají, jak se modlím za ochranu, pokrm, peníze a tak dále. Odpovídám: »Za to se nemodlím«. Pokud jde o tyto věci, už jsem s Bohem uzavřela smlouvu a nepovažuji za nutné marnit Jeho i svůj čas modlením se za něco, co již mám zajištěno smlouvou. Na mně je, abych Mu byla poslušná, a na Něm je, aby se o mne staral a vedl mne.

Když se modlím za určitou věc, často se modlím jen jednou. Bůh má výbornou paměť. Když mi uloží, abych se za určitou věc modlila denně, dělám to. Jinak s určitou záležitostí k Němu přicházím jen jednou, a pak už to ponechávám jen Jemu. Je na Něm, aby ve svůj čas a svým způsobem tuto věc vyřídil. Nikdy jsem neshledala, že by žebrání, uhánění něčeho nebo vemlouvání se, mělo úspěch. Až na to, že se dostanu mimo Boží vůli a naruším tak své obecenství s Bohem.

Satan stojí před trůnem Božím, téměř neustále na nás žaluje a žádá o život lidí. Prosila jsem Boha, aby mne upozornil, když Ho Satan žádá za někoho nebo za něco, co souvisí s mou prací a službou. Bůh je věrný a dělá to. Když se to dozvím, jednoduše jdu a ve jménu Ježíše se modlím proti tomu, co žádá Satan. Běda, Satan toho může tolik napáchat, protože Boží lid se neobtěžuje se proti jeho žalobám postavit.

Někdy strávím celou noc na kolenou a zápasím s Bohem o pozhnutí jako Jákob. Jak jsem se tomu naučila, popisují v 3. kapitole. V těchto nocích si čtu Boží slovo, přemýšlím o Božích věcech a rozmlouvám s Bohem. Nedovedu popsat, co zrovna říkám; prostě mluvím a naslouchám.

Mnohokrát cítím těžké břímě za určitého člověka nebo situaci, ale nevím jak se za to modlit. Právě tehdy jsem tak vděčná za neustálé přímlyvy Ducha svatého. Prostě prosím Ducha svatého, aby se za mne přimlouval a modlil se tak, jak je to v dané situaci nejlepší.

Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkaním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

Římanům 8,26-27

To nás přivádí k něčemu důležitému. Musíme vždy usilovat o to, abychom následovali modlitbu Páně: »Otče... buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi.« Tolikrát na Boha vznášíme neúprosné požadavky, aby určitou situaci vyřešil určitým způsobem, ačkoli *naše* cesta není ta správná. Často, co se jeví »dobré« nám, není »dobré« v očích Božích. Jsem si jista, že Bůh často vyhoví prosbám lidí, protože neustále žebrají a naléhavě prosí, i když to, zač prosí, v Jeho očích opravdu není to nejlepší. Důsledkem je, že tito lidé nakonec utrpí ztrátu. To platí zejména v případech nemoci a smrti. Kolikrát lidé žebroni a uhánějí Boha, například o život nemocného dítěte, třebaže je Bůh chce povolat k sobě a uchránit před velkým trápením, které je čeká v budoucnu. Kolikrát chce Pán některého svého služebníka odvolat, aby jej uchránil před odpadnutím. Nesmíme *vždycky* předpokládat, že pokračování života je »to nejlepší«. Říkejme vždy: »Otče, buď vůle tvá.«

Příkladem je příběh krále Ezechiáše. Bude dobré, když si jej bez emocí s modlitbami prostudujete. Ezechiáš celý život věrně sloužil Bohu. Pak jednoho dne onemocněl:

V těch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti. I přišel k němu Izaiáš syn Amosův prorok, a řekl jemu: toto praví Hospodin: Zředeš dům svůj, nebo umřeš, a nebudeš živ. I obrátil tvář svou k stěně, a modlil se Hospodinu, řka: Prosím, ó Hospodine, rozpomeň se nyní, že jsem stále chodil před tebou v pravdě a v srdci upřímém, a že jsem to činil, což dobrého jest před očima tvýma. I plakal Ezechiáš pláčem velikým.

2. Královská 20,1-3

Hospodin Ezechiášovu modlitbu slyšel a viděl jeho mnohé slzy. Proto poslal proroka zpět s poselstvím:

... Slyšet' jsem modlitbu tvou, a viděl jsem slzy tvé; aj, já uzdravím tě... A přidám ke dnům tvým patnácte let...

2. Královská 20,5-6

Nuže, naší první reakcí na tuto odpověď pravděpodobně bude: »Jaký nádherný příklad milosti Boží a vyslyšení modlitby spravedlivého!« Ale byla Ezechiášova modlitba opravdu »dobrá« i v očích Božích? Myslím, že dalších patnáct let jeho života ukázalo, že nikoli.

Došlo k dvěma závažným událostem. Za prvé, Ezechiáš zpychl. Přivítal posly babylonského krále a ukázal jim všechny své poklady.

I vyslyšel je Ezechiáš a ukázal jim všechny schrány klenotů svých, stříbra a zlata i vonných věcí, a olej nejvýbornější, tolikéž dům zbroje své, a cožkoli mohlo nalezeno býti v pokladích jeho. Ničeho nebylo, čehož by jim neukázal Ezechiáš v domě svém i ve všem panství svém. Protož přišel prorok Izaiáš k králi Ezechiášovi, a řekl jemu: Co pravili ti muži? A odkud přišli k tobě? Odpověděl Ezechiáš: Z země daleké přišli, z Babylona. I řekl: Co viděli v domě tvém? Odpověděl Ezechiáš: Všecko, což jest v domě mém, viděli. Ničeho není v pokladích mých, čehož bych jim neukázal. Ale Izaiáš řekl Ezechiášovi: Slyšíš slovo Hospodinovo. Aj, dnové přijdou, v nichž odneseno bude do Babylona, cožkoli jest v domě tvém, a cožkoli nachovali otcové tvoji až do tohoto dne; nezůstanet' ničeho, praví Hospodin. Syny také tvé, kteříž pojdu z tebe, kteréž ty zplodíš, poberou a budou komorníci při dvoru krále Babylonského

2. Královská 20,13-18

Avšak to nebylo vše, co se za těch patnáct let stalo. Ezechiášovi se narodil syn Manasses. Co činil Manasses po smrti svého otce:

... Nebo je svedl Manasses, takže činili horší věci, nežli ti národové, kteréž vyplenil Hospodin od tváři synů Izraelských...
.....Ano i krve nevinné vylil Manasses velmi mnoho, tak že naplnil Jeruzalém od jednoho konce k druhému...

2. Královská 21,9.16

Pro skutky Manassesova uvedl Hospodin na Izrael soud:

Ačkoli mluvil Hospodin skrze služebníky své proroky, řka: Proto že činil Manasses král Judsky ohavnosti tyto, a páchal horší věci nad všecko, což činili Amorejští, kteříž byli před ním, a že přivedl i Judu k hřešení skrze ukydané bohy své, Protož řekl Hospodin Bůh Izraelský: Aj, já uvedu zlé věci na Jeruzalém a na Judu, aby každému slyšícímu o tom znělo v obou uších jeho.

2. Královská 21,10-12

Posledních patnáct let Ezechiášova života shrnuje 2. kniha Paralipomenon:

Ale Ezechiáš nebyl vděčen dobrodiní sobě učiněného, nebo pozdvihlo se srdce jeho. Pročež povstala proti němu prechlivost, (*Hospodinova*) i proti Judovi a Jeruzalému

2. Paralipomenon 32,25

Nechtěl snad Bůh povolat Ezechiáše k sobě dříve proto, že viděl do budoucnosti a viděl všechno to zlé, co se stane, když Ezechiáš bude dále žít? Neměli bychom být tak unáhlení a myslet si, že *vždycky víme*, co je pro nás »nejlepší«. Stejně tak bychom neměli unáhleně prosit Boha, aby splnil naše přání. Musíme se naučit v *prvé řadě* vždy usilovně hledat, co pro nás Bůh připravil. Pak se pokořme pod Jeho mocnou ruku a ochotně přijmeme Jeho vůli.

Často prosím na modlitbě Pána, abych nahlédla do budoucnosti a uviděla, zda někdy nepadnu a nezpůsobím Jeho jménu hanbu. Pak vážně prosím, aby mne, mělo-li by k tomu dojít, zabil a vzal k sobě domů, aby něčemu takovému zabránil.

Ne vycházím z údivu, jak je Boží lid troufalý. Troufají si *znát*, co je nejlepší a o co mají Boha v každé situaci prosit, ba žádat. Tuto lekcí jsem se naučila při chození s Bohem. Byla jsem v kontaktu s jedním křesťanským pastorem, jehož žena byla nemocí dlouho upoutána na lůžko. Denně jsem se usilovně modlila, aby Bůh tuto ženu pozvedl a uzdravil. Konečně jednoho dne ke mně velmi jasně promluvil Duch svatý a řekl rozhodně: »Zeno, nevíš, oč prosíš, ani neprosíš v moudrosti. Kdybych

ženu tohoto muže uzdravil, vstala by a jeho službu zničila. Přestaň za její uzdravení prosit.« Od té doby se stále modlím, abych v každé situaci jednala podle *Jeho* vůle.

V posledních sedmi letech přichází do mého domu stálý proud lidí, kteří u mě dočasně bydlí. Učinila jsem zkušenost, že když mám s někým ve svém domě těžkosti pro jeho vzpouru či jiný problém, neúčinněji se s tím vypořádám tak, že padnu před Bohem na tvář a prosím Je, aby se On vypořádal *se mnou*. Téměř vždy mi Duch svatý ukázal nějakou oblast v mém životě, kde nebyl zcela spokojen. Když se s tím potom vypořádám, zjišťuji, že Bůh má volné ruce k tomu, aby s problémem toho druhého jednal. Aniž bych s tímto člověkem o tom musela mluvit.

Jestliže někdo žije v otevřeném hříchu, pak jako hlava domu zodpovídám za to, abych s ním o tom promluvila a tuto situaci řešila. Avšak co se týče »záležitostí srdce«, jak to nazývám, jako vzpurnost, hněv a tak dále, naučil mne Bůh, že je mnohem lépe poprosit Ducha svatého, aby se této osoby ujal, než abych s ní mluvila sama. Víte, hněv a mnoho jiných emocí jsou ve skutečnosti obrannými mechanismy, které člověk, když je nejistý, používá nevědomě. Jediný, kdo může lidi přesvědčit, že jednají nesprávně, přesvědčit je, aniž by je to zničilo, je Duch svatý. Myslím, že toto má na mysli následující Boží slovo:

Predevším mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů.

1. Petrův 4,8

Jestliže člověk kterého opravdu milujeme, dělá mnohé, co nás dráždí, pak padněme před Bohem na tvář a prosme Ho, aby pracoval *na nás*, abychom dokázali splnit podmínky lásky.

Láskaje trpělivá, laskavá... nedá se vydráždit...

1. Korintským 14,4-5

Jestliže zůstaneme pokorně na modlitbě před Bohem, pak bude mít volný průchod, aby skrze nás proudil a jednal v životě druhých lidí. Tomu mne Bůh naučil před několika lety.

Křesťané kladou velký důraz, aby »říkali správné věci a modlili se správně«. Jednoho dne jsem poznala, jak je důležité *být* prostě ve stálé poslušnosti a ve stálém spojení s Bohem, neotvírat ústa a dovolit Duchu svatému, konat své dílo.

Před několika lety jsem určitý čas sdílela evangelium s jedním párem, nazvu je Cindy a Don. Žili spolu, ale nebyli sezdaní a Don měl problém s alkoholem. Pokaždé, když se Don dal do pití, docházelo u něj k neovladatelné zuřivosti, která často končila pokusem o sebevraždu. Zdálo se, že co mu říkám šlo „skrze něj“ a nic mu neukázalo, že potřebuje Spasitele a osvobození. Vícekrát jsem se za Cindy a Dona postila a modlila.

Jednoho večera mi Cindy celá bez sebe volala. Řekla mi, že Don je opilý a pokusil se o sebevraždu. Chtěla ho přivést k nám do domu. Souhlasila jsem.

Byl to jeden ze vzácných večerů, kdy jsem měla volno a s Elain jsme jen tak seděly, těšily jsme se z hudby chval a něco zažívaly. Cindy s Donem dorazili během pár minut a Don začal okamžitě vykřikovat, chodit po místnosti a byl velmi neklidný. Bůh mi řekl, abych byla pouze zticha a nechala tuto situaci řešit *Je*. Tak jsem to také udělala. Po několika minutách ke mně přišla Cindy a zeptala se: »Nepůjdeš se modlit anebo neřekneš něco Donovi?«

»Ne, už jsem se ptala Pána co dělat, a on mi řekl, abych jen byla zticha a nechala ho tu situaci řešit. Tak si sem pojd' sednout a poslouchej hudbu.«

Don rázoval po místnosti sem a tam celou hodinu. Pak si náhle sedl na židli a poprosil o šálek kávy. Hned jsem vstala a šla do kuchyně. Pak jsme všichni seděli zticha další hodinu. Konečně na nás Don vzhledl poněkud nasměle a řekl: »Vím, že jsem v hříchu, a opravdu potřebuji Pána. Chtěly by jste se děvčata se mnou modlit a pomoci mi přijít k Pánu?«

Duch svatý mi tak skrze tuto příhodu mocně ukázal, jak je důležité, když máme úzké obecenství s Ním a jsme poslušné, ochotné nádoby Pak proudí skrze nás a zaplavuje okolí. *Jedině Duch* svatý může usvědčit z hříchu a usvědčit člověka, že potřebuje Spasitele. Na nás je, abychom řekli a vykonali vše, co se po nás žádá. *Jedině Duch* svatý ví, co je v srdci každého a co skutečně každá situace vyžaduje. Od té doby se mi stále častěji dostávalo té výsady moci se pouze posadit a dovolit Duchu svatému, aby o danou osobu nebo situaci převzal péči.

Jestliže budeme mít hluboký vztah s Bohem a vytrváme v modlitbách, staneme se nádobami které si

Bůh použije aniž bychom vždy museli promluvit. Myslím, že je to nádherné.

KAPITOLA 9

Démoni v křesťanech

Musíme se konečně vyjádřit k otázce, zda v křesťanech mohou přebývat démoni. Víím, že tato otázka je předmětem ostré výměny názorů. Sama jsem si dříve myslela, že v křesťanovi démon nemůže přebývat. To bylo, než mne Bůh povolal do služby. Pak jsem musela hledat odpověď v Božím slově a na modlitbách před Bohem.

Přála bych si, aby se Bůh v této věci tak či onak v Písmu vyjádřil. Bible nikde konkrétně nařiká, že v křesťanovi *může* přebývat démon, a nikde neřiká, že démon v křesťanovi přebývat *nemůže*. Podívejme se na některé verše Písma, které se vztahují k tomuto problému. Jedním z hlavních argumentů proti tomu, že v křesťanech nemohou přebývat démoni, je verš: »Jaké je spolčení světla s temnostmi?« Nuže, podívejme se na toto místo v kontextu:

Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké je spolužití světla s temnotou? Jaký souzvuk Krista s Beliálem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím? Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: »Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.« A proto »vyjděte z jejich středu a oddělte se,« praví Hospodin »a ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu« a »budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami,« praví Hospodin zástupů.

2. Korintským 6,14-18

Tento oddíl Písma byl určen křesťanům v Korintu, takže je zřejmé, že někteří mezi nimi pód cizím jhem byli. Bůh je vyzval, aby svůj život očistili. Nemyslím si tedy, že těchto veršů Písma lze užít jako důkazního textu, že křesťané nemohou mít demony. Právě naopak. Mnozí křesťané také citují místa jako:

Víme, že nikdo, kdo se narodil z Boha, nehřeší, ale Syn Boží jej chrání a Zlý se ho ani nedotkne.

1. Janův 5,18

Avšak bible je vyvážená, musíme ji brát jako celek. Tento verš musíme uvést do rovnováhy s verši jako:

Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe, a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští...

1. Janův 1,8-9

A

Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímilovce, Ježíše Krista spravedlivého.

1. Janův 2,1

Pro znovuzrozeného křesťana by mělo být normální, že nehřeší. Avšak tvrdou realitou je, že dokud jsme zde v tomto těle, budeme muset zápasit se svou hříšnou přirozeností. Pavel to objasňuje ve svém pozoruhodném prohlášení ke Korintským:

Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.

1. Korintským 9,27

Normálně mají křesťané ochranu před vstupem démonů (jak tomu bylo i u Joba), ale jak uvádí

Písmo v 1. Janovi 5,18, člověk narozený z Boha je ochraňován před tím Zlým, jestliže se zdrží hříchu. V knize Kazatel je to vyjádřeno stručně a jasně:

Kdo kope jámu, spadne do ní, toho, kdo strhává zeď, uštkne had.

Kazatel 10,8

Toto Boží slovo jasně ukazuje, že křesťan *může* v této ochranné zdi způsobit trhlinu. Může ji způsobit tím, že *zhřeší*, a jestliže k tomu dojde, *ymštkne* jej had«. V Lukáši 10,19 Ježíš označuje demony jako »hady a štíry«.

Takovým hříchem, který strhává zeď, je dozajista smilstvo. Démoni jsou »pohlavní nemocí«, která způsobuje daleko větší devastaci než herpes či AIDS! Tyto nemoci se předávají pohlavním stykem. Proto nejúčinnějším prostředkem „verbování“ do satanismu je pohlavní styk. Z toho důvodu měly po celou historii všechny pohanské svatyně chrámové prostitutky a dodnes je mají. Démoni, kteří vnikají do nic netušící osoby pohlavním stykem se satanistou, působí tak, že upadne též do satanismu.

Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu... Proto svým tělem i svým duchem oslavujte Boha.

1. Korintským 6,18.20

»Stržení zdi« (Kazatel 10,8) nazývám vstupní branou. Tímto tématem se podrobněji zabývám v 10. kapitole.

Musím se usmát, když mi někdo zbožně řekne: »V křesťanovi nemůže přebývat démon, neboť je chrámem Ducha svatého, a ti dva nemohou být současně ve stejném domě.« Nejlépe to vyjádřil Šalomoun:

Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval?

1. Královská 8,27

Duch svatý je *všudy přítomný*. Je-li tomu tak, jak mohou démoni vůbec někde být, jestliže ti dva, démoni a Duch svatý, nemohou být současně na stejném místě?

Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očišťujeme se od všeliké poskvrny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni Boží.

2. Korintským 7,1

To platilo křesťanům. Dokázali byste popsat demony výstižnějším slovem než »znečištění«? Ježíš nás od našich hříchů očišťuje, takže se stáváme Jeho spoludědici. Avšak *musíme* přijmout moc a autoritu, kterou nyní skrze Ježíše Krista máme a »očišťovat se« od »znečištění«, neboli démonů. Jakmile přijmeme Krista, nemají už démoni právo v nás zůstat, *ledaže* bychom jim k tomu dali prostor svým hříchem či nevědomostí.

Tento oddíl (2. Korintským 7,1) je významný i proto, že někteří lidé, kteří stojí ve službě osvobodování, tvrdí, že démoni se nemohou dotknout ducha člověka, protože je zapečetěn Duchem svatým. Nenacházím žádné místo Písma, které by tento názor potvrzovalo. Tento verš nám ukazuje, že náš duch skutečně může být demony ovlivněn, jinak by nám Písmo nepřikazovalo, abychom svého ducha očišťovali od znečištění.

Elaine poskytla démonům prostor, aby do ní vstoupili. A bylo na ní, aby použila moc a autoritu, kterou měla k dispozici, když svým Pánem a Mistrem učinila Ježíše Krista. Bylo na ní, aby zabrala zpět území, které obsadili démoni, a vyhodila je ven. Pán jí poslal mne, abych jí pomohla.

Bůh mi nikdy nepřikázal vyhnat démona z člověka, který ještě nebyl křesťanem, neboť to by mu určitě nepomohlo. To proto, že démoni by získali volný přístup a vrátili by se do něj s ještě více demony – a s tímto člověkem by to bylo podstatně horší než na počátku. Jedinou výjimkou byly malé děti. Ty ovšem představují speciální případ, protože nedosáhly v Božích očích věku, kdy by měli nést zodpovědnost.

Ovšem plně si uvědomuji, že Ježíš vyhnal demony z muže v Gadarenské krajině. Je zřejmé, že tento

muž nebyl křesťanem. Avšak vzápětí se jím jistě stal, jak je zřejmé z jeho přání následovat Ježíše. Jsem přesvědčena, že přijdou doby, kdy Pán přikáže křesťanu vyhánět demony z nevěřících. Pochybuji však, že to bude pravidlem a většinou pak bude nutné takového člověka ihned přivést k Pánu, jinak na tom bude ještě daleko hůře.

Loni jsem se dostala k velmi smutnému případu, kdy byli vyhnáni démoni z dívky, která nebyla křesťankou. Křesťané, kteří se jí věnovali, si naneštěstí neudělali čas, aby zjistili, zda je křesťanka, a tak ji ihned po osvobození nepřivedli ke Kristu. Vedlo to k tragédii. Kéž by to byl ojedinělý případ! Co se stalo:

Chris je katolička. Dostala se do charismatické katolické skupiny a začala navštěvovat biblické hodiny, které se brzy zvrhly v náboženský kult. Vůdcové skupiny praktikovali nejrůznější způsoby meditace a vyučovali nadpřirozeným schopnostem. Asi po roce Chris zjistila, že se vlastně octla v okultismu. A odešla z této skupiny. K potížím došlo brzy poté, když se obrátila na představené církve se stížností na aktivity této skupiny.

Než jsem se o ní dozvěděla, byla celý rok den co den sužována démony. Často cítila, jakoby jí různé části těla polévali vroucí vodou a někdy se jí také na těle ukázaly skutečné opáření. V důsledku trýznění a muk nemohla spát a měla četné nevysvětlitelné nemoci a nehody. Dokonce uprchlá do jiného města, ale úlevu jí to nepřineslo. Hledala radu u četných katolických kněží, ale nikdo jí nedokázal pomoci. Nakonec se prostřednictvím pásek *Closet Witches* dozvěděla o mně.

Několikrát jsem s ní mluvila, ale odmítla jsem démonům přikázat, aby z ní vyšli, protože nebyla křesťankou a odmítala přijmout materiály o římskokatolické církvi, které jsem jí dávala (bližší podrobnosti viz. kapitole). Věděla jsem, že od démonů nebude moci být trvale osvobozena, jestliže neodevzdá svůj život Pánu Ježíši Kristu a nadále zůstane spojena se systémem římskokatolické církve.

Uběhlo šest měsíců a Chris se mnou opět navázala kontakt. Dva týdny před tímto posledním setkáním navštívila bohoslužbu v jedné místní protestantské církvi, která slouží osvobozováním. Po bohoslužbě šla dopředu a žádala o osvobození. Aniž by si udělali čas a zjistili, jestli Chris patří Pánu, prostě démonům poručili, aby z ní vyšli, což se také stalo.

Chris mi pak vyprávěla: »Přesně jsem věděla, že všichni démoni odešli a cítila jsem v sobě tak strašnou prázdnotu, že to ani nedokážu popsat. Muka té prázdnoty byla skoro stejná jako muka, která mi způsobovali démoni. Avšak poprvé za skoro dva roky jsem tu noc spala bez obvyklého trápení.«

Pro tu hroznou prázdnotu navštívila za dva dny katolickou mši a šla k přijímání.

Chris vyprávěla, co se dělo: »Když jsem přijímala, náhle na mne padl prudký oheň, projel mnou výboj energie, potom krutá bolest. Věděla jsem, že všichni démoni mne znovu přepadli a s nimi mnoho dalších. Je mi teď daleko hůře.«

Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.

Matouš 12,29

Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočinku, ale nenalézá. Tu řekne: »Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.« Přijde a nalezne jej prázdný, vyčištěný a uklizený. Tu jde a přivede s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky. Tak bude i s tímto zlým pokolením.

Matouš 12,43-45

Až si přečteš 11. kapitolu, poznáš, proč se démoni mohli do Chris, když navštívila mši a přijímala, vrátit. Také Duch svatý v ní nepřebýval, protože nebyla opravdovou křesťankou. Nejenže *neměla* »siláka« (Ducha svatého), který by zabránil démonům vejít, ale dokonce jim sama dala prostor k návratu tím, že uctívala falešného Ježíše (hostii). Oč hůře na tom byla než na začátku! Jak smutné, že křesťané, kteří se podíleli na jejím osvobozování, *nerespektovali* Boží principy - nezjistili si, jestli patří Pánu, ani se jí nezeptali, zda není praktikujícím katolíkem, a tak neposkytuje ve svém životě démonům půdu, aby se do ní mohli vrátit.

Je to jen jeden z mnoha případů, jichž jsem byla svědkem a které končily katastrofálně, když byli démoni vyháněni z lidí, kteří nebyli pravými křesťany. Chris se mi nyní ztratila, a když jsem s ní naposledy mluvila, měla sebevražedné úmysly. Často se modlím za její spasení.

Také jsem zjistila, že při vymítání démonů se nacházíme v mnohem silnější pozici, když dotýká

osoba je křesťanem, protože démoni pak jsou neoprávněnými vetřelci na »svaté půdě«. Nemají žádné právo pobývat v křesťanovi, ledaže by tento páchal vědomý hřích.

Zjistila jsem, že největším kamenem úrazu, který brání, aby křesťané byli ochotni uznat, že démoni mohou obtěžovat či přebývat v nich, je pýcha. Pamatuj, Písmo jasně říká, že MUŽEME dopustit, aby chrám Boží, to jsme my, byl znečištěn. Jestliže takové znečištění neboli hřích ve svém životě dopustíme, jak bychom si mohli myslet, že nás Bůh před demony ochrání? Doporučovala bych čtenáři, aby vzal velmi vážně Pavlovo napomenutí Korintským:

Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.
1. Korintským 3,16-17

KAPITOLA 10

Vstupní brány

Kdo kope jámu, spadne do ní, toho, kdo strhává zeď, uštkne had.

Kazatel 10,8

Normálně mají křesťané ochranu, takže se do nich démoni nemohou dostat. I nekřesťané jsou do jisté míry chráněni, protože Bůh nedovoluje démonům znásilňovat svobodnou vůli člověka. Atak u křesťanů, ale i nekřesťanů musí být nejprve prolomena ochranná zeď, než mohou démoni do člověka vstoupit a skutečně v jeho těle přebývat. Mám za to, že právě toto je uvedené v Božím slově, když mluví o »stržení zdi«.

V celém Písmu jsou démoni označováni jako hadi a štíři. Sám Ježíš řekl:

Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítelů.

Lukáš 10,19

Hřích prorazí do této ochranné zdi trhlinu a častokrát démonu umožní skutečně vstoupit do osoby, která se vydala hříchu. Takovéto trhliny nazývám *vstupními branami*.

Písmo je tu velmi jasné. *Jakékoli* zahrávání si se Satanem otevírá v lidském životě vstupní bránu démonským silám a nebo démonické infiltraci. Bůh řekl Izraelitům:

Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a *neposkrvňujte se jimi*. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Leviticus 19,31

I když Bratrstvo a jiné skupiny tvrdých satanistů jsou velmi silné a stále rostou, jsou jen hrstkou ve srovnání s ohromným počtem lidí držných v zajetí tím, že se zapletli do okultismu a dalších hříchů, kterými otevírají své životy Satanově moci a nebo přístupu démonů.

Vyhlazen bude lid můj pro nevědomost.

Ozeáš 4,6

Každý si potřebuje uvědomit *vstupní brány* ve svém životě. Abychom byli schopni účinně šířit evangelium Ježíše Krista, je také důležité umět porozumět těmto vstupním bránám. Mnoho lidí není schopno přijmout nabídku Ježíše Krista, neboť jejich vůle a mysl je doslova spoutána temnými silami skrze vstupní brány otevřené v jejich životech dnes nebo v minulosti.

Je-li přesto naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří spějí k záhubě. Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím.

2. Korintským 4,3-4

Je velmi důležité porozumět tomuto principu, jestliže pracujeme pro Pána a šíříme evangelium Ježíše Krista. Mnozí jsou doslova svázáni démonskými duchy, ať už zevnitř nebo zvenku, takže jejich vůle není svobodná. Nemohou chtít přijmout Ježíše za svého Spasitele a podobně je spoutána i jejich mysl, takže nemohou porozumět poselství evangelia. Jak uvádí shora citované Boží slovo: *Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl* Je to tak důležitý princip, že chci uvést dva příklady, které hovoří o určitých vstupních branách.

1. Přátelé Mark a Cathy se po několik let snažili předat evangelium jednomu manželskému páru. Byli to jejich přátelé a obchodní partneři. Zdálo se, že tyto manžele to vůbec nezajímá. Ba ani se nedostali k tomu, že by si uvědomili, že potřebují Spasitele. Měli také značné potíže v manželství, neboť se zapletli do různých mimomanželských vztahů.

Když si Mark a Cathy přečetli mou první knihu *Přišel osvobodit zajaté*, dozvěděli se, že lidská mysl a vůle může být svázána démony. Rozhodli se, že se pokusí démony u svých přátel svazovat. Příležitost se naskytla, když si s nimi vyšli někam na večeři. Při jídle se žena pustila do hádky s manželem a měla stále jízlivější poznámky. Nakonec, když se podával zákusek, Cathy to už prostě nevydržela. Omluvila se a zamířila k toaletě. Když udělala pár kroků od stolu, řekla tiše, ale slyšitelně: »Vy démoni, co vyvoláváte tuto hádku, svazuji vás ve jménu Ježíše Krista a přikazuji vám, abyste ztichli!« Změna byla okamžitá. Výraz ve tváři ženy se změnil, téma hovoru se změnilo - a toho večera se už nehádali ani nečastovali jízlivými poznámkami. V následujícím měsíci Mark i Cathy svazovali démony pokaždé, když se s tímto párem setkali. To vedlo k tomu, že žena do měsíce odevzdala svůj život Ježíši Kristu. Jejich manželství se od té doby změnilo výrazně k lepšímu. Žena se intenzívně modlí za svého manžela a roste v Pánu. Dokud Mark s Cathy démony nesvazovali, nebyla žena vůbec schopna pochopit, že potřebuje Spasitele.

2. Janě je třicet pět let a je zdravotní sestrou ve městě, kde bydlím. Spolupracovala jsem s ní řadu let, když jsem ještě byla zdravotní sestrou. Před nějakou dobou jsme se znovu potkaly. Byla překvapena, když viděla, jak jsem se změnila. Atak jsem se s ní mohla sdílet o tom, co v mém životě učinil Bůh.

Reagovala takto: »Víš, mám dvě přítelkyně, které před pěti lety také vydaly život Kristu a došlo u nich k radikální změně. Bývaly nespokojené a nešťastné - a teď jsou radostné a šíří pokoj. Často jsem přemýšlela, že bych to měla udělat i já. Ale prostě nemůžu, a tak jsem to pustila z hlavy.«

»Proč nemůžeš?« zeptala jsem se.

»No, vidím, zeje to dobré, ale prostě nemůžu. I teď, když o tom mluvíme, jsem pořád nervóznější. Zmocňuje se mě strašný neklid. Bude asi lepší, když to necháme. Nechci už o tom mluvit.«

Ještě před nedávným bych tu takovýto rozhovor ukončila. Ale chvála Pánu, díky Jeho výcviku jsem snadno rozpoznala všechny příznaky, a tak jsem se nevzdala.

»Smím se tě ještě na něco zeptat? Když se snažíš myslet na Ježíše, je to, jako kdyby ses rozeběhla proti neviditelné zdi - a pak je tak těžké myslet dál - že to prostě vzdáš?«

»Ano, to je ono. Jak jsi to poznala?«

»No, prostě jsem prošla Boží školou. Řekni mi, do jakých okultních aktivit ses zapletla?«

Byla šokována. »Jakpak to víš? No nic moc, asi před osmi lety jsem si nechala hádat z ruky. Jen tak z legrace. No, a od té doby jsem si nechala několikrát číst z ruky a věštit a nedávno jsem si nechala udělat horoskop. Ale nic vážného.«

»Jano, i takový „nezávazný“ kontakt s okultismem stačí, aby ses dostala do démonické svázanosti, takže nemůžeš přijmout Ježíše. Ale mám pro tebe dobrou zprávu: Ježíš přišel, aby zajaté osvobodil, a protože jsem jeho služebnice, dal mi svou moc nad Satanem a démony. A teď, vy démoni, kteří svazujete a oslepujete Janu, právě teď vás ve jménu Ježíše svazuji - nesmíte už v jejím životě působit!«

Udiveně na mne hleděla. Asi si myslela, že jsem se pominula. Já však prostě změnila téma a asi deset minut jsem mluvila o něčem jiném.

Pak jsem se zeptala: »Jano, před chvílí jsem se tě zeptala, jestli chceš přijmout Ježíše za svého Pána a Spasitele. Víš, právě tohle potřebuješ. Co kdyby ses teď se mnou pomodlila?«

Překvapeně se podívala a pak se zjevnou úlevou řekla: »Víš, já bych ráda. Nevím, proč jsem to ještě neudělala.«

Obě jsme poklekly a další zajatec Satanovy říše temnoty byl osvobozen a vstoupil do Božího království. Pak jsem jí řekla o vstupních branách, které předtím otevřela. A ona se modlila a navždy je vzácnou Ježíšovou krví Satanu uzavřela.

Nemusíme vždy přesně vědět, které vstupní brány jsou v životě určitého člověka otevřené. Avšak jestliže se snažíš někomu předat evangelium a připadá ti, jako bys stále vrážel do zdi, pak nezapomeň svazovat démony. Bůh tě může vést k tomu, abys svazoval démony v přítomnosti osoby s níž mluvíš, anebo budeš muset jít pryč, kde tě nebude slyšet. Toalety jako by byly stvořeny pro duchovní boj. Potřebuješ-li se dostat z nějaké situace a svazovat démony, můžeš se vždy omluvit a odskočit si. Démoni mají velmi ostré uši. K jejich svázání není nutné křičet.

Může se však také stát, že bude potřeba svázat démony, kteří obtěžují *tebe*. Uvedu příklad z vlastní zkušenosti.

Před několika měsíci jsme s Elaine letěly na Východní pobřeží, kde jsme měly promluvit. Byly jsme hodně unavené a já měla v plánu se po cestě pořádně vyspat. Avšak když jsme nastupovaly druhou část cesty, posadili mne vedle drobné staré ženy. Vypadala, že má přes osmdesát let. Pokusila jsem se s ní navázat rozhovor, ale odbyla mne. Evidentně nechtěla s nikým mluvit.

Asi po hodině letu promluvil ke mně Bůh a řekl mi: »Pověz té paní vedle evangelium.« Nuže, pro mě není nic neobvyklého sdílet evangelium Ježíše Krista s nejrůznějšími lidmi a za nejrůznějších okolností. Avšak v téhle situaci? Vnímala jsem její masivní odpor. »Pane, jak na to? Ani se mnou nechce mluvit!« Žádná odpověď. A tak jsem se zase zabořila do křesla a snažila se usnout.

Po pěti minutách ke mně promluvil znovu a svůj příkaz opakoval. Důkladně jsem probrala tašku, jestli bych nenašla nějaký vhodný traktát, který by mi pomohl vzbudit její pozornost. Ale poslední jsem rozdala při přestupu na letišti. Když jsem uvažovala, co by se dalo dělat, promluvil ke mně Bůh naposledy, tentokrát velmi přísně. »Jestli této ženě neřekneš evangelium, půjde do pekla a její krev ulpí na tvých rukou!« Že to se mnou otrásl, říkat nemusím.

Uvědomila jsem si, že mé zdráhání sdílet této ženě evangelium má démonické pozadí. Démoni v ní mi bránili, vždy když jsem se snažila s ní promluvit. Tiše jsem je ve jménu Ježíše svazovala.

Pak jsem se obrátila na tu dámu a řekla: »Smím se vás na něco zeptat?«

K mému údivu se ke mně obrátila nanejvýš vlídně a řekla: »Samozřejmě.«

»Řekněte, znáte Ježíše Krista?«

»Ne, nikdy jsem o něm neslyšela.«

»Dobře, a jak uctíváte Boha?«

»Nijak. Nikdy jsem o tom nepřemýšlela. A kdo vlastně Bůh je?«

To mě překvapilo. Byla to stará paní a bylo zřejmé, že její život se již blíží ke konci. Pak se ukázalo, že jí je osmdesát dva let. Většinu života prožila zde ve Spojených státech - a ještě o Ježíši neslyšela, ba ani neuvažovala, že by Boha měla cítit! Byla by to tragédie, kdybych Boha neposlechla a nesdělila jí evangelium. Démoni si zřejmě mysleli, zeji mají navěky ve svých spárech. Téměř se jim to podařilo. Sdělila jsem jí evangelium a dala jí malou bibli. Nechtěla se sice se mnou modlit, ale slíbila, že bude bibli číst, aby se dozvěděla více o Ježíši, o kterém jsem jí říkala.

Vidíte, jak snadno nás mohou démoni odradit od šíření evangelia? Musíme být vždy ostražití a pamatovat na možnost démonského zásahu. Až příště budeš cítit naléhavost říci někomu evangelium, ale jakoby ti v tom něco bránilo, svaž démony, kteří se snaží, abys Boha neposlechl.

S těmito zásadami na paměti se podívejme na některé konkrétní vstupní brány.

Okultismus

Každý kontakt s okultismem, byť i povrchní a krátký, je vstupní branou. Myslím na takové věci jako zahrávání si s horoskopem, návštěvu ze zvědavosti u věstce, čtení z ruky, hádání z čajových lístků a tak dále. Kolikrát na našich školních a církevních karnevalech pro dobročinné účely vystupují různí věštcí! *Ani jeden* není neškodný. Nevinným dětem se při těchto karnevalech dovoluje »jen tak z legrace« k těmto lidem jít. A kolik těchto dětí pak není schopno přijmout Ježíše za svého osobního Spasitele? Anebo jsou-li již křesťany, kolik z nich později ztratí o Pána zájem anebo prostě nejsou schopni dosáhnout ve víře větší hloubky? Zhrozili bychom se, kdybychom věděli, kolik takových případů je! Já sama jsem jich viděla více, než bych si kdy pomyslela. Boží slovo je jasné:

Nebude nalezen v tobě, kdož by vedl syna svého aneb dceru svou skrze oheň, ani věštec, ani planětník, ani čarodějník, ani kouzelník. Ani losník, ani zaklínač, ani hadač, ani černokněžník. Nebo ohavnost jest

Hospodinu, kdožkoli činí to, a pro takové ohavnosti Hospodin Bůh tvůj vymítá je od tváři své.

Deuteronomium 18,10-12

Jedna jediná účast na seanci ze zvědavosti může negativně ovlivnit celý život. Stejně tak studium knih o okultních praktikách, zahrávání si se spiritistickým stolkem, pokusy o mimosmyslové vnímání a mimo-smyslové zkušenosti, zkoušení astrální projekce a magie *jakéhokoliv* druhu. Modlitby při nichž se používají svíčky, jakékoli zařikávači formule, levitace, telekineze (pohybování předměty, aniž by se jich člověk dotkl) nebo dotazování se média či spiritisty ve snaze najít hledaný předmět.

Zjistila jsem, že okultismus se vzrývá v různých exkluzivních *vysokoškolských spolcích* (sesterstvech a bratrstvech). Přísahy a slavnostní sliby, které studenti vykonávají po uvedení do spolku, jsou okultními rituály, kterým se studenti otevírají démonům. Často přitom duchu zemřelého zakladatele organizace slibují spolehlivost a věrnost. Tento »duch« je samozřejmě démon. Zvláště v dívčích spolcích jsou běžné slavnostní sliby a modlitby při svíčkách či dokonce jakýchsi oltářích. To je zdrojem potíží, který se často přehlídí. Křesťané by se neměli takovýchto obřadů zúčastňovat a neměli by být členy takovýchto klubů. Jestliže tak činí, »dávají se zapráhnout do cizího jha spolu s nevěřícími«.

Mnoho křesťanů se dostává do čarodějnických rituálů, aniž si to uvědomují. Často při tom jde o »*bílou magii*«. Recituje se určitý žalm nebo určité místo bible a přitom se používá jakési směsice oleje a soli. Pamatujte, že soli se používá v mnoha okultních rituálech. Bible se zmiňuje o soli jako o symbolu, ale nikdy se jí nepoužívá při křtu, pomazání a podobně. V biblické praxi se soli *nikdy* nepoužívá! Takovéto používání soli je vždy okultní. Kdykoli vám někdo řekne, abyste při obřadu použili sůl nebo svíčku spolu s modlitbou a recitováním Písma, *dejte si pozor!* Zatahují tě do okultního rituálu, jakkoli nevinné se to může jevit.

Jinou oblastí čarodějnictví, v níž se křesťané mohou nevědomky octnout, je používání *bylin*. Většina bylinářů a majitelů bylinářských obchodů je zapojena do čarodějnictví. Nad bylinami provádí zařikávání, aby byly tak účinné. Bůh nám dal různé byliny s různým lékařským účinkem. Avšak chcete-li aplikovat léčivé rostliny, naléhavě vás prosím, abyste šije vypěstovali sami. Většina léčivých rostlin, které jsou k dostání na trhu, prošla nějakými rituály. Totéž platí pro obchody, kde se prodávají potraviny pro zdravou výživu. Mnoho prodejen s potravinami pro zdravou výživu vlastní a provozují hinduističtí gumové. Nejvyšší učitelé jógy otevřeně přiznávají, že jejich potraviny připravují výhradně jogíni, kteří vykonávají nezbytné meditace, aby tyto potraviny měly »náležitě vibrace« k prohloubení spirituality konzumenta. Dejte si pozor, tyto »náležitě vibrace« jsou démoni!

Jinou oblastí čarodějnictví, s níž se křesťané mohou setkat, je »*uvolňování duchů*«. V mnoha společenstvích a církvích jsou lidé vyučováni, aby ve jménu Ježíše svazovali zlé duchy, kteří jsou přítomni. To je biblické. Avšak jsou také učeni modlitbám jako: »Uvolňuji ducha zjevení, pokoje, lásky atd.« Existuje však pouze *jeden* Duch svatý. Zjevení je darem Ducha svatého; pokoj, láska atd. jsou ovocem Ducha svatého. »Duch lásky«, »duch pokoje« a tak dále - to jsou démoni. Čarodějnice provozující bílou magii a stoupenci New Age tyto duchy uvolňují neustále. Mnohé sbory také vyučují modlitbám jak vracet čarodějnické kletby těm, kteří je vyslali. Jak to lze obhájit Božím slovem?

[Ježíš praví] Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.

Lukáš 6,28

Křesťané nikdy proti nikomu neposílají demony! To je čarodějnictví. Prokletí od čarodějnice/V démon. Mnozí křesťané dokonce říkají: »Po-sílám tu kletbu sedmeronásobně zpátky.« Tím vlastně prikazují, aby se tomu, kdo kletbu vyslal, vrátilo sedmkrát tolik démonů, než kolik jich původně vyslal. Jaképak je to svědectví? Čarodějnice, která takovouto kletbu přijímá, si pomyslí, že narazila na jinou čarodějnici, mocnější než ona sama.

Skutečně jsem slyšela, jak se pastoři a křesťané modlí následujícím způsobem: »Uvolňuji na toho člověka ducha zmatku a muk, dokud se neobráti k Pánu.« A opět, duchové zmatku a muk mohou být jedině démoni. V Písmu nenacházím *žádný* doklad o tom, že by křesťan mohl za jakýchkoli okolností vyslat na někoho demona. Musíme si dát pozor, abychom slepě nenásledovali každé učení, které slyšíme, jinak sami spadneme do léčky čarodějnických praktik.

Jinou léčkou pro křesťany je oblast *vizualizace*. Praktiky vizualizace mohou otevírat vstupní bránu do duchovního světa a k navázání styku s demony. Křesťan si nemusí uvědomovat co se děje. Myslí

si, že jde o působení Ducha svatého a přitom ve skutečnosti je ve spojení s nesvatým duchem. Bližší podrobnosti najdete v 16. kapitole.

New Age

Jak již bylo řečeno, za mnohými obchody s potravinami pro zdravou výživu se skrývají hinduističtí gumové. Mnohé z hinduistického učení se v New Age prezentuje jako »vědecké«. Při tom hraje v tomto hnutí významnou roli *dieta* - zvláště vegetariánská. Setkala jsem se s řadou lidí, kteří se octli v pasti démonské svázanosti, protože často vyhledávali »bylináře« a obchody s potravinami pro zdravou výživu, a kteří zachovávali přísnou vegetariánskou dietu, jak to předepisují různé časopisy a knihy obsahující učení New Age.

Často přehlíženou vstupní branou je *jóga*. Jak je vysvětleno v 13. kapitole, cílem jógy je »spojit se« neboli »spřáhnout se« s hinduistickým bohem Bráhmanem. Jóga *není* pouhé tělesné cvičení. Je nemožné oddělit Jógu od hinduistického náboženství, protože *jóga je* náboženství. Nikdy se jí nevyučuje, samostatně bez cvičení meditace, duševního zdraví a tak dále. Například cílem kundalini jógy je vyvolat a ovládat sílu kundalini. Kundalini doslova znamená »svinutý« a je to jméno hinduistické bohyně, kterou symbolizuje třiapůlkrát stočený spící had s ocasem v ústech. Má se za to, že tento had sídlí v lidském těle v blízkosti dolní části páteře.

Je-li probuzeno a náležitě ovládáno, přináší sílu, moc, moudrost, také mnohé duševní schopnosti a dokonce schopnost zázračně uzdravovat. Síla kundalini není nic jiného než démon.

Kundalini jógy se v široké míře používá v terapeutických centrech ke snižování krevního tlaku a k léčení široké škály abnormalit. Toto je *démonické léčení*. Tantrajóga přichází do obliby v Evropě a Skandinávských zemích v léčitelství a ve vyšších společenských kruzích. Tantrajóga je čistý satanismus postavený na lidských obětech. Učitelé tantrajógy mluví mnoho o různých *silách, vibracích a energiích*, ale toto všechno jsou ve skutečnosti démoni.

Někteří učitelé jógy jsou sami podvedeni a nechápou, že vlastně vyučují hinduistické náboženství. To však neomlouvá nikoho z nich, ani jejich žáky. Musíme vždy všechno zkoumat a s jistotou znát pravý význam pojmů používaných v jakékoli oblasti toho, co děláme.

Meditace je velice nesprávně pochopenou oblastí. Vyučuje se tolika různým podobám meditace, že je nemožné je zde všechny vyjmenovat. Avšak je tu několik základních principů, které snadno poznáme. Všechny formy východní meditace mají za cíl »seberealizaci« a dosažení »vyšší úrovně vědomí«. »Seberealizace« je ve skutečnosti proces, jímž se osoba učí ovládat svého ducha. „Vyšší úrovně vědomí“ se dosáhne, když osoba začíná komunikovat s různými démonskými duchy. Často jsou lidé ve spojení s démonem, kterého nazývají svým »vůdcem« či »rádcem«.

V Písmu najdeme řadu odkazů ohledně meditace, ale je velký rozdíl mezi Boží meditací a satanskou meditací. Jeden z významných odkazů Písma na meditaci najdeme v knize Jozue.

Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjíměj nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozirávě.
Jozue 1,8

Ráda bych zdůraznila, že meditace, o níž tady Písmo mluví, zahrnuje *aktivní* čtení, osvojování si a učení se nazpaměť Božímu zákonu, který byl vydán Izraelitům. Jozue se měl tomuto zákonu naučit tak, aby se tento stal součástí jeho samého. Stejně zásady se držel i David – napsal

0 tom v Žalmu 119:

Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby *se choval* podle slova tvého. Celým srdcem svým hledám tebe, nedopouštěj mi bloudit od přikázání tvých. V srdci mém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.

Žalm 119,9-11

1 zde je David *aktivní* - to jest učí se Božímu zákonu, aby si jej pamatoval a neodchyloval se od něj. V Písmu meditace není nikdy něčím pasivním. Satanská meditace je pasivní. Satan chce, aby lidé

zcela vyprázdňují svou mysl a snaží se ji vyčistit ode všech myšlenek. To přímo otevírá dveře démonskému vlivu, neboť skutečností je, že Bůh nám přikazuje mít vládu nad každou svou myšlenkou, nikoli svou mysl vyprázdňovat! Jestliže nebudeš vládnout své mysli, *udělá to Satan!*

Chodíme sice v těle, ale nebojujeme podle těla. Neboť zbraně našeho bojování nejsou tělesné, ale mocné v Bohu ke stržení hradeb. Jimi *strháváme výmysly* [myšlenkové konstrukce, imaginace] i každou vysokost, která se vyvyšuje proti umění Božímu a uvádíme do zajetí *každou myšlenku*, aby byla poslušná Kristu.

2. Korintským 10,3-5

Člověka pevné mysli zachováš v pokoji...

Izaiáš 26,3

Tady nám Boží slovo dává jasný příkaz svou mysl ovládat, nikoli vyprázdňovat. Každé učení o meditaci, které nám říká, že máme svou mysl vyprázdňovat a vyčistit ji ode všech myšlenek anebo opakovat určité výrazy stále znovu, abychom tak dosáhli »pročištění mysli«, je od Satana.

[Ježíš říká] Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané...

Matouš 3,7

[A Pavel říká Timoteovi] Bezbožným a planým řečem se vyhýbej. Neboť takoví lidé půjdou stále dál ve své bezbožnosti.

2. Timoteovi 2,16

Silvova metoda ovládnutí mysli (Silva Mind Control), *hypnóza* a mnoho forem *autohypnózy* jsou často také používány v hnutí New Age, ve výchovných a vzdělávacích systémech, v lékařství a v současné době hodně vyučovány ve velkých společnostech. Všechny tyto metody zahrnují meditaci k vyprázdňování mysli, čímž se člověk otevírá vlivu démonů. V mnoha případech, jako u Silvy metody ovládnutí mysli, jsou lidé uváděni k duchovním vůdcům zvaným »rádcové« nebo nějak jinak. Lidé jsou vyučováni, že tyto »rádcové« existují hluboko uvnitř jejich mysli a tvoří »neuvědomělou« část mysli, přístupnou pouze prostřednictvím speciálních technik. To vše je lež. Ve skutečnosti takovéto techniky uvádí lidi do přímého kontaktu s démony.

Téměř každý supermarket ve Spojených státech prodává pásy se skrytým poselstvím k podvědomí člověka (»podprahové« poselství) se širokou škálou témat, jako například kontrola váhy, relaxace, zmírnění stresu, pozitivní vzhled - a tak by se mohlo pokračovat do nekonečna. Všechny tyto kazety neustále opakují stejné tóny, napomáhající vyprázdňovat mysl posluchače. Vyprázdňování mysli činí člověka otevřeným jakémukoli skrytému poselství, které je ve skutečnosti démonickou su-gescí otevírající člověka přímé démonické nadvládě.

Nedávno jsem hovořila s jednou křesťankou, která takovéto kazety se skrytým »podprahovým« poselstvím začala poslouchat. S manželem a dospívající dcerou tyto pásy poslouchali, aby lépe zvládali stres a vylepšili si svůj vzhled. Již za pár dní se rodinný život začal rozpadat. Měli ve zvyku trávit každý den jistý čas spolu čtením bible a modlitbou. Po měsíci si už nikdo bibli nečetl, ani nešli do shromáždění. Náhlou změnu, k níž v jejich životě došlo, si nedokázali vysvětlit. Příčinou byly tyto kazety. Když poprosili Boha, aby jim používání těchto okultních vynálezů odpustil a přikázal démony, aby je opustili. Vyčistili svůj dům od veškerých takových věcí, mohli se opět těšit z modlitby a studia bible. Jsem vděčná, že zdroj svých problémů objevili tak brzy. Mnozí křesťané pro tyto materiály zcela ztrácejí vztah s Bohem.

Formou démonického uzdravování je i *akupunktura*. Specifickým cílem akupunktury je probudit sílu kundalini, a tak člověka uzdravit.

Na mnoha klinikách je velmi oblíbený *biofeedback* (metoda využívající biologickou zpětnou vazbu), kterého se používá hlavně k ovládnutí bolesti hlavy a k regulaci krevního tlaku. Biofeedback vede ke stejnému stavu *změněného vědomí* (tj. do kontaktu s duchovním světem) jako různé formy meditace a autohypnózy. Cvičí osobu k ovládnutí svého duchovního těla, které zpětně ovládá její fyzické tělo. Opět jde o démonické uzdravování.

V různých veřejných školních zařízeních se začíná rozmáhat *auto-hypnóza*. Znam skupinu křesťanských rodičů, kteří ve snaze odstranit tyto techniky z veřejného školství šli až k soudu.

Přesvědčivě prokázali, že tyto vyučovací metody vycházejí v podstatě z hinduismu a není na nich nic vědeckého, avšak nepodařilo se jim změnit učební plán. Rodiče by se měli ptát svých dětí co se ve škole učí a věnovat tomu svou pozornost. Velmi běžně se také praktikuje jóga, a to již od první třídy, protože umožňuje snadné zvládnutí dětí ve třídě.

V různých kursech ovládnání mysli, jak je učí New Age, se běžně používá techniky *vizualizace*. Věřím, že vizualizace je významným krokem používaným k navázání kontaktu s duchovním světem. Široce se jí používá v Silvově metodě ovládnání mysli a při různých formách meditace zvláště v léčitelství. Toto vše otevírá vstupní brány pro přijetí démonů.

Dětství

Mám zkušenosti, že démoni se zvláště velice snaží o získání kontaktu s dítětem již v nejranějším věku. Téměř všichni, s nimiž mluvím, křesťané i nevěřící, mohou vyprávět o »zvláštním« zážitku z raného dětství, který jednoznačně souvisí s démony. Obvykle je to zvláštní živý zlý sen o kterém se domnívají, že ve skutečnosti nebyl snem.

Například Jim si jasně pamatuje na příhodu, která se stala, když mu bylo čtyři nebo pět let. V jeho ložnici byly na dvou stěnách police na knihy. Jednou v noci se probudil a měl jakýsi zvláštní pocit. Posadil se na postel, podíval se na police a uviděl na nich řadu jakýchsi »stvůr«. Vypadali velmi divoce a vystřelovali na něho šípy. S hrůzou běžel do pokoje rodičů. Bylo to jedinkrát v životě, co si pamatoval, že utekl k rodičům do postele. Rodiče nebyli křesťané a celý případ přešli jako pouhou dětskou noční můru.

Poněkud jiný případ byla Jenny. Od rodičů, kteří také nebyli křesťané, zdědila řadu démonů. Ti byli definitivně vyhnáni až v době, kdy už byla dospělá a stala se křesťankou. Jasně si pamatuje na příhodu, kdy jí byly asi čtyři roky. Jednou v noci se v její ložnici náhle objevila »zelená příšerka« a kráčela přes pokoj. Nijaký zvláštní strach nepociťovala. Přesně si pamatovala, jak »to krácelo« přes její ložnici dolů na chodbu a do pokoje rodičů. Rodiče se nevzbudili. Když jim o tom příštího dne vyprávěla, prostě řekli, že to byl sen.

John přesně věděl, že v pokojíku za jeho ložnicí - bylo to v jednom divném domě, kde bydleli když byl malý - bylo »něco zlého«. Nemohl v noci spát, dokud dveře od pokojíku nebyly zavřeny.

Zuzaně se stávalo, že v noci do jejího pokoje přišlo »černé klubko«, které jí strhávalo prostěradlo z postele. Prostěradlo bylo skutečně často potrhané. Zuzana podědila mnoho démonů, a z »klubka« neměla strach. Avšak zlobila se na ně, protože matka jí ráno vždycky naplácala, že ničí prostěradla. Zuzana říká, že s tím začala velmi brzy mluvit a ptala se, proč jí to dělá, proč jí chce vždycky dostat do potíží s mamkou. Odpovědělo jí, ať se nestará. Pomůže jí prý si to s mamkou »vyřídit« za to, že ji nespravedlivě trestá. Zuzka se stala satanistkou již v mladém věku a snadno a rychle navazovala spojení s různými démony.

Rodiče Judy byli křesťané, ale ne dosti bdělí. Když byly Judy tři nebo čtyři roky. Začala se v noci se budít a u postele viděla černou postavu. Nejprve jí to děsilo, ale rodiče jí důrazně řekli, že to byl sen. Nakonec začala s postavou mluvit a rychle se přestala bát. Judy měla babičku, která byla čarodějnici. Sama se zapletla do čarodějnictví už ve třinácti letech a snadno navazovala spojení s démony. Ve třiceti letech přijala Ježíše. Jak by asi její život probíhal, kdyby její rodiče byli ostražití a již v dětství tomuto kontaktu s démony zabránili?

Velmi brzy měl zkušenosti s démony také Štěpán. Probouzel se s pocitem, že pod postelí je »něco zlého«. Když se snažil pohnout se nebo volat o pomoc, byl jako ochromený. Od raného dětství býval vzpurný. Později prožíval stejné ochromující zlo, když brávil na ulici drogy. Musel urazit dlouhou cestu, než byl Ježíšem Kristem osvobozen. Znovu přemýšlím, co by se dělo, jestliže by jeho rodiče byli křesťané a chránili své dítě mocí Ježíše Krista ochránili? Možná, že by nebyl tak vzpurný a přijal by Ježíše už jako dítě. Byl by ušetřen mnohých zranění a starostí.

Mnoho pastorů a rodičů mi volalo, že jejich malé děti opakovaně pronásledují noční děsy. Jakmile si uvědomí, že co považovali za sen či noční můru, je vlastně zážitek s duchovním světem, mohou se za dítě modlit a pomazat je. Pomazáním dítěte, pomazáním, vyčištěním a zapečetěním ložnice obvykle problémy ustoupí. Rodiče by se měli každý večer, když ukládají děti ke spánku, s nimi modlit a prosit Pána, aby je po celou noc chránil. Musíme být pozorní na tato časná setkání démonů s našimi dětmi.

Není náhodou, že četné dětské kreslené filmy a hračky znázorňují démony. Tyto hračky připravují děti na setkání s démony, aby je snáze mohly přijmout a navázat s nimi kontakt. Když si děti s takovými hračkami hrají a představují si tyto figury v akci, snadno navážou kontakt s duchovní

světem.

Rodiče, dejte si pozor. Jestliže vaše dítě má strach jít spát, protože v komoře nebo pod postelí »něco« je, může jít o kontakt s duchovním světem. Naučte je poprosit Ježíše o ochranu a naučte je, jak tomu, co jim nahání strach, přikázat ve jménu Ježíše, aby odešlo.

Měla jsem ve své praxi jednoho šestiletého pacienta. Matka jej přivedla s tím, že má noční děsy a psychiatrická léčba mu nepomáhá. Celá léta se v noci s křikem probouzel, protože jej zřejmě cosi děsilo. Rodiče nebyli křesťané. Požádala jsem matku o svolení, zda mohu Tommyho pomazat a pomodlit se za něj. Souhlasila. Pomazala jsem ho a všem démonickým duchům jsem poručila, aby odešli, a poprosila jsem Pána o zvláštní ochranu. Prostými slovy jsem mu řekla evangelium a pak se se mnou modlil a učinil Ježíše svým Spasitelem. Nakonec jsem mu řekla, aby pokaždé, když bude mít z něčeho strach, prostě řekl: »Ježíši, pomoz mi.« Souhlasil. Jeho noční děsy bezprostředně skončily a v důsledku podivuhodného Pánova působení v jeho životě přišla nakonec k Pánu celá rodina.

Jeho matka mi později vyprávěla, že se Tommy občas v noci probudil a ona slyšela Tommyho hlásek: »Ježíši, pomoz mi. Jdi pryč, ty ohavo, Ježíš ti nedovolí, abys mi ublížil. Už se tě nebojím.« Děti se mohou naučit duchovnímu boji ve velmi raném věku. Mají tak prostou víru, že Bůh může v jejich životě mocně jednat.

Výborným příkladem kontaktu s démony v dětství je kniha Johanny Michelsonové *The Beautiful Side of Evil*. Johanna viděla duchy již v raném věku. Tito démoni ji celá léta trýznili. Kdyby jen její rodiče věděli jak ji ochránit, jakých muk by mohla být ušetřena!

Vysoké procento lidí, kteří vyšli z okultismu, si jasně vzpomíná, že jejich první kontakt s démony byl raném dětském věku. Rodiče tyto příhody většinou přešli jako noční děsy, a tak děti byly nuceny se s danou situací vypořádat samy, jak nejlépe uměly. Byly tak moc vyděšené, že začaly mluvit s těmito bytostmi a takto navázaly přímý kontakt s démony a duchovním světem.

Dědičnost

Démoni a démonická svázanost se dědí. Tato vstupní brána je často přehlížena. I když díky Nové smlouvě v Kristově krvi již nejsme pod Starou smlouvou, můžeme zde na základě studia Starého zákona nalézt některé důležité principy. Musíme také mít na paměti, že každý nevyznaný hřích se stává pūdou pro Satana.

Na mnoha místech Starého zákona je psáno, že hřichy otců přecházejí na syny. Viz například Exodus 20,5, 34,7, Numeri 14,18, Deuteronomium 5,9, Exodus 34,6-7.

Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: »Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, *stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.*«

Exodus 34,6-7

Také zjistíme, že pokaždé, když bylo velké obnovení Izraele, lid se shromáždil v pūstu a modlil se. Vyznávali nejen své hřichy, ale též hřichy svých otců. Například:

Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce se Izraelci shromáždili k postu v žiněných rouchách a s prstí na hlavě. Izraelovi potomci se oddělili ode všech cizinců. Stáli a vyznávali své hřichy i nepravosti svých otců.

Nehemiáš 9,1-2

Další odkazy najdeme v 2. Paralipomenon 29,1-11 za vlády krále Ezechiáše, v 2. Paralipomenon 34,19-21 a na mnoha dalších místech.

Hřichy našich předků *mají* opravdový vliv na náš vlastní život a zděděné vstupní brány musí být uzavřeny: modlitbou, vyznáním hříchů a očištěním mocnou krví Ježíše Krista. Určité démonické schopnosti přechází z generace na generaci. Obecně známý příklad takových schopností je proutkaření. Mimořádně škodlivé je každé zahrávání si s okultismem, každé modlářství, které je vlastně uctívání démonů (1. Kor. 10, 14-21.), každé démonické obsazení a přísahy rodičů či předků, které zavazují i potomky. Jsou to přísahy okultní, pohanské, mormonské a Svobodných zednářů

Hry

Jedním z nejmocnějších nástrojů Satana jsou dnes tak populární imaginativní okultní hry. Satan využívá těchto her, aby si z nejmocnějších mladých lidí vytvořil obrovskou armádu, kterou bude moci Antikrist ovládat a v mžiku mobilizovat. Zapojením do těchto her mohou být tito mladí démonicky ovládnuti, aniž by si to uvědomovali. V mnoha státech USA se od páté třídy takovýchto her užívá jako součásti školních osnov pro nadané žáky. Učební program pro kurs psychologie na většině vysokých škol obsahuje hru *Dungeons and Dragons* (Jeskyně a draci). Uvádí se, že studenti hraním rolí v těchto hrách získávají prospěšné zkušenosti. Téměř na každé škole se vytvořily kroužky speciálně zaměřené na tyto hry. V podstatě tyto hry představují rychlokurz magie. Žel, účastníci si to většinou uvědomí, až když už je pozdě.

Většina her má svého vůdce, který plánuje celkový koncept hry. Hra představuje určité dobrodružství, svádějí se tu četné boje s různými »příšerami« a »stvůrami«, z nichž každá má určité schopnosti a charakteristické vlastnosti. K dispozici jsou četné obsažné příručky s mnoha ilustracemi a detaily o schopnostech těchto figur. Hráči si mají děj hry »vizualizovat«. Čím lépe dokáží »vidět« děj a tím i předvídat tahy různých »příšer« a ostatních hráčů, tím pokročilejší se v této hře stávají.

Tito lidé si zprvu neuvědomují, že tyto příšery jsou ve skutečnosti démoni. Domnívají se, že si pouze „představují“ ve své mysli, ale ve skutečnosti začali vidět duchovní svět. Lepší vidění hry, znamená větší „sladění“ se s duchovním světem. Imaginace neboli představivost je významným krokem používaným k navázání kontaktu s duchovním světem. Proto také Boží slovo říká: »všelickou mysl poddávejte Kristu« (2. Korintským 10,3-5)

Nevím, v kterém bodě dochází k napadení demony, ale pracovala jsem s mnoha mladými lidmi, zapojenými v těchto hrách a zatím jsem se nesetkala s hráčem na úrovni vůdce hry, který by nebyl obsazený demony a který by to také o sobě *nevěděl*. Samozřejmě to zapírají. Rada z nich mi vyprávěla, že démoni přišli a mluvili s nimi. Aby získali větší moc, pozvali demony s vyšší inteligencí, aby do nich vstoupili.

Příručky pro pokročilé již obsahují zaklínači a zaříkávači formule a satanský spis, používaný k výuce satanistů. Všichni, kdo tyto hry hrají, cítí jejich zvláštní kouzlo a moc. Málokdo skutečně ví o co jde. Kolik našich mladých, kdysi aktivních a nadšených křesťanů takto ztratilo následkem hraní těchto her zájem o Pána! A nespočet dalších ke spásnému poznání Ježíše nepřijde, jen proto, že hraním těchto her jsou spoutáni demony.

Chtěla bych zde uvést několik klíčů k poznání, do jaké míry se již hráč zapletl. Zeptej se, zda dokáže tuto hru »vidět«. Jestliže má schopnost hru »vidět«, pak víš, že je v kontaktu s duchovním světem a že došlo ke vzniku spojení mezi jeho duší a duchem. (O tomto spojení pojednává 16. kapitola.)

Zeptej se hráče, jestli při hře někdy volal o pomoc své božstvo. Jestliže ano, pak víš, že je démonicky zamořen, neboť volal o pomoc modlu (tj. demona). Jednou z rolí, po které hráči nejvíce touží, je role duchovního. Duchovní má přístup ke všem druhům moci, k zaklínacím a zaříkávacím formulím. Musí však sloužit určitému božstvu. Pokus se zjistit, jaký vztah ke svému božstvu má. Podle toho, do jaké míry toto božstvo poslouchá, získáš poměrně dobrou představu o tom, nakolik je již svázán. Dovolte mi uvést příklad.

Požádali mne, abych promluvila s jedním šestnáctiletým chlapcem, který se stal křesťanem. Chlapec, nazvu jej Bob, žil v jednom křesťanském domově pro obtížně vychovatelnou mládež. Přiznal, že v jedné hře hrál roli duchovního 80. stupně, ale popřel, že by věděl něco o demonech. Když jsem s Bobem mluvila, zajímala jsem se, do jaké míry se obává nedodržení pravidel hry. Bob evidentně věděl o hře velmi mnoho a byl v ní také velice šikovný. Zeptala jsem se ho, proč se od skupiny, v níž hraje, prostě nechce odpoutat a stát se vedoucím hry v jiné skupině. Řekl: »Protože k tomu ještě nejsem oprávněný.«

»To přece nevádí. Přece neexistuje žádný zákon, který by ti zakazoval opustit skupinu a stát se vedoucím hry v jiné. Žijeme ve svobodné zemi. Co ti v tom brání?«

»Protože nejsem oprávněný. Na něco takového bych ani nepomyslela

»Není to nuda být pořád jenom hráč? Líbilo by se ti stát se vůdcem hry?«

»Ano.«

»A proč to teda neuděláš?«

»Už jsem řekl, nejsem oprávněný.«

Bob zřejmě poslouchal nějakou moc, které se bál. Nakonec jsem se ho zeptala, jestli nemá strach porušit pravidla hry kvůli tomu, že by si proti sobě popudil svoje božstvo. Řekl, že *by si je popudil*, a

tím by ztratil svou moc. Nakonec v dalším rozhovoru mi řekl, že měl přítele, který ve hře sloužil stejnému božstvu. Tento přítel pravidla hry nerespektoval a do měsíce spáchal sebevraždu. Zeptala jsem se Boba, zda si myslí, že s tou sebevraždou má něco společného jeho božstvo. Odpověděl mi pouze: »Možná.«

Konečně jsem řekla: »Bobe, buďme k sobě upřímní. Tvoje schopnosti pocházejí od démonských duchů a tvoje božstvo je ve skutečnosti démon, který neovlivňuje jenom hru, ale také všechny oblasti tvého života. Ovládá tě. Věděl jsi, že z nadvlády svého božstva můžeš být osvobozen?«

V té chvíli se v Bobovi zlomilo a přiznal, že by se chtěl z moci toho božstva dostat a být svobodný, ale neví, jak.

Chceš-li radit lidem, kteří se dostali pod vliv těchto her, snaž se v jejich životě najít nějaký záchytný bod. Zjistíš, že jejich kontakt s duchovním světem bude tím těsnější a jejich démonická svázanost tím větší, čím více je jejich život ovlivňován pravidly hry. Bob je toho výmluvným příkladem.

Bob nevěděl, že »mocnosti« neboli božstva, s nimiž ve hře hrál, jsou v bibli popsány jako démonští duchové. Zato znal reálnou moc těchto duchů, a to jak ve hře, tak mimo ni.

Nezapomínejte, že lidé, kteří se do těchto her zapojují, o démonech většinou nic nevědí. Poznávají pouze moc těchto bytostí ve hře a brzy zjistí, že tato moc a tyto zvláštní schopnosti fungují i mimo hru. Často o tomto duchovním světě mluví jako o »čtvrté dimenzi«. Musíš jim vysvětlit, jak na tyto »další dimenze« a na moc, která se za nimi skrývá, pohlíží bible.

Nedovolený sex

V 9. kapitole jsem popsala důvody, proč sexuální hříchy otvírají vstupní brány démonům. Každá *sexuální perverze* přímo otevírá cestu démonům. Písmo mluví jasnou řečí: hříchem je sexuální styk se stejným pohlavím, sex se zvířaty, jakýkoli mimomanželský sex, sex s démony. Každý jiný než manželský sexuální styk vždy vede k démonickému zamoření.

Proto dal Bůh svému lidu tolik příkazů ohledně sexuální čistoty. Je to pro naši ochranu před tímto zdrojem démonického napadení. *Znásilnění a sexuální násilí*, zvláště u dětí, je vstupní branou, s níž jsem se opakovaně setkávala ve své lékařské praxi. Důsledkem je, že do člověka vniknou někteří z nejsilnějších démonů, s nimiž jsem se střetla. Obzvláště mocní démoni jsou spojeni se sadomasochismem. K démonické infiltraci vede vždy *incest*, tj. krvesmilstvo (pohlavní styk mezi blízkými příbuznými).

Démonům otevírá dveře také *pornografie*. To mne přivádí k další, často přehlížené vstupní bráně. *Tou je pastýřská péče druhému pohlaví v sexuální oblasti*. V některých výzkumech bylo zjištěno, že přes 50 % protestantských pastorů v USA je zapleteno do nedovolených sexuálních vztahů. Satan nastražil léčku pastorům, kteří neposlouchají Boží slovo:

Ty však mluv, co odpovídá zdravému učení. Starší muži ať jsou střídmi, vážní, rozumní, ať jsou zdraví ve víře, lásce a trpělivosti. Podobně starší ženy ať se chovají důstojně, ať nepomlouvají a nepropadají přílišnému pití vína. Ať vyučují mladší ženy v dobrém a vedou je k tomu, aby měly rády své muže a své děti, byly rozumné, cudné, staraly se o domácnost, byly laskavé a poslouchaly své muže, aby Boží slovo nebylo zneváženo.

Titovi 2,1-5

Prosím, všimněte si: *pomáhat mladším ženám v jejich problémech, zejména co se týče manželství, mají starší ženy, nikoli pastor!* Nerespektování tohoto jediného verše Písma způsobilo u členů křesťanských společenství pravděpodobně větší problémy než cokoli jiného. Rozhovory o sexuálních problémech mezi osobami opačného pohlaví *vždy* otvírají vstupní bránu démonům chtíče. Věnuješ-li se jako pastýř osobě druhého pohlaví v sexuálních problémech, pak se široce otevíráš útokům Satanovy říše. To je běžnou taktikou užívanou satanisty. Pro čarodějnici je jednoduché vyslat démona chtíče na pastora, když se za ním přijde radit o sexuálních záležitostech.

Slouží-li pastor osobě druhého pohlaví, měl by ho vždy někdo doprovázet, nejlépe manželka. A do domu, v němž bydlí samotná žena, by *nikdy* neměl vstupovat bez náležitého doprovodu. Satan používá tuto taktiku ke zničení mnoha a mnoha pastorů.

V současné době »letí« *volný sex*. Naneštěstí také mnoho křesťanů spadne k různým výmluvám používaných k přestupování Božího slova v této oblasti. Jestliže se toho dopustíš, upadli jsi rovnou do

Satanovy léčky a přešel jsi pod jeho nadvládu.

Často se mne ptají na problémy spojené s partnerstvím, když jeden z partnerů není spasen a nachází se v očividném hříchu. V těchto případech pevně věřím, že věřící partner může stát na zaslíbení daném Korintským:

Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať ji neopouští. A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští. Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté; jsou však svaté! Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázáni. Bůh nás povolal k pokoji. Víš snad, ženo, zda se ti podaří přivést muže ke spáse? Víš snad, muži, zda se ti podaří přivést ženu ke spáse?

1. Korintským 7,12-16

V takovýchto případech potřebuje věřící partner poprosit Pána o posvěcení nevěřícího partnera a jejich manželského lože a uzavřít vstupní brány krví Ježíše tak, aby věřící partner nemohl být obsazen démony skrze tento sexuální styk.

Umělý potrat

je další vstupní branou, která vede *vždy* k démonické infiltraci. To proto, že potrat je vlastně lidskou obětí bohu sobectví, jímž je Satan. Ničím se to neliší od praxe »provádění dětí skrze oheň« provozované za dnů Starého zákona, což bylo lidskou obětí Satanu.

Bojová umění

Dostáváme mnoho otázek týkajících se bojových umění. Mnoho rodičů posílá své děti do kurzů bojových umění, aby se dostaly mezi jiné děti a aby posílily své sebevědomí. Zdá se, že judo a karate jsou nevinná tělesná cvičení. Sportovní disciplína, chcete-li. Žel, tak tomu právě není. Tato umění byla rozvinuta kulturou oplývající démonskými kulty, a samy schopnosti, které rozvíjí, závisí na démonických silách. Vše, co při těchto sportovních uměních překračuje ten nejzákladnější stupeň, *vždy* zahrnuje interakci s démony.

V Orientu se učitel i žák po každém tréninku uklánějí před takzvanou »schránou bohů«. (To je police, na níž se uchovávají sošky různých satanských bůžků.) Žáci jsou vedeni k tomu, aby určitou chvíli strávili meditací před bůžky na této polici. Na západní polokouli ovšem takovýto démonský kult většinou není tak křiklavý. Těch, kteří se uklánějí před schránkou bohů, není tolik. Mnohem více je jich zapojeno do juda a karate. Učitel je považován za mistra, kterého žáci také uctívají. Odtud také zvyk uklánět se učiteli před každým tréninkem. Úklony jsou v tomto případě aktem uctívání, které je u východních kultů běžné.

Skutečností je, že nikdo nemůže získat hnědý pás, aniž by se nějakým způsobem neklaněl démonickým bohům. Na Západě jsou tyto obřady zastřené, ale existují zde stejně. Nikdo nemůže dosáhnout stupně černého pásu, aniž by nevěděl, že tu využívá jakýchsi »sil«. Na Východě lidé jasně vědí, že vzývají mocnosti svých bohů.

Různé bojové výkřiky, kterým se zde vyučuje a jichž se tu užívá, jsou formou zařikávání. Když si na to dáš pozor, zjistíš, že když jsou v akci, vždy tyto výkřiky vyrážejí. Různé pohyby rukou, které dělají soupeři, když stojí proti sobě tváří v tvář, a také při cvičení a v boji, jsou formou zařikávání. Zařikávání může být vyjádřeno »znamením« ruky, právě tak jako znakovou řečí komunikují hluchoněmí. V okultismu se tyto zařikávací formule realizované znamením ruky nazývají »runovou řečí«. Runová řeč se často aplikuje v různých jiných situacích nezávisle na druhu bojového umění. Takováto znamení rukou či tělem byla k vyvolávání démonů používána odedávna. Můžeme pozorovat, že tato gesta hojně používají hvězdy heavymetalového rocku.

Většina lidí je již při dosažení stupně hnědého pásu obsazena démony. Tihle démoni se mimo boj sotvakdy projevují, existuje však jedna výjimka: brání člověku, aby se vydal Ježíši Kristu. Jestliže už jsi křesťanem, je toto velkou překážkou ve vztahu s Kristem. Jedním ze znaků, že takovíto démoni jsou přítomni, je postoj arogance, který se poznenáhla stupňuje. Pro tyto osoby je závislost na Ježíši Kristu téměř nemožná.

Obvykle následuje jeden krok za druhým. Začne-li někdo základním kurzem juda, také se seznámí s karate, jógou apod. Jestliže je už křesťanem, ztratí ovoce úzkého vztahu s Ježíšem. Je také vzácností,

aby takováto osoba předávala evangelium Ježíše Krista druhým či vedla druhé do hlubšího vztahu s Ježíšem.

Rocková hudba

Rock je hudbou Satanovou. Podobně jako mnoho jiných věcí, celé hnutí rockové hudby bylo od začátku pečlivě naplánováno a provedeno Satanem a jeho služebníky. Rocková hudba není „dílo náhody“. Byl to pečlivě vymyšlený plán nikoho jiného než samotného Satana.

Podrobněji jsem o rockové hudbě pojednala ve své první knize, a tak se zde nebudu opakovat. Ke hlubšímu studiu velice doporučuji knihu Jeffa Godwina *The Devil 's Disciples - Truth About Rock* (Ďáblůvi učedníci - pravda o rocku). Vydalo ji nakladatelství Chick Publications, Inc. Tato kniha je rodičům znamenitou pomůckou dávající porozumět rockové hudbě, kterou jejich děti milují.

Uzavírání vstupních bran

Jestliže jsi ve svém životě otevřel démonům vstupní bránu, je třeba ji opět zavřít.

Jestliže pak budeme vyznávatí hříchy své, věrný jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od všeliké nepravosti.

1. Janův 1,9

Jestliže ses na některé z těchto věcí podílel, můžeš tyto dveře prostě uzavřít modlitbou, jako je tato:

Otče, vyznávám ti, že jsem se zapletl do _____.
Uznávám, že takováto věc je před tebou ohavností a zavrženíhodná.
Pokorně tě prosím, abys mi tento hřích odpustil. Prosím tě, abys zamezil
přístupu démonů, kterým jsem svým jednáním otevřel dveře, očistil mne
od mých hříchů a tyto dveře navždy uzavřel drahocennou Ježíšovou krví.
Prosím tě o to, a děkuji ti za to ve jménu Ježíše.

Pak doporučuji, abys nahlas oslovil Satana a jeho demony asi tímto způsobem:

Satane a vy démoni, poprosil jsem svého nebeského Otce, aby mi
odpustil, že jsem se podílel na _____, a On mi
odpustil. Nyní vám ve víře navždy uzavírám dveře do této oblasti svého
života skrze krev Ježíše Krista, kterou za mne prolil na kříži. Ve jménu
Ježíše vám přikazuji, odejděte!

V případě obsazení silnějšími démony, je k osvobození často zapotřebí pomoci jiné osoby nebo více osob. Jestliže se vroucně modlíš a toužíš po osvobození bez ohledu na to, co to stojí, Pán tě poučí, co potřebuješ udělat: On zajaté *osvobodí*.

Čtyři základní kroky

Chtěla bych nyní ve čtyřech základních krocích stručně popsat, jak může křesťan bojovat za spasení člověka, který je démonicky spoután. Mnoho rodičů stojí před tímto problémem u svých nevěřících dětí zapletených do rockové hudby, okultních her, drog, alkoholismu atd. Tyto kroky může křesťan aplikovat také u člověka, který mu leží na srdci a za něhož je ochoten bojovat, aby jej přivedl k Pánu Ježíši Kristu.

1. Jestliže nespasena osoba žije ve stejném domě jako křesťan, prvním krokem musí být vyčištění domu. To jest, stojí-li křesťan v této domácnosti jako autorita. To přirozeně nemohou děti, žijící v domě rodičů, nejsou-li plnoleté. O této situaci pojednáme na konci tohoto bodu.

Všechny předměty, které se používají ve službě Satanu, jsou démonům »důvěrně známé předměty«.

Jsou to například okultní předměty, nahrávky rockové hudby, materiály používané při okultních imaginativních hrách, krucifixy, růžence atd. Tyto předměty je nutno z domu odstranit, protože poskytují démonům půdu, aby mohli do domu stále vnášet zlou moc.

Démonům důvěrně známé předměty (famiální předměty) jsou předměty, k nimž démoni tíhnou. Vše, co se používá při uctívání Satana nebo při službě jemu, je půdou pro demony. Jinými slovy, démoni mají právo na těchto předmětech ulpívat nebo je používat. Podívejme se na několik veršů, které se k tomu vztahují.

Tesané sochy jejich bohů spálíte. Nebudeš žádostiv stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost. Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš ji mít v opovržení, budeš ji mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.

Deuteronomium 7,25-26

Co tím chci říci? Ze pokrm obětovaný modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená? Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společnost s demony.

1. Korintským 10,19-20

Oba tyto verše Písma ukazují, že modly zde představují demony. Verše z Deuteronomia jasně ukazují, že všechny předměty používané ve službě Satanu jsou Bohu ohavností. Nesmí se používat ani zlato ani stříbro z nich. Vše musí být zničeno. Každý příkaz, který Bůh dává, má určitý smysl. Bůh nechtěl, aby si Izraelité tyto »démonicky zamořené« věci brali domů, protože věděl, jaký účinek na ně mohou mít. Bůh je varoval, aby tomuto »prokletí« nepropadli. Proč? Protože vliv moci démonů by způsobil, že by je začali sami uctívat.

V případě, že jste křesťanští rodiče jednající se svými vzpurnými dětmi, varuji vás. Nemůžete jít do jejich pokoje a vyčistit jej ode všeho, o čem se domníváte, že jsou famiální předměty. Nejdříve s dětmi musíte *mluvit!* Svazujte demony v nich a pak si s nimi promluvte. Poslechněte si s nimi jejich nahrávky a pečlivě zkoumejte texty. Zaručuji vám, že vaše děti budou zaražené, protože hluboko v srdci vědí, že rocková hudba je špatná. Hrají-li okultní hry, podívejte se spolu s nimi do příruček a studujte s nimi hru, abyste pochopili, co provádějí a mohli jim podle Písma ukázat, proč je to špatné. Teprve potom všechny nahrávky, pásky a materiály k okultním hrách atd. zničte.

Jak jsem se již zmínila, věřící děti, které ještě nejsou plnoleté, mohou ve víře poprosit Pána, aby zapečetil takovéto předměty tak, aby démoni již nadále nemohli skrze ně působit. Neplnoleté děti nemohou vyházet věci svých rodičů.

2. Musíte si uvědomit, že vaši milovaní jsou svázáni a oslepeni demony. Můžete s nimi mluvit celá léta, že potřebují Ježíše, neporozumí vám. Mohou vám dokonce opakovat, co jim říkáte, ale jako by jim to někdo zašifroval, takže nerozumí tomu co jim říkáte. Tím »zašifrovávačem« je démon. Jejich vůle je spoutána, takže i kdyby pochopili, že Ježíšovo spasení potřebují, nemohou Jej požádat, aby se stal jejich Pánem a Spasitelem.

Žijí-li s vámi ve stejném domě, pak každý den nahlas napadejte demony v nich. Můžete to dělat v jiné místnosti, kde vás druzí neslyší. Nezapomeňte, démoni mají citlivé uši. Říkejte něco na tento způsob:

Vy démoni, kteří svazujete _____, ve jménu Ježíše Krista, svého Pána, přebírám autoritu nad vámi. Svazuji vás ve jménu Ježíše, nesmíte dnes _____ sužovat. Svůj dům svěřuji Pánu - a je to jeho svatá půda. Vy jste vetřelci, a nemáte tu co pohledávat. Ve jménu Ježíše vás svazuji a přikazuji vám, abyste odešli!

Bude to každodenní boj. Nedokážu vám říci, jak dlouho tento boj potrvá. V každém jednotlivém případě to ví jen Bůh. Dejte si pozor na to, že démoni mohou skrze toho druhého mluvit. Často jsou velmi hrubí a urážejí vás ve snaze vás odehnat. V mnoha případech je nutné démonu přímo přikázat,

aby byl zticha. Bůh vás povede.

3. Můžete Boha poprosit, aby vám dovolil »postavit se v mezeře« za toho nespasného. O tom bude podrobněji pojednáno v 16. kapitole (Ezechiel 22,30-31). Proste Boha, aby vám dovolil postavit se do mezery za tohoto člověka, aby mu otevřel oči a jeho vůli osvobodil tak, aby mohl přijmout Ježíše.

4. Konečně musíte porozumět, jaké mocné a nádherné postavení nám Bůh dal. List Židům praví:

Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

Židům 4,16

Písmo nám ukazuje, že Satan přichází před Boha a žadoní o lidi. To jasně ukazuje vyprávění v Jobovi 1. kapitole. Satan také evidentně prosil o Petra, jak vyplývá ze slov Ježíše:

Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala, a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím.

Lukáš 22,31-32

Až do 12. kapitoly Zjevení Satan ještě není definitivně svržen z nebe.

A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmáhali se, a nebylo již pro ně místo v nebi. A veliký drak, ten starý had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. A slyšel jsem mocný hlas v nebi: »Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.«

Zjevení 12,7-10

Musíte pochopit, že Satan stojí před trůnem Božím a žádá našeho nebeského Otce o naše milované. Žalujícím prstem ukazuje: »Podívej se, tak a tak se účastní rockové hudby (nebo čehokoli), a proto mám právo na jeho nebo její duši a právo ovlivňovat jeho život a obsadit ho svými démony.«

Poněvadž Bůh je absolutně spravedlivý, Satanově žádosti vyhoví, *jestliže* se proti ní nikdo nepostaví. *Avšak* my jako dědicové a spoludědicové Ježíše Krista máme *větší* právo prosit Boha Otce než Satan. Musíme »směle« předstoupit před Boží trůn a proti Satanově prosbě postavit svou. Můžeme se modlit takto:

Můj Bože a Otče, stavím se proti Satanově žádosti. Přicházím k tobě ve jménu Ježíše Krista, svého Pána, a činím si na tohoto člověka nárok. Nárokuji si ho jako své dědictví, které jsi mi zaslíbil (*jestliže* onou osobou je tvé dítě nebo choť). Satan ho (ji) *nesmí* mít. Proším tě, abys otevřel jeho (její) oči, aby uviděli světlo evangelia Ježíše Krista.

Není-li osoba, za kterou prosíš, tvůj příbuzný, můžeš prosit na základě toho, že Ježíš Kristus nám přikázal, abychom činili učedníky ze všech národů. My můžeme prosit, aby se tento člověk stal učedníkem Ježíše Krista.

A znovu je třeba, aby sis uvědomil, že tu jde o *opravdový boj*. Nezmáháš přes noc, ale v Ježíši Kristu máš skutečně moc a autoritu bojovat až do vítězného konce.

KAPITOLA 11

Svod

V této kapitole chci vyzvat každého z vás, přeruš čtení a zvaž jakou roli hraje bible ve tvém životě? Považuješ bibli za Slovo Boží k nám lidem? Máš za to, že Písmo bylo napsáno z inspirace Boha Duchu svatého? Jestliže ano, považuješ bibli za konečnou autoritu ve svém životě?

Jestliže tvá odpověď zní: »Nikoli«, pak je zbytečné, číst tuto knihu dál. Doporučila bych ti, abys ji právě zde zavřel. Další čtení by bylo bezpředmětné. Celá tato knihy totiž založena na tom, že bible JE Boží inspirované slovo a JE naší konečnou autoritou.

Avšak zní-li tvá odpověď »Ano, považuji bibli za Boží pravdu a za konečnou autoritu pro své jednání a pro svůj život«, pak tě vybízím: čti dál!

A opět tě musím vyzvat. JESTLIŽE skutečně přijímáš bibli za svou autoritu, konečnou Boží autoritu, pak se tě musím zeptat: Vyhledáváš Boží slovo, aby sis ověřil, zda mu ve tvém životě vše odpovídá? Čteš si v bibli a vztahuješ ji na sebe a svůj život? Prověřuješ vše, co slyšíš a vidíš, na základě Božího slova? Je-li tvá odpověď »Ne«, pak nerespektuješ Boží slovo. Každý zodpovídá sám za sebe, aby Boží slovo studoval a osvojoval šije. My všichni, každý sám za sebe, zodpovídáme Bohu, abychom o všem přemýšleli a vše prověřovali. Bible se velmi pochvalně zmiňuje o Berojských, že právě toto činili.

A hned té noci vypravili bratří Pavla a Silase do Beroje. Když tam přišli, odebrali se do židovské synagogy. Židé v Beroji byli přístupnější než v Tesalonice: Přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu, zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel. A mnozí z nich uvěřili a s nimi nemálo Reků, vznešených žen i mužů.

Skutky 17,10-12

Všimněte si, že Berojští byli pochváleni, že studovali a zkoumali Boží slovo, aby se přesvědčili, zda to, co Pavel a Silas káží, je pravda. A nejen to, také přijali největší Boží požehnání - spasení skrze Ježíše Krista.

Kolik je dnes ve světě vzácných duší, kterým se nedostává Božího daru spasení jen proto, že nevyhledávají Boží slovo? Byli bychom ohromeni, kdybychom věděli, kolik jich je! Tyto duše, většina z nich, sedí v mnoha různých církvích a mají za to, že se »dostanou do nebe«, protože dělají to, co jim říkají vůdcové. Jak tragické! Do nebe se člověk může dostat JEN na základě *osobního* zkoumání a rozhodnutí učinit Ježíše Krista svým Pánem a Spasitelem.

Mohli bychom prostudovat nauky mnohých církví, které o sobě prohlašují, že jsou »křesťanské«. Mohli bychom přitom pročíst stovky stran, ba celé knihy. Avšak Pán mi nyní přikazuje, abych se soustředila najeden náboženský a věroučný systém; a tím je římskokatolická církev. Rozhodně zde prohlašuji, že mne k tomu NEVEDE zášť. Vůči této církvi NEMÁM žádné předsudky. Vede mě k tomu láska. NETVRDÍM, že »všichni katolíci jdou do pekla«. NETVRDÍM, že katolíci, to je hrůza. Jen je ve vsí mírnosti vybízím a tuto výzvu kladu i sama sobě a každému, kdo o sobě prohlašuje, že je »křesťan«: Měříš své činy a své věroučné názory slovem Božím v bibli? Jestliže ne, nebyl bys tak laskav a neučinil tak nyní?

Modlím se, aby každý, kdo čte tuto knihu, střízlivě a pečlivě zvažoval doktríny, které sám zastává, stejně jako doktríny římskokatolické církve a jiných církví, ve světle bible.

Nejprve se podívejme do Božího slova:

Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte - buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti. Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno. A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti... Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Řimanům 6,16-18.23

Toto Boží slovo nám ukazuje, že můžeme sloužit jen jednomu z těchto dvou pánů. Buď sloužíme hříchem Satanu nebo spravedlností Ježíši Kristu Bohu Otci. Mzdou za službu Satanu je smrt. Odplatou za službu Bohu je věčný život.

[Ježíš říká] Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Jan 14,6

Nárok Ježíšův je absolutní. Je *jen jedna* cesta k Bohu, a to skrze Ježíše Krista a Jeho hroznou smrt na kříži, kterou zaplatil za naše hříchy. Avšak Satan používá vždy svod a klam. Jeho plánem po celé věky vždy bylo podvést zástupy, aby si myslely, že skrze Ježíše Krista slouží Bohu a zatím ve skutečnosti sloužily jemu.

Ježíš sám, když byl na této zemi, o tomto Satanově svodu mluvil:

Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat já jsem Mesiáš, a svedou mnohé... Tehdy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš nebo tam,“ nevěřte! Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.

Matouš 24,4-5.23-24

Boží slovo nás jasně upozorňuje, že mnozí budou o sobě tvrdit, že uctívají »Ježíše«, ačkoliv Ježíše bible *uctívat nebudou*.

Ježíš bible se narodil z panny (Lukáš 1,26-35), je Bohem, který se stal tělem v lidské podobě (Filipským 2,5-11), byl bez hříchu (Židům 4,14-15), žil na této zemi 33 let, zemřel za naše hříchy na kříži, vstal třetího dne z mrtvých (Lukáš 23-24), vstoupil pak na nebe, a posadil se po pravici Boha Otce, kde je dodnes (Lukáš 24,50-51; Skutky 1,9-11; 7,55). Každý »Ježíš«, který *všechny* tyto nároky nesplňuje, není Ježíšem bible. Proto také máme zkoušet duchy.

Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkoušejte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět.

1. Janův 4,1

Nyní použijme test Písma na »Ježíše« uctívaného římskokatolickou církví. Budu citovat přímo z jednoho jejich dokumentu definujícího jejich uctívání Ježíše. V první řadě konstatuji z dokumentů římskokatolické církve, že doktríny definované Tridentským koncilem jsou dosud platné. Začátek ekumenického hnutí na II. vatikánském koncilu, ustanoveném po 2. světové válce, vedl mnohé k domněnce, že doktríny Tridentského koncilu už dále neplatí. Podívejme se na následující citát:

Ačkoli je označen *Lumen Gentium* jako dogmatické ustanovení, nejzávažnější forma koncilního vyjádření, ve skutečnosti nedefinuje žádná nová dogmata. Ustanovuje dále, s koncilární autoritou, jak církev v současnosti chápe sama sebe.

The Documents of Vatican II, Walter M. Abbott, S. J., redaktor, Guild Press, NY, 1966, s. 11.

Je to poměrně složitý výrok. Dovolte mi vysvětlení, abychom porozuměli. Nejprve, co znamená „Lumen Gentium“? Tentýž dokument jej definuje takto:

Dokument známý jako „Světlo všech národů...“, (Lumen Gentium...) je jedno ze dvou dogmatických ustanovení vydaných II. vatikánským koncilem, týká se Zjevení... byl uvítán jako nejvýznamnější počín koncilu, jak pro závažnost obsahu, tak pro ústřední postavení mezi dokumenty koncilu *Tamtéž*, s. 10.

Lumen Gentium se odvolává na dokumenty, které cituji a je považován římskokatolickou církví za „Světlo všech národů“. Tento závažný dokument pouze konstatuje, že nedefinuje žádné nové doktríny, ani dogmata, proto doktríny ustanovené Tridentským koncilem jsou stále platné. Cituji z Tridentského koncilu, neboť toto je jedno z nejsrozumitelnějších a nejvýstižnějších prohlášení z dosažitelných katolických doktrín. Podívejme se, jak Tridentský koncil definuje „Ježíše“, kterého katolická církev uctívá:

Jestliže někdo popírá, že ve svátosti nejsvětější eucharistie je **obsaženo v pravdě, skutečnosti a hmotně tělo a krev společně s duší a božstvím, našeho Pána Ježíše Krista a tím celý Kristus**, ale říká, že On je v ní pouze jako nebo obrazně či jako síla, budiž anathema.

Canons and Decrees of the Council of Trent, Original Text with English Translation, by Rev. H. J. Schroeder, O. P., B. Herder Book Co., 1960, s. 79, Canon 1.

Jestliže někdo popírá, že v posvátné svátosti eucharistie je obsažen celý Kristus, v každé podobě, každou částí podoby samostatně, budiž anathema

Tamtéž, Canon 3.

Jestliže někdo říká, že svatá svátost eucharistie, Kristus, jednorozený Syn Boží, nemá být uctívána nejvyšším uctíváním a s okázalostí navenek a vlastně vůbec nějak se jí klanět se slavnostní vážností, také nemá být s vážností nesena v procesí s velebením a vši obřadností a zvyky Svaté církve nebo nemá být předkládána lidem k uctívání a říká, že kdo takto uctívají jsou modláři, budiž anathema.

Tamtéž, s. 80. Canon 6.

Podívejme se blíže, co tyto kánony neboli zákony římskokatolické církve ve skutečnosti říkají. Nejprve, slovo *anathema* znamená »je proklet«. Prostě tvrdí, že malá oplatka a víno používané při přijímání (nebo mši) jsou Ježíš a obsahují Jeho »plné Božství« (viz obrázek 1). Bible nám říká, že Ježíš teď sedí po pravici Boha Otce. Také říká, že je skutečný Bůh a jako takový má skutečnou přirozenost Boží, je nekonečný a všudypřítomný.

Netnůle být omezen na drobný oplatek a zajisté ani na něco, co bylo vytvořeno lidskou rukou. A konečně, je nám přísně zakázáno uctívat jakýkoli výtvar nebo modlu nebo se jim klanět.

Kánon 6 stanoví, že katolíci mají uctívat zbožňovat a klanět se před hostií. Také ji nosí v procesí a každý se před ní klaní a uctívá oplatek, který je takto jejich „Ježíš“.

Neučiniš sobě rytiny ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí. Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti Nebo já jsem Hospodin, Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý...

Exodus 20,4-5

„Vyhlásím jim své soudy nad všemi jejich zlými skutky, že mne opustili; jiným bohům pálili kadidlo a klaněli se **dílu svých rukou**.“

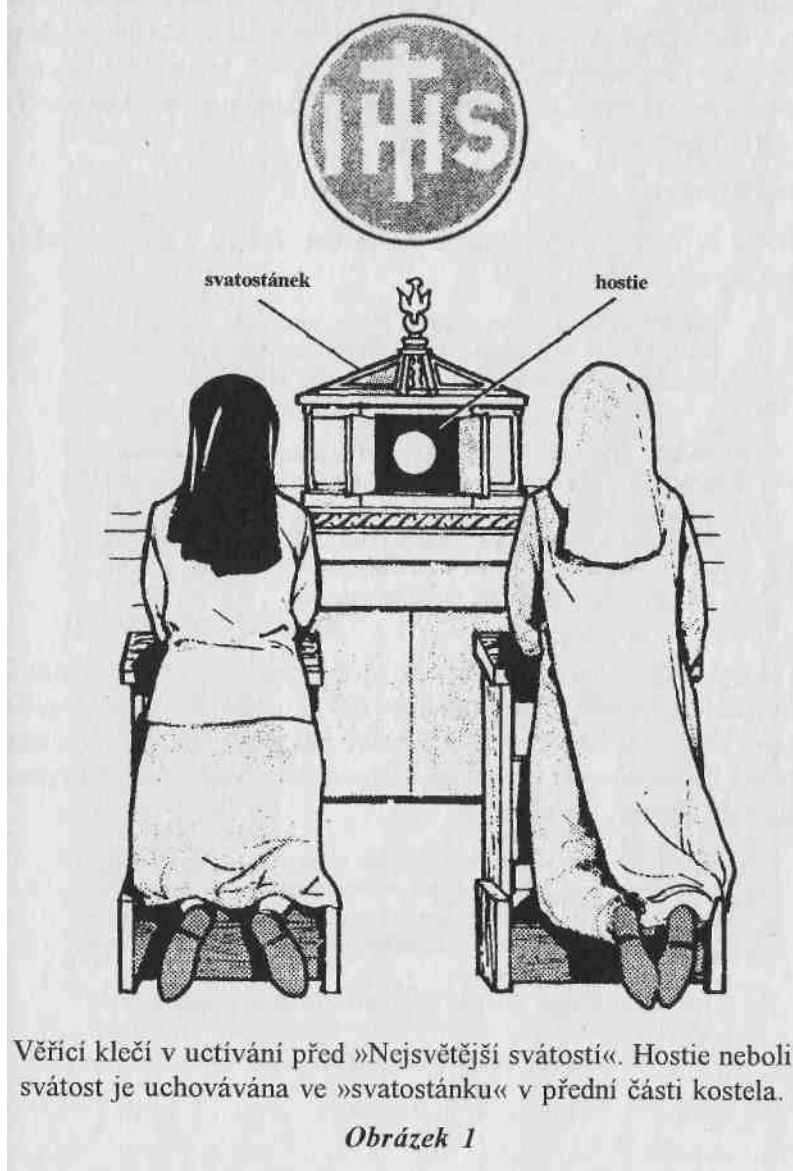
Jeremiáš 1,16

Katolíci nejenže udělají „výtvar“, kterým je hostie, prohlašují, že tento výtvar je Ježíš, ale také se klaní a uctívají tento oplatek. Takovéto praktiky jsou Bohem zakázány. Kdykoli tedy člověk uctívá nějakou modlu, jako například katolickou hostií, ve skutečnosti uctívá démona nebo Satana. Zde nám Boží slovo říká:

Co tím chci říci? Ze pokrm obětovaný modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená? Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společnost s démony.

1. Korintským 10,19-20

»Hostie« neboli oplatek podávaný při přijímání

Jinými slovy, jestliže lidé obětují modlám, obětují ve skutečnosti démonům a uctívají demony. Totéž platí o katolické mši. Když je hostie nesena v procesí, každý katolík se uklání. Doslova se v úctě před hostií sklánějí. Hostie je vždy uchovávána ve schránce, která se nazývá svatostánek, v přední části každého katolického kostela. Lidé se před touto schránkou uklánějí. Uctívají tak hostii. Jak jsme viděli, tato hostie *není* skutečný Ježíš. Proto ve skutečnosti uctívají démona! To je čarodějnictví.

Viz Obrázek 2.

Mše je de facto považována za skutečnou Ježíšovu oběť pokaždé, když je vysluhována:

Jestliže někdo říká, že při mši Bohu není obětována *pravá a skutečná* oběť aneb že to, co je obětováno a dává se nám k jezení, je něco jiného než Kristus, budiž anathema.

Tamtéž, s. 149, Canon 1.

Jestliže někdo říká, že *oběť při mši je pouze chvála a vzdání díky nebo zeje to pouze připomenutí oběti*

dokonané na kříži, ale ne usmíření (k získání či znovuzískání přízně k usmíření) anebo že přináší prospěch pouze tomu, kdo ji přijímá a neměla by býti přinášena za živé a mrtvé, za hříchy, tresty, zadostiučinění a jiné nezbytnosti, budiž anathema.

Tamtéž, s. 149, Canon 3.

Tyto kánony jasně dokazují, že mše je skutečně obět'. Je zajímavé, že mše, praktikována v římskokatolické církvi, je téměř shodná s »nekrvavou obětí«, praktikovanou v Římské říši v době, kdy se začínala utvářet katolická církev. Reverend Alexander Hislop má k této praxi několik zajímavých poznámek:

Jako bylo božstvo Slunce v Egyptě uctíváno jako *Sémě* nebo v Babylóně jako *Zrno*, právě tak je v Římě uctívána hostie. »Chlebe z nebe - pšeničné zrno vyvolených, smiluj se nad námi,«

je jedna ze stanovených modliteb římské litanie, která směřuje k hostii během mše svaté.

Alexander Hislop: *The Two Babylons*. Loizeaux Brothers 1916, s.163.

Eucharistie neboli hostie, nesená v procesí. Hostie sama je uprostřed monstrance, která je „zářícím sluncem“, zlatou schránkou nesenou knězem.

Obrázek 2

Čistě katolická doktrína Ježíšovy znovuožby sloužené každou mší, je přejata z pohanských obřadů, ne z Božího slova bible.

Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář. Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velebně rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí snal hřích... *tak i Kristus byljen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých*; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.

Židům 9,24-28

Vždyť i Kristus dal svůj život *jednou provždy* za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem.

1. Petrův 3,18

Tyto a další verše Písma jasně prohlašují, že Ježíš Kristus byl obětován za naše hříchy *jednou*. To jen jen dalším důkazem, že »Ježíš« uctíváný římskokatolickou církví není Ježíšem bible. Obětují svého »Je-žíše« znovu a znovu, pokaždé, když slouží mši. Každý, kdo se účastní a uznává přijímání římskokatolického náboženství se rovnou otevírá vstupu démonů skrze tyto praktiky modloslužby a uctívá démona se jménem falešný Ježíš.

Někteří mohou říci: »Věřím skutečnému Ježíši Kristu jako svému Pánu a Spasiteli. Účastním se mše svaté, chodím k přijímání, ale NEKLANÍM SE oplatce.« Věřím, že Bůh se v této věci vyjádřil skrze apoštola Pavla v listu Korintským:

Nedejte se zapráhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spojití světla s temnotou? Jaký souzvuk Krista s Belíalem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím? *Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: »Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.« A proto »vyjděte z jejich středu a oddělte se«, praví Hospodin a »ničeho nečistého se nedotýkejte a já vás přijmu a »budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami«, praví Hospodin zástupí.*

2. Korintským 6,14-17

TY osobně možná nevěříš, že oplatek je Ježíš, ALE chodíš stále k římskokatolickému přijímání, podílíš se na modlářství. Máš účast na přijímání, tak *jak je definováno římskokatolickou církví*, která jasně stanovuje, že hostie při přijímání JE Bůh. Dokud setrvááš pod její duchovní autoritou a pokračuješ v provozování jejich rituálů, NEOD-DELUJES SE od »nečistého«. Znamená to, že nejsi spasen? Nikoli. Spasení je podmíněno tím, že věříš a přijímáš a vyznáváš, že Ježíš Kristus je tvým Bohem a Spasitelem. Avšak slovo Boží nemešká a varuje nás, že zůstaneš-li ve stavu znečištění, nakonec tě to zničí.

Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.

1. Korintským 3,16-17

Tvá účast na KAŽDÉM modlářství chrám Boží ZNEČIŠŤUJE.

Nyní se podívejme na druhou velice spornou otázku katolicismu, a to jsou modlitby k mrtvým lidem.

Jestliže někdo říká, že je podvod sloužit mši k uctívání svatých a k získání jejich přímluv u Boha, jak chce církev, budiž anathema.

Council of Trent, s. 149, Canon 5.

Tridentský koncil co se týče mše za zemřelé, podal následující vysvětlení:

A i když církev přijala obyčej vysluhovat určité mše na počest a památku svatých, neučí, že oběť je obětována jim, ale samotnému Bohu, který je korunoval; proč, kněz neřká: »Tobě, Petře nebo Pavle, přináším oběť«, ale děkuje Bohu za jejich vítězství a úpěnlivě je prosí o jejich přízeň [myslí se přízeň svatých], neboť oni mohou zajistit že se přimluví v nebi za nás, kdož tuto vzpomínkovou mši sloužíme na nebi.

Tamtéž, s. 146.

Tento kánon jasně praví, že katolíci se modlí přímo k duchům mrtvých lidí, komunikují s nimi, dotazují se jich, aby získali jejich přímluvu u Boha. Ústřední doktrínou katolíků je přímluva Marie. To naprosto jasně vyplývá z II. vatikánského koncilu.

Mariino mateřství v plánu milosti trvá neustále od okamžiku souhlasu, který s vírou vyjádřila při zvěstování a bez váhání zachovala pod křížem, až do věčného dovršení spásy všech vyvolených. Když byla vzata do nebe, neopustila tento spasitelný úkol, ale nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přímluvami... Všichni věřící v Krista necht ustavičně přednášejí Matce Boží a Matce lidí své prosby... *Dokumenty II. vatikánského koncilu*, Walter M. Abbott, S. J., Editor, Guild Press 1966, s. 91, 96.

Takováto modlitba k duchům mrtvých a komunikace s nimi není ničím jiným než okultní seancí k vyvolávání duchů mrtvých lidí za účelem získání jejich pomoci. Bible výslovně zakazuje takovou komunikaci.

Máme pouze *jednoho* prostředníka mezi Bohem a člověkem - biblického Ježíše Krista:

Je totiž jeden Bůh *ajeden* prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas.

1. Timoteovi 2,5-6

Bible nám *nedává* svolení ke kontaktu s mrtvými. Je to čisté čarodějnictví.

Je smutné, že v tolika farnostech jsou katolíci vyučováni, že nepotřebují číst bibli, ani nejsou vedeni ke zkoumání duchů, jak je patrné v 1. Janově 4,1-2. Je skličující, jak mnohá zjevení různým lidem v římskokatolické církvi jsou přijímána jako od Boha. Tito lidé nebyli nikdy vyučováni jak zkoumat duchovní vidění, jestli jsou od Boha či od Satana. Mnohá zjevení démona vydávajícího se za Marii v portugalském městě Fatimě, jsou názorným příkladem.

Tři portugalské děti, Lucia, Francisco a Jacinta, měly v letech 1916 a 1917 řadu vidění a domnívaly se, že viděly anděla. Později přijímaly každý měsíc návštěvy ducha, ukazoval se jim ve fyzické podobě mluvil k nim a tvrdil, že je Marie, matka Ježíše. O duchu se mluvilo jako o Panně Marii Fatimské, protože se zjevila v portugalské Fatimě. Na místě, kde docházelo k zjevením, byla postavena národní svatyně a ročně putují statisíce katolíků k této svatyni zasvětit své životy službě a uctívání Marie. 13. května 1946 papež Pius XII. slavnostně korunoval sochu »Panny Marie Fatimské« a vyhlásil ji královnou světa. 13. května 1983 papež Jan Pavel II. obřad korunování sochy zopakoval. V roce 1986 vydal „Aktem zasvěcení“ celý svět »Panně Marii Fatimské«. Jinými slovy, papež vyhlásil celý svět vlastnictvím tohoto démona, vydávajícího se za Marii. Kromě toho udělal další krok a rok 1987 zasvětil k počtě Marii a jako zvláštní rok jejího uctívání.

Podívejme se, jak by bývalo možné tento celý hrozný podvod již na počátku zastavit, kdyby katolíci použili biblické znalosti. Budu citovat ze zápisků Lucie, jedné z tří dětí, které viděly ta mnohá zjevení tohoto démona. V jedné chvíli Lucii přemohly pochybnosti, zda duch, který se jí zjevuje, je opravdu Marie, nebo jestli může být klamána démonem. Jsem si jista, že tyto pochybnosti jí dal Bůh.

Pouze Bůh zná, jak moc toto odráží mé utrpení, neboť pouze On může pochopit naše nejhlubší nitro srdce. Začala jsem tehdy mít pochybnosti, jestli tyto projevy nemohou být od ďábla, který se snaží tímto způsobem ukrást mou duši... Jakou trýzeň jsem cítila! Sdětila jsem své pochybnosti své sestřenci a bratranci [kteří také viděli zjevení toho ducha].

»Ne, to není ďábel!« odpověděla Jacinta. »Vůbec ne!«

»Riká se, že ďábel je velice ošklivý a zeje dole pod zemí, v pekle. Ale tahle Paní je tak krásná a viděli jsme ji jít vzhůru do nebe!«

Pán si toho použil, aby mě trochu uklidnil. Právě ten den nám Naše Paní [Maria] ráčila zjevit o tajemství. Potom, aby obnovila mou ochabující horlivost, nám řekla: »Obětujte se za hříšníky a mnohokrát Ježíši říkejte, zvláště když přinášíte nějakou oběť: ‚Ó Ježíši, je to z lásky k tobě, pro obrácení hříšníků a pro odčinění hříchů spáchaných proti neposkvrněnému srdci Marie.‘« Díky našemu dobrému Pánu, toto zjevení rozptýlilo mraky nad mou duší a můj pokoj byl obnoven. *Fatima in Lucia 's Own Words*, red. Fr. Louis Kondor, SVD., The Ravengate Press, 1976, s. 69-71.

Jak smutné! Lucie měla pochybnosti, jestli duch, který se zjevoval jí, bratranci a sestřenci může být

skutečně démon místo pravé biblické Marie. Kdyby jen kněz a tito lidé četli bibli, snadno by tohoto ducha rozpoznali. Přijali tohoto démona jako od Boha pouze na základě toho, že »nebyl ošklivý« a »šel vzhůru do nebe«. Ale slovo Boží nám říká, že démoni a Satan se mohou vydávat za »anděly světla« (2. Korintským 11,14) a že Satan je »vládce nadzemských mocností« (Efezským 6,12; 2,2). Satan ještě není omezen peklem. Závěrečný výrok démona, aby Lucie a její bratranec a sestřenice se obětovali pro Ježíše a odčinili »hříchy spáchané proti Neposkvrněnému (bezhříšnému) srdci Marie« (zaplatili odškodné), je zcela proti Písmu. Kdyby četli bibli,

Tři děti, které byly svědky zjevení démona vydávajícího se za Marii ve Fatimě v Portugalsku. Zleva Jacinta, Francisco Marto, Lucia dos Santos.

.Soul Magazine, zvláštní vydání, 1981, s. 7.

Bazilika ve Fatimě zbudovaná na počest »zjevení Marie«. Vedle baziliky stojí dub, kde došlo k mnoha zjevením.
Soul Magazine, zvláštní vydání, 1981, s. 7.

13. května 1946 osobní zástupce papeže Pia XII. korunuje sochu
»Panny Marie Fatimské« a prohlašuje ji za »Královnou světa«.
Soul Magazine, zvláštní vydání, 1981, s. 6.

Papež Jan Pavel II. se v úctě sklání před poutní sochou Panny
při Slavnosti Královny Marie 22. srpna 1981 v Castel Gandolfu.
Soul Magazine, zvláštní vydání, 1981.

Poutní socha Panny, Panny Marie Fatimské - tato Mariina socha cestovala po světě a je uctívána věřícími římskokatolické církve. Zde stojí u chrámu sv. Petra v Římě 8. prosince 1975. Toho dne na závěr mimořádného synodu papež Jan Pavel II. počtvrté v průběhu čtyř let zasvětil svět »Požehnané Panně M^{ari}i«-*The Fatima Crusader*, únor/duben 1986.

Poutní socha Panny obklopená tisíci věřícími.

okamžitě by poznali, že tato slova jsou v příkrém rozporu s principy Božího slova, a tudíž *nejsou* Boží, ale vyslovil je démon.

Písmo říká:

Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.

Římanům 3,23

V Písmu nikde nenajdeme, že by Marie byla výjimkou. Ježíš musel zemřít na kříži, aby získal spasení pro Marii, právě tak jako pro všechny ostatní. Zhřešili jsme proti Bohu, *nikoli* proti Marii. Ó kěz by se ony vzácné duše naučily zkušovat duchy! Nikde není zaznamenáno, že duch vydávající se za Marii byl zkoumán podle 1. listu Janova 4,1 2; a to, co prohlašuje, není v souladu s biblí. Proto *nebyl* od Boha a *nebyl* pravou Marií, byl to démon. Kolik duší bylo zavedeno přímo do pekla, protože tito lidé nezkoumali duchy?

A nakonec bych se chtěla věnovat otázce »neposkvrněného srdce« a »neposkvrněného početí«. Slovo »neposkvrněný« znamená »bezhráchu«. Mnoho lidí chodících do římskokatolické církve, si neuvědomuje, že doktrína prohlašující, že Marie se narodila bez hříchu, protože byla »Matkou Boží«, je poměrně nová. Ve skutečnosti ji církev přijala v roce 1854. Ráda bych zde citovala z knihy napsané člověkem, který byl členem římskokatolické církve 50 let a který sloužil jako římskokatolický farář. Žil v době, kdy tato doktrína byla uvedena do církve. Popisuje, jak k tomu došlo:

8. prosince 1854 papež Pius IX. seděl na trůnu; na hlavě měl trojitou korunu ze zlata a z diamantů; hedvábí a damašek - červená a bílá roucha na jeho ramennou; obklopen pěti sty preláty v mitrách, a více než padesát tisíc lidí bylo u jeho nohou v neporovnatelném chrámu Sv. Petra v Římě. Po několika minutách nejdříve vznešeného ticha kardinál oblečen v purpurovém rouchu povstal z křesla a důstojně kráčel k papeži, pokorně tváří k zemi se položil u jeho nohou a řekl:

»Svatý Otče, řekni nám, zda můžeme věřit a vyučovat, že matka Boží, svatá Panna Maria, byla neposkvrněná při svém početí.«

Nejvyšší pontifex odpověděl: »Nevím, prosme o světlo Ducha svatého.«

Kardinál odstoupil; papež a nesčetné zástupy padli na kolena a libozvučný chór zapěl »Veni, Creator Spiritus«.

Sotva pod klenbami chrámu odezněl poslední tón svatého hymnu, týž kardinál znovu kráčel ke trůnu pontifa, položil se tváří k zemi u jeho nohou a pravil:

»Svatý Otče, řekni nám, jestli svatá matka Boží, požehnaná Panna Marie byla neposkvrněná ve svém početí.«

Papež opět odpověděl: »Nevím, prosme o světlo Ducha svatého.«

A opět se zpívalo »Veni, Creator Spiritus«

A opět oči zástupů sledovaly důstojné kroky kardinála v purpurovém rouchu, jak potřetí kráčí k trůnu následníka svatého Petra, a znovu se táže:

»Svatý Otče, řekni, zda můžeme věřit, že požehnaná Panna Marie, matka Boží, byla neposkvrněná.«

Papež jako by právě přijal přímé sdělení od Boha, vznešeným hlasem odpověděl:

»Ano! Musíme věřit, že požehnaná Panna Maria byla ve svém početí neposkvrněná... Není spásy pro ty, kteří nevěří tomuto dogma!«

A papež hlasitě zanotoval *Te Deum*; zvony tří set kostelů Říma se rozezněly; zaduněly vstřely děl z citadely. Poslední dějství nanejvýš absurdní svatokrádežné komedie, jakou kdy svět viděl, skončilo; brány nebe se navždy uzavřely těm, kteří odmítnou uvěřit protibiblické doktríně, že tato dcera Evina, nezdědila hříšnou přirozenost Adamovu.

Bylo učiněno vyhlášení výjimky z toho co říká Bůh Pravdy: »Není spravedlivého ani jednoho, neboť všichni zhřešili!« (Římanům 3,10.23)

V prvních staletích církve nenalezneme po tomto učení ani stopy-

Charles Chiniquy: *50 Years in the »Church« of Rome, The Con-version of a Priest*. Chick Publications,

1985, s. 233-234

Je tragédií, že tolik lidí přijalo takovéto doktríny, aniž by se alespoň jednou podívali do Božího slova, co Bůh sám říká o Marii. Naše spasení je POUZE skrze Ježíše Krista, NIKDY skrze jinou lidskou bytost!

Vám čtenářům, kteří jste v současnosti v systému římskokatolické církve, musím rovnou říci, že jste byli podvedeni. Jste vedeni k uctívání a službě falešného Ježíše, kterým je ve skutečnosti Satan.

Apoštol Petr řekl Ježíšovi:

V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.

Skutky 4,12

Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.

Skutky 16,31

[Ježíš řekl] Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Jan 14,6

Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.

1. Timoteovi 5,2

Milostí tedy spaseni jste skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.

Efezským 2,8-9

[Ježíš řekl] Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy.

Zjevení 18,4

Členstvím v římskokatolické církvi nebo svatým přijímáním při mši nejsi spasen. Můžeš být spasen, *jen* poprosíš-li Ježíše Krista bible o odpuštění hříchů; odvrát se od svých hříchů, zvláště modlářství a popros Ježíše Krista, aby vstoupil do tvého srdce a života a dal ti převzácný dar svého Ducha svatého. Čti bibli a pros nebeského Otce ve jménu Ježíše, Jeho Syna, aby ti ukázal co to všechno znamená. Když vydáš svůj život pravému Ježíši bible, přijde Duch svatý a bude v tobě žít a umožní ti porozumět tomu, co čteš. Snažně tě prosím, nepřijímej falešného Krista. Jsi jako jedinečná lidská bytost Bohu tak vzácný, že přišel na tuto zem zaplatit hroznou cenu za tvé spasení. Ať ti toto velké spasení neunikne!

Tragédií je, že díky hollywoodským filmům se dnes lidé všude, když potřebují pomoc v jednání s rozběsněným obrem satanismu, obracejí na katolické faráře a kněze. Katoličtí kněží jsou úplně bezmocní v jednání s každým čarodějnictvím, protože oni sami slouží Satanu.

Musím vážně varovat křesťany, kteří čtou tuto knihu. Jste odpovědní Bohu za šíření evangelia vzácným lidem - katolíkům. Nyní jste bez výmluvy.

Do světa vyšlo mnoho těch, kteří vás svádějí, neboť nevyznávají, že Ježíš Kristus přišel v těle... Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna. Přijde-li někdo k vám a nepřináší toto učení, nepřijímejte ho do domu a nevítejte ho; kdo ho vítá, má účast na jeho zlých skutcích.

2. Janův 7,9-11

Boží slovo nemůže být jasnější. Každý kdo nežije v pravém evangeliu Ježíše Krista bible, *není spasen*. *Neřekneš-li* svým katolickým přátelům pravdu, budeš pokračovat ve falešném přátelství s nimi, pak »máš účast« na zlu modlářského systému katolicismu. Tví katoličtí přátelé nebo příbuzní jsou Bohu nanejvýš vzácní. Nestojí ti za to, abys jim řekl pravdu?

KAPITOLA 12

Zkoušení duchů v církvi

Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět. Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příšlého, z Boha jest. Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž toť jest ten duch antikristův, o kterémž jste slyšeli, že přijíti má, a jižť jest nyní na světě.

1. Janův 4,1-3

Hrozná ztráta se stala uprostřed Božího lidu, protože opomněl věnovat pozornost tomuto Božímu slovu prikazujícímu zkoušet duchy. Boží slovo je velmi srozumitelné. V tyto poslední dny, ve kterých žijeme bude prvořadé Satanovo působení v křesťanské církvi, prostřednictvím klamu.

Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami...

1. Timoteovi 4,1

Jsou to falešní apoštolové, nepoctiví dělníci, přestrojení za apoštoly Kristovy. A není divu, vždyť sám satan se převléká za anděla světla; není tedy nic překvapujícího na tom, že se jeho služebníci převlékají za služebníky spravedlnosti. Jejich konec bude jako jejich skutky!

2. Korintským 11,13-15

Naneštěstí, křesťané jsou až příliš důvěřiví. Důvěřují, jako by to bylo z Boha komukoli a čemukoli co očividně přichází z duchovního světa nebo nadpřirozenou cestou. Naprosto nevěnují pozornost strohému varování danému skrze Boží slovo, že Satan v našich časech bude působit prostřednictvím falešného učení, falešných zázraků, falešných slov poznání, falešných proroctví a falešných projevů zbožnosti. Slepě následují vůdce pro jejich charisma a slepě přijímají vše, co tito říkají. Považují za samozřejmé, že jsou Božími služebníky, protože mluví o Pánu a svým jednáním vypadají jako Boží služebníci. Velmi málo lidí se vůbec zastaví a zhodnotí nebo si ověří v Písmu to, co pastor říká.

Nikdy nezkontrolují duchy. Dělají hroznou chybu, předpokládají-li, že každý kdo používá slovo Bůh, Kristus nebo Ježíš, se odvolává na Boha a Ježíše z bible. To je hrozný omyl!

Žijeme v nebezpečných dobách. Musíme vždy po každém, kdo tvrdí, že je Božím služebníkem chtít, aby definoval, *kterému Bohu* slouží. Jestliže vám nemůže bez váhání říci, že slouží *Ježíši, který je jediný všemohý Bůh* , narodil se z panny, žil v těle na této zemi bez hříchu, zemřel na kříži za naše hříchy, třetího dne vstal z mrtvých a nyní sedí v nebi po pravici Boha Otce, pak takový *neslouží* pravému Bohu.

Zkoušení duchů v církvi je oblast, o níž chce mluvit jen málo lidí. Ale je to oblast, které se musíme věnovat. Zvláště proto, že bible nám tak jasně říká, že Satan bude působit skrze falešná učení a duchy uvádějící do omylu. Musíme si uvědomit, že tito duchové jsou přítomni *ve všech církvích* . Satan bude působit všemožnými způsoby, aby církve uvedl do omylu bez ohledu na věrouku té které církve.

Chci upozornit, že se nesnažím kritizovat žádnou konkrétní doktrínu nebo denominaci. Pouze se chci zabývat několika běžnými praktikami, které nacházíme ve velké řadě křesťanských církví a ukázat na některá nebezpečí. Nemohu dosti zdůraznit potřebu neustálého studia Božího slova a s modlitbou ověřovat vše, co se v církvi učí. Musíme pozorně zkoušet duchy a často předstoupit před Boha a ptát se Ho a prosit Jej, aby odhalil Satanovy podvody. Prosím, dovoluňte mi upozornit, že bible je jen *jedna* . V každé knize, kterou čtete anebo v každé církvi, kterou navštěvujete, vždy naleznete sporné oblasti. Existuje jen jedna dokonalá kniha - bible. Musíme však být vždy ve střehu, pokud jde o nauky a praktiky, které nás otevírají démonickému vlivu a ubírají ze slávy Ježíše Krista, našeho Pána.

Vkládání rukou

Vkládání rukou je rozšířenou praxí v mnoha křesťanských církvích. Biblický základ pro ni najdeme na mnoha místech Nového zákona:

Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potřácejí ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno. "Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.

Jakubův 5,14-16

Ananiáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: »Saulu, můj bratře, posílá mě k tobě Pán - ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.«

Skutky 9,17

I byli tu za dlouhý čas, svobodně mluvící v Pánu, kterýž svědectví vydával slovu milosti své a působil to, aby se dali divové azázrakové skrze ruce jejich.

Skutky 14,3

Publiův otec ležel s horečkou a úplavicí Pavel přišel k němu, pomodlil se, vložil na něj ruce a uzdravil ho.

Skutky 28,8

Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dospělosti. Nevracejme se k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha, k učení o křtu a *vzkládání rukou*, o vzkříšení z mrtvých a o posledním soudu.

Židům 6,1-2

Avšak při tom všem je v Písmu jeden velmi přehlížený verš:

Nezkládej na nikoho ukvapeně ruce. Neměj účast na cizích hříších. Uchovávej se čistý.

1. Timoteovi 5,22

Jsem přesvědčena, že praxe vkládání rukou se dnes stává tak oblíbenou, protože osoba takto sloužící se může opájet vlastním já. Samotný tento úkon nevyhnutelně přitahuje určitou pozornost na člověka, který vkládá ruce. Proto musíme být v této oblasti tak opatrní. Naše přirozené já touží přinést slávu a pozornost sobě, místo Bohu. Proto právě v této oblasti Satan často působí a musím dodat, že se značným úspěchem. V Písmu jsou lidé, kteří vkládají ruce, vždy označováni jako starší či vůdcové, kteří jsou *osvědčenými* Božími služebníky. Také citace z listu Timoteovi nás pečlivě poučuje být opatrným v tom, na koho vkládáme své ruce. V tomto směru se může stát mnoho zlého.

Prosím, dovol mi upozornit tě, milý čtenáři: buď velmi opatrný v obou dvou oblastech. *Komu* dovolíš, aby na tebe vkládal ruce a *na koho* vkládáš své ruce. Jestliže se poddáš někomu, koho vlastně neznáš, můžeš se přímo otevřít přenosu démonů. Zvláště tuto taktiku Satan používá v charismatických sborech. Mnoho mužů a žen cestuje po celé zemi a tvrdí, že jsou Božími služebníky. Vkládají své ruce na nespočet lidí a ve skutečnosti jsou služebníci Satanovi! Kdybychom to věděli, úplně bychom se zhroutil! Pamatuj: Satan se snaží napodobit vše, co dělá Bůh, a se svými démony *může konat zázraky*.

Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.

Matouš 24,24

Vkládání rukou je běžnou praxí okultních obřadů aby se uskutečnil přenos démonů. Dovolte mi uvést příklad, který se stal v křesťanském sboru.

Lea je žena více než třicetiletá. Před šestnácti lety byla prostitutkou v Los Angeles a byla závislá na heroinu. Jednoho večera ji někdo na ulici zastavil, dal jí do ruky traktát a zvěstoval jí evangelium. Byla tak usvědčena, že se vrátila zpět do svého pokoje, padla na kolena a plakala. Litovala svých hříchů a prosila Ježíše, aby jí odpustil a očistil. Vyprávěla, že následující hodinu vykašlala tu nejohavnější hmotu, jakou kdy viděla. Věděla, že byla posedlá démony a uvědomila si, že Pán z ní všechny démony vyhnal. »Natvrdo« přestala s heroinem a neměla žádné abstinenční příznaky.

Příští ráno šla a koupila si bibli. Následující tři měsíce strávila čtením Božího slova. Poprvé v životě dostala stálé místo a držela si je. Za čtyři měsíce, co učinila Ježíše svým Pánem a Spasitelem, byla zpět na ulici. Až na to, že tentokrát vedla pasáky a prostitutky k Pánu. Celý její život se změnil! Její radostí bylo číst Boží slovo, modlit se a konat Jeho dílo. Pán k ní promlouval skrze Ducha svatého a vedl ji. Jestliže jsem viděla někoho, o kom mohu říci, že v něm byla očividně moc Ducha svatého, pak to je Lea.

Asi deset měsíců po svém obrácení, když se rozhlížela po nějakém sboru, narazila na ženu, která o sobě tvrdila, že je křesťanka. Tato paní se jí zeptala, jestli přijala »křest v Duchu svatém«. Lea nevěděla co to je, ale protože chtěla vše, co jí Pán chce dát, poslechla ji. Ta žena ji vzala k sobě domů. Vložila na Leu ruce ve snaze přimět jí k mluvení v jazycích. Lea nemohla a byla zavalena pocitem viny, protože žena jí řekla, že zarmucuje Ducha svatého. Obvinila ji, že odmítá, aby skrze ni Duch svatý promluvil v jazycích. Pak Lei řekla, aby s ní příští večer šla do sboru. Měli zvláštního hosta -

kazatele. Lei řekli, že po bohoslužbě na ni bude vkládat ruce a ona obdrží dar Ducha svatého a bude mluvit v jazycích. Lea věděla ze svého intenzivního studia bible, že něco podobného se stalo v Samaří. Podívejme se na toto Boží slovo:

Ale když uvěřili Filipově zvěsti o Božím království a o Ježíši, dávali se pokřtít muži i ženy... Když apoštolově v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý, neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.

Skutky 8,12-17

Avšak prosím všimněme si, že Písmo se výslovně nezmiňuje, že tito lidé mluvili v jazycích. Lea také *nevěděla* o zkoušení duchů, jak to nacházíme v 1. Janově 4,1-2.

Toho večera šla Lea do shromáždění s velkým očekáváním. Po bohoslužbě šla dopředu, poklekla a muž ten večer sloužící na ni vložil ruce a modlil se. Lea řekla, že jak se modlil, pocítila jako kdyby ji zasáhla do žaludku ohnivá koule takovou silou, že byla sražena na záda na podlahu. Oheň se šířil do hrudi a okamžitě začala mluvit v jazycích. Všichni se radovali, říkajíce že přijala Ducha svatého.

Avšak následující roky měly ukázat, že přijala *ducha nesvatého*. Potíže začaly téměř okamžitě. Měla neustále zaludeční a střevní potíže, které lékaři nemohli vůbec diagnostikovat ani vyléčit. Začala mít potíže slyšet Boha, když k ní mluvil a potíže se čtením bible. V době, kdy jsem se s ní setkala - bylo to šestnáct let po jejím obrácení - byla úplně neschopná zachovat si jasnou mysl ke čtení bible po dobu delší než jednu nebo dvě minuty. Pouze se mohla modlit v jazycích. Byla velmi nemocná, zstrašená a skleslá.

Uvědomila jsem si, že Lea má s největší pravděpodobností démona falešných jazyků. Zeptala jsem se jí, zda může mluvit v jazycích, kdykoli chce. Řekla »Ano«. Tak jsem ji požádala, aby začala mluvit v jazycích a mluvila stále bez ohledu na to, co budu říkat.

Když začala mluvit v jazycích, řekla jsem: »Ty duchu, který mluvíš skrze Leu v jazycích, ve jménu Ježíše Krista, mého Pána a Spasitele, ti přikazuji: Řekni mi, co říkáš o Ježíši kterému sloužíš?«

Lea byla poděšena, když začaly z jejich úst vycházet kletby. Zacpala si rukou pusou, aby zastavila přívál těch slov. Duch mluvící v jazycích byl vyzkoušen, byl to zcela naprosto jasně démon! Lea dovolila muži, kterého neznala, aby na ni vložil ruce. Trpěla šestnáct let, protože nevěděla, že duchy je nutné zkoušet. Můžeš říct: Jak se mohl démon falešných jazyků dostat do Ley v době, kdy už byla křesťanka? Nebyla pod ochranou?

Odpověď zní: »Ne«, protože neposlechla Boží příkaz, daný v Bibli. Poddala se osobě, kterou neznala, a přijala vše, co se rozhodl jí dát. Tak přijala co jí předal, bez toho, aniž by zjistila, jakého ducha přijala. Podruhé znovu přestoupila Boží slovo, když nezkoušela ducha, kterého přijala, zda je skutečně Duch svatý.

Aby se démona zbavila, Lea jednoduše poprosila Pána, aby jí odpustil, že se plně neřídila Jeho slovem. Pak hlasitě přikázala démonu falešných jazyků, aby ji ve jménu Ježíše Krista opustil. Zaludeční a střevní potíže byly okamžitě vyléčeny. Za šest měsíců po zbavení tohoto démona, jsem od ní dostala dopis. S radostí mi říkala, že zase může číst bibli, aniž by jí cokoli rušilo, a její vztah s Pánem byl důvěrnější než před tím. Mohla se modlit svobodně a s radostí.

Kolik lidí přijme demony falešných jazyků, falešných proroctví ap. tím, že přijmou vkládání rukou od osoby, která není doopravdy Božím služebníkem! Kolik lidí přijme kvůli podobnému „přehlédnutí“ démonické uzdravení! Bůh v této otázce jednal s Elaine a se mnou velmi zřetelně. Nikdy jsme nedovolily někomu na nás vkládat ruce, pokud jsme prvně neměly jistotu od Pána, že to tak chce On. Mnohokrát jsme byly v pokušení dovolit lidem, aby na nás vložili ruce a modlili se za nás. Prostě ze zdvořilosti, abychom je nepohňovaly. Skutečný Boží služebník se neurazí, jestliže mu vysvětlíš, že tě Bůh nevede k tomu, aby na tebe vkládal ruce. Falešný služebník se velice rozzlobí. Znamením pravého Božího služebníka je pokora. Žijeme v nebezpečné době. Buď velmi opatrný, *komu* se ty a tvé děti podřizujete. Je mnoho vlků v rouchu beránčím.

Znamení a zázraky

Stále více mne znepokojuje, že mezi křesťany přetrvává romantický vztah k zázrakům. Mnoho křesťanů netouží po ničem jiném než po zázracích. Představují si, že proplují životem bez potíží, že

budou přikazovat Bohu, aby činil zázrak za zázrakem a plnil každé jejich přání. Ježíš se k tomuto postoji jasně vyjádřil, když byl zde na zemi:

»Pokolení zlé a zpronevěřilé hledá znamení; ale nebude mu dáno znamení, leč znamení Jonášovo.«
Opustil je a odešel.

Matouš 16,4

»Zlé a zpronevěřilé pokolení« je výraz, který dozajista vystihuje současný stav našeho světa. Příliš mnoho je těch, kteří hledají raději pomoc od svých potíží než Boží vůli pro svůj život. Musíme dbát na to, aby naše touha po ulehčení a pomoci z bolesti či čehokoli, nás nezavedla k přijímání zázraků ze špatného zdroje..

'Vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět znamení a zázraky, aby svedli vyvolené, kdyby to bylo možné. Vy však se mějte na pozoru! Všecko jsem vám řekl předem.

Marek 13,22-23

Zajisté máme Boha, který koná zázraky. Avšak příliš mnoho křesťanů prostoduše předpokládá, že jakékoliv zázraky jsou vždy od Boha. Dělalí hroznou chybu! Boží slovo je jasné. Démoni mohou uzdravovat. Mohou předvést falešné projevy každého působení Ducha svatého a takto mocně působí v těchto posledních dnech.

Je dobře známo, že buddhističtí kněží, afričtí šamani, indiánští medicinmani a jiní léčitelé dokáží způsobit zázračná uzdravení. Nyní nám New Age se svou západní obměnou hinduismu předkládá úžasnou škálu démonických zázraků. A pozadu v zázracích není ani římskokatolická církev. Dokonce „stigmata“, falešný démonický zázrak přijímaný v posledních letech v katolické církvi, začíná být přijímán i v některých křesťanských církvích, zvláště v charismatickém hnutí.

Jak tedy tyto falešné zázraky odlišíme od pravých? Často jedinou cestou je přímo prosit Pána aby nás vedl. Existuje však i několik kritérií, podle nichž se můžeme orientovat.

1. Dochází k uzdravením apod., kdykoli si to přeje osoba, o níž se má za to, že má tento dar? Bůh uzdravuje, pouze když chce *On*, nikoli když to chceme *my*!

2. Dějí se zázraky tak, že poutají pozornost k osobě, skrze kterou se tyto zázraky dějí? Duch svatý sleduje jediný cíl: oslavit Ježíše Krista. Nikdy nejedná tak, aby byl oslaven člověk. To mne přivádí k dalšímu bodu. Využívá osoba, konající zázrak, svého „povolání“ k výdělku nad své základní potřeby? Jestliže ano, pak nejde o pravého služebníka Božího.

3. Jaký je dlouhodobý dopad uzdravení či zázraku? Je člověk přiveden blíže k Pánu? Stal se poslušným Božích příkazů a hladovým po Božím slovu? Nebo se jen krátce poradoval a pak si žije dál, jak byl zvyklý? Ve Skutcích apoštoluje zaznamenáno, že lidé (křesťané) se v důsledku zázraků radovali a uctívali Pána.

Mnoho křesťanů se otevírá démonům skrze žádosťivost po zázracích. Duchovní, kteří se sami dostali do léčky, uvádějí do omylu učením, že Bůh vždy a všude učiní co Mu řekneme. Bůh je právě tak schopný uzdravovat v tichosti a důvěrným způsobem, jako otevřeně na veřejném shromáždění s upoutáním pozornosti množství lidí.

Setkala jsem se s nesčetnými lidmi, jejichž víra ztroskotala na falešných Božích služebnících, Tito jim tvrdili, že nepřijali zázračné uzdravení pro nedostatek víry nebo pro to, že v jejich životě musí být nějaký hřích. Zel, dnes je v křesťanské církvi mnoho lidí, kteří následují příkladu tří Jobových »přátel«. Jobovi přátelé tvrdili, že všechno to soužení zakouší Job pro hřích ve svém životě. Tito pošetilí, nic nevěděli o tom, k čemu došlo v nebi mezi Bohem a Satanem těsně předtím, než na Joba dolehly ony tragické rány. Bible jasně říká, že Job v ničem nezhřešil.

Je lehké dát vinu za to, že se nic nestalo osobě, za kterou se služebník modlí, když se nestane zázrak. Samozřejmě, takovéto zdůvodnění vždy udělá dojem o služebníkovi a vina je na nešťastné osobě.

Mnohokrát se zázrak stane, ale vždy musíme vše pečlivě zkoušet. Ježíš řekl:

Ne každý, kdo mi říká »Pane, Pane«, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: »Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprořekli a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?« A tehdy jim prohlásím: »Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.*

Matouš 7,21-23

Je zcela jasné, že *zázrak* není nevyhnutně od Boha kvůli tomu, že někdo řekl vykonám zázrak v Ježíšově jménu. Z těchto důvodů se musíme neustále modlit a stát před Boží tváří. Naší nejlepší ochranu nacházíme v modlitbě Páně: »Otče, *Tvá vůle* se staň jako v nebi, tak i na zemi.«

Jazyky

Je to oblast, ve které má dnes Satan pravděpodobně největší úspěch. Křesťané se dopouštějí hrozného omylu, když předpokládají, že VŠECHNY jazyky jsou od Boha. Jak se mýlí! Příklad Lei uvedený výše v této kapitole je toho více než dostatečným důkazem. Je dobře známo, že mnoho okultních obřadů je vykonáváno v jazycích. Lidé zapletení do transcendentální meditace a do mnoha dalších forem východní meditace mluví v jazycích. A velmi velké množství křesťanů podlehe pod nátlakem druhých. Jednoduše se naučí zpaměti několik frází, které opakují znovu, stále dokola v různých kombinacích domnívajíce se, že takto mluví v jazycích

Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, *jak ten Duch jim dával promlouvat.*
Skutky 2,4

Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha... dalším zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit v jazycích, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, *kteřý uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.*

1. Korintským 12,4-11

Toto jsou jedny z nejvíce přehlížených částí Písma. Duch svatý dává své dary, »jak sám chce«, nikoli jak chceme my lidé. Říci, že Duch svatý *bude vždy určitým způsobem dávat dary*, je hrubá chyba. Já osobně nemohu nalézt v Písmu ospravedlnění doktríny, že Duch svatý vždy dává každému křesťanovi dar jazyků. Naneštěstí většina křesťanů, kteří uznávají toto učení, mají sklon být velmi nedbalí ke zkoušení duchů mluvení v jazycích.

Pokud jde o mluvení jazyky, ať promluví dva nebo tři, jeden po druhém, a někdo ať vykládá. *Kdyby neměli vykladače, ať ve shromáždění mlčí*, každý ať mluví v jazyku jen pro sebe a před Bohem.

1. Korintským 14,27-28

Neposlušnost vůči tomuto Božimu slovu otevírá církev masivnímu přílivu démonických sil. Satanisté mluví snadno v jazycích, které jsou přímo od démonů. Uvalují kletby na sbor, pastora a lid, a nikdo nepozná co dělají, protože tu není výklad jazyků a kdo by zkoušel duchy. Pastoři odmítají dohlížet a napomínat démonické mluvení v jazyku, protože nechtějí riskovat, aby se jejich shromáždění rozzlobilo a tím by ztratili jeho podporu. Viděla jsem, jak démoni falešných jazyků doslova přerušili celou bohoslužbu tím, že zinscenovali všemožné výstupy, při nichž nechyběly ani slzy. Pastor neučinil nic, aby je zastavil, nikdo nevykládal, co démon říká. To je přímé přestoupení Božího slova. Jak nám může Bůh žehnat, když jsme neposlušní?

Typickým příkladem je *katolické charismatické hnutí*. Nikdo nezkouší duchy, mluvící v jazycích skrze tyto lidi. Mnoho křesťanů spěchá přijmout takovéto lidi s otevřenou náručí, dokonce přivádějí katolické kněze do svých sborů vyučovat. Ale co o tom říká Boží slovo?

Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spožití světla s temnotou? Jaký souzvuk Krista s Belíálem?

2. Korintským 6,14-15

Vil. kapitole jsme na dokumentu římskokatolické církve jasně ukázali, že *neuctívají Ježíše* bible. Je-li tomu tak, proč tolik křesťanů přijímá s otevřenou náručí ty, kteří jsou dosud zapojeni do aktivního modlářství, jako své bratry a sestry v Kristu? Opakuji, *démoni mohou mluvit jazycích!*

Hrob otevřený je jejich hrdlo, svým jazykem mluví jen lest, hadí jed skrývají ve rtech, jejich ústa jsou samá kletba a hořkost.

Římanům 3,13-14

Skutečnost, že katolíci mluví v jazycích, *není důkazem*, že jsou naplněni Duchem svatým. Příliš mnoho těchto vzácných katolických duší se domnívají, že když mluví v jazycích jsou spaseni. Jak může Duch svatý působit a projevovat se v systému modlářství? Ti, kteří jsou zapojeni do katolického charismatického hnutí a vážně začali číst a studovat bibli, si brzy uvědomí, že se musí oddělit od modlářství římskokatolické církve, jestliže chtějí sloužit pravému Ježíši bible.

Duch svatý působí mocným způsobem a dává své dary svému lidu, *jak On chce*. Ale Satan je na postupu jako nikdy předtím, snaží se podvést a zničit co nejvíce lidí v tom krátkém čase, který mu zbývá. *Musíme* být neustále ostražití a zkoušet duchy.

Jestliže jsi přijal dar jazyků skrze někoho, kdo na tebe vkládal ruce, a nyní si nejsi jist, zda to bylo skutečně od Boha, můžeš se jednoduše takto modlit: »Otče, chci ti sloužit v čistotě a pravdě. Jestliže jazyky, které jsem přijal, jsou skutečně od Ducha svatého, pak ti děkuji. Ale jestliže nejsou, odmítám je a zříkám se jich ve jménu Ježíše Krista, svého Pána, a prosím tě, odejmi je ode mne. Děkuji ti ve jménu Ježíše.«

Proroctví a slovo poznání

Velice mnoho škod napáchal Satan v této oblasti, a to jednak přímo skrze své vlastní služebníky a jednak *skrze křesťany*, kteří se nevědomky otevřeli jeho moci!

Mnoho křesťanů se domnívá, že musejí »vyprázdnit« svou mysl, aby Duch svatý mohl skrze ně mluvit nebo aby je »vedl«. Myslíme si, že Duch svatý je tak omezený, že k nám nemůže mluvit ve svrchovanosti a být tak nad naší aktivní myslí? Bible nám ukazuje, že máme s Duchem svatým *aktivně* spolupracovat. Když vyprázdníme svou mysl, duch mluvící skrze nás s největší pravděpodobností *nebude* Duch svatý. Mnohá takzvaná proroctví, přinášena lidmi, kteří vyprázdnili svou mysl, jsou ve skutečnosti *démonická*.

Nikdy nemáme přijímat slovo poznání nebo proroctví, bez vyhledání potvrzení od Pána, pokud jde o jeho pravý zdroj, aniž bychom zkoumali v Písmu, zda je v souladu s Božím slovem.

Z proroků ať promluví dva nebo tři a ostatní ať to rozsuzují.

1 Korintským 14,29

Boží slovo nám ukazuje, že proroctví mají být »rozsuzována« neboli prověřována. Uvádím zde několik kritérií, která nám pomohou rozpoznat *démonické slovo poznání* a *démonické proroctví*.

1. *Nikdy* není oslaven člověk skrze Ducha svatého. Duch svatý *nikdy* neobviňuje křesťana z hříchu, který byl vyznán a odpuštěn. Démoni často dělají obojí.

2. Démoni se často snaží zjednat si věrohodnost tím, že řeknou člověku nějakou událost z minulosti, o které nikdo jiný v místnosti neví. Démoni vědí vše, co se stalo v našem životě, vyjma našich myšlenek a úmyslů srdce. Mají také téměř šestitisíciletou praxi v jednání s lidmi. Mohou do jisté míry odhadnout, co se za určitých okolností v myslí člověka odehrává. Pamatuj, Duch svatý se *nikdy* nepředvádí. *Vždy* vede pozornost k Ježíši. Líčení událostí nebo pocitů z minulosti osob je společný znak démonů. Toto dělají jasnovidci, okultisté a média.

3. Duch svatý nám vždy dává čas, abychom si prověřili každý pokyn, který nám dává. Démoni tě tlačí, abys jednal ve spěchu, dřív než máš čas si pokyny porovnat s Božím slovem.

Dříve než přijmeme jakékoliv proroctví či slovo poznání musíme být opatrní, pečlivě hledat potvrzení od Boha a vše znovu prověřovat Božím slovem.

Náš podivuhodný Bůh chce mluvit ke každému z nás osobně. Máme pouze jednoho kněze, Ježíše Krista. Důkazem nedostatku osobního vztahu s Bohem je hledání „slova od Pána“ často skrze jiné osoby. Musíme rozvíjet osobní vztah s Bohem, abychom Ho slyšeli když k nám přímo mluví. Pouze Bůh je jediný o koho se můžeme opřít. Dostaneme se do vážných potíží, jestliže spoléháme na druhé lidi, když k nám Bůh chce mluvit. Toto vede ke způsobu kněžství jež je ohavností v Božích očích.

Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.

1. Timoteovi 2,5

»Padání pod moci Ducha«

Výraz lidé „padají pod moci Ducha“ je obvyklý v mnoha charismatických církvích. Skutečností je, že lidé jdou dopředu, tam se za ně modlí, jsou pomazáni olejem nebo na ně vkládají ruce. Během modlitby ztratí vědomí, buď úplně nebo částečně v té míře, že spadnou na zem. Vyučuje se, že »se dostali pod moc Ducha« v takové míře, že nevnímají okolí ani své fyzické tělo. Pokládám tuto praxi za velmi nebezpečnou, z následujících důvodů.

Především Boží slovo neříká, že Duch svatý nás přichází srazit do bezvědomí. Nalézám Boží slovo, které nám říká, že máme podřizovat svou mysl Kristu (2. Korintským 10,5) a buďte bdělí a ostražití (1. Petřův 5,8). Jestliže přijmete stav bezvědomí z *jakéhokoli zdroje*, bez toho, abyste prvně zkoušeli ducha, přímo se otevíráte vstupu démonů.

Padání do bezvědomí je obvyklé ve všech okultních rituálech a východních náboženstvích. Tato skutečnost může být velice riskantní zvláště pro lidi kteří vyšli z okultismu. Typickým příkladem je Larry.

Lary je devětadvacetiletý muž, který se zapletl do satanismu, když mu bylo patnáct. Když mu bylo jedenadvacet let, stal se veleknězem a cestoval po celých Spojených státech, aby »žehlil« potíže Bratrstva. Nedávno přijal Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele a odvrhl Satana. Jeho zápas za vysvobození byl intenzivní, protože v něm přebývalo mnoho mocných démonů. Nicméně vytrval v tomto zápase a nakonec byl úplně vysvobozen.

Najednou po dvou týdnech byli všichni démoni zpět. Podrobně jsem s Larrym hovořila, hledali jsme vstupní bránu, ale nemohli ji najít. Uplynul týden, bylo v něm dokonce víc démonů a byl ve velmi špatném stavu. Konečně jsem prostřednictvím přítele, který navštěvuje stejný sbor jako Larry, našla klíč. Poslední dvě neděle šel Larry dopředu, aby se za něho modlili a vždy ihned upadl do bezvědomí. Později jsem zjistila, že Larryho »zkušenost s Duchem svatým« zapůsobila na lidi ve sboru, neboť byl v bezvědomí téměř 30 minut. To byla ta vstupní brána. Larry přijal stav bezvědomí v *domnění, zeje to z Ducha svatého*, protože byl v křesťanském sboru.

Dovolte mi, abych hned dodala, že daného pastora osobně znám a v srdci mám pokoj, že je pravý služebník Boží. Avšak nezkoumá duchy, jak by měl. Náhodou jsem se dozvěděla, že do tohoto sboru vnikli nejméně dva satanisté. Co je zastaví v poslání démonů, kteří způsobí bezvědomí lidem jdoucím dopředu pro modlitbu? Naneštěstí v této církvi nic. Spojením neznalosti a odepřením poslušnosti zkoušet duchy, se tento sbor široce vystavil jejich zlému působení.

Larry byl opět zcela osvobozen. Asi za měsíc šel opět dopředu pro modlitbu. Ale tentokrát, když se pastor modlil, modlil se potichu také a svazoval ve jménu Ježíše Krista každého přítomného démona. Larry bezvědomí nepřijal a zůstal osvobozen.

Vždy neseme odpovědnost před Bohem v tom, že neustále ovládáme svou vůli a mysl. Máme aktivně spolupracovat s Duchem svatým a zrovna tak aktivně odporovat ďáblu. Tento boj je skutečný! Nikdy si nemůžeme dovolit být pasivní nebo polevit v bdělosti. Náš nepřítel je mocný, neuvěřitelně inteligentní a mistr podvodu.

Vyznání víry

Vyznání víry je běžnou praxí v mnoha církvích, zvláště fundamentalistických. Lidé, kteří touží stát se členy sboru, vystoupí dopředu a opakují „vznání víry“. Každý satanista může snadno opakovat „vznám víry“.

Považuji tuto praxi za nebezpečnou ze dvou důvodů. Zaprvé, jak jsem uvedla, každý satanista může

opakovat nebo číst vyznání víry. Zadruhé, totéž může udělat každý nespaseny člověk. Jestliže někdo nemůže bez napovídání jasně vyjádřit *proč věří*, že je spasen, pak pravděpodobně především neporozuměl docela správně pojmu být spasený. Ježíš řekl, že jestliže se budeme za Něj stydět před lidmi, On se bude stydět za nás před svým Otcem. Každý, kdo se chce stát členem církve, musí být schopný jasně vyjádřit svou víru, svými slovy, před shromážděním. Jestliže nemůže udělat tuto malou věc před druhými křesťany, jak může obstát před naším nepřítelem nebo svědčit ztracenému světu?

Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš, protivník, ďábel, obchází jako »lev řvoucí a hledá, koho by pohltil.

1. Petrův 5,8

Modleme se, buďme pokorní a následujme Petrovu dobrou radu.

KAPITOLA 13

NewAge Zkoušení a svědectví

Mohutné »hnutí New Age« představuje směsici nauk, z nichž některé vynívají křesťansky. Mnohá z učení tohoto hnutí jsou představována pod rouškou vědy a přitom ve skutečnosti jsou učením hinduismu.

Abychom mohli hnutí New Age porozumět, pojednejme nejprve o základních naukách hinduismu.

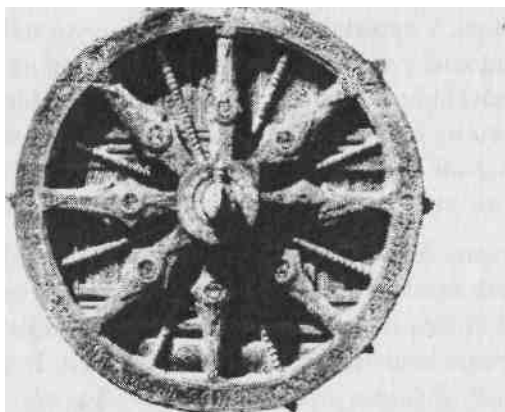
1. Celý svět a vesmír, všechno v něm, *je* Bůh. Jinými slovy, Bůh je neosobní síla, která vytváří vše, co existuje. Není rozdílu mezi stvořením a stvořitelem, neboť obojí jsou jedno. Konečné poznání je: vseje částí beztvaré, nevyjádřitelné, nepoznatelné síly, která se nazývá bráhma. Na Západě je bráhma často nazýván »boží silou«. Bráhma je vše, a vše je bráhma. Cílem celého hinduismu je dosáhnout »sebeuvědo-mění«. To je uvědomit si, že *my sami jsme bráhma*. Sebeuvědomění dosahujeme, když získáme vládu nad svým duchem. Lidským duch je považován za bráhmou. Příručky o józe toto navázání kontaktu s lidským duchem a získání vlády nad ním často označují jako »uvedení do božího sebeuvědomění

Bráhma není bohem v našem slova smyslu. Bráhma je zároveň všechno, a přece nic. Jak můžeme vidět, je velmi těžké se pokusit definovat bráhmou, celé toto pojetí jde mimo veškerou logiku a všechen náš fyzický svět. Aby bylo možno tuto nesnáz překonat, používá se zde pojmu »mája«.

2. V hinduistickém pojetí *mája* znamená, že všechno co vidíme, čeho se dotýkáme a co cítíme v našem fyzickém světě, je pouze klam a iluze, ve skutečnosti to neexistuje. Když hinduista dosáhne pokročilého stavu »sebeuvědomění«, je takto vzat ze světa fyzického do světa duchovního, neuvědomuje si nic z fyzického světa. Když dosáhne tohoto stavu, není již schopen se o sebe starat a nemůže komunikovat s fyzickým světem. V západním lékařství je takovýto stav popisován jako »trvalý katatonický stav«. Tito lidé jsou v Indii a jiných zemích uctíváni jako velcí bohové. Jejich uctívači pečují o každou jejich tělesnou potřebu, jako by byli nemluvnaty. Nikdy nemluví ani se sami nepohnou. Na Západě bychom takovou osobu považovali za duševně zcela vyšinutou, ale miliony lidí v USA usilují o dosažení tohoto stavu.

3. V hinduismu je *reinkarnaci* (převtělování) považována za »kolo života«. Duch se nikdy nemění, mění se pouze těla v nekonečném cyklu reinkarnací. Každá osoba umírá, aby se opět zrodila a žila v jiné podobě. Východní hinduismus učí, že člověk se může vrátit jako brouk nebo pták nebo dokonce jako rostlina (NewAge učí, že lidé se mohou převtělovat pouze v lidi). Jediným únikem z tohoto hrozného břemene reinkarnace je dosažení jednoty s bráhmou. V tomto bodě se osoba v okamžiku umírání již nepotřebuje převtělovat, ale může pokračovat v existenci formou duchovního stavu. Je zajímavé, že na Východě se reinkarnace považuje za kletbu, zatímco na Západě se stala módní a žádoucí.

4. *Karma* je hinduistickým zákonem příčiny a důsledku. Každý skutek, myšlenka nebo slovo vede k určitému důsledku. Protože tyto důsledky nemohou být prožity během jednoho života, musí člověk neustálým převtělováním prožívat důsledky svých činů z předešlých životů. Avšak v postatě je nemožné žít bez konání nějakých skutků. A tyto plodí další karmu, která musí být prožita v budoucích životech. Je to nikdy nekončící cyklus, ze kterého není úniku. Teprve dosažení stavu úplné nečinnosti, stažením se z fyzického světa, pomůže přivést do konce koloběh jejich špatné karmy. V karmě není odpuštění, každý člověk musí odtrpět své činy. Boží síla, zvaná bráhma, je vším, dobrým i zlým zároveň. Toto není uvědomění si hříchu jako takového.

Kolo života a smrti - častý hinduistický symbol, kterého se používá ke znázornění reinkarnace. Představuje neustálý koloběh zrození, smrti a opětovného zrození, z něhož může být člověk osvobozen, až dosáhne »sebeuvědomění«.

5. Z tohoto hrozného nekonečného koloběhu existuje jeden jediný únik. To jest do stavu *nirvány*. Nirvána je podobná našemu pojetí nebe, vyjma toho, že není konečným místem. Přesněji řečeno je stavem bytí. Je prázdnotou, která je považována za blaženost neexistence citění rozkoše nebo bolesti, čistě prostřednictvím zániku osobní existence. Když je tento stav dosažen, je člověk pohlcen do bráhmny jako „čisté bytí“, které je stavem prázdnoty. Pouze dosažením stavu nirvány může člověk uniknout z hrozného koloběhu nutnosti prožívat svou karmu v nekonečných převtěleních.

6. Jsou tisíce hinduistických bohů. Přirozeně, neboť všechno a každý *je* bůh. Ovšem jen nemnohým se dostává většího uctívání. Jeden z hlavních bohů se nazývá *Šiva*. Šiva je bůh destrukce, jenž má ženu jménem *Kálí*, matku-bohyni moci, nemoci a smrti. Šiva je na kresbách znázorňován s kobrou ovinutou kolem krku nebo hlavy. Kobra je uctívána v celém hinduismu. Není neobvyklé, že různí učitelé jógy označují Šivu za »boha světla«. Představují Šivu jako něco velmi žádoucího. Studenti jógy jsou vedeni k tomu, aby dosáhli »Šivu čili světlo«. Průměrný západní student jógy nemá ani ponětí, kdo nebo co Šiva ve skutečnosti je. Když chtějí dosáhnout »světla Šivy«, sahají po démonském bohu.

7. V hinduismu jsou svědomitě dodržována různá cvičení, umožňující rychleji dosáhnout stavu nirvány a uniknout z nekonečného kola převtělování. Jóga a meditace jsou dva nejdůležitější nástroje. Slovo jóga doslovně znamená „připoutat“ nebo „spoutat dohromady“. Cílem jógy je vyprázdnit mysl, zastavit veškerý pohyb těla, snížit celkové vnímání fyzického světa a tím dosáhnout jednoty s bráhmou ve stavu prázdnoty. Různá jogínská cvičení záměrně navozují stav bezvědomí, které je předpokladem uvedení člověka do jednoty s bráhmou.

Ve skutečnosti se osoba meditací vyprazdňující svou mysl otevírá přístupu démonů. Tito démonu pak umožňují různé zážitky z duchovního světa a tento článek mezi tělem a duchem je upevněn. Mnozí vyzkoušeli astrální projekci a přímý kontakt s démony, kteří se vydávali za různé hinduistické bohy.

Všimněme si prosím, že jóga má *jediný cíl*: sjednocení s bráhmou. Nelze ji oddělit od démonského náboženství, které ji vytvořilo.

Existuje několik odlišných typů jógy, které se prezentují na Západě. *Hathajóga*, která je údajně pouhým fyzickým cvičením. *Kundalini jóga*, která je široce používána v lékařství a slibuje uzdravení

mysli a těla. *Tantrajóga* je také používána v lékařství a stává se velmi oblíbenou mezi špičkovými pracovníky velkých společností. Tantrajóga je čistý pravý satanismus s lidskými oběťmi. Začátečníci tantrajógy si obvykle neuvědomují, do čeho vstupují. V tomto typu jógy jsou běžné všechny typy sexuálních perverzí. Existuje ještě mnoho dalších typů jógy. V hinduismu se používají čtyři hlavní typy jógy: *karmajóga*, *bhaktijóga*, *džnanajóga* a *rádžajóga*. Každá z těchto čtyř jóg je určena lidem s rozdílnou »přirozeností«. Ovšem každá jóga má jeden cíl:

Všechny stezky [jógy] vedou v konečném určení ke sjednocení s bráhmou neboli Bohem - nedílnou potřebou je cvičení každé z nich, jestliže má být dosaženo pravé moudrosti. Lucy Lidell: *TheSivanandaCompanion to YOGA*. FiresideBooks, 1983, s. 18.

Šiva - hinduistický bůh, tradičně považovaný za zakladatele jógy.

Bráhma - jedno z obvyklých znázornění tohoto hinduistického boha, který, jak bývá uváděno je vším. Účelem jógy je přivést cvičícího ke sjednocení s bráhmou.

Protože jóga je v mnoha publikacích představována pod rouškou *vědy*, lidé přijímají názvosloví, které s ní přichází bez toho, aby se snažili najít pravý význam těchto pojmů. V běžném knihkupectví jógu zpravidla najdeme mezi mnoha knihami v oddělení »zdraví« nebo »tělovýchova«. Měla by být zařazena pod »náboženství«. Chtěla bych popsat některé z těchto pojmů a ukázat jaký je jejich skutečný význam! Základní držení těla neboli polohy v józe se nazývají *ásany*. V józe hrají důležitou roli dechová cvičení. Správné dýchání v józe je často nazýváno *pranajáma*. Účelem ásan a pranajám je usnadnit proudění *praný*. Ve většině textů v józe je to popisováno jako »vitální energie«, která musí proudit skrze tělo. Mluví-li se o »vitální energii«, pak se ve skutečnosti mluví o duchu, který je, přesněji řečeno démonský duch! Podívejme se na jednu situaci z jogínské učebnice a rozeberme si, co ve skutečnosti znamená.

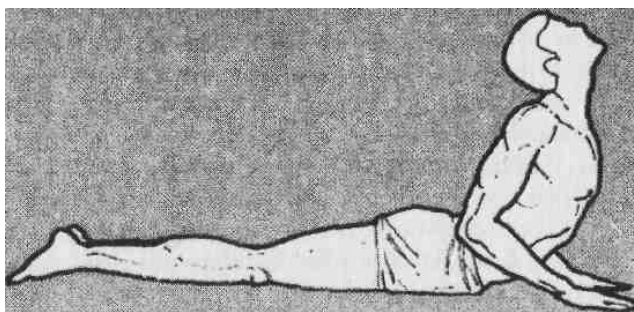
Konečným cílem ásan i pranajám je pročistit *nadi* neboli nervové kanálky, takže jimi praná může volně proudit a připravit tělo pro pozvednutí *Kundalini*, nejvyšší kosmické energie, která jogína vede do stavu božského vědomí.

Tamtéž, s. 29

Vidíte o čem to mluví? Že různé polohy těla a dýchání jsou přípravou těla, aby ve skutečnosti mohl démonský bůh zvaný *Kundalini* vstoupit do těla a proudit skrze ně! *Jóga je zaměřena na umožnění cvičícího otevřít se vstupu démonů*. Na následujících stranách uvádím názorný příklad některých běžných ásan (pozic jógy), jejich *pravý účel* a význam.

8.Mantry. Jsou používány pro přímé vzývání bohů, v józe a při všech formách meditace. (Ve Spojených státech se staly velmi oblíbenými transcendentální meditace a zen. Tyto stejné techniky používá New Age v kurzech sebezdokonalování a ovládnání mysli a buddhismus.)

Mantra je rychlé opakování řady slov nebo hlásek. To má dva účely. Prvním je navození mystického stavu, který je ve skutečnosti transem, v němž je mysl »prázdná«. Toto přivede člověka do přímého kontaktu s duchovním světem. Za druhé, předpokládá se, že mantra skutečně »ztělesňuje« duchovní bytost. Protože slova jsou vyřčena, bytost se stává skutečnou a vstupuje do člověka používajícího mantru. Mantry jsou přímými vstupními branami otevírajícími člověka vstupu démonů.

Kobra - běžná jogínská poloha. »Cvičením této polohy se probouzí hadí božstvo (síla Kundalini).« *Yoga*, s. 50.

Mantry jsou sanskrtské slabiky, slova nebo fráze, které - když jsou při meditaci opakovány - uvádějí jedince do vyššího stavu vědomí [tj. do styku s duchovním světem]... Každá mantra má určité metrum [rozměr verše] a své *vůdčí božstvo* [démona]...

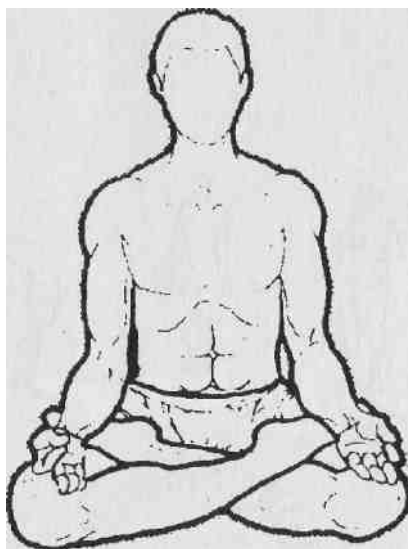
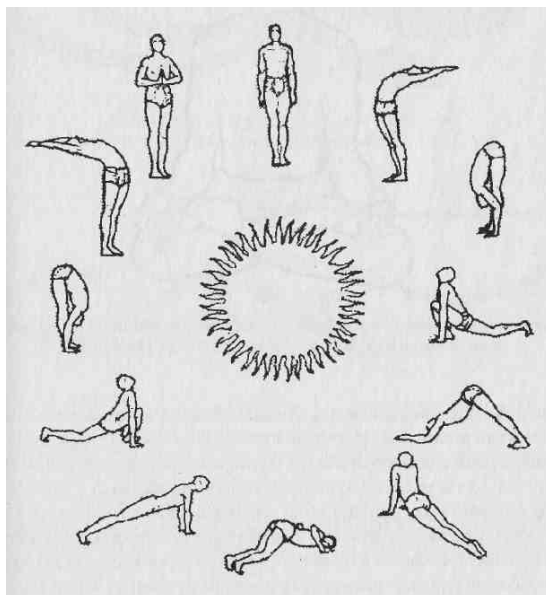
Tamtéž, s. 98.

Slova mantry nejsou obzvláště důležitá, důležité je jejich opakování. Rychlé opakování pomáhá vyprázdnit mysl. Když porozumíme tomuto mechanismu, začnete chápat význam častého opakování frází a refrénu u VŠECH forem rockové hudby a u katolického růžence. Také porozumíte, proč nám Ježíš říká: »Když se modlíte, neopakujte naprázdno slova jako pohané.« Rocková hudba poskytuje nespočet lidí mantry, které přivolávají demony a zároveň zpřístupňují tyto lidi démonům přivedením do transu a skrze vyprázdněnou mysl.

Je důležité porozumět této základní představě, protože je nemožné začít sdílet evangelium s někým zapleteným do hinduismu nebo hnutí New Age bez toho, aniž by jste formulovali co míníte právě

slovem »Bůh«. Pro ně je »Bůh« neosobní prázdno, které je současně vším. Pro nás je zřetelným osobním Stvořitelem. Avšak co je nejnebezpečnější, je to, že tyto základy hinduismu jsou vyučovány oděně do západní termino-

Surja Namaskar - série poloh zvaná též »Pozdrav Slunek. Na Západě se tyto cviky v józe používají jako »zahřívací«. Každá poloha je pozicí uctívání boha Slunce (nazývanému v bibli *Baal*). Tradičně se provádí za úsvitu tváří k vycházejícímu slunci.

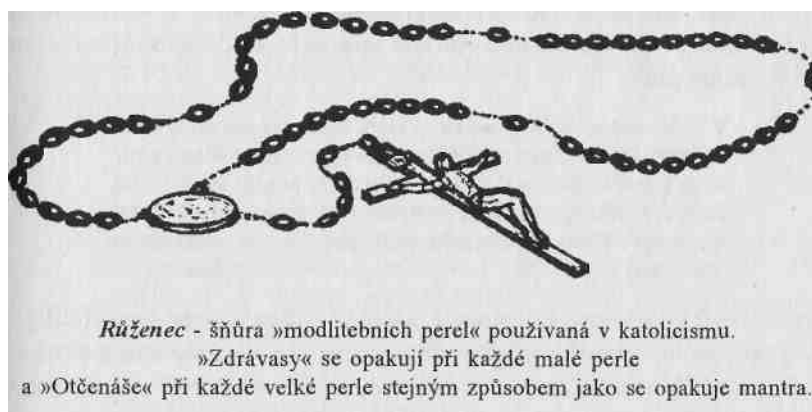

Lotos - jogínská poloha symbolizující »duchovní vývoj« člověka. Tato poloha napomáhá proudění praný a »vyprázdnění mysli« při meditaci.

-logie a dokonce do křesťanství. Zvláště lékařství je proniknuto hinduistickými praktikami, kterým se vyučuje jako »vědě«. Jóga, biofeedback, ovládnání mozkových alfa vln, homeopatie, akupunktura, holistická medicína, to vše je založeno na hinduistických praktikách a předkládáno veřejnosti jako »přírodní věda«. Na onkologických odděleních a v hospicích jsou pacienti dokonce v široké míře vyučovani takzvanému »terminálnímu dýchání« a různým relaxačním technikám. Cílem těchto vyučování je naučit pacienta jak zpomalit dýchání až k bodu, kdy se dýchání úplně zastaví, a tak

přivodí smrt mnohem dříve, nežli by k ní došlo normálně. Nezapomeňme, *cílem jógy je fyzická smrt*.

Jednotlivé verše Božího slova jsou vytrhovány z kontextu a překrucovány ve snaze podepřít démonské doktríny. Dovolte mi uvést příklad přímo ze spisů New Age, které ukáží, jak moc důležité je duchy New Age zkoušet. Stoupenci New Age používají pojmů jako »vědomí Krista«, »Kristus ve mně«, »Boží síla« a rovněž používají pojem »znovuzrozený«.

Cituji zde z některých vůdčích pisatelů tohoto hnutí. Jestliže budete číst tyto pasáže pozorně, rozpoznáme skryté hinduistické učení.

Dnes se hodně mluví o podstatě »znovuzrození«. V Ježíšově učení »být znovuzrozen« je být si vědom své vlastní identity jako Syna Božího, právě jako On! On byl (a je) sebevyjádřením Nekonečné síly vesmíru, zrovna tak jako jsi ty. Jediným rozdílem mezi tebou a Ježíšem je to, že On si plně uvědomoval pravdu o sobě samém, a ty nikoli - zatím. To vše je otázkou stupně. On byl superbytostí v dokonalosti. Tyjí můžeš být. Ale nikdy nezapomeň najeden z jeho nejvýznamnějších výroků - »Rekl jsem: Bohové jste«. Jak si uvědomujeme své božství? Ježíš řekl: »Musíte změnit svá srdce.« Řečeno současnou mluvou, řekl: »Změňte otcovství ve své podvědomé mysli, protože v co podvědomí věří, to je zobrazováno do vašeho těla a dění.«

John Randolph Price: *The Super Beings*. Quartus Books, 1981, s. 57.

Vidíte, jaký podvod to je? V rozhovorech se stoupenci New Age se můžeš pořád točit v kruhu, jestliže je nepřítiskneš k přesné definici, o kterém Ježíši a kterém Bohu mluví. Oni věří, že my lidé JSME BOŽŠTÍ, stejně jako hinduisté věří, že každý člověk je částí bráhmny. Citát »Rekl jsem: Bohové jste,« je ze Žalmu 82. Stoupenci New Age jej používají jako důkazního textu, že my lidé jsme božští a rovni Bohu, svému Stvořiteli. Právě tento citát přináší křesťanům mnoho potíží, když se snaží mluvit s přívrženci New Age o jejich potřebě Spasitele. Podívejme se na tento verš v kontextu:

V shromáždění bohů postavil se Bůh, vykoná soud mezi bohy: »Dlouho ještě chcete soudit proti právu, stranit svévolníkům? Dopomozte nuznému a sirotkovi k právu, poníženému a chudému zjednejte spravedlnost... Ač jsem řekl: „Jste bohové, všichni jste synové Nejvyššího, zemřete též jako jiní lidé, padnete tak jako každý vladař.“

Jsou tu dvě podstatné skutečnosti, které přívrženci New Age přehlízí. Za prvé, jediný pravý Bůh, Stvořitel, je prostě tak mnohem mocnější než bytosti Jím označené jako bohové, že On nad nimi vynáší soud a odsuzuje je zemřít *tak jako lidé*. To samo o sobě ukazuje jasný rozdíl mezi bytostmi, označenými jako »bohové«, a lidskými bytostmi.

Za druhé, hebrejské slovo »bohové« použité v tomto textu je označením pro »správce« nebo jinými slovy »soudní úředníky, vládce«, je také někdy používáno pro anděly (*Strong s Exhaustive Concordance*, heslo 430 v hebrejštině). Je ohromný rozdíl mezi nekonečným Bohem, Stvořitelem všeho, a bytostmi, označenými jako »bohové«. Tito »bohové« jsou stvořenými bytostmi právě tak jako my lidé. Byli to zřejmě padlí andělé, kteří byli pro svou hříšnost odsouzeni zemřít jako lidé.

Ježíš cituje toto Boží slovo v Janovi 10,35. Jeho citace opět jasně rozlišuje mezi těmito stvořenými »bohy« a Bohem Stvořitelem. Tuto otázku uzavírá Pavel v .1. listu Korintským:

I když jsou takzvaní bohové na nebi či na zemi -jakože je mnoho takových bohů a pánů - my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

1. Korintským 8,5-6

Písmo opět jasně ukazuje, že tito »bohové« jsou *stvořené bytosti*, ale *Stvořitel* je jediný pravý Bůh. Tento oddíl pokračuje konstatováním, že *Ježíš Kristus je tento pravý Bůh*, neboť všechny věci byly stvořeny skrze Něj. Totéž říkají mnohé další verše, například Koloským 1,12--18 a Jan 1,1-5. Písmo tedy jasně ukazuje, že Ježíš Kristus je svou přirozeností jedinečně božský, což my, lidské bytosti, nikdy nemůžeme být. My budeme vždy bytostmi stvořenými, Ježíš bude vždy Stvořitelem.

Podívejme se na další citát New Age, který pokračuje v té lži, že lidské bytosti jsou božské.

Mnozí mluví prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků z platformy organizovaného náboženství a bible, takže jejich slovům se přikládá důvěra. Avšak jestliže zatracují a odsuzují ostatní, jestliže kážou sebeponižování, jestliže shromažďují masy proti určitým segmentům společnosti, jestliže jakýmkoli prostředky usilují omezovat svobodu rozhodování jedince a jestliže šíří strach z Boha a nedůvěru k člověku, neučí Pravdu... Bůh je, a člověk je jeho sebevyjádřením. Jestliže si člověk uvědomuje svou identitu, pak bude vesmíru vládnout pokolení bohů jako synů a dcer Nejvyššího, Otce všech. *The Super Beings*, s. 46-47.

Pro většinu lidí dveře k vnitřní Přítomnosti jsou zavřené. »Sto-jím u dveří a tluču,« řekl Kristus skrze Ježíše. Dokud jsou tyto dveře otevřené, každá duše je v evolučním výcviku. A právě tu vstupuje do hry zákon karmy. Pamatuj, jsme tu jen pro jeden jediný účel, a tím je najít svou cestu zpět k Otcovu domu - abychom se stali pravým sebevyjádřením Nekonečného. Jestliže se naše duše rozvíjí a do našeho vědomí vstupuje více a více světla, praví se o nás, že jsme na *Cestě*... Jestliže základ [náboženství] je postaven na Jediné Přítomnosti, Jediné Nekonečné Lásce, Jediné Moci, Jediném Bohu, Jediné Svrchované Bytosti, Jediném Otcu, duchovní vyjádření Jediného je v každém jednotlivci a Jednota Boha a člověka je ústředním tématem, pak se přibližuješ k Vysokému Náboženství, vyučovaného Mistry. *Tamtéž*, s. 44-45.

Tu si všimněme, že tato linie učení New Age rozlišuje mezi »Kristem« a »Ježíšem«. Jinými slovy, popírají jedinečné Božství Ježíše a říkají, že »Kristus mluvil skrze člověka zvaného Ježíš«. Popírají, že by byl vůbec nějaký rozdíl mezi Ježíšem a ostatními lidmi. Tvrdí, že tento »Kristův duch« byl také v Budhovi, Mohamedovi, Krišnovi atd.

Vyučují, že Bůh je neosobní »síla«, která se musí jistým způsobem projevat a existovat, kterou je možno zakoušet. Učí, že každá lidská bytost je projevem Boha, a tak stírají jakýkoli rozdíl mezi stvořením a Stvořitelem. To vede k nevyhnutelnému závěru:

Tito mužové a ženy neběhají kolem dokola, hrajíce si na Boha. *Jsou Bůh. Tamtéž*, s. 27.
Kde jsi ty, Boží duchy<? *tvůj Duch*, v tobě, kolem tebe, skrze tebe.

Tamtéž, s. 34.

A konečně, největší možný omyl:

Myšlenka »prvotního hříchu« je zcela falešná.. Vysoké Náboženství nemá nic co do činění s hříchem, pouze s duchovním rozvojem člověka. *Tamtéž*, s. 12.

Kde není hříchu, tam není zapotřebí Spasitele. Avšak bible říká, že *my všichni* jsme zhřešili:

Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.

Římanům 3,23

Nikdo není spravedlivý, není ani jeden.

Římanům 3,10

To vše jde zpět k prvnímu pokušení v zahradě Eden:

Had ženu ujišťoval: »Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy ze stromu pojíte, otevřou se vám oči, a *budete jako bohové znát dobré i zlé.*«

Genesis 3,4-5

Satan však Evě neřekl, že »bohové«, kterým se budou podobat, jsou démoni! Toto podvodné učení, že lidé jsou božské bytosti a že není rozdílu mezi stvořením a Stvořitelem, je dobře shrnuto v listu Římanům:

Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny. Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů. Proto je Bůh skrze žádosti jejich srdcí vydal do nečistoty, aby zneuctivali navzájem svá těla; vyměnili Boží pravdu za lež, *kořili se a sloužili tvorstvu více než Stvořiteli*, jenž je pozeňnaný na věky.

Římanům 1,22-25

Tyto nauky New Age zaplavují Spojené státy i ostatní svobodný svět. Přijímaje mnoho našich vrcholných vedoucích činitelů. Vedoucí mnoha velkých společností jsou zapojeni do kurzů a aktivit hinduistické filosofie vydávané za vědecké kurzy svépomoci. Naše školská soustava je také prosycena těmito myšlenkami.

My křesťané, majíce toto na mysli, bychom měli střízlivě zkoumat stanoviska vůdců hnutí New Age ke křesťanství. Tato stanoviska jsou dosažitelná v jejich vlastních spisech.

Alice Bailey, jedna z vůdčích autorů New Age, byla ve svém útoku proti křesťanům velmi výmluvná, ze všeho světového zla obvinila křesťanské věřící:

Kalvín a všichni, kteří následovali jeho vedení, se dopouštěli téhož omylu - místo toho, aby lidem předkládali... poznání, že ti, kdo rozpoznávají svou boží podstatu, tak činí symbolicky ve prospěch celého rozvoje a vtělení do synů Božích, považují sami sebe za Vyvolený lid a všechny, kteří nesmýšlejí jako oni, považují za ztracené. Až židovští a úzkoprsí náboženští vyznavači rozpoznají svou identitu se všemi druhými lidmi a vyjádří ji správným vztahem, uvidíme úplně jiný svět. *Problém světa je ve své podstatě náboženský a za všemi spornými body v různých oblastech světového myšlení se dnes skrývá náboženský prvek.*

Alice Bailey: *The Destiny of the Nations*, Lucis Publishing Com-pany, New York, 1949, s. 34-35.

Představitelé New Age mluví o svém systému víry jako o »Plánu« -a běda každému, kdo s nimi nesouhlasí! Alice Bailey to v této publikaci činí naprosto jasným, tvrdíce, že každý křesťan, který učí Božím soudu a božství Ježíše Krista, nikoli člověka, je nepřitelem lidstva a bude zničen. (*Tamtéž*, s. 17.)

Toto učení je také důrazně prosazováno jako nová móda nazývaná *channeling* [propojení], které se rychle rozšířilo po celém světě. »Chan-neler« [propojující médium] není nic víc než staromódní spiritistické médium. Channelery jsou lidé, kteří se obvykle uvedou do transu neboli stavu bezvědomí, což umožňuje démonu, skrze ně přímo mluvit. Velmi přesné uspořádání Satanovy říše je překvapující. Démoni mluvící po celém světě v mnoha různých jazycích skrze channelery (někdy nazývanými transovými channelery) říkají všichni totéž. Jejich poselství nejlépe shrnuje zvláštní démon zvaný Ašer, který je vůdčím duchem Johna Randolpha Priceho (jednoho z vůdců New Age, jehož citáty jsem

uvedla výše).

Některé Ašerovy výroky týkající se Satanových plánů se Zemí dosti prozrazují:

Příroda brzy vstoupí do *očistného cyklu*. Ti, kdo odmítají proměnu Země... budou odstraněni během následujících dvou dekád. Ti, kdo změny očekávají a postaví se jim s tichostí a vírou, projdou jimi, fakticky nedotknuti, a stanou se budovateli budoucnosti.

Co slyším [Price], je zároveň hrozné i nadějně. Víím, že jedním z nejvážnějších problémů naší doby je přelidnění, ale smést dvě miliardy lidí s povrchu země, je trochu drastické, nemyslíš?

Ašer odpověděl: »Můžu ti říct jenom to, co vidím teď. A dodal bych... Kdo jsme my, abychom tvrdili, že tito lidé se nestávají součástí této destrukce a regenerace dobrovolně - pro to, aby duše mohla růst?«

John Randolph Price: *The Super Beings*. Quartus Books, 1981, s. 18-19.

Spisy Alice Baileyové a mnoha jiných jasně ukazují, že křesťané jsou první z těch, kteří mají být zabiti v »očistném cyklu«. Zní to mrazivě? Ti, kdo viděli 2. část *Out On A Limb*, si mohou vzpomenout, jak David Manning říká Shirley McLaineové: »Na tomto světě není obětí. Vše se děje právě tak, jak to má být... Nikdo nikdy neumírá, to je to hlavní.« Doktrína reinkarnace učí, že nikdo nikdy neumírá. Lidé se pouze přetělují a vstupují do nového stadia »růstu duše«. Jiný vůdčí autor napsal:

Když lidé přijmou pravdu reinkarnace, šířavý strach ze smrti bude odstraněn a nahrazen přijetím možnosti k přeměně. Lékaři, kteří se snaží prodloužit život... uvidí, sebejako smutné klauny vystavující svou neznalost kosmické obnovy. Joe Fisher: *Case for Reincarnation*. s. 189.

Pojem »kosmická obnova« znamená předpokládaný evoluční vzestup, jehož osoba dosáhne vždy, když je přetělena do dalšího života.

V hinduistické podobě New Age jsou lidé vyučováni, že po každém přetělení se vrací jako osoba a rozvíjí se stále duchovněji až do bodu, kdy už nebudou potřebovat obývat fyzické tělo.

V tomto myšlenkovém systému to není vražda. Jak lépe zastavit každý výkřik proti pronásledování křesťanů?

V době, kdy jsem psala tuto knihu, jsem učinila zajímavou zkušenost. Když jsem navštívila přednášku Benjamina Cremeho, jednoho z vůdčích mluvčích hnutí New Age. Právě on měl nejméně třikrát na celou stránku novin *U.S.A. Today* článek o tom, že »Kristus je už tady«. Tento »Kristus« se jmenuje „Pán“ Maitreya.

Shromáždění pořádala velká a bohatá episkopální církev v severním Hollywoodu v Kalifornii. Myslím, že bylo přítomno nejméně 400 lidí. Tento zážitek byl skutečnou živou ukázkou satanových plánů s naší zemí a pro křesťany, myslím, bude stát za to, abych popsala některé detaily.

Šla jsem tam se třemi křesťany. Než jsme vstoupili do kostela, modlili jsme se určitý čas a poprosili jsme Pána, aby spoutal zvlášť takové demony, aby publikum nemohlo být hypnotizováno nebo svedeno.

Shromáždění mělo začít desetiminutovým ztišením, během kterého, jak předpokládali, každý meditací přijme »zastínění« a »požehnaní« od „Pána“ Maitreyi skrze Benjamina Cremeho. Výsledek byl velmi zajímavý.

Benjamin seděl na rovné židli uprostřed pódia a náhle upadl do me-ditačního transu. Jeho dech se zpomalil do té míry, až mu tvář, krk a ruce z nedostatku kyslíku zesinaly a zmodraly. Celá jeho poloha i vzhled nabyly zvláštní hadí podoby. Jeho oči byly úplně jiné než prve, mimořádně pronikavé a temné. Měla jsem pocit jako bych se najednou dívala na mrtvolu, jejíž jedinou známkou života byly spalující oči démona, který byl uvnitř. Upřeně, bez mrknutí hleděl do publika, velmi pomalu otáčel hlavou ze strany na stranu, až došel k naší Části místnosti. Zde se zřejmě dostal do nějakého problému.

Pán nám dal na okamžik v duchu uvidět, jak se Maitreya snaží umístit na posluchače demony, aby získal kontrolu nad jejich myslí. Ale více méně to bylo neproveditelné. Jak bojoval o tuto kontrolu, předpokládaných deset minut se protáhlo na 45 minut. Posluchači byli velmi neklidní, šeptali si, šouपालi nohama a šustili papírky. Tiše jsme seděli, přikazovali démonům a svazovali je. Avšak hypnotická démonská moc v jeho upřeném pohledu byla z těch nejmocnějších, jakou jsem kdy zažila. Museli jsme aktivně klást odpor ve jménu Ježíše, abychom zabránili vyprázdnění své mysli a nenechali se ovládnout tímto démonickým pohledem. Porozuměla jsem přesně, jak snadno se může člověk, který není ostražitý, dostat úplně pod jeho kontrolu. Člověk, který nemá moc a autoritu ve

jménu Ježíš, nemá naději obstát.

Někteří z lidí, kteří byli v meditaci trénování, rychle upadli do transu a očividně nevnímali okolí. Bylo smutné vidět tolik lidí, jak dobrovolně odevzdávají vzácný Boží dar rozumu a svobodné vůle démonské nadvládě.

Po 45 minutách Benjamin složil ruce v postoji úcty, hluboce se uklonil a vzdal čest a úctu démonu nazývanému „Pán“ Maitreya. Potom povstal církevní úředník a oznámil, že každý, kdo by se pokusil vyptávat se, nesouhlasil by nebo popíral něco z toho co Benjamin řekl, bude zatčen a předveden na policii pro výtržnictví. Žádná svoboda projevu!

Bylo velice zajímavým, že Benjamin považoval za nutné prvních 30 minut své přednášky věnovat zesměšňování křesťanské nauky o vytržení a dokazování toho, že tato rozšířená nauka je nesprávná. Vezmu-li v úvahu množství sporných otázek v křesťanských kruzích, týkajících se vytržení, fascinuje mne, že Satan očividně považuje toto učení za dostatečnou hrozbu, aby nutil svého služebníka věnovat tolik času jejímu vyvracení. Benjamin jasně naplnil prococtví v 2. listu Petrově:

Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: »Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.« ...Pán neotálí splnit svá zaslíbení... Den Páně přijde jako přichází zloděj v noci...«

2. Petrův 3,3-4.9-10

Po pokusech zdiskreditovat učení o druhém příchodu Ježíše Krista věnoval Benjamin další hodinu volnému přehodnocení celé historie, vědy a bible, a to vše překroutil tak, že to přizpůsobil své teorii reinkarnace.

Při tom všem neustále opakoval, že dvěma hlavními nepřáteli lidstva jsou Spojené státy americké a fundamentalističtí křesťané! S obojím je nutno skoncovat, má-li lidstvo na planetě Zemi přežít. Posluchači souhlasně tleskali. Mnohokrát uvedl, že Spojené státy »vyžírají svět a využívají tři čtvrtin energie a přírodních zdrojů«. Se zděšením jsem sledovala, jak posluchači slepě přijímají takovéto výroky .

Seděli jsme tu, v údajně křesťanské církvi, a pod hrozbou policejního zásahu nám bylo zakázáno vyjádřit svůj názor. Naslouchali jsme výrokům muže, který chce zrušit Bohem dané svobody, jimž se v naší zemi těšíme, a zlikvidovat všechny křesťany - a to s *plným souhlasem* občanů USA, kteří týchž svobod užívají! Nemyslím si, že průměrní křesťané v této zemi mají jakoukoli představu, jak daleko už Satan ve snaze zřídit svou Jedinou světovou vládu zašel!

Je zdánlivě nekonečné množství organizací, skupin, filosofí, kurzů svépomoci, pásků s podprahovým poselstvím, kurzů jógy atd. atd., které jsou všechny zapleteny do víry New Age. Není možné je zde všechny uvést, ani to nepovažuji za nutné. Vše co máte dělat je pečlivě ověřovat jejich víru a učení Božím slovem, biblí a snadno zjistíte, že základem toho všeho je klam. Satan je mistr klamu!

Další z vůdců New Age, David Spangler, učinil velmi zajímavý výrok:

»Vidím New Age nejen jako přízrak, ale také jako jako velmi skutečného ducha.«
Emergence, the Rebirth of the Sacred. Dell Publishing Compa-ny, 1984, s. 84.

David má pravdu, duch Nového věku není nikdo jiný než sám Satan, antikrist. *Musíme zkoušet duchy* nebo budeme staženi dolů, přímo do věčného pekla.

Jak podat evangelium stoupencům New Age

Předávat evangelium těmto lidem je nanejvýš obtížné, a to z několika důvodů: jsou ovládnuti démony, dopustili, aby se jejich mysl skrze meditativní praktiky stala zcela pasivní, věří v převtělování, mnozí z nich prožili astrální projekci. Mnozí přijali učení, že každý člověk má svou vlastní »pravdu« a že každý z nás si tvoří svou vlastní »realitu«. Jak se k těmto lidem přiblížit s evangeliem? Uvádím několik rad:

1. K otázce, jak přiblížit evangelium lidem, kteří jsou ovládnuti démony, jsem psala dosti obšírně ve své předchozí knize *Přišel osvobodit zajaté* a v 10. kapitole této knihy. Nebudu zde uvádět bližší

detaily, tytéž principy platí pro zvěstování evangelia stoupencům hnutí New Age. *Ti všichni* jsou démonicky svázáni.

2. Musíme porozumět tomu, že tito lidé se často nacházejí v podobném stavu jako pod vlivem drog. Jejich mysl se stala tak pasivní, že je pro ně mimořádně obtížné hodnotit jakýkoli nový pojem. Nejenže budeš muset mít velkou trpělivost, abys jim pomohl osvojit si myšlenky evangelia, ale i když jednou skutečně Ježíše Krista za svého Spasitele přijmou, budeš jim muset pomáhat, aby opět získali vládu nad svou myslí. Musíš jim oznámit, že musejí ihned skoncovat s jakoukoli meditací. Pokaždé, když vyprázdní svou mysl, přímo se otevírají přílivu démonů. Všichni tito lidé po přijetí Krista budou potřebovat osvobození.

Je velmi důležité, aby tito lidé porozuměli tomu, co uvádíme v 15. kapitole. Lidská mysl je trochu jako sval; neužívá-li se., ochabne. Proces opětovného nabytí vlády mysli je bolestný. Meditace je únikem před bolestí a realitou. Rovněž dává člověku démonickou »výši«, velmi podobnou pocitům, jaké dává kokain nebo jiné takové drogy. V tomto smyslu je meditace mimořádně návyková nejen proto, že se týká démonů, ale prostě i pro potěšení, jež poskytuje. Stejně jako u drogově závislých, kteří musí nejen překonat fyzické abstinenční příznaky, ale také prahnou po droze pro potěšení, které jim skýtá. Je-li démon vyhnán, pak člověk bude mít nesmírný boj se svou přirozenou hříšnou tělesnou touhou po potěšení a po výškách, které dosahoval meditací.

3. Na Západě se vyučuje hinduismu a reinkarnaci rafinovanou formou, která se jeví jako »přijatelná«. V Indii a u dalších východních národů je reinkarnace považována za kletbu, protože nikdy nekončící »koloběh« nekonečných převtělení je hrozným břemenem. Věří také, že mohou být převtělení v cokoli - ptáka, zvíře, strom atd. Přišli na téměř nekonečné obřady, aby lidem pomohli dosáhnout jednoty s bráhmou. U nás na Západě se učí, že lidé se převtělují vždy v člověka, a že každé převtělení je vzestup k vyššímu a vyššímu duchovnímu rozvoji.

V rozhovoru s některými lidmi, kteří vyšli z hnutí New Age se zdá, že obvykle důvodem proč začali přemýšlet o tom že toto učení se mýlí, bylo, že neměli skutečný důkaz své víry. Naproti tomu křesťanství má svědectví o člověku, Ježíši Kristu, který byl tři dny mrtvý, byl vzkříšen a vrátil se dosvědčit o životě po smrti. Podívejme se také na slova jednoho bývalého guru.

K čemu je tisíc tělesných zrození dobrých? Převtělení mi může dát nové tělo, ale to není to co potřebuji... Bylo pošetilé myslet si, že se budu zdokonalovat tím, že se budu neustále vracet do světa v různém těle!... Nebylo v pořádku něco *se mnou*, co proměna těla, v němž jsem žil, nikdy nevyřeší... V minulosti jsem hledal mystické zážitky jako únik z každodenního života, který hinduistická filosofie nazývá mája - přelud. Nyní jsem chtěl sílu k tomu, abych se mohl postavit životu tváří v tvář, abych mohl žít život, který pro mne naplánoval Bůh. Chtěl jsem prožít hlubokou změnu, nikoli pouze povrchní pokoj, který *jsem pociťoval* při meditaci, který mě však opustil ve chvíli, kdy jsem se přestal ovládat. Potřeboval jsem se znovu narodit - duchovně, nikoli tělesně. Rabindranath R. Maharaj: *Escape into the Light* Harvest House Publishers, 1977, s. 119-120.

Bible neponechává pro převtělování žádný prostor:

Uloženo jest lidem jednou umřítí, a potom bude soud.

Židům 9,27

4. Astrální projekce je velmi mocný zážitek. Podrobněji se tím budu zabývat v 16. kapitole. Nechci zde předbíhat. Verš z bible, knihy Kazatel, který je v 16. kapitole citován, je mocným argumentem při rozhovoru se stoupenci New Age.

5. Hrozná chudoba a hladomory v Indii jsou výmluvným svědectvím, co způsobuje hinduistické učení, je-li v široké míře uvedeno do praxe. Konečně, lidé mají žít v tomto fyzickém světě. Bible mluví o konkrétních věcech. Je to pevné učení a její záznamy jsou bohatě historicky doloženy. Výzvou pro tyto lidi jsou otázky: »Jak víš, žes nebyl podveden? Jak víš, že duchové, s nimiž jsi ve spojení, *tě neoklamávají?*« Konečně, nemají žádnou normu, podle níž by mohli cokoli prověřovat. K další četbě na toto téma doporučuji knihy *Es cape into the Light* Rabindranatha R. Maharaji a *The Beautiful Side*

of Evil Johnny Michelsové.

Sdílet evangelium Ježíše Krista se stoupenci New Age a vlastně s každým, kdo se zapletl do východních náboženství, je velmi obtížné. Ale pamatuj si, že jednáš přímo s démonickými silami v těchto lidech. *Jedině* moc Ježíše Krista může přemoci tyto mnohé překážky, aby tito lidé byli přivedeni ke spáse.

KAPITOLA 14

Rituální zneužívání dětí

Téma rituálně zneužívaných dětí v posledních letech téměř explozivně proniklo do veřejného tisku, ale v žádném případě nejde o nějaký nový fenomén. Ráda bych tu pojednala o tom, jakému zneužívání jsou tyto děti vystaveny, o signálech, kterých si máme u dětí všimnout, a jak se tohoto problému zhostit.

Pojem *rituální zneužívání dětí* se vztahuje ke zneužívání, k němuž dochází v rámci rituálu, jakým je například satanský rituál. Ke zneužívání dochází zpravidla opakovaně, ne však vždy, podle okolností. Cílem tohoto typu zneužití je *dostat do dítěte demony*. Tito démoni pak mají hluboký vliv na růst a vývoj dítěte, často je téměř úplně ovládají. A právě tomuto tématu se všechny diskuse o problému rituálního zneužívání dětí nejvíce vyhýbají.

Psychologové a psychiatři diagnostikují případy dětí i dospělých, kteří byli vystaveni takovému rituálům, jako »rozštěp osobnosti« neboli »schizofrenii«. Ve skutečnosti »rozštěpenými osobnostmi« jsou *démoni*. Dokud tato skutečnost nebude rozpoznána a s těmito případy se nebude jednat v moci Ježíše Krista, nelze obětem příliš pomoci.

Vím o jednom smutném případě dítěte, které lidé v sousedství zneužívali v satanských rituálech. Rodiče na to přišli, když bylo dítěti pět let. Přestěhovali se a začalo se s psychoterapií. Radili jim křesťané, avšak nikdo jim neřekl, že v důsledku těchto rituálů je dítě posedlé demony, ani rodiče ani dítě nepřivedli k tomu, aby se vydali Ježíši Kristu. V důsledku toho byl chlapec v deseti letech stále ještě v léčbě. Ovládal všechny děti v sousedství, a když jej o Velikonocích, kdy satanisté slaví černou mši, matka přistihla při tom, jak doslova přibíjí svého mladšího bratra na dřevěný kříž, museli ho odvést z domova. Co asi bude tento chlapec dělat za dalších pět, deset let?! Křesťané, kteří se o tuto rodinu starali, toho budou mít hodně k zodpovídání, až stanou před soudnou stolicí Kristovou.

Mnoho křesťanů se dostává do vleku zakládání organizací, aby zveřejnili problémy rituálního zneužívání dětí a domnívají se, že takto pomáhají rodičům a obětem. Avšak odmítají zaujmout pevný křesťanský postoj a snaží se přikročit k tomuto problému na čistě světském základě. Většinou spolupracují s vládními institucemi. Ti všichni jsou odsouzeni k žalostnému selhání! Proč? Protože tento boj je duchovní a můžeme se jím zabývat *pouze tehdy*, když jasně rozpoznáme, že tento problém se týká duchovních sil. S demony můžeme jednat pouze v moci a autoritě Ježíše Krista. Psychiatrie je úplně bezmocná cokoli s demony udělat. Ježíš to vyjádřil velmi jasně:

Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.

Marek 8,38

Ježíš mluvil hodně o Satanovi, jeho démonech a duchovním boji, do něhož jsme jako Boží služebníci zahrnuti. Křesťané, kteří se pokouší vypořádat s devastujícím účinkem satanských rituálů bez moci Ježíše Krista, jsou jasnou ukázkou toho, že se za Ježíše a Jeho slova »stydí«. Obávají se, že by v očích světa ztratili »kredit« a pro svůj křesťanský postoj a mluvení o démonech a jejich aktivitách by byli považováni za blázny.

Způsoby satanského zneužívání

Podle různých oblastí a skupin jsou způsoby zneužívání dětí v satanských rituálech velmi různé. Avšak některé rysy jsou tu společné:

- * Sexuální obtěžování, které se děje skrze lidi, zvířata a demony.
- * Zážitky symbolizující smrt - jako vložení dítěte do otevřeného hrobu, do rakve s mrtvolou atd.
- * Tělesná bolest způsobená různými prostředky.
- * Nahánění strachu hrozbami, že dítě (nebo milovaná osoba) bude zabito, když prozradí, co se mu stalo.
- * Dítě je nuceno účastnit se aktu zabíjení.

Děti jsou často nuceny zabíjet zvířata, obvykle mláďata jako štěňata nebo koťata.

Jsou také často nuceny pomáhat při zabíjení jiného dítěte, které je pokud možno stejně staré a stejného pohlaví, nebo při zabíjení dospělých, kteří jsou stejného věku nebo stejného pohlaví jako osoba, kterou milují (jako matka či otec atd).

Cituji z policejní zprávy, kde sedmileté dítě líčí, jak bylo zneužito. Víím, že mnoho čtenářů bude touto zprávou poděšeno, ale je to pravda a uvádím ji pouze jako malý příklad tisíců a tisíců podobných, které se odehrály jen v USA. Protože je tento případ ještě otevřený a týká se dokonce policejního oddělení, nemohu udat jména obětí ani jméno místa. Jsi-li slabší povahy, obrať list, ale my jako křesťané se *musíme* probudit a pomoci těmto obětem. Nebudeme-li mít alespoň základní představu o tom, co tyto děti prožily, nejenže jim nebudeme moci uvěřit, ale nebudeme jim ani schopni pomoci.

»Pamatuji si, jak jsem s otcem šel do bytu jednoho pána. Chtěl koupit jednu paní. Myslel jsem si, že můj otec je hodný, protože mě neprodal... Když přišla do pokoje, přinutili ji, aby se svlékla a lehla si na stůl. Když ji přivazovali, začala křičet. Moc křičela... Matka mi držela ruce a nutila mne, abych jí žiletkou přeřezal zápěstí. Zabili ji... Krví přilípeli na d'ábla. Obvykle vyjmuli srdce a obětovali je d'áblu, aby byli požehnáni. Taky mi vždycky strkali kousek srdce do pusy.«

»Na Velikonocce mě přivázali ke kříži vedle jednoho mrtvého muže. Cítla jsem se moc zle, protože jsem byla hlavou dolů. Vybrali mu vnitřnosti a odřízli ho s kříže. Zatlačili mě částečně do něho. Dali toho muže do rakve a mě na něho. Měli krabici, ve které byly živý koťata. Rozdrtili jim hlavu a jejich těla hodili je do rakve. Pak zavřeli víko. Pamatuji se, jak jsem křičela.«

Jak vidíme, toto dítě bylo tak traumatizováno, že bylo jednoduché umístit do ní mocné demony. Dívka barvitě líčila detaily sexuálního obtěžování, které tento incident doprovázelo.

Sexuální obtěžování je vždy součástí satanského rituálního zneužívání. To proto, že demoni jsou nejnáze umístováni do dítěte tímto způsobem. Sexuálním stykem se dva stávají jedno tělo, takže demoni mohou být snadno předáváni z osoby na osobu. Písmo to objasňuje v 1. Korintským:

Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno »budou ti dva jedno tělo«...
Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu.

1. Korintským 6,16.18

Mnoho děvčátek je zasvěcováno Satanu jako jeho budoucí »nevěsty«. Tento obřad *vždy* zahrnuje sexuální obtěžování několika osobami a často demony. Mnoho dětí si tento obřad nepamatuje, ale budou mít mlhavou vzpomínku, že byly zasvěceny Satanu. Křesťanští pracovníci musí vycházet z toho, že dítě bylo v té době sexuálně obtěžováno. V některých případech bylo dítě obtěžováno pouze jednou. Toto se týká hlavně dětí rodičů již zapojených do satanismu. To je často přehlížený zdroj problémů v životech dospělých, kteří později přichází ke Kristu.

Všechny děti, které byly zneužity v satanských rituálech, *jsou posedlé demony*. I když mají křesťanské rodiče. Jestliže rodiče tuto skutečnost přijmou a podle toho jednají, je napůl vyhráno.

Symptomy zneužitých dětí

Malé děti nedokážou vyjádřit, co se jim stalo, neboť nemají odpovídající slovník. Starší děti se o tom obvykle bojí mluvit. Avšak mnoha způsoby volají o pomoc. Chtěla bych některé shrnout:

- * *Změny osobnosti* - je-li dítě normálně extrovertní, může se stát velmi uzavřeným a naopak. Děti se většinou stávají vzpur-nými a neposlušnými a snaží se upoutat pozornost na svá nevyslovená zranění.

* *Projevy při hře* - děti vyjadřují hrou, co skutečně prožily. Rodiče by měli věnovat pozornost tomu, co děti svou hrou vyjadřují a jak si hrají. Typickým příkladem je jedno tříleté dítě, které začalo házet panenkou na židli se slovy: »Sed' a drž hubu, nebo tě zabiju!« Naštěstí to nebyla slova, která uslyšela od svých rodičů, ani neměla dovoleno se dívat na televizi, takže rodiče okamžitě ožili, protože to bylo něco neobvyklého. V případě děvčátka - o němž jsem se zmínila výše a které bylo zneužito v pěti letech - matka řekla, že vždycky, když si rozbila koleno nebo se řízla do prstu, ihned začala krev na stěnu mazat kříže.

* *Slovní projevy* - děti často vysloví něco zcela neobvyklého, zvláště v určitých situacích nebo při určitých zvucích, které jim připomenou něco z toho, co prožily. Tříletá holčička poskytla důkaz své matce, která jí jednou dávala čípek do zadečku, když měla průjem. Holčička najednou vykřikla: »Mami, mami, prosím tě, neřež mě tam!« Nemusíme říkat, že matka byla šokována. Vyšetření ukázalo, že dítě bylo opravdu satansky zneužito v jedné církevní mateřské školce.

* *Noční děsy* - tyto jsou časté. Téměř každé dítě má příležitostně noční děsy. Když k tomu však dochází často a opakovaně, měli by jít rodiče na kolena a ptát se Pána na příčinu.

Děti prozrazují mnohé záchytné body. Největším problémem je, že mnozí rodiče jsou dnes většinou příliš zaměstnaní, než aby opravdu věděli, co děti dělají a říkají. Proto jim kromě problémů s chováním všechny tyto symptomy unikají.

Jak s těmito dětmi zacházet

Péče o tyto děti je spojena s mnoha problémy. Cílem satanského zneužívání je jediné: dostat do dítěte demony, které je budou ovládat a působit v jeho životě tak, aby mohlo být později snadno získáno pro satanismus.

Hlavní pozornost platí rodičům těchto dětí. Bylo-li vaše dítě zneužito anebo máte-li takové podezření, první otázkou je, *jaký je váš vztah s Bohem*. Jestliže Ježíš Kristus bible není vaším Pánem a *Mistrem*, pak vám musím říci, že svému dítěti pomoci nemůžete. *Jedině* moc Ježíše Krista může démonskou moc satanistů a demony, kteří jsou ve vašem dítěti, porazit.

Jestliže neznáš Ježíše, pak potřebuješ jediné: kleknout na kolena a poprosit Ho, aby ti všechny tvé hříchy odpustil, obmyl tě mocí své předražené krve prolité na kříži k zaplacení tvých hříchů a poprosit Jej, aby se stal tvým Pánem, Mistrem a Spasitelem. Pak vezmi bibli, pilně čti a studuj. *Musíš odvrhnout hřích*. přečti si nejprve Nový zákon a následuj příkazy, které tam najdeš. Usiluj o osobní vztah s Bohem, abys svému dítěti mohl pomoci; budeš potřebovat Jeho vedení.

JEŽÍŠ DĚTI MILUJE! To je hlavní. Nikdy na to nezapomeň! Náš Pán Ježíš neustále projevoval mimořádnou lásku k dětem a měl o ně zvláštní péči.

Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: »Nech-te děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.« Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

Marek 10,13-16

A kdo přijme jediné takové dítě ve jménu mém, přijímá mne. Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mně věří, pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny... Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.

Matouš 18,5-6.10

Tyto a jiné verše Písma svědčí o tom, jakou zvláštní lásku má Pán k dětem. **JEŽÍŠ MILUJE DĚTI.** Zachází s nimi jemně a soucitně. My musíme činit totéž. Chtěla bych vám poskytnout určitá vodítka, jak zacházet s dětmi, při podezření, že byly zneužity v satanských rituálech.

1. Nejprve jděte na kolena před Pánem! Poproste Ho, aby rychle pročistil váš vlastní život. Odstraň hřích ze svého života. Budeš-li mít ve svém životě nějaký hřích nebo otevřené dveře pro Satana, nebudeš se moci u svého dítěte vypořádat ani s démony, ani s tím, co v jeho životě napáchali.

2. Když jsi u Pána našel potvrzení, že tvé dítě se stalo obětí zneužití, stojíš před řadou rozhodnutí. Prvním je, zda uvědomit úřady. Musíš v této věci svědomitě hledat moudrost od Pána. Je téměř jisté, že žijeme v posledních dnech a naše země je téměř zcela zkorumpovaná. Satanisté pronikli do *všech* policejních složek, sociálních institucí a zvláště do všech oblastí psychologie a psychiatrie.

K rituálnímu zneužití dětí nedochází Jen tak". Je to obvykle pečlivě naplánováno a satanisté mají obsazena na všech úřadech ta místa, kterých se takovéto případy týkají. Musíte si uvědomit, že jakmile uvědomíte úřady, v podstatě ztrácíte dohled nad svým dítětem. Stýkám se s mnoha, mnoha rodiči, kteří upadli do této hrozné léčky. Úřad péče o dítě vyžaduje odebrání těchto dětí k psychiatrickému posouzení a léčbě. Tito psychologové téměř vždy používají hypnózy a podobných démonických technik. Jestliže rodiče odmítnou, Úřad péče o dítě zakročí, odebere dítě z domova a umístí je do výchovného ústavu. Tyto ústavy bývají často spravovány satanisty. Toto mohou podle zákona udělat, jednoduše prohlášením, že rodiče odmítají umožnit dítěti léčení..

Jde-li o případ satanského zneužití, téměř nikdy nedojde skutečně k usvědčení viníka nebo viníků. Úřady, které mají bdít nad zákonností, mají satanisté až příliš dobře pod kontrolou. Vím o několika právě probíhajících případech, kdy soudy odmítly usvědčit pachatele ze satanského zneužívání a tito pachatelé nyní žalují rodiče pro urážku na cti. Vím o dalším případě, kde se satanistům podařilo dosáhnout toho, že byli zproštěni obvinění, obrátili se proti rodičům a obvinili ze zneužití je. V důsledku toho byly děti vzaty z domova, dokud se případ neuzavře. Opět rodiče ztratili své děti. Moje rada pro každého je, vyhněte se soudnímu systému!

3. Lékařská péče představuje velký problém a jde o oblast, kde rodiče musí být velmi opatrní. Lékař je ze zákona povinen oznámit jakýkoli případ sexuálního zneužití nebo obtěžování dětí státním úřadům a policii. Jakmile dítě předáte lékaři, zapletete se s úřady. Jestliže dítě utrpělo nějaké fyzické zranění nebo vykazuje nějakou infekci jako výtok z vagíny či penisu nebo déletrvajících bolesti krku nebo vyrážku, pak nemáte na vybranou. To vše mohou být příznaky pohlavního onemocnění přivozeného sexuálními obtěžováními. V tomto případě nemáte jinou volbu, musíte dítěti poskytnout lékařskou péči. Ale musíte být velmi opatrní, pokud jde o to svěřit je Úřadu péče o dítě nebo psychologům atd. Zachovejte »klid« a snažte se, co nejrychleji můžete, z úředního systému vymanit.

4. *Musíte* dítě dostat pryč z oblasti. Vím, že to bude finanční oběť, ale musíte se z té oblasti vystěhovat a pokud možno držet dítě doma. Nestačí pouze změnit školku a zase dítě posílat pryč. Pamatujte, že jeho život je poznamenán. Satanisté a démoni nyní dítě považují za vlastnictví Satana a budou je za takové považovat do konce života. Zjistila jsem vysoký výskyt rituálního satanského zneužívání u dětí rodičů, kteří sami byli v dětském věku takto zneužití, ačkoli se později nikdy na satanismu nepodíleli a stali se křesťany. Jsou označeni satanovou říší a bedlivě sledováni. Děti rodičů, kteří byli oběťmi satanského zneužívání, se stávají určitými jistými cíly.

5. Rodič spojte se s jinými křesťany, kterým můžete důvěřovat, jestliže takové znáte. Modlete se s nimi, aby vaše dítě bylo očištěno od démonů, kteří byli do něj umístěni. To nemá být pro dítě nějakým traumatizujícím zážitkem. Jeden z rodičů by měl dítě prostě vzít do náruče, ostatní by se měli postavit kolem. Měl by dítě pomazat olejem a poprosit nebeského Otce ve jménu Ježíše Krista, aby »problémy« odňal. Není zapotřebí strašit dítě přílišným mluvením o démonech, Bůh ví o vaší touze a zná úmysly vašeho srdce. *On ví*, že máte na mysli démony. Pamatujte, náš Bůh jedná s dětmi jako s dětmi - jemně.

6. Dovolte dítěti, aby své zážitky vyjadřovalo ve hře. Vždy, když dítě dá najevo strach nebo se projeví určité změny chování, které jsou důsledkem zneužití, prostě je vezmi do náruče a modli se a pros Ježíše, aby je očištil a uzdravil. Někdy bude nutné démonu přikázat, aby ve jménu Ježíše odešel.

Často mám pro rodiče takové malé rčení: »Jsi-li na pochybách vykaž to!« Jinými slovy, jestli si myslíš, že v dítěti je démon, přikaz mu, aby odešel. Chtěla bych opět zdůraznit - *nezvyšuj hlas! Mluv*

tiše, s láskou k dítěti. Pomaž a zapečet' pokoj, kde dítě přebývá. Každé ráno a každý večer je vezmi do náruče a modli se za jeho zvláštní ochranu a uzdravení. Nejméně půl roku nech doma a vytvoř mu atmosféru, v níž se bude cítit zcela bezpečně, atmosféru modlitby a Božího slova. Stejně tak důrazně doporučuji, aby rodiče v tuto dobu nedávali své děti do církevní školky. Pamatuj, že satanisté chtějí hlavně zastrašit. To je jeden z hlavních nástrojů, který proti dítěti použili. Je-li to možné, dokonce i kdyby to znamenalo finanční oběti, matka by neměla v této době pracovat, ale zůstat s dětmi doma.

7. *Vždycky* buď mimořádně ostražitý. Jestliže tvé dítě bylo zneužito, můžeš si být jistý, že vždy, kamkoli půjdeš, demony povzbuzení satanisté se budou snažit dostat dítě zpět. Vychovávej své dítě tak, aby se vydalo Ježíši Kristu již v útlém věku. Horlivě jej uč Božím slovem. Učte je, jak se modlit, a především je učte duchovnímu boji, jakmile dosáhne věku, kdy začíná rozumět.

Většinou již pětileté nebo šestileté děti rychle porozumí moci, ve jménu Ježíše Krista. Pokud možno je ochraňuj před okultními vlivy, především před některými televizními pořady, na které se tolik dětí dívá a před okultními hračkami, kterých je dnes takové množství.

8. Nemohu dosti zdůraznit, že naše útěcha spočívá ve skutečnosti, že Ježíš naše maličké miluje! Jestliže jsi věrný v modlitbách, horlivý v Božím slovu, zachovávaš svůj život čistý od hříchu a věrně vyučuješ své maličké o Pánu, pak Ježíš dokoná očistění a uzdravení tvého dítěte. Uvidíš po týdnech a měsících uklidnění a postupnou změnu, jak se dítě bude uzdravovat. Nebude to snadné, ale *není* jiné cesty. *Jedinou odpovědí je Ježíš.*

Skutečné případy

1. Není tomu tak dávno, co jsem půl roku pečovala o jeden milý manželský pár. Jejich tříletá Cindy byla sexuálně obtěžována při satanských rituálech v jedné církevní školce. Jak jsem se již zmínila výše, nejprve Barbaru zalarmovala překvapivá poznámka Cindy. Cindy měla průjem a bolel ji zadeček. Matka dostala od lékaře lék proti bolesti a průjmů. Když jí maminka dávala čípek do zadečku, Cindy se roztřásla, začala plakat a křičet: »Prosím tě, mami, neřež mě tam znovu!« Nemusím říkat, že Barbara byla vyděšená. Něco takového by Cindy nemohla sama od sebe říct, kdyby předtím nebyla takto zneužita. Toto mi Barbara v slzách telefonovala.

Barbara si povšimla, že Cindy byla nešťastná, stahovala se do ústraní, měla časté návaly křiku a vzteku a noční děsy. Předtím byla radostné a klidné dítě s velmi šťastnou povahou. Naštěstí Barbara s manželem dítě velmi chránili a nedovolovali jí dívat se na televizi a dávali pozor na to, jaké hračky jí dávají. Věděli proto, že jejich dítě nebylo doma vystaveno žádnému násilí ani se nesetkalo s takovým slovníkem.

Barbara s manželem si promluvili s vedoucími té školky a vyšetřování ukázalo, že jeden z vedoucích zaměstnanců byl satanista. Než tohoto muže mohli zadržet a předat úřadům, beze stopy zmizel. Zneužil také další děti. Barbara s manželem se modlili k Pánu.

Pomazali Cindy olejem a poprosili Pána, aby jí pomohl od démonů. Ihned se projevila změna k lepšímu. Asi po šesti měsících, kdy jí matka držela doma a vytvořila jí ovzduší opravdové lásky a bezpečí, Cindy při hře s panenkami předváděla, co předtím sama prožila. Častokrát mrštila panenkou do židle a přísně jí přikazovala: »Sed' a drž hubu, nebo tě zabiju a zabiju maminku!« Pokaždé, když Cindy měla špatnou náladu, dostala záchvat pláče, zase si něco podobného hrála nebo měla v noci děsy, vzala ji Barbara do náruče, laskala ji a tiše poroučela démonům, aby ve jménu Ježíše odešli, a prosila Pána, aby Cindy ochránil a uzdravil. Spolu s manželem pomazali dům, zvláště Cindinu ložnici. Každé ráno a každý večer se scházeli, modlili se s Cindy a prosili Pána, aby ji ochránil a uzdravil. Také prosili, aby ji vymazal z paměti ty hrozné zážitky. Po šest měsíců se stav Cindy stále zlepšoval, až se z ní zase stala normální rozzářená šťastná Cindy. Chválím Pána za lásku a víru jejich rodičů. Je to velmi šťastné děvčátko.

Chci vás varovat před jednou chybou, které se rodiče v takovýchto situacích často dopouštějí. Mají tendenci přestat dítě jakkoli ukázněvat. Musíte porozumět, že kázeň dodává dítěti pocit stability a jistoty. Musíte zachovat stejné výchovné normy, které jste zavedli předtím. Jestliže jste dítě za určité přestupky trestali v době, kdy jste o zneužití ještě nevěděli, musíte v tom setrvat. Vaše dítě si brzy vyzkouší, kam až může zajít. Nejen proto, aby zjistilo, zda tuto situaci může využít ve svůj prospěch,

ale také proto, aby se přesvědčilo, že se nachází v bezpečí. Odmítnete-li vykonávat kázeň s ohledem na to, co dítě prožilo, situace se stane pouze složitější. Jestliže jste ještě nečetli knihu dr. Jamese Dobsona *Dare To Disciplině* (Odvaž se uplatňovat kázeň), vřele vám ji doporučuji. Dr. Dobson je křesťan a jeho knihy mají biblickou hloubku.

2. Tento druhý případ ukazuje devastaci dospívající mládeže tímto způsobem zneužití. Před několika měsíci mi telefonoval jeden pastor, který, byl předtím, než přijal Krista, psychiatrem. Vyprávěl mi následující příběh mladé ženy, které se už přes rok snažil pomoci. Dokud si nepřečetl mou knihu *Přišel osvobodit zajaté*, vůbec této ženě nedokázal pomoci, protože jejímu příběhu prostě nemohl uvěřit.

Když bylo Sáře patnáct let, stalo se jí, když se vracela v noci domů, zejí unesli. Násilím ji přivlekli k satanskému obřadu. Svlékli ji všechno oblečení a připoutali ji na upravený kámen. Podobným způsobem na ni připoutali jinou mladou ženu. Tuto mladou ženu mučili a nakonec ji řeznými ranami do krku zabili. Vykrvácela a Sára byla celá od krve, která na ni stékala. Během obřadu zabili také jedno nemluvně a mladého muže. Potom mrtvé tělo se Sára sundali a byla mnoha přítomnými členy sexuálně zneužita. Řezali ji noži, zvláště v oblasti přirození. Pastor nevěděl, jak se jí podařilo zůstat na živu a utéci a zdálo se, že si to sama nepamatuje.

Sára se k satanistům nikdy nepřipojila, ani se nezapletla do okultismu. Nicméně důsledky tohoto zážitku byly pro ni katastrofální. Často se jí vybavovaly »zpětné záběry« toho, jak ji mučili a často se v noci probouzela s fyzickými pocity znásilnění, ačkoli žádná fyzická bytost nebyla přítomna. Stále měla pocit, že v oblasti pánve se nachází nůž, i když rentgen a vyšetření nic nezjistilo. Měla těžké záchvaty deprese a vícekrát se pokusila o sebevraždu.

Konečně ve třidvaceti letech se setkala s tímto pastorem a vydala svůj život Ježíši Kristu. Avšak ke zlepšení došlo, teprve když jí pastor uvěřil a poznal, zeje zapotřebí démony, kteří byli do ní umístěni během toho obřadu, vymítat. Pak byla konečně od těch hrůzných útoků strachu, paniky, deprese a nočních můr osvobozena. Jedině Ježíš Kristus a Jeho moc může pomoci těmto obětem.

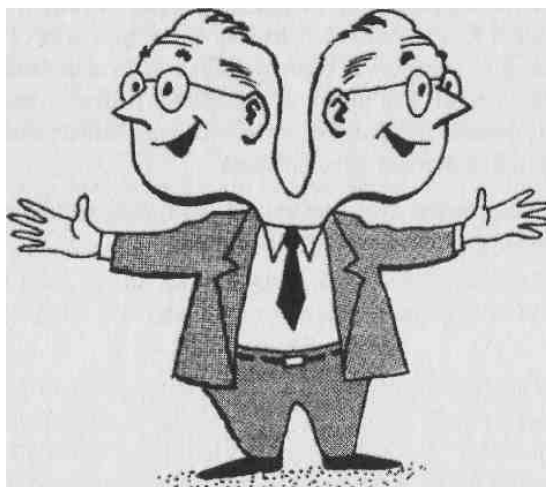
Před námi jsou temné dny, buďme ostrážiti vůči taktikám našeho nepřítele, abychom mohli pomáhat jeho obětem!

KAPITOLA 15

Muž dvojitý myslí

Kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzítí měl ode Pána. *Muž dvojitý myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých.*

Jakub 1,6-8

Nevím, co mě k tomu vedlo, ale vždycky jsem si myslela, že tyto verše patří především nevěřícím. To jest, až do doby před třemi lety, kdy se mnou Duch svatý jednal velmi mocně v této otázce.

Na těchto verších Písma bych chtěla vysvětlit, jaké taktiky Satan v útoku proti křesťanům používá nejčastěji a s největším úspěchem.

Nejprve se vrátím několik let v mém životě zpět a stručně popíšu události, které vedly k mému porozumění této části Písma.

Když jsem ukončila asistenční praxi v interním lékařství a v oblasti intenzivní péče, otevřela jsem si praxi v jednom městečku asi sto kilometrů od města, kde Elaine byla uvedena do satanismu. Následující tři roky byly napjaté. Elaine byla stále nemocná, často upoutána na lůžko a mnohokrát hospitalizována v nemocnici.

Během té doby jsem se setkala s mnoha lidmi a dostalo se mi té výsady, že jsem mohla pomoci takřka tisíci lidem ze samého středu satanismu. Byly jsme jakýsi tajný spolek pomáhající vězňům na svobodu. Žily jsme na venkově, a tak jsme mohly schovávat lidi ve stodole, v jednom pokojíku přiléhajícím ke garáži a také v horních pokojích nad pracovnou. Každý cent, který jsem vydělala, šel na pomoc těmto lidem spolu s jídlem, šatstvem, léky nebo když bylo nutné dostat je ven ze státu a podobně. Průměrně jsem spala tři až čtyři hodiny denně. Ke konci tohoto období boj vyvrcholil a byl dokonce ještě ostřejší.

Bůh dovolil satanistům, aby se stali nástrojem smrti mé matky. Byla mi nejbližším přítelem a spojencem, odvážná 74letá dáma, která pracovala v mé praxi u příjmu pacientů. Jaká to byla služba lásky a modlitby! Zemřela náhle o vánocích. Neuplynul ani měsíc a můj otec musel podstoupit vážnou operaci. Zůstal ochrnutý na půl těla, a tak šel k nám. Elaine tehdy měla leukémii a byla napůl v komatu a šest měsíců plně upoutána na lůžko. Vedle rušné praxe a pomoci těm, kteří se dostávali ze satanismu, jsem se starala doma o Elaine a o otce. Došlo k mnoha dalším věcem. Nemohu zde zacházet do podrobností, avšak čtenář si bude moci učinit alespoň částečnou představu, pod jakým tlakem jsem byla.

Nakonec, právě když se otcův stav zlepšil a vrátil se na určitou dobu domů a Elaine se částečně zotavila, zasadil Satan naší službě v této oblasti krutou ránu. Jednou večer, když jsme byly s Elaine na několik hodin venku, vtrhli k nám do domu satanisté a zničili všechno, co jsme měly. Všechno rozmlátili a zabili nám i naše milované kočičky. Zničili i mou kancelář. S Elaine jsme si zachránily holý život a jen to, co jsme měly na sobě. To je vše. Satanův útok byl naplánován tak dokonale, že zároveň se proti nám obrátili i všichni lidé. Náš sbor zaujal stanovisko, že sloužíme Satanu a odmítli nám pomoci. Otec a ostatní členové rodiny se obrátili proti nám. Elainina rodina satanistům v jejich ničení pomáhala. Obě rodiny se nás stále snažily přimět k tomu, abychom se podrobili léčbě v psychiatrickém ústavu. Neměly jsme jinou možnost než utéci ze státu.

Následující rok byl rokem »pekla«. Skončily jsme v ghettu jednoho velkoměsta, bydlely v chatrči, kde nebyl ani vlastní vodovod. Protože jsem neměla pracovní povolení pro tento stát, téměř jsme umíraly hladu. Skončila jsem v nemocnici, neboť se znovu objevila rakovina. Právě tehdy jsem si uvědomila, co Písmo rozumí »mužem dvojí mysli«.

Jednou v noci brzy po propuštění z nemocnice jsem se dostala až na samé dno. Zdálo se, že není úniku. Já tu situaci už prostě nemohla unést. Chodila jsem celou noc ulicemi bosá a zápasila s Pánem. Byla jsem na vážkách, zda nespáchat sebevraždu.

Přepadaly mne pochybnosti a obavy - a já se je ani nepokoušela zastavit. Nakonec jsem se dostala do bodu, kdy jsem začala pochybovat, zda mne Bůh k duchovnímu boji vůbec povolal. Právě tehdy Bůh ke mně mocně promluvil: *»Jsi mužem dvojí mysli!«* Pak mi vlil do mysli zbývající část těchto veršů Písma a ukázal mi, že když přijímám pochybnosti a obavy, kterými Satan zaplavuje mou mysl, stávám se člověkem dvojí mysli. Bůh měl pravdu! Ale jaksi jsem neměla sílu vstát a bojovat. Příliš jsem se litovala. A tak, jak jsem v těch dlouhých nočních hodinách procházela špinavými ulicemi, boj pokračoval.

Věděla jsem, že Otec se na mne velmi zlobí. Vždy, když se snažil ke mně promluvit, řekla jsem Mu, že mě nechal na holičkách. (Chvěji se nyní při pomyšlení, že jsem se vůbec odvážila něco takového o všemohoucím Bohu pomyslet!) Je projevem čiré Boží milosti, že mne na místě nesrazil. Jistě by na to měl právo.

Nakonec, když začínalo svítat, jsem si vyčerpaná sedla na rozbitý obrubník chodníku, a s nohama v blátivé strouze jsem pozorovala, jak proud kolem mých nohou unáší špínu do kanálu. Mrholilo a byla jsem promočená, ale bylo mi příliš mizerně, než abych tomu věnovala pozornost. Najednou jemný

Pánův hlas ke mně opět promluvil: »Dítě, mluv se mnou.«

»Nemohu s tebou mluvit, Pane. Necítím se ani trošičku lip. A ty se na mě jenom zlobíš!«

»Ale já se na tebe nezlobím. Nikdy jsem se nezlobil. Abys věděla, já, Ježíš, vím, jak ti je, protože jsem prožil, co je to být slabý. Otec slabost nikdy nezažil, a tak se obvykle rozzlobí, když je jeho lid slabý.« Pak mi probleskly tyto nádherné verše:

Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

Židům 4,15-16

Tu se mé srdce zlomilo a slzy mi začaly stékat po tváři. Pán ke mně opět tak něžně promluvil: »Jen popros o další milost dítě, a pak vstaň a bojuj!«

Učinila jsem tak a poprosila Otce o odpuštění za svou sebelítost a za to, že jsem přijala pochybnosti, které mi podstrčil Satan. Naučila jsem se lekci o »muži dvojí mysli«. Bydlely jsme v tom ghettu ještě téměř celý rok, ale protože jsem odmítala přijmout pochybnosti, kterými na mne démoni dotírali, a denně jsem prosila o novou milost, Bůh nám požehnal výsadou přivádět na tomto místě vzácné duše k Ježíši. Na konci roku nám otevřel dveře, abychom se odtud dostaly do Kalifornie a znovu obnovily naši službu.

Sdílím s vámi, co jsem prožila, v naději, že vám to pomůže. Prosím vězte, že »nekážu« nic, co jsem sama neprožila. Modlím se, abyste z mé zkušenosti vzali užitek a nedopustili se stejných chyb.

Naše mysl představuje velké bitevní pole. Satan každého napadá v jeho myšlení víc, než jinou cestou. Tento boj nepřestává, nepovoluje a trvá nepřetržitě, dokud žijeme zde na zemi.

Neboť ačkoli žijeme v těle, nebojujeme podle těla. Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit opevnění; boříme rozumování a každou povýšenost, která se pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušná Krista.

2. Korintským 10,3-5

A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli...

Římanům 12,2

Jsmo před Bohem zodpovědní, abychom *každou myšlenku*, která prochází naší myslí, zastavili, bedlivě zkoumali a rozhodli, zda je poslušná Kristu. Řekněme si na rovinu: v podstatě jsme líni tvorové.

Mohu vám říci, že když mě Bůh poprvé upozornil, že mám každou myšlenku zkoušet, bylo to pro mne velmi obtížné. Jestliže jsem chtěla zvládnout studium medicíny, musela jsem se celé hodiny učit. Věděla jsem, jak se na něco absolutně soustředit, a přesto jsem svůj myšlenkový život ovládat nedokázala.

V mysli každého člověka se odehrává nepřetržitý »myšlenkový život«. Takto jsme stvořeni. Zodpovídáme za to, abychom každou z těchto myšlenek učinili zajatcem Ježíše Krista.

Musíš porozumět tomu, že Satan dokáže do tvé mysli vstříknout myšlenky právě tak jako lékař injekci do těla. Satan a démoni to dokáží *zvenku*, nemusejí v tobě přebývat. To mohou činit i s emocemi. Nejmocnější Satanovou zbraní je strach.

Avšak Satan a jeho démoni nedokáží ve tvé mysli číst. Tvé myšlenky a úmysly zná jedině Bůh (viz Židům 4,12-13 a Jeremiáš 17,9-10). Proto musíme Satana a jeho demony důrazně odmítnout tak, jak to činil Ježíš, když byl zde na zemi v lidské podobě.

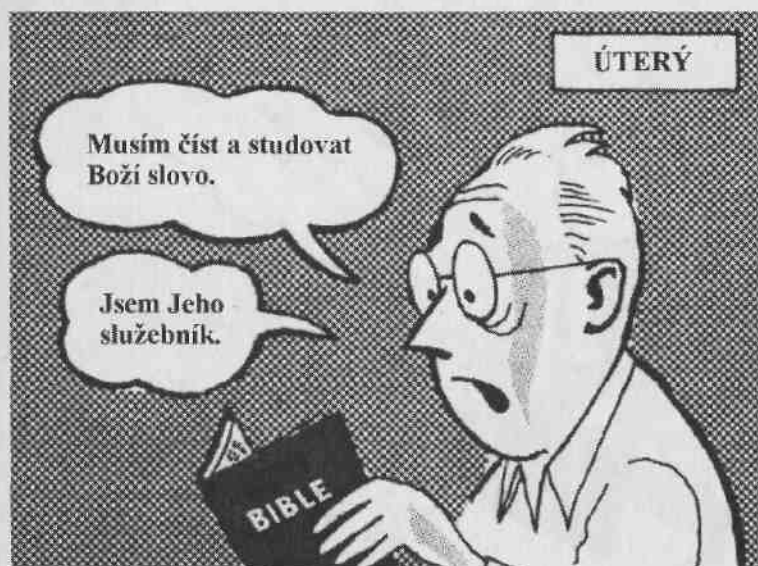
Satan ti bude do mysli vkládat myšlenky, které budou začínat slůvkem »Já«, aby sis myslel, že jejich původcem jsi ty. Například ti přijde myšlenka: »Ano, rád bych to a to,« o čem víš, zeje to hřích. Jakmile si uvědomíš, že máš v hlavě takovouto myšlenku, potřebuješ zaútočit na skutečný zdroj. Pak řekni nahlas asi toto: »Satane a vy démoni, odmítám vás ve jménu Ježíše Krista! Já *nepřijímám* tyto myšlenky, odejděte.« Přinut' se přemýšlet o Božím slově. Je-li to nutné říkej nahlas verše z Písma a ovládneš svou mysl.

Nyní se vraťme k »Hermanovi«, našemu človíčku dvojí mysli nakresleného na začátku této kapitoly a podívejme se na některé běžné útoky démonů na jeho život.

Jedním z nejběžnějších je útok na jistotu spasení. Zde v pondělí Herman přijal Ježíše za svého Pána a Spasitele.

V úterý je časně ráno vzhůru, aby četl a studovat Boží slovo protože ví, že se to má.

Ale podívejme se, co se stane ve středu. Herman zaspí a na čtení nemá čas. Když vyrazí ze dveří do práce, démon má velmi dobrý plán falešného obvinění jeho mysli..

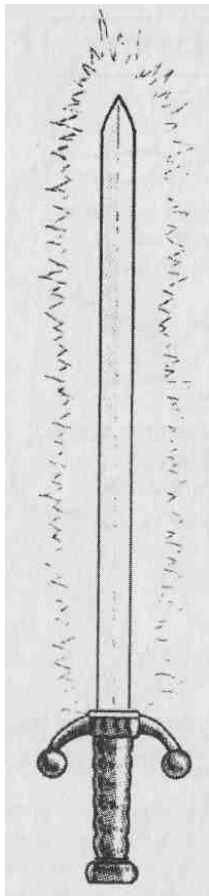

Protože myšlenka, „vstříknutá“ do Hermanovi mysli začíná „Já“, přijímá ji jako svou vlastní. Přijímá pochybnosti. To nevyhnutelně vede k tomu, co zachycuje ČTVRTEK.

Herman je znovu tam, kde byl na začátku. Mluvil jsem s lidmi, u nichž se tento cyklus opakoval znovu a znovu patnáct i více let. Jednoho dne prosí Pána, o spasení, pak přijmou pochybnosti o svém spasení a zakrátko prosí Pána, aby je zase spasil - a tak pořád dokola. Satan vítězí s rukama v kapsách. Protože jsou »dvoji mysli«, nemohou přijmout Pánovo požehnání.

Nyní se podívejme na řešení tohoto problému.

ŘEŠENÍ

* Neboť náš zápas není proti tělu a krvi...

Efezským 6,12

* Nebo zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit opevnění; boříme rozumování a každou povýšenost, která se pozvedá proti poznání Boha. *Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušná Krista.*
2. Korintským 10, 4-5

* Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč...

Židům 4,12

Nejprve musíme poznat, kdo je náš nepřítel. Za druhé musíme porozumět tomu, co musíme dělat. A nakonec potřebujeme moc, abychom mohli s naším nepřitelem bojovat a zvítězit. Nyní se podívejme, jak Herman může použít tyto principy a svůj boj vyhrát. Vezměme to od místa, kdy ve středu ráno odchází pozdě do práce a pochybuje o svém spasení.

Herman učinil tyto tři kroky: Za prvé podrobně zkoumal své myšlenky. Za druhé rozpoznal jejich zdroj. Za třetí přímo démonu přikázal a nakonec naplnil svou mysl slovem Boží. Kdyby zůstal pouze na tom, že útok rozpoznal, prohrál by. *Všechny tyto kroky musí být dodrženy.*

Vydání se představuje oblast, na kterou démoni útočí. „Neduživí“ křesťané jsou křesťané, kteří nezachovávají vydanost. Prvním krokem k selhání ve vydanosti je „zahrávání si“ s myšlenkou jak ji přerušit. Myšlení »co kdyby«. Podívejme se na jednu z oblastí, kterou Satan nejčastěji napadá - vydanost v manželství.

Vidíš co se odehrává? Zde je scénář. Celý den démon manželce našeptával myšlenky jako: »Já celý den i v noci dělám. A nemá to konce. Manžel mě neocení. Co z toho mám. Přejde si z práce a myslí, že si celý večer bude jenom odpočívat. A já musím dělat pořád!«

A co našeptává celý den v úřadě manželovi? »Nemůžu vystát tohle zaměstnání. Postup není možný, ale musím se držet na uzdě kvůli rodině. Nemůžu si dovolit změnit zaměstnání. Manželka ani neuzná, co pro ni a děti dělám, všechno co dělám je práce, práce a práce.«

A pro jistotu pich sem, pich tam, samozřejmě se děti rozkřičí, zrovna když taťka vchází do dveří a scéna je připravena. Nemyslete si, že démoni nemohou děti rozkřičet. Zajisté mohou. Jen se pokuste, aby ve shromáždění byly zticha a uvidíte!

Teď se podívejme na zbývající články v řetězu událostí. Krásně je démon navlékl, jen co je pravda.

Neznám jinou taktiku Satanovy říše, která by přivedla k pádu více křesťanů. Ani na chvíli nesmíme přestat být na stráži. Zahrávat si s myšlenkou, že ze svého vydání ustoupím, to je hřích! Nemysli si, že můžeš něco přijmout od Boha, když něco takového činíš. *Musíme* ovládat svou mysl.

Další oblastí kde démoni útočí jsou mezilidské vztahy. Démoni ti často vkládají negativní myšlenky o tvé rodině nebo o jiných lidech, s nimiž úzce spolupracuješ. Kolikrát si myslíš, že *víš*, co si tvůj partner myslí a co cítí. Jen kdyby ses ho zeptal, viděl bys, že si nic takového nemyslel!

Často nám démon vkládá do uší »zašifrovače«. Na mně a Elaine to často zkoušel. Někdy co Elaine řekne a já slyším, jsou dvě rozdílné věci. Někdy řeknu: »Pročs to řekla?!« Odpoví: »Proč jsem řekla co?« Když pak o tom mluvíme, zjistíme, že neřekla to, co jsem si myslela. Totéž se stává Elaine. To je častým zdrojem nesnází v každém užším vztahu. Dejte si v této oblasti pozor na démonské útoky!

Kolik manželství je v tomto bodě ztraceno! Jak tuto situaci řešit?

Další velkou oblastí nesnáží jsou lidé, ve kterých z nějakého důvodu přebývá jeden nebo více démonů. Často bude démon mluvit například skrze manželku a říkat něco, co manžela nesmírně zraní. A věřte, démoni přesně vědí, kam píchnout, aby to co nejvíc zranilo. Pak se démon stáhne a ženu nechá, aby čelila mužovu výbuchu. Obvykle ani nemusí vědět, co jí přešlo přes ústa, ani nemusí porozumět, proč se na ni muž tak zlobí. Viděla jsem množství takto rozbitých manželství. Problém často spočívá jednoduše v tom, že v životě daného člověka nebyla uzavřena nějaká vstupní brána.

Chtěla bych uvést příklad pastora J. a jeho manželky. Nazvu je John a Ann. John věděl, že jeho žena je křesťanka, ale když došlo k hádkám, říkala a dělala ty nejbezbožnější věci, jaké si lze představit. Z plných plic vykřikovala nadávky a vulgární slova, tloukla hlavou o zed' a neustále vyslovovala ty nejnenávislivější a nejjedovatější urážky. John častokrát vážně uvažoval, že kvůli problémům s Ann ze služby odejde. Jakmile bylo po půtce, Ann »zchladla«, vzlykajíc šla za Johnem a velice ho prosila o odpuštění. Říkávala, že opravdu to tak vůbec nemyslela a že ani nevěděla, proč mu to říká.

Zpočátku tato omluva fungovala, ale jak roky mijely a zlé a nenávislivé výbuchy byly stále horší, začalo se jejich manželství dostávat do krize. Rady nepomáhaly. Modlitby a půst nepomáhaly. Nic nepomáhalo. Když jsem se s Johnem setkala, byl krajně znechucen a zoufale hledal pro svou ženu pomoc. Když jsem s ním chvíli mluvila a pátrala po vstupních branách, zmínil se o tom, že manželčina matka se chovala ke svému muži naprosto stejně. To byl ten klíč. Ann zdědila demony po matce. Proto se tolik dětí nakonec podobá svým rodičům a mají tytéž problémy.

Když jsem mu řekla, co si o problému s jeho ženou myslím, ihned běžel domů, pomazal ji, modlil se nad ní. Poručil všem zděděným démonům, aby odešli a všechny tyto vstupní brány uzavřel a zapečetil krví Ježíše Krista. Zanedlouho potom mi zavolal a řekl, že změna je neuvěřitelná. Ann byla nakonec schopna rozvíjet svůj vztah k Bohu tak, jak po tom vždy toužila. Začala nadšeně číst Boží slovo, její postoj se změnil, lidé si všimli, že se změnil i její vzhled. John ovšem věděl, že skutečnou zkouškou bude teprve první neshoda. Když k ní konečně došlo, ta změna byla zázračná. Zvládla to jako opravdová křesťanka. Žádný křik, žádné výlevy. Žádná hrubá slova. Už netloukla hlavou o zed'. Plně se ovládala.

Když jsem naposledy mluvila s Johnem o Ann, bylo to téměř rok po této události, vedla si Ann stále skvěle. Ani jednou si nepočínala jako dříve. Manželství bylo zachráněno a přiblížili se k sobě, natolik, jak ani nedoufali. Prosté pochopení, že zraňující poznámky nepocházely z Ann, ale od démonů, Johnovi velmi pomohlo překonat citové bariéry, které mezi sebou a Ann nastavěl. I Ann to pomohlo překonat hrozné pocity viny, kterými stále trpěla, když viděla, co mu dělá. A opět podivuhodná moc Ježíše Krista a jeho dokonalé dílo na kříži zachránily vztah mezi dvěma krásnými lidmi.

Poslední kapitolou tohoto příběhu byla příhoda s jejich nejmladším dítětem. Když jsem poprvé mluvila s Johnem, měla Zuzanka tři roky. Byla vzdorovitá a nevládnutelná téměř od narození. Její vzpurnost značně zvyšovala napětí v již tak narušené domácnosti. Je zajímavé, že právě když si John vzal Ann do ložnice, aby ji pomazal a přikazoval démonům, a začal se modlit, přiběhla Zuzanka s křikem do pokoje a dožadovala se pozornosti. Démoni v ní se všemožně snažili Johna a Ann zarazit.

Když John modlitbu za Ann dokončil, vzali oba Zuzanku do náruče a pomazali ji. Poprosili Pána, aby pouta dědičnosti rozvázal a poručili démonům, aby odešli. Od té doby to bylo úplně jiné dítě.

Mějme se stále na pozoru a ovládejme své myšlenky! Náš nepřítel se snaží nás pozřít, ale nemůže, jestliže pevně stojíme v moci našeho podivuhodného Pána a Spasitele Ježíše Krista.

KAPITOLA 16

Duch a duchovní svět

V těchto posledních dnech si lidstvo stále více uvědomuje existenci duchovního světa. Žel, to se týká spíše Satana a jeho říše než Boha a Jeho království. Západní svět je rychle zaplavován východními náboženstvími a představami, které se soustřeďují na kontakt s duchovním světem. Velmi rychle roste hnutí New Age, které pod rouškou *vědy* přináší falešné nauky jak o lidském duchu, tak o duchovním světě. Jestliže má křesťan pevně obstát v Božím slově v době posledního velkého Satanova náporu, musí dobře porozumět Božímu slovu o lidském duchu a duchovním světě. Podívejme se na

některé verše, které se týkají těchto pojmů:

Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

1. Tesalonickým 5,23

Pavel nás tu učí, že my lidé jsme bytosti sestávající ze tří složek. To jest, máme tři rozdílné části - *tělo*, *duši* (což je náš intelekt, vůle a emoce) a *ducha*. Jasně říká, že všechny tři musí být očištěny a vydány Ježíši a že sám Ježíš nás musí učinit schopnými, abychom všechny tři složky zachovali až do Jeho příchodu »bez poskvrny«.

I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou.

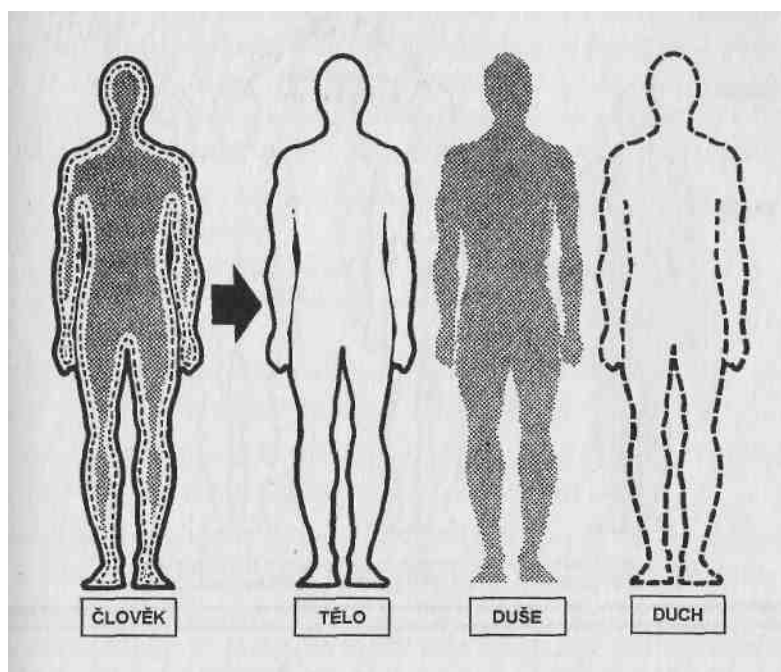
Genesis 2,7

To jest, Adam žil a začal si uvědomovat sama sebe. V podstatě naše *já* je naše *duše*, která se projevuje naším myšlením, vůlí a emocemi.

Jest tělo tělesné, jest i *duchovní tělo*.

1. Korinským 15,44

Toto je hodně přehlížený verš. Náš duch má formu neboli tvar, tělo odpovídající našemu fyzickému tělu. Kromě satanistů nebo lidí, kteří se zabývají astrální projekcí a podobnými věcmi, si to jen málokterí uvědomují. Představitelé hnutí New Age mluví o našem lidském du-

chu jako o »vyšším já«, té naší části, která představuje »dobrou sílu« neboli »třetí« či »čtvrtou dimenzi«. Často se zmiňují o »duchovní energii« neboli o »vibracích«, které fakticky odkazují na lidského ducha. Jestliže obrátíš pozornost na pojem duchovního těla, rychle porozumíš některým z mnoha údajně „vědeckých“ termínů používaných hnutím New Age k popisu ducha.

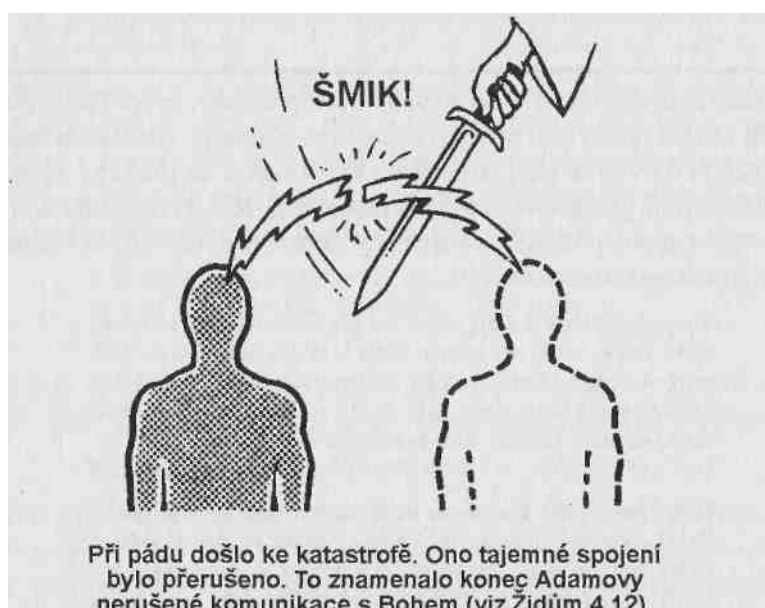
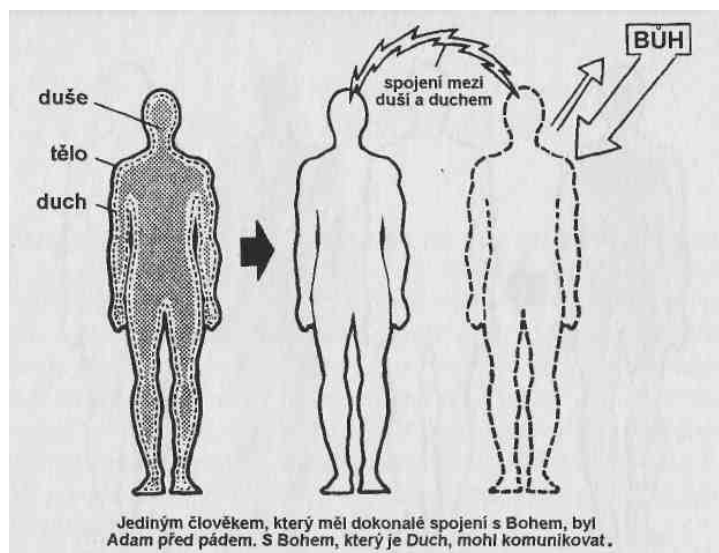
Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím - Bůh to ví. A vím o tomto člověku, že byl přenesen do ráje - zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh to ví - a uslyšel nevypravitelná

slova, jež není člověku dovoleno vyslovit.

2. Korintským 12,2-4

Potom jsem viděl, a aj, dveře otevřené v nebi, a ten hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, an mluví se mnou, řkoucí: Vstup sem, a ukáži, co se má dítí potom. A hned jsem byl u vytržení *ducha*, a aj, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu jeden seděl.

Zjevení 4,1-2

Tyto a další verše Písma mluví o zkušenostech prožívaných v lidském duchu a o tom, že duchovní tělo bylo odděleno od fyzického. Všimněte si, že když Jan uvádí, že byl v »duchu«, píše se zde malé »d«, čímž ukazuje, že jde o jeho vlastní lidského ducha. Pokaždé, když se v Písmu mluví o Duchu svatém, píše se velké »D« jako ve Zjevení 1,10:

V den Páně jsem byl v *Duchu*, a slyšel jsem za sebou veliký hlas jako polnice...
[KJV']

Živá jest zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě straně

ostrý, a dosahuje až do rozdělení i duše i ducha...

Židům 4,12

(Pozn. redakce: Psaní malého a velkého prvního písmene ve slově „ duch “, používané v Písmu, je na základě rozlišení významu slova v řeckém originálu.)

Divíte se, proč je nutné rozdělovat ducha a duši? Podle shora uvedeného verše lze duši a ducha rozdělit, respektive oddělit.

První Adam mohl před pádem vstupovat do spojení s duchovním světem zrovna tak jako se světem fyzickým. Jak? Použitím svého duchovního těla. To je doloženo tím, jak snadno mohl v zahradě Eden chodit a mluvit s Bohem. Uvědomoval si své duchovní tělo stejně jako tělo fyzické. Jeho *duše* (vědomý intelekt a vůle) měla vládu nad jeho duchovním i fyzickým tělem. Avšak při pádu došlo k duchovní smrti. To jest, Adam a jeho potomci si své duchovní tělo již neuvědomovali, a tak již nemohli mít společenství s Bohem jako předtím.

Protože nás naplní Duch svatý, když se znovuzrodíme přijetím Ježíše za svého Pána a Spasitele, naše duchovní tělo se znovu narodí neboli obnoví tak, že můžeme komunikovat a mít vztah s Bohem jako Adam před svým pádem. Skutečnost, že ke vztahu s Bohem dochází skrze našeho lidského ducha (s pomocí Ducha svatého), dokládají následující slova Ježíše:

Ale jde hodina, a nyní jest, kdy praví modlitebníci modliti se budou Otci v *duchu* a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili jemu. Bůh *Duch* jest, a ti, kteří se jemu modlí, v *duchu* a v pravdě musejí se modliti.

Jan 4,23-24 [KJV]

Prosím povšimněte si, že v těchto dvou verších tam, kde je Bůh označován jako Duch, je toto slovo uvedeno s velkým »D«. Avšak lidský duch je jasně odlišen tím, zeje uveden s malým »d«. Proto pouze duch může komunikovat s duchovním světem, v tomto případě mít vztah s Bohem Otcem, který je Duch.

Andělé jsou biblí jasně označováni jako duchové:

Kterýž činí posly své duchy...

Žalm 104,4

Tento verš cituje také Pavel v Židům:

Kterému z andělů kdy řekl: »Usedni po mé pravici, dokud ti nedám nepřátele za podnož tvého trůnu!« Což není každý anděl jen duchem vyslaným k službě těm, kdo mají dojíti spasení?

Židům 1,13-14

Satan a jeho démoni jsou také duchové. Kdysi, než se vzepřeli, byli anděly v Boží službě. Ježíš sám tato stvoření označuje jako anděly, a tedy duchy. K tomu biblický odkaz:

Potom řekne těm na levici: »Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně připraveného ďáblu a jeho andělům...«

Matouš 25,41

Z těchto a mnoha dalších veršů tedy vidíme, zeje nejen Boží duch, ale že existují i další duchovní bytosti, zvané andělé. Někteří v službě Bohu, jiní v službě Satanu.

Naše duchovní tělo je spojením mezi námi a duchovním světem, neboť duchovní svět nelze vidět ani měřit něčím fyzickým. Tyto pojmy je obtížné pochopit, protože »duch« se od čehokoli »fyzického« velmi liší a my jsme zvyklí prožívat pouze fyzický svět, který můžeme vidět, vnímat a jehož se můžeme dotýkat.

Skrze Ducha svatého je náš duch schopen mít vztah s Bohem a uctívat Jej. Ale verš Židům 4,12 nám ukazuje, že dokud zůstáváme zde na zemi v hříšném stavu, není Boží vůlí, abychom vědomě

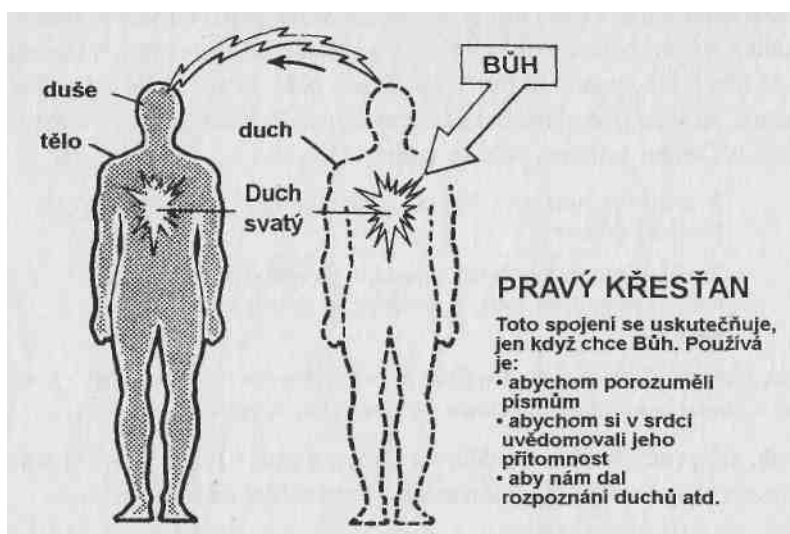
znovu získali vládu nad svým duchovním tělem.. Proto meč Ducha rozděluje duši a ducha. Když jednou k tomuto rozdělení dojde, duše (mysl, intelekt a vůle) již nemůže mít vládu nad duchovním tělem. Proto také Bůh v 1. Tesalonickým 5,23 pevně trvá na tom, že náš duch *musíhýt* zcela pod vládou Ježíše Krista, stejně jako naše duše a fyzické tělo.

K tomu jeden velmi zajímavý verš ve Zjevení (týkající se pádu Babylona):

A bohatí kupci země nařikají a bědují nad ním, protože už nikdo nekoupí jejich zboží... a náklady ovcí, koňů a vozů a lidských těl a lidských duší. *Zjevení 18,11.13* [podle řeckého textu]

Proč se tu rozlišuje mezi lidskými těly a lidskými dušemi? Protože v duchovním těle člověka je neobyčejná moc a inteligence, zvláště jeli pod vládou duše. Satan od pádu Adama po celé věky ustavičně pracuje na tom, aby tohoto duchovního těla využíval ke svým zlým plánům. Fyzické tělo člověka je slabé a ve skutečnosti je pro Satana málo použitelné. Avšak duchovní tělo pod vědomou kontrolou duše, to je něco zcela jiného.

Satanovým cílem je naučit člověka, aby opět získal vědomou vládu nad svým duchovním tělem. Mnozí se tomu naučí. Jakmile toho dosáhnou, mohou tito lidé vnímat duchovní svět stejně jako fyzický. Mohou volně mluvit s démony. Svým duchovním tělem mohou opustit své fyzické tělo a s plným vědomím chodit na místa a dělat věci, které se běžně lidem jeví jako nadpřirozená moc. Mohou způsobit, že se předměty vznášejí, aniž by se jich fyzicky dotkli, rozsvítit svíčku, aniž by škrtili zápalkou, způsobit uzdravení těla atd. Lidští duchové trápí a sužují mnoho lidí právě tak jako duchové démonští. Nemůžeme je vidět, protože

naše fyzické oči duchovní svět nevidí. Pouze duch může *vidět* ducha nebo duchovní svět.

Bůh nechce, aby Jeho lid ovládal své duchovní tělo takovýmto způsobem. Kdybychom tak činili, nejenže bychom byli otevření přílišným pokušením, ale už bychom také nepotřebovali být závislí na Bohu a neustále bychom si uvědomovali Satana a jeho říši.

Existuje zvláštní třída démonů, kteří se sami často označují jako »dé-moni moci« a kteří jak se zdá pomáhají vybudovat spojení mezi duší a duchovním tělem, a tím umožní člověku získat vládu nad svým duchovním tělem. Hlavním odrazovým můstkem pro rozvoj spojení mezi duší a duchem je imaginace a vizualizace. Podrobněji se o tom zmíním v této kapitole později.

Astrální projekce

Dočasné oddělení ducha od fyzického těla se v okultním světě nazývá *astrální projekcí*. V katolicismu se nazývá *bilokací*. Tento úkaz definuje katolická literatura takto:

BILOKACE. Několikerá či současná přítomnost téže substance nebo duše na dvou různých místech. Je často uváděna ve zprávách o životě světců.

Modem Catholic Dictionary, red. John A. Hardon, S. J., Dou-bleday and Company, Inc., 1980, s. 67.

Mezi současníky se uvádí, že k bilokaci docházelo u proslulého kapucínského mnicha, otce Pia z Itálie. Byl znám pro svá »stigmata«, krvácející rány na rukou a nohou, které údajně byly stejné jako rány Kristovy. I mystik ze současné doby známý jako »Trubač« o sobě tvrdí, že má tuto schopnost bilokace. Tento katolický laik cestuje po Spojených státech, přednáší a prorokuje skupinám v katolických farnostech.

Jako křesťané potřebujeme dobře rozumět tomuto jevu, abychom mohli těmto lidem pomoci. Chtěla bych říci, že zde nejsem odborník. Jsou to hluboké a obtížné oblasti. Stále se učím. Podávám zde to, čemu mne naučil Bůh a co jsem prožila za těch sedm let, kdy jsem pracovala s lidmi, kteří vycházeli z hluboké okultní svázanosti.

Někteří mi poukazovali na Jakuba 2,26:

Jako je tělo bez ducha mrtvé, tak mrtvá je i víra bez skutků.

S tím plně souhlasím. Je-li duch od těla nakonec úplně oddělen, tělo skutečně umírá. Avšak ve verších které byly citovány v této kapitole, Bůh ukazuje, věřím, že duch může být dočasně oddělen od fyzického těla, aniž by došlo k smrti. Ve světle mnohých biblických odkazů, že duše při smrti odchází, věřím, že ve chvíli smrti se duše navždy spojuje s duchem a fyzické tělo opouští.

Ke konečnému oddělení nedojde, dokud není přerušeno *spojení* mezi tělem a duchem. Toto spojení popisují mnozí, kteří mají zkušenost s astrální projekcí, jako stříbrný provaz. O tomto stříbrném provazu se zmiňuje Shirley McLaineová ve své knize *Out On A Limb* a znázornila jej také v televizním miniseriálu téhož jména, který byl odvysílán 18. a 19. ledna 1987. Podívejme se, jak svůj vlastní prožitek astrální projekce popisuje-

Upřeně jsem hleděla do mihotavého plamene svíčky. Moje hlava byla najednou lehká. Fyzicky jsem cítila, jak se v mé mysli otevírá jakýsi tunel... A opět mi bylo, jako bych se *sama stala* tím plamenem... Stala jsem se prostorem ve své mysli. Cítila jsem, jak do toho prostoru vplouvám, vyplňuji jej a vyplou-vám z něj ven a stoupám ze svého těla, až jsem se začala vznášet. Uvědomila jsem si, že mé tělo zůstalo ve vodě. Ohlédla jsem se a uviděla je. David stál vedle něj. Můj duch či mysl či duše - nebo ať to bylo cokoli - stoupal vzhůru do prostoru. Přimo skrze strop krytého bazénu a nahoru nad řeku, nad níž se vznášel soumrak. Doslova jsem cítila, že letím... unášena výš a výš, až jsem uviděla hory a krajinu pod sebou a rozpoznávala, co jsem viděla ve dne.

K mému duchu byl připojen tenký stříbrný provaz, který zůstává roztažený, ačkoli byl připojen k mému tělu ve vodě. Nebyl to žádný sen. Ne, zdá se, že jsem si všechno uvědomovala. Dokonce jsem si uvědomovala, že jsem se nechtěla vznést příliš vysoko... Rozhodně jsem cítila, že jsem napojená. Co bylo jisté, tak že jsem cítila dvě formy: mé tělo dole a mého ducha, který se vznáší. Byla jsem na dvou místech zároveň a zcela jsem to přijala... Sledovala jsem stříbrný provaz připojený k mému tělu... Třpytil se ve vzduchu. Zdálo se, že jeho délka může být nekonečná... úplně elastický, stále připojený k mému tělu. Můj zrak vycházel z jakéhosi duchovního oka. Nebylo to jako vidění přirozenýma očima. Vznesla jsem se výše a divila se, do jaké délky se může provázek natáhnout a nepřetrhne se. Ve chvíli, kdy jsem začala váhat, se můj let do výše zastavil. S plným vědomím jsem svůj let v prostoru zastavila... Namířila jsem dolů, zpět do těla. Pomalu jsem klesala... měkkým splývavým dotekem, který jsem cítila jako lehký vánek, jsem se zase spojila se svým tělem. V těle mi bylo příjemně, bylo mi čímsi důvěrným, avšak také mne omezovalo, ohraničovalo, bylo tak těžkopádné... Byla jsem ráda, že jsem zpátky, ale věděla jsem, že zase budu chtít ven.

Shirley MacLaine: *Out On A Limb*, Bantam Books 1983, s. 327-329.

Při upřeném pohledu do plamene svíčky Shirley vyprázdnila svou mysl a přímo otevřela vstupní bránu démonům. Výmluvně to líčí, když říká: »Fyzicky jsem cítila, jak se v mé mysli otevírá jakýsi

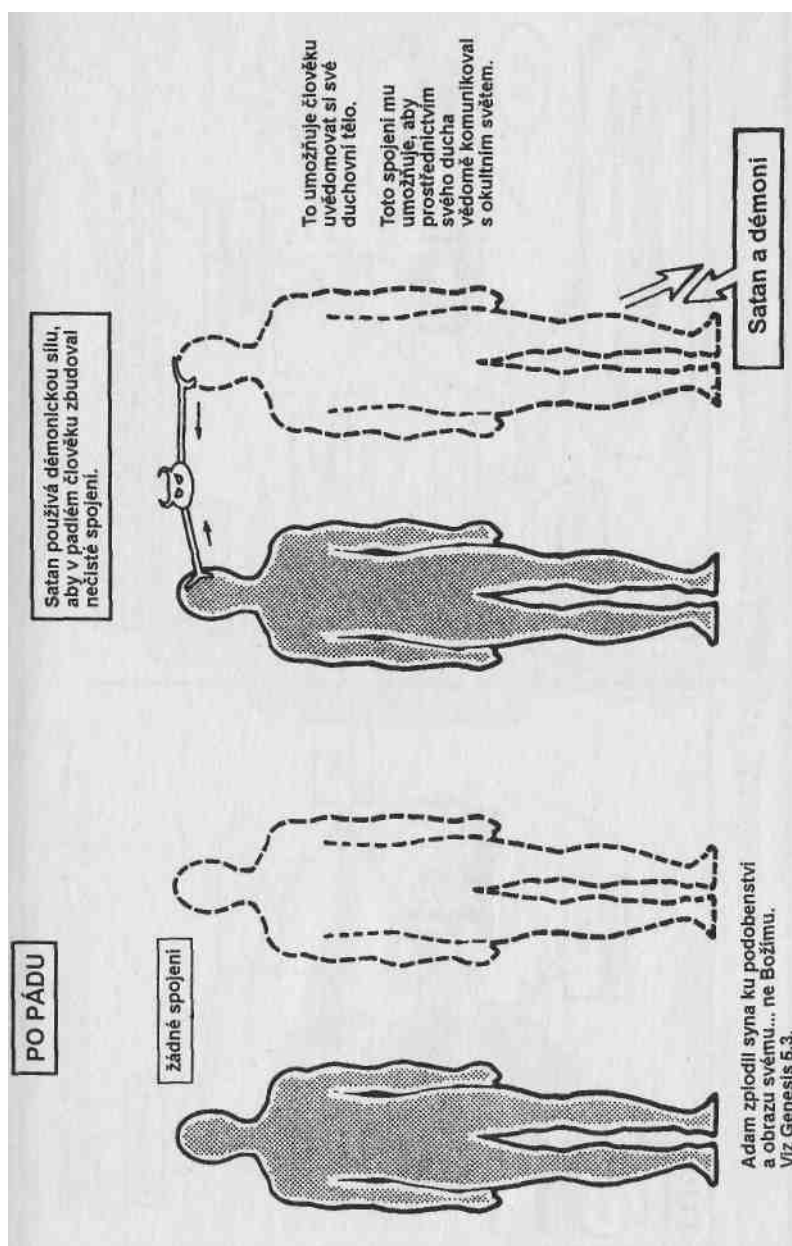
tunel.« Když se otevřela této démonické moci, bylo ukováno spojení mezi její vědomou myslí a jejím duchem, což ji uschopnilo zakoušet a ovládat své duchovní tělo. Proto má meditace ve východních náboženstvích *klíčový význam*.

Shirleyin zážitek je *reálný*. Budeš-li sejí snažit říci, nebo komukoli jinému, kdo prožil astrální projekci, že to byla jen představa nebo halucinace, tvé snahy předat jim evangelium nebudou úspěšné. Oni *vědí*, co prožívají. Právě pro tento prožitek duchovního světa nemají strach ze smrti a přijímají teorii reinkarnace jako fakt. Avšak zjistila jsem, že s velkým pochopením přijímají jeden verš z bible, knihy Kazatel. Vidíme, jak pravil Šalomoun, *není to nic nového pod sluncem*.

V ten den, v kterém se trásti budou strážní domu a nakříví se muži silní, a ustanou melící... a poruší se žádost, nebo bere se člověk do domu věčného, a choditi budou po ulici kvilící. Prvé než se přetrhne provaz stříbrný, a než se rozrazí číše zlatá, a roztrhne se věderce nad vrchovištěm, a roztrhne se kolo nad studnicí. A navrátí se prach do země, jakž prvé byl, duch pak navrátí se k Bohu, kterýž jej dal.

Kazatel 12,3-7

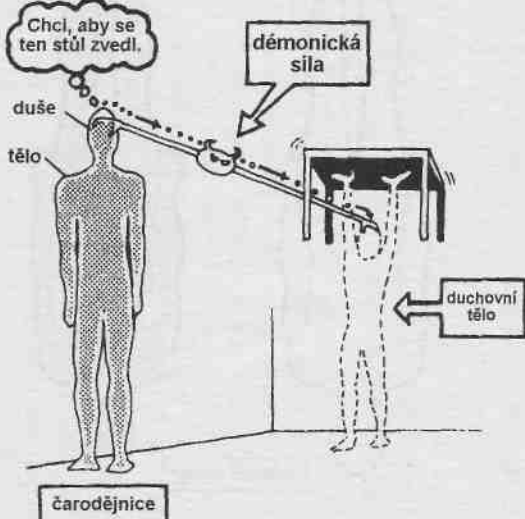
Tato pasáž jasně mluví o smrti. Věřím, že *přetržení stříbrného provazu* se týká konečného přerušení spojení ducha s fyzickým tělem při smrti. Podívejme se, co o přetržení tohoto provazu napsala Shirley.

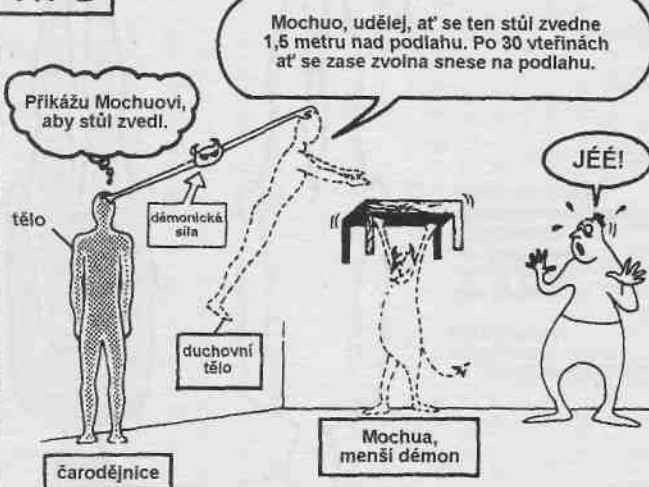
TELEKINEZE, JAK SE JÍ POUŽÍVÁ V MAGII

TYP A

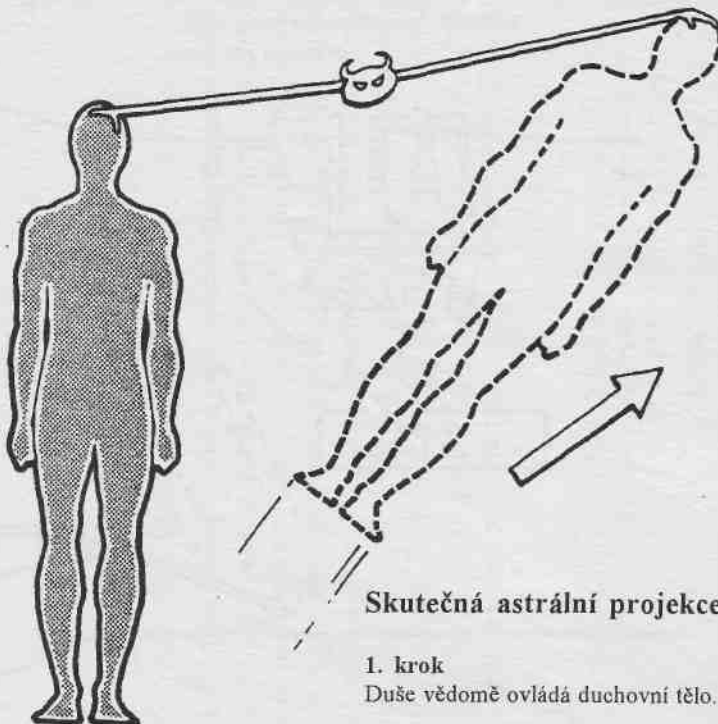
Tato čarodějnice chce zvednout stůl... V důsledku satanského spojení ovládá svou vůlí své duchovní tělo.

TYP B

Čarodějnice používá svého ducha, aby povolala démona a přikázala mu zvednout stůl. Přihlízející o tomto spojení neví... Pamatujte, že fyzické tělo nevidí ani neslyší, co se děje v duchovním světě.

Legendsy vyprávějí, že čarodějnice cestují nocí na koštěti. To je symbolické znázornění astrální projekce.

Skutečná astrální projekce

1. krok
Duše vědomě ovládá duchovní tělo.

»Takže, co se stane, když umřeš? Tvá duše vystoupí z tvého těla a stoupá do astrálního světa?«
»Jistě,« řekl David, »jenže až na to, že jsi mrtvá, jestliže se přetrhne tvůj stříbrný provázek. Provázek se přetrhne a úplně přeruší, když tělo už nemá sílu k životu. Je to tak jednoduché.« *Out On A Limb*, s. 329.

Šalomoun byl obeznámen s východními náboženstvími a jejich praktikami. Je známo, že v pozdním věku propadl modloslužbě se svými ženami cizozemkami. Pravděpodobně si vyzkoušel i astrální projekci, o tom nepochybuji. V knize *Kazatel* prohlašuje, že vše vyzkoušel. Myslím si, že »kolo roztržené nad studnicí« odkazuje na koloběh reinkarnace. Východní náboženství věří, že toto kolo reinkarnace se může zlomit, když duch dosáhne sjednocení s Bohem, který se v hinduismu nazývá Bráhma. Avšak lidé, kteří jsou zapleteni do okultismu a do východních náboženství, často přehlížejí, k čemu nakonec Šalomoun dospěl:

Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí. Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.
Kazateli 2,13-14

Písmo jasně říká, že se nepřevtělujeme:

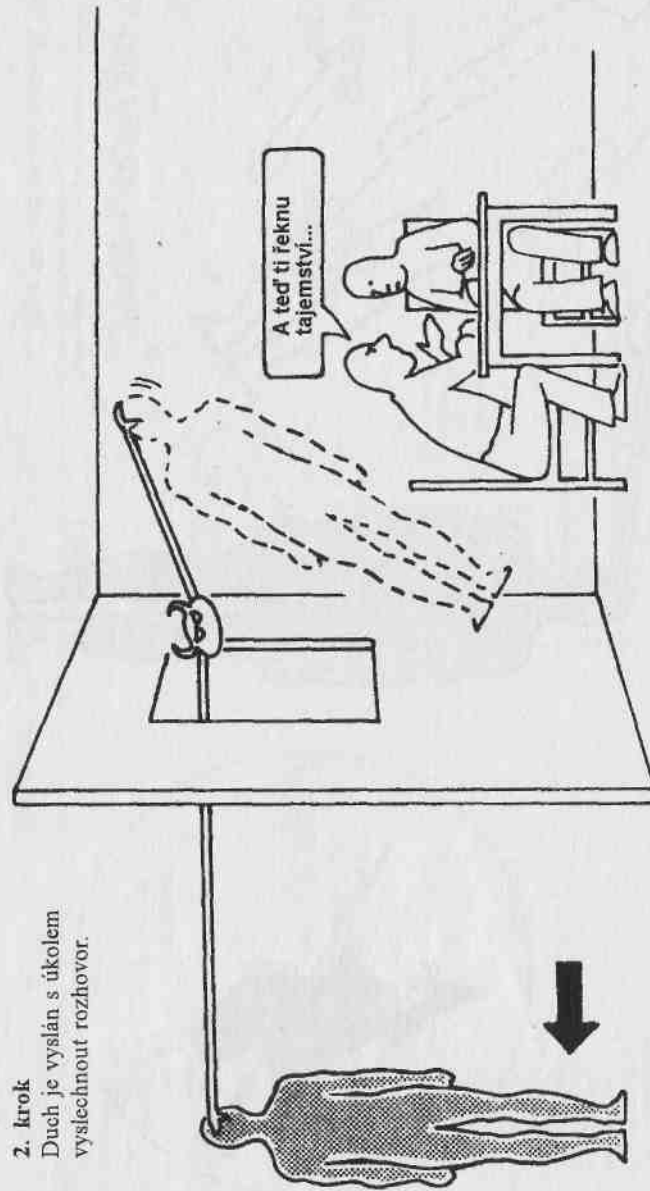
A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud...

Židům 9,27

Nesmíme zapomínat, že vstoupíme-li do kontaktu s duchovním světem skrze démonickou moc a svou vlastní vůli, a nikoli skrze moc Duchu svatého a JEHO vůli, bude vše, co budeme vidět a prožívat, ovládáno démony. Proto čarodějnice nevidí anděly, ledaže by Bůh zvláštním způsobem zasáhl a dovolil to. Za sedmnáct let, co Elaine sloužila Satanu, viděla anděly jen třikrát.

Duchovní svět přirovnávám k filmové scéně. Tak jako mohou filmoví producenti měnit scénu a vyvolat zdání, že jsi v jednom okamžiku na Divokém západě a hned nato zas v anglické krajině, právě tak mohou démoni zmanipulovat, co tito lidé v duchovním světě vidí a prožívají.

2. krok
Duch je vyslán s úkolem
vyslechnout rozhovor.

Astrální projekce...
tento duch zaznamenává rozhovor.

Ve vzdálenosti
mnoha kilometrů

V této říši se odehrává komunikace od lidského ducha k lidskému duchu a od démona k člověku. Na to naráží Shirley ve své knize:

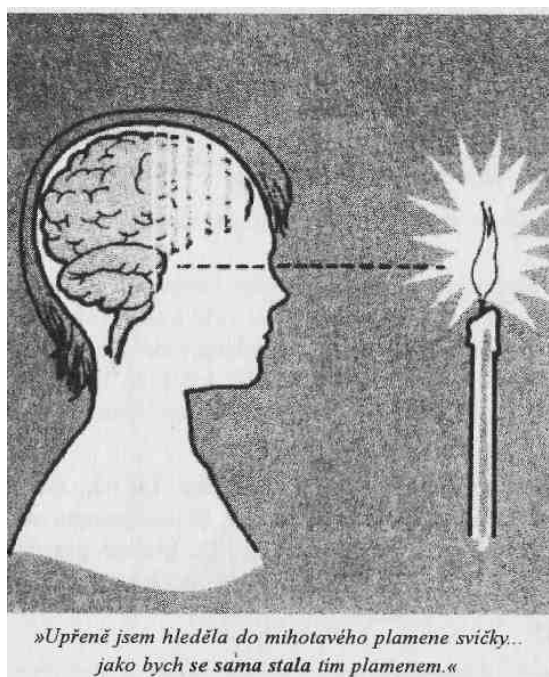
V duchovním světě můžeš jít, kamkoli chceš, setkat se s různými jinými dušemi. *Out On A Limb*, s. 329

»Astrální svět« je duchovní svět. Přímá komunikace s duchovním světem je cílem *všech* východních náboženství, stejně i satanismu.

Pokusila jsem se podat typický sled kroků, k nimž dochází při astrální projekci. Shirley to popisuje tak dobře a přesně, že jsem jejího popisu použila.

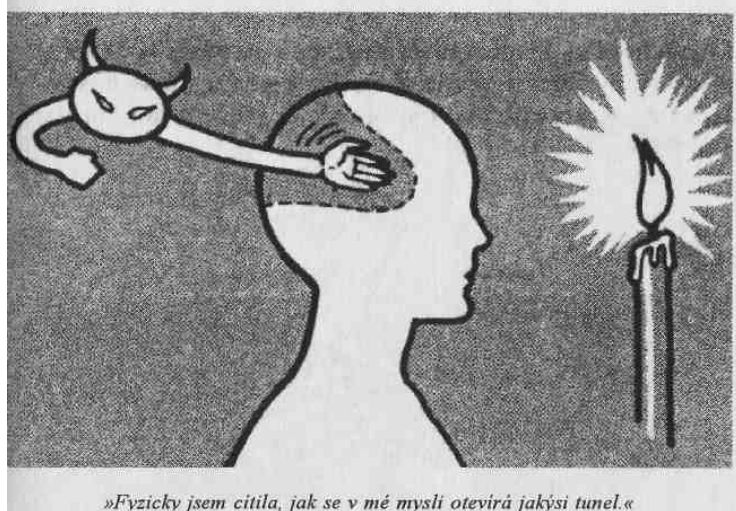
1. krok

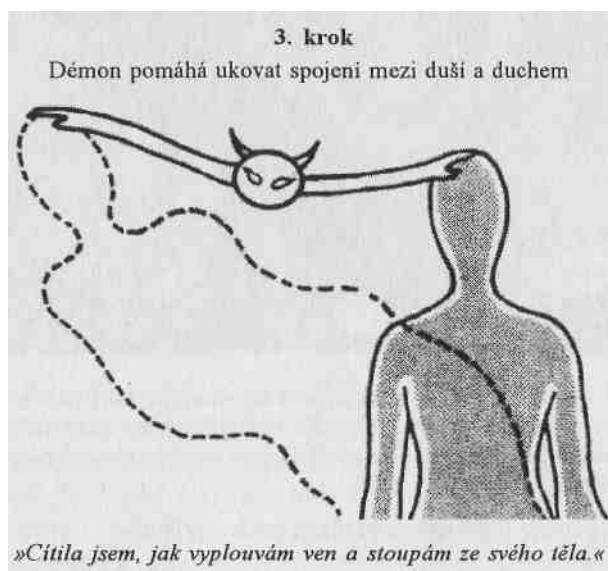
Meditace k vyprázdnění mysli

2. krok

Uprázdňená mysl otevírá dveře démonické moci

Duchovní tělo a osvobození

Porozumět duchovnímu tělu je podstatné pro službu osvobození. To je často přehlíženým zdrojem potíží. Jestliže spojení mezi duší a duchem zůstává nerozděleno, každý, kdo se zapletl do okultismu, je otevřen neustálému démonickému trýznění z říše Satana. Chtěla bych zde uvést některé příběhy, které, doufám, vám pomohou získat srozumitelnou představu.

1. Nedávno jsem se setkala s pastorem, který je misionářem v Africe. Vyprávěl mi následující příběh, který ukazuje na spojení mezi duchovním a fyzickým světem.

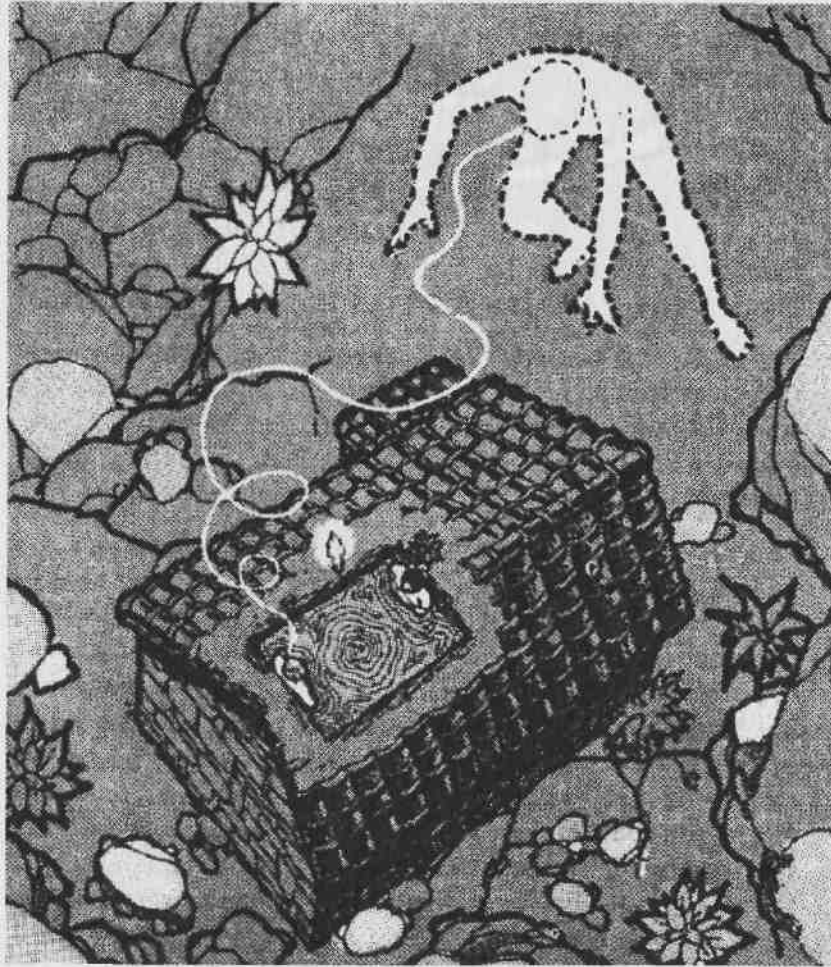
Pastora R. a jeho ženu jednoho dne zavolal místní křesťanský sloužící k sobě domů, aby pomohli modlit se za jeho ženu. Tato žena, kterou zde nazvu Amélií, ležela na lůžku očividně ve velkých bolestech a těžce nemocná. Se zdráháním pastorovi R. vyprávěla, co se jí stalo.

Několik dní předtím v noci spala a stalo se jí něco, co popisovala jako hrozný sen. Měla za to, že se probudila a utíkala přes pole a za ní se hnál obrovský pavián. Byla úplně vyděšená a křičela do noci. Byla tma, neviděla před sebe, zakopla a spadla. Pavián ji dohnal a zuřivě se jí zakousl do zad. Její křik probudil manžela. Třásl jí, až přišla k sobě. Vyprávěla mu o svém »snu«, ale stěžovala si, že bolest po tom kousnutí trvá. Manžel se jí podíval na záda a ke svému zděšení objevil na zádech hlubokou ránu po kousnutí, právě tam, kde cítila, že ji pavián kousl.

Brzy nato vážně onemocněla a bolest se stupňovala. Místní lékaři jí nedokázali pomoci. Pastor R. si uvědomil, že problém je démonického původu a pomazal Amélii a její ránu olejem a poručil všem démonům, kteří ji sužovali, aby od ní ve jménu Ježíše odešli. Bolest ihned odešla a Amélie se během několika dní uzdravila.

To je pravdivý příběh, který se stal před rokem. V tomto příběhu Amélie popsala zážitek v duchovním světě jako sen. Jak jsem již na více místech v této knize ukázala, často se nám zážitky v duchovním světě a skrze našeho ducha jeví jako sny. Jsem přesvědčena, že je to tím, že Duch svatý komunikuje se svým lidem prostřednictvím snů a vidění, jak se o tom zmiňuje bible.

4. krok
Astrální projekce

»Připojení mého ducha bylo tenké, tenký stříbrný provázek, který zůstává roztažený, ačkoli byl připojen k mému tělu... Co bylo jisté, tak že jsem cítila dvě formy... Mé tělo dole a mého ducha, který se vznáší. Byla jsem na dvou místech zároveň a zcela jsem to přijala.«

Prvé než se přetrhne provaz stříbrný...

Kazatel 12,6

Avšak tento zážitek byl reálný a Bůh dovolil, aby se kousnutí projevilo i na jejím fyzickém těle. Jsem přesvědčena, že to mělo misionáři napomoci k tomu, aby si uvědomil, co se ve skutečnosti stalo. Nepochybují, že pavíán, kterého Amélie viděla, byl opravdu démon. Ona, její manžel i pastor R. byli tehdy pod těžkými útoky místních šamanů. Její nemoc byla skutečná tělesná nemoc, ale příčina byla démonická. Tak ohromný pavíán, jakého viděla, by nemohl vniknout do domu, aniž by probudil manžela, který v té chvíli byl vedle v posteli. Pouze moc Ježíše Krista může jednat s takovýmto problémem.

2. Podívejme se na další skutečný příběh, který je podobný, ale stal se před rokem ve Spojených státech. Zavolal mi pastor, který četl mou první knihu. Věnoval se jednomu manželskému páru, jenž se dostal ze satanismu. Měli pětiletou holčičku, kterou nazvu Judy.

Brzy poté, co se rodiče zřekli satanismu a přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele, začala Judy vykřikovat ze sna. Říkala, že se jí zdálo, že ji někdo kouše. Rodiče nejprve měli za to, že má jen noční děsy. Za několik dní však Judy vážně onemocněla. Tentokrát křičela, že ji někdo kouše, když byla ve zcela bdělém stavu. Na kůži se jí začaly objevovat skutečné stopy po kousnutí.

Byla hospitalizována, ale kousání nepřestávalo. Lékaři si nedovedli vysvětlit, co se děje. Právě v

tomto bodě mi pastor zavolal. Vysvětlila jsem mu, že dítě koušou buď démoni nebo lidští duchové. Doporučila jsem mu, aby pomazal a zapečetil její pokoj a poprosil Pána, aby zrušil jakékoli spojení mezi její duší a jejím duchem a aby ji očistil ode všech démonů, které zdědila. To bylo řešení. Avšak rodina byla ještě několik měsíců pod takovými útoky, že kdyby v modlitbách za zvláštní ochranu své dcery nevytrvali a nezachovali svůj dům pod pomazáním, kousání by začalo znovu.

3. Právě když vycházela má první kniha, obrátil se na mne mladý muž, kterému budu říkat Allen. Toto je jeho příběh.

Allena vychovávali rodiče, kteří byli zapojeni do satanismu. Chodili na shromáždění kruhu, která se konala v místním »křesťanském« kostele. Když byly Allenovi čtyři roky, musel být při tom, když zabíjeli jeho bratříčka-dvojče jako oběť Satanu. V důsledku této traumatizující události

222

se do Allena dostalo mnoho mocných démonů a vlády nad jeho duchem se chopil jeho strýc, který byl také satanistou.

Jeho matka i otec byli rozrušeni obětováním jednoho svého dítěte a stáhli se z aktivní účasti v satanském kruhu. Pokud si Allen pamatuje, už nikdy nenavštívili formální shromáždění a nikdy nevzali Allena ani další děti na nějaké shromáždění. Ve skutečnosti popřeli, že by byli někdy zapleteni do satanismu.

Avšak od neútlejšího věku si Allen dobře pamatuje, jak za ním strýc chodil a každý měsíc za úplňku navštěvovali shromáždění satanistů. Ale strýc si nepřicházel pro Allenovo fyzické tělo; přicházel a brával s sebou jeho tělo duchovní.

Allen mi řekl: »Dobře si to pamatuji. Vždy to bylo o úplňku. Nemohl jsem usnout, protože jsem se děsil toho, co přijde. Vidával jsem strýce, jak přichází oknem v ložnici. Vzal mě vždycky z mého těla a donutil mě, abych šel s ním. Chodil jsem na všechna různá shromáždění a obřady satanistů. Byl jsem držěn jako zajatec a nemohl jsem uniknout. Vždycky, když jsme se nakonec vraceli domů, brával mě strýc dovnitř oknem. Viděl jsem, jak tam na posteli leží mé tělo a tělo mého staršího bratra leželo na druhé posteli. Pak mě strýc strčil zpátky do mého těla a odešel. Snažil jsem se o tom říct matce, ale ona mi vždycky řekla, že se mi to jenom zdálo nebo že si jenom něco představuji. Věděl jsem, že je to skutečné.«

Když bylo Allenovi asi jednadvacet, strýc zemřel. Allen přijal Ježíše Krista za svého Spasitele. Noční výlety na několik let přestaly. Pak se Allen zapojil do služby, která byla agresivním útokem proti Satanovi a řadu lidí osvobodili ze satanského otroctví. Sloužil lidem k osvobození ze satanské svázanosti. Tehdy potíže znovu začaly.

Brzy poté, co přijal Krista, byl od démonů osvobozen. Když problémy začaly znovu, hledal opět vysvobození, ale nic nepomáhalo. Téměř deset let byl při každém úplňku znovu trýzněn. Vysvětloval si to jako noční děsy. Někdo v noci přicházel a vytahoval ho z těla a bral ho na shromáždění satanského kruhu. Mnohokrát musel být svědkem oběti chlapečka, který měl stejnou pleť a byl stejně starý jako jeho bratříček. Tyto »noční můry« byly tak živé, že Allen byl potom doslova fyzicky nemocen. Nemohl nalézt pomoc a v době, kdy se setkal se mnou, měl sebevražedné myšlenky, protože už nemohl to trápení snášet.

Řekla jsem Allenovi, jaký mám pocit: skrze to trauma, když se musel účastnit oběti bratříčka, se do něj dostali mocní démoni, kteří ovládali jeho duchovní tělo a ukovali spojení mezi jeho duchem a duší. Jeho strýc používal těchto démonů k tomu, aby donutil Allenova ducha k návštěvám shromáždění kruhu. Spojení mezi jeho duší a duchem umožňovalo Allenově duši (mysli) »vidět« očima svého duchovního těla kudy chodí.

V době, kdy strýc zemřel, měl Allen od trýznění na krátký čas pokoj. Avšak když se pustil do smělého boje proti Satanovi, stal se předmětem útoku. Netrvalo dlouho a satanisté objevili demony, kteří měli nad jeho duchem vládu, a také démonickou vazbu mezi jeho duší a duchem. Bylo pak pro ně snadné přicházet a brávat jeho ducha, a tak ho nutili prožívat ty nejhroznější věci v duchovním světě, jaké si lze představit. Co viděl a prožíval v duchovním světě, si vysvětloval jako noční děsy.

V té době tu nebylo křesťanského bratra, který by mohl Allenovi posloužit. Proto jsem Allenovi řekla, aby se chopil moci a autority, kterou má v Ježíši Kristu a přikázal démonům sužujícím jeho ducha, aby odešli. Musí také poprosit Pána aby zrušil to démonické spojení mezi jeho duší a duchem, a oddělil duši a ducha podle Židům 4,12.

Později nám Allen vyprávěl, že po tomto našem rozhovoru strávil celou noc na kolenou a zápasil s tímto problémem modlíce se. Řekl, že to byl intenzivní boj dostat ty demony pryč, ale vytrval, a Pán

mu dal vítězství. Také poprosil Pána, aby oddělil duši a ducha, a ducha vyčistil a posvětil jej. Prosil, aby již jakoukoli komunikaci z duchovního světa nebyl schopen přijímat, vyjma takové, kterou chce Duch svatý.

To byla odpověď. Poprvé za deset let byl Allen zproštěn trápení. Od té doby již ani jednou neměl noční děsy ze zážitků z duchovního světa. Chválíme Boha za Jeho mocné dílo v Allenově životě!

4. Obrátil se na mne jeden pastor kvůli nějakému Johnovi. John byl muž ve věku dvaceti až třiceti let. Pět let byl pravidelným nadšeným návštěvníkem sboru tohoto pastora. Tento sbor sloužil osvobozováním a měl mocnou službu na ulici. John strávil mnoho večerů vydáváním svědectví o Ježíši Kristu na ulicích. Lidi, kteří potřebovali pomoc, si často bral domů. Jeho žena byla také křesťanka a spolupracovala s Johnem v službě Pánu.

Všechno šlo dobře, až si jednoho dne vzal domů muže, o němž se domníval, že je křesťan. Jak se ukázalo, tento muž (nazvu jej Mike) byl satanista. Jedné noci Johna přemohl. Hypnotizoval jej a začal démonicky ovládat i jeho ženu. Do dvou týdnů bylo jejich manželství v troskách a John se svou ženou stáli před rozvodem. Vyhledali pomoc pastora a konečně rozpoznali, odkud problémy pocházejí. John ihned donutil Mika, aby se vystěhoval. John i jeho žena byli od těch mnoha démonů, kteří se do nich dostali Mikovým hypnotizováním, osvobozeni.

Žel, Johnovy potíže tím neskončily. Brzy nato se každou noc probouzel ze spaní a křičel. Říkal, že i když ho nevidí, ví, že je v pokoji. Neviditelný Mike jej tiskl k posteli a sexuálně zneužíval. John neměl sebemenší zkušenost s homosexualitou, a ta hrůza, co se s ním děje, jej uvrhla do velké paniky. I když nic neviděl, cítil fyzické pronikání do konečníku, jako by na něm někdo skutečně páchal sexuální akt.

K tomu docházelo znovu a znovu. Měl z toho zničené nervy a byl vyčerpán z nedostatku spánku. S pastorem opět pomazali dům. Prošli celý dům a pátrali po předmětech, které tam mohl Mike zanechat. Nakonec se John s ženou odstěhovali. Nic nepomáhalo. Tehdy se obrátili na mne.

Měla jsem s Johnem a jeho pastorem několik dlouhých rozhovorů a pátrala, kde je klíč. Rozpoznala jsem, že dům obtěžoval Mike astrální projekcí ducha. Udržet jej mimo dům bylo neúspěšné zřejmě proto, že to Pán z nějakého dovolil. Pravděpodobně byl v Johnově životě nějaký prostor pro působení Satana.

Strávili jsme několik týdnů nezdarů při pátrání po možném klíči. Konečně po mnohých modlitbách jsem byla vedena k tomu, abych se Johna přeptala na rodiče. John byl Indián. O svých rodičích mnoho nevěděl, protože byl vychováván v domově. Věděl ovšem, že otec byl kmenovým šamanem, a slyšel, že měl schopnost »měnit podobu«. To byl klíč. John zdědil démonické spojení duše s duchem od rodičů. To, dokud John nezačal bydlet s Mikem, zůstalo nepovšimnuto. Démoni v Mikovi upozornili na toto spojení satanisty a já nepochybuji o tom, že hypnózou dostal Mike do Johna demony, aby toto spojení ovládli. Proto se mohl Mike dostat astrální projekcí do Johnovy ložnice a vybíjet si na něm své homosexuální choutky. Kvůli této zděděné vazbě to vše John vnímal.

Jakmile se John svého dědictví zřekl a poprosil Pána, aby oddělil jeho duši od ducha a ducha zcela očistil, útoky přestaly.

5. Kerry je mladá žena, která se zapletla do satanismu, když jí bylo patnáct. Měla pohlavní styk s mnoha demony a také s veleknězem. Když jí bylo dvacet, už se nedokázala vyrovnat s prázdnotou, kterou pociťovala a přijala Ježíše za svého Spasitele a Pána. Byla osvobozena od mnoha démonů, ale následující dva roky byly vyplněny mukami. Noc co noc se démoni a velekněz vraceli a znásilňovali ji. Pokusila se jim poručit, ale neúspěšně. Nakonec se obrátila na mne. Lidé, kteří jí pomáhali zbavit se démonů, nevěděli, že je potřeba vyčistit jejího ducha a prosit Pána, aby spojení mezi duší a duchem přerval.

Když toto udělala, většina utrpení ustala. Avšak démoni se ještě vraceli, náhle ji srazili na podlahu a pokoušeli se ji znásilnit. Když poprosila Pána aby spojení mezi jejím duchem a duší přerušil, nemohla už demony vidět. Od té doby neměli už více právo na místo v jejím životě a museli odejít, když jim přikázala ve jménu Ježíš. Nebyli už úspěšní v pokusech ji znásilnit a protože pevně stála v Pánu, po několika měsících boj ustával. Asi po roce už nebyla těmito útoky trápena.

Toto je oblast, kde se křesťané špatně orientují. Dovídám se o mnoha lidech, kteří se dostávají z okultismu a po obrácení k Ježíši Kristu jsou sexuálně sužováni. Nemohou o tom mluvit, neboť většina křesťanů se domnívá, že jsou »pomatení«. Řešením je vždy přervat vazbu mezi duší a duchem a poprosit Pána, aby ducha zcela očistil.

Zde ovšem bitva obvykle nekončí. Vy, kdo čtete tuto knihu a dostali jste se do okultismu, pamatujte, že sklízíte, co jste zaseli. Jestliže jste se v okultismu zapletli do jakéhokoli sexuálního vztahu, budete v této oblasti napadáni, ale musíte stát pevně a v Ježíšově jménu démonům vytrvale přikazovat. Nahlas jim přikazujte, aby odešli, protože vaše myšlenky nemohou číst. Musíte jim přikázat více než jedenkrát. Určitě pomazte dům a vyčistěte jej. Určitě si doma nenechávejte žádné okultní předměty. Stůjte pevně v Ježíši; boj bude těžký, ale vytrváte-li, zvítězíte.

Nenávist

Je ještě jedna velká oblast lidského ducha, která má na mnoho lidí ohromný dopad. Je skutečností, že Satan, kdykoli má příležitost, používá lidské duchovní tělo, bez jeho vědomí.

Kdokoliv nenávidí svého bratra, je vrah.

1. Janův 3,15

Nad tímto veršem jsem se často pozastavovala, dokud jsem nepochopila, co je duchovní tělo. Jak může být někdo vrah jen pro své emoce, pro svou nenávist, když osobě fyzicky nic neudělal, ani se jí nedotkl?

Nenávist je vědomý hřích. Jako takový poskytuje Satanu v našem životě půdu, jestliže jí dovolíme, aby přebývala v našem srdci. Jestliže někoho nenávidíš, Satan může vstoupit a použít si tvého duchovního těla k útoku na osobu, kterou nenávidíš. Takovýto útok může vést k nejrůznějším nemocím, nehodám, citovým poruchám, ba i k tělesné smrti. Člověk, který nenávidí, si obvykle ani neuvědomuje, že jeho duchovního těla používá Satan. Osoba, která je předmětem nenávisti, obvykle nemá vůbec ponětí, odkud její potíže pramení. Proto musíme prosit Ježíše, aby očišťoval všechny tyto tři složky, tělo a duši a *ducha*, a zachovával je čisté. Na to musíme velice dbát. Proto nám dal Pán Ježíš tolik příkazů, abychom si navzájem odpouštěli. Odpouštění zastavuje nenávist. My křesťané bychom měli Pána pravidelně prosit, aby vyčistil naše srdce od jakéhokoli hříchu.

Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a *ducha přímého obnov* u vnitřnostech mých.

Žalm 51,10

Znovu si zde všimněme malého »d« ve slovu »duch«. Je zřejmé, že hřích v Davidově srdci také silně zasáhl jeho ducha.

Výborný popis osobních zkušeností křesťanů, které hrozně zasáhla nenávist jiných křesťanů, najdeme v knize Watchmana Neeho *Skrytá síla duše*. Jsem přesvědčena, že Watchman Nee připisuje mnohé schopnosti duchovního těla duši, nicméně kniha je vynikající a stala se mi opravdovým klíčem k pochopení oblasti lidského ducha.

Ve své lékařské praxi jsem narazila na řadu lidí, kteří měli nemoc, pro niž jsem nemohla najít žádné vysvětlení. Byli evidentně fyzicky nemocní, ale všechny lékařské testy byly negativní. V těchto případech přišla konečná odpověď skrze mnohé modlitby. Tito lidé se stali předmětem velké nenávisti jednoho člověka nebo více lidí. Prosté pomazání a modlitba o zvláštní ochranu proti útoku lidských duchů, který způsobila nenávist, stačily k uzdravení.

Máš-li podezření, že tvůj problém je způsoben nenávistí, prostě popros Boha, aby mezi tebou a jakýmikoli útoky z duchovního světa postavil hráz. Nemusíš do detailu vědět, kdo tě zrovna nenávidí, Bůh to ví. Prostě popros o zvláštní štít proti nenávisti.

Vizualizace

V minulých několika letech jsme v Božím lidu zaznamenali mnoho bludných učeních, co se týče vizualizace. Chtěla bych na základě Božího slova ukázat, jak nebezpečná praxe to je.

Nejprve si některé z těchto nauk definujme. Vyučuje se, že lidé mohou mít nezměrnou moc měnit svůj život, přivodit uzdravení svého fyzického těla či jiných lidí, citové uzdravení, dosáhnout prosperity a úspěchu, to vše pomocí vizualizace. Co to však přesně je?

Vizualizace je tvoření představy nebo obrazu v myslí pomocí *imaginace* (fantazie, obrazotvornosti). Učí se, že lidé musí představu či obraz, či cokoli chtějí, *vizualizovat*. Jestliže si často, znovu a znovu vytvářejí či vizualizují stejný předmět, a to opět a opět, »uvolňují moc« učinit tuto vizi ve svém životě skutečností. Například má-li člověk nádor na játrech, musí si vizualizovat svá játra a nádor, a pak zmenšování nádoru, dokud úplně nezmizí. Každý den tráví čas neustálým reprodukováním tohoto obrazu či děje, dokud nádor vsutku nezmizí.

V nedávné televizní talk-show, která se týkala techniky vizualizace, byl zajímavý případ. Ukazovali jednoho muže, který měl nádor v mozku, jenž nebylo možno vyoperovat. Jeho nejbližší mu řekli, aby si každý den nádor vizualizoval, pak vizualizoval mužičky, jak přicházejí nádor zničit, a pak vizualizoval zmenšování nádoru, až z něj nic nebude. Činil tak svědomitě po mnoho dní. Nakonec dosáhl bodu, kdy už nádor »neviděl«, jen »malou bílou skvrnku«. To byla vhodná chvíle pro kontrolu. Nechal si udělat nový rentgenový snímek a k úžasu lékařů nádor zmizel. Na jeho místě byla maličká kalcifikovaná oblast, která na snímku vypadala jako malá bílá skvrnka. Této techniky použily miliony lidí, a musím říci že dosti úspěšně. Jak je to možné?

Zřejmě proto, že vizualizace neboli vytváření představ se děje v duchu. Když lidé opakovaně a cílevědomě ve svém vědomí vytvářejí tyto obrazy, navazují spojení se svým duchem. V podstatě se učí ovládat své duchovní tělo. Jejich duch pak vypůsobí žádoucí změny v jejich fyzickém těle. Pamatuj, lidští duchové mají stejné schopnosti jako duchové démonů a andělů. Mohou manipulovat a měnit fyzické tělo. Právě této uzdravující moci používají ti, kdo se zapojili do východních náboženství a okultismu. V případě člověka, který si vizualizoval mužičky ničící jeho nádor, bylo uzdravení jehož dosáhl, skutečně démonické. Spojení navázané prostřednictvím ducha je jasně demonstrováno tím, že bílou zvápenatělou oblast, která po zlikvidovaném nádoru zbyla, dokázal »vi-dět«. Jeho fyzické oči by tuto oblast vidět nemohly, ale oči jeho ducha ano. Technika vizualizace k vypůsobení fyzického uzdravení se po celé věky používá v démonických náboženstvích.

Nuže, jestliže křesťan může ovládnutím svého ducha dosáhnout něčeho »dobrého«, jako fyzického uzdravení, proč by měly být tyto techniky špatné? Protože používání vizualizace uvádí křesťana prostřednictvím jeho vlastního ducha do styku s duchovním světem *pod vládu jeho vlastní vůle a nikoli pod vůli Boha*. Z toho vyplývá, že spojení rozvinuté mezi duší a duchem je hříšné a je ovládáno démonicky. Opakuji, nemůžeme mít duši oddělenou od ducha, jak o tom mluví Židům 4,12, a přitom si držet vládu nad svým duchem. Boží slovo klade vizualizaci vytvořenou naší vlastní vůlí na stejnou úroveň s čarodějnictvím!

Jeden z předních křesťanských vůdců, který učí, jak vizualizaci používat, v jedné ze svých knih poznamenává, že »řečí ducha jsou obrazy a vize«. Má pravdu. Písmo toto jasně ukazuje. Podívejme se do Ezechiele. Ezechiel vypráví příběh, který ukazuje na vztah mezi vizemi a duchovním světem.

Měl jsem vidění. Hle, cosi vzhledem podobného ohni. Od beder dolů to vypadalo jako oheň a od beder nahoru to vypadalo jako záře, jako třpyt oslnivého vzácného kovu. Vztáhl cosi, co se podobalo ruce, uchopil mne za kšticí na hlavě a *duch mě vynesl mezi zemi a nebe; v Božích viděních mne přivedl do Jeruzaléma...*

Ezechiel 8,2-3

Zde Ezechiel popisuje sdělení, které přijal skrze tohoto »ducha«, o němž musíme předpokládat, že to byl anděl. Sdělení bylo v podobě vizí neboli vizualizovaných obrazů. Ale všimněme si, že zcela jasně říká, že tyto vize jsou *od Boha*. Ezechiel si tyto obrazy nevytvářel svévolně sám. Obdržel obrazy *z vnějšího zdroje*, od Boha.

Duch pak vznesl mne a zase mne přivedl do země Kaldejské k zajatým, ve vidění skrze Ducha Božího.

Ezechiel 11,24

I v tomto verši nám Ezechiel ukazuje, že toto sdělení z duchovního světa se dalo ve formě vizí, a že tyto vize byly *od Boha*.

Poněvadž Bůh sám je Duch, komunikuje s námi prostřednictvím našeho ducha. Mnohé verše nám ukazují, že Pán komunikuje s našim duchem, a tedy s námi, skrze vize.

A Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu a stanul u vchodu do stanu... Řekl: »Poslyšte má slova: Bude-li mezi vámi prorok, já Hospodin se mu dám poznat ve vidění, mluvit s ním budu ve snu«.

Numeri 12,5-6

Tehdy, mluvě ve vidění k svatému svému, řekl jsi...

Žalm 89,20

V první části 22. kapitoly Izaiáše najdeme okouzující odkaz na »Údolí vidění«. Jsem přesvědčena, že »Udolím vidění« se rozumí duchovní svět.

Je tedy jasné, že existuje spojení mezi viděními (vizemi, představami) a naším duchem. Bůh a Jeho andělé i Satan a jeho démoni mohou všichni komunikovat s naším duchem prostřednictvím vizí. Zdá se, že vytváření obrazů nebo vizí v naší mysli nás uvádí do přímého styku s naším duchem, a to právě tehdy, když skrze svého ducha přijímáme vize. Proto je uplatňování vizualizace tak nebezpečné. Může nás spojit se satanskou říší. Proto nám 2. Korintským 10 říká, že máme bořit všechny »lidské výmysly« (myšlenkové konstrukce, marné představy).

Když jsme nyní konstatovali, že vize a vizualizace jsou vskutku řečí ducha, podívejme se, co k tomu říká Bůh, když si lidé vytvářejí své vlastní vize nebo, řečeno dnešním jazykem, vizualizují.

Kníže i prorok bloudí... bloudí ve vidění, chybují v soudu.

Izaiáš 28,7

Takto praví Hospodin zástupů: Neposlouchejte slov těch proroků, jenž prorokují vám, prázdných vás zanechávající. *Vidění srdce svého mluví, ne z úst Hospodinových.* Ustavičně říkají těm, kteří mnou pohrdají: Pravil Hospodin: Pokoj míti budete, a každému chodícímu podle zdání srdce svého říkají: Nepřijde na vás nic zlého. Nebo kdož jest stál v radě Hospodinově, a viděl neb slyšel slovo jeho? Kdo pozoroval slova jeho, neb vyslechl je?

Jeremiáš 23,16-18

Tehdy řekl jsem: Ach, Panovnice Hospodine, aj, tito proroci říkají jim: Neuzříte meče, a hlad nepřijde na vás, ale pokoj pravý dám vám na místě tomto. I řekl Hospodin ke mně: Lež prorokují ti proroci ve jménu mém. Neposlal jsem je, ani jsem jim nepřikázal, ani jsem k nim nemluvil. *Vidění lživé a hádání,* a marné věci i lest srdce svého oni prorokují vám. Protož takto praví Hospodin o prorocích, kteří prorokují ve jménu mém, ježto jsem já je neposlal, a kteří říkají: Meče ani hladu nebude v zemi této: Mečem a hladem oni sami zhynou.

Jeremiáš 14,13-15

Tyto verše ukazují určité stupňování. Zaprvé tito proroci chybovali ve svých viděních. Proto nejsou schopni správně rozsoudit a chodit podle Boží vůle.

Za druhé, proroci mluvili vidění, které *si vytvořili oni sami*. Všimni si, že Písmo říká: »Mluví vidění srdce svého, ne z úst Hospodinových«. Toto Bůh odsuzuje. Za třetí, lidé, kteří přijali učení těchto falešných vizí tak činit chtěli, neboť oni sami následovali *své vlastní vize*. Písmo říká: »každému chodícímu podle zdání srdce svého«. Nuže, proč byla tato jejich vlastní vidění a představy tak zlé? Protože *uspokojovali sami sebe*. Řekli: »Nepřijde na vás nic zlého.« Neděje se toto právě dnes? Lidem se říká, aby »vizualizovali« uzdravení, zdraví, prosperitu, úspěch, *cokoli si přejí, nikoli co si přeje Bůh*.

A nakonec, poslední část citovaného Písma ukazuje velmi jasně, že lidé, kteří užívají vizí ze své vlastní vůle, se zapletou s duchovním světem. Jeremiáš 14,14 nám ukazuje, že tato falešná vidění klade Bůh na roven s věštěním, což je čarodějnictví!

Pokaždé, když jsou lidé ve spojení s duchovním světem, ale ne podle Boží vůle, jsou ve spojení s duchy nesvatými (démony), *nikoli* s Duchem svatým. Spojení mezi duší a duchem vytvořené mimo

vůli člověka, je vždy spojení démonické, je vytvořeno následkem hříchu. Čím více lidé vizualizují, tím dovedněji dokáží využívat svého ducha a tím hlubší spojení mají s démony. Písmo nám jasně říká, že sám Satan se převléká za anděla světla a jeho služebníci k nám přicházejí jako apoštolové spravedlnosti (2. Korintským 11,14.15). Tito lidé mají nesčetná zjevení a nesčetné výklady »Božího slova«, které přijímají jako od Ducha svatého, protože evidentně pocházejí z duchovní říše. Neuvědomují si, že vše, co přijímají, pochází *od nesvatých duchů*, neboť spojení mezi jejich duší a duchem je démonickou vazbou ukovanou ve hříchu svévole!

Můj lid zajde, protože odmítá poznání. Ty jsi zavrhl poznání a já zavrhnu tebe; nebudeš mým knězem. Zapomněls na zákon svého Boha; i já zapomenu na tvé syny. Čím je jich víc, tím více proti mně hřeší; já jejich slávu obrátím v hanbu.

Ozeáš 4,6-7

Běda, věřím, že ještě uvidíme, jak velice budou učitelé těchto nauk o vizualizaci zahanbeni. Tak jak získávají bohatství a slávu, upadají do většího a většího svodu, který vyústí do hříchu proti Pánu. Náš Pán nakonec přijde v soudu nad všemi, kteří hřeší proti Němu a »obrábí jejich slávu v hanbu«.

Ještě o jedné oblasti vizualizace bych se chtěla zmínit. Někteří pastoři učí, aby si lidé vizualizovali Ježíše Krista. Aby si vytvořili obraz Ježíše v mysli podle svých představ, aby tuto vizi vyhlašovali a pak se pokaždé k tomuto »Ježíši« modlili. To prý aktivuje víru. Jak je to možné? Písmo samo definuje víru následovně:

Víra jest podstata věcí, v něž doufáme, důkaz *neviditelných* skutečností.

Židům 11,1

Písmo jasně říká:

Neboť skrze víru chodíme, *ne skrze vidění*. 2. Korintským 5,7 Spravedlivý z víry živ bude.

Římanům 1,17

Proč tedy dnes takový důraz na vize či vizualizaci? Jsem přesvědčena, že je to nebezpečná démonská nauka zavlečená do křesťanské církve, která má Boží lid uvést do vztahu s démony, do svodu.

Následující obrázky ukazují, co považuji za podstatu celé nauky vizualizace, totiž vzpoura proti Boží vůli, když nám Bůh nedává, co chceme.

Viz obrázky na následujících stranách.

Stát v mezeře

Jsi ochoten stát za někoho v mezeře?

Hledaje pak někoho z nich, kterýž by udělal hradbu, a postavil se v mezeře před tváří mou za tuto zemi, abych jí nezkazil, žádného nenacházím. Protož vyleji na ně rozhněvání své, ohněm prchlivosti své konec jim učiním, cestu jejich jim na hlavu obrátím, praví Panovník Hospodin.

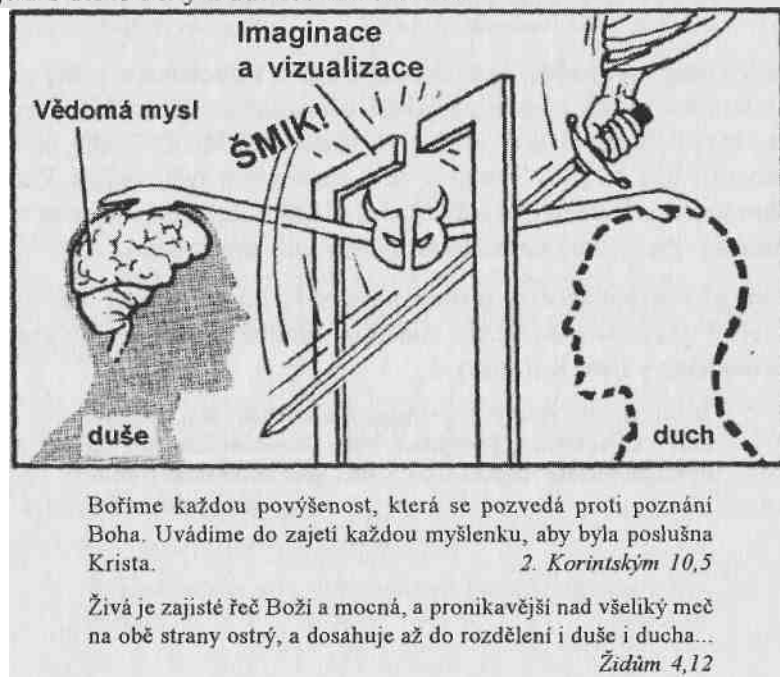
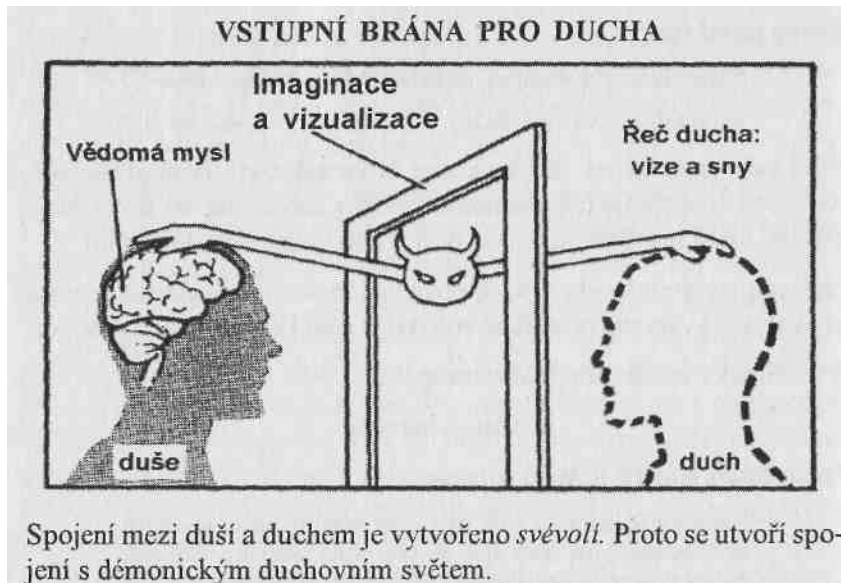
Ezechiel22,30-31

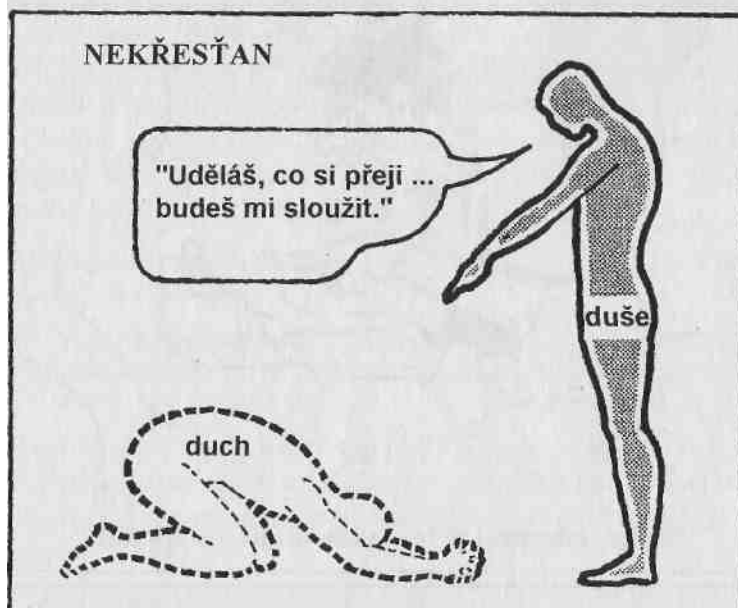
Mezera není jen symbol. Je to skutečné místo v duchovním světě stejně jako tolik jiných, například »Údolí stínu smrti« (Žalm 23). Písmo nám skýtá bohatství vzhledů do duchovního světa. Mnohé z toho, o čem se domníváme, že jde o symboly, je v duchovním světě reálné. Podle těchto veršů v Ezechielovi Bůh hledal někoho, kdo bude ochoten stát v mezeře. Proč? Aby nemusel na vůdce lidu uvalit soud.

To nás přivádí k otázce, co je touto mezerou a jak se dosáhne, aby byla skutečně uzavřena, aneb byla »udělána hradba«? Myslím, že pravý klíč najdeme v listu Korintským.

Je-li však naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří hynou. Jim, nevěřícím, Bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.

2. Korintským 4,3-4

Tělo, duše a duch - všichni tři se sklánějí před Bohem.

Křesťanství jak je mnozí dnes učí a křesťanství podle bible.

Víme, že Bůh musí přivodit na lidi soud pro jejich hřích: »jejich cestu obrátím na hlavu jejich«. Avšak Bůh nás tak miluje, že dal svého vlastního Syna Ježíše Krista, aby zemřel na našem místě (Jan 3,16). Lidé by měli s radostí přijmout Boží spasení a uniknout Jeho hněvu a soudu. Ale NEČINÍ tak. Proč? Protože je Satan a jeho démoni oslepili, jak nám říká list Korintským. Bůh tedy chce tuto »mezeru« zahradit kvůli démonům. Aby jim zabránil oslepotit lidi. Aby démoni neměli průchod a nemohli bránit lidem v »cestě úniku« z Božího soudu.

Také list Efezským nám ukazuje, že »v mezeře« bojujeme proti démonům:

Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko.

Efezským 6,12

Je jasné, že se bojuje na bojišti duchovního světa, nikoli ve fyzickém světě. A tu přichází *Údolí rozhodnutí*. Verše v 3. kapitole Joel říkají, že v tomto Údolí rozhodnutí jsou »zástupy«. A proto bychom se měli připravovat k boji.

Provolejte to mezi národy, vyhlaste boj...

Joel 3,9

Tyto zástupy v Údolí rozhodnutí mohou být spaseny, jen když my křesťané budeme ochotni »vstoupit do mezery« a bojovat proti démonům, kteří se tudy hrnou, oslepit mysl těchto lidí, aby nemohli přijmout Ježíše Krista za svého Spasitele. To je cílem této knihy: pomoci křesťanům připravit se k boji, v *moci a autoritě Ježíše Krista*, k boji, který se bojuje v duchovním světě proti Satanu a jeho démonům,

Vstoupit do mezery můžeme různým způsobem. Často je nezbytné poprosit Pána, aby nám dovolil postavit se do mezery za určitého člověka, aby měl možnost slyšet evangelium bez démonického rušení. Obvykle se modlíme takovouto modlitbu:

Pane, prosím tě, dovol mi postavit se do mezery za .....
a bojovat za něj, aby se mu otevřely oči a byl vysvobozen z démonické svázanosti, aby uviděl, že potřebuje Ježíše.

Bůh nám ukázal ještě další způsob, jak se postavit do mezery. Podívejme se na následující verše:

Není-liž toto púst, kterýž oblibuji: rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti snopky obtěžující a potřené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli?

Izaiáš 58,6

Neste břemena jedni druhých, a tak plňte zákon Kristův.

Galatským 6,2

Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.

Jan 15,13

Tyto verše jasně ukazují, že Bůh od nás očekává, že poneseme břemena a rány svých bratří a sester, a také, že kdykoli to bude nutné, budeme bojovat za jejich vysvobození z útlatku. Jedním ze způsobů, jak to učinit, je postavit se do mezery.

Jsi ochoten postavit se do mezery za svého pastora? *Jestliže* opravdu káže Ježíše a odhaluje Satana, jak by měl, bude mít mnohá protiventství. Služebníci Satanovi tvářící se jako křesťané ho budou napadat svým duchovním tělem. Stejně tak na něj budou útočit mnozí démoni pokaždé, když povstane, aby promluvil. A také mnohdy jindy. Tito Satanovi služebníci stojí v církvi často na vysokých místech. Potřebujeme silné, zdravé mladé lidi, kteří by byli ochotni postavit se do mezery za svého pastora a prosit Pána, aby jim dovolil za něho bojovat. Jinými slovy, jakékoli démonické mocnosti namířené na pastora musí nejprve projít kolem tebe. To znamená, že budeš fyzicky i citově trpět. Ne vždy se ti musí podařit dostat se v neděli do shromáždění, protože budeš nemocen. To může vést k tomu, že tě členové sboru budou falešně obviňovat: »Ty jsi nemocný, protože nechodíš do sboru.« Jsi ochoten vzít na sebe takové obvinění a zůstat zticha? Postavit se za někoho do mezery znamená »klást svou duši za přítele«.

Do mezery se nemůžeš postavit sám. To může učinit jedině Bůh, protože On ovládá tvoje duchovní tělo. Na tobě je, abys poprosil Otce, aby tě tam *postavil, je-li to Jeho vůle*. Musíš být ochoten dovolit Otcovi, aby si tě použil ve prospěch druhého, jak bude chtít *On*. Jak si tě má použít, o tom nemůžeš rozhodovat *ty*.

Protože tato mezera je v duchovním světě a protože naše bojování *není* »proti tělu a krvi«, ale proti démonským duchům, bojuje tu náš duch. Tělo a krev nemohou bojovat na duchovním bojišti.

Prožil jsi někdy čas intenzivní přímělné modlitby, po níž ses cítil zcela vyčerpán? Bylo to proto, že zatímco ses modlil svým fyzickým tělem a myslí, Bůh vzal tvé duchovní tělo a postavil je do souboje s démonickými silami. Tento boj se odehrával na bojišti duchovního světa. Únava, kterou jsi cítil, je důsledkem dvou věcí. Za prvé je odrazem stresu, který v bitvě prožil tvůj duch. Za druhé je dána »vysátím« způsobeným tím, že tvůj duch po tu dobu nebyl ve tvém fyzickém těle.

Proto je tak důležité, abychom Boha denně prosili a oblékali Jeho výzbroj, jak je popsána v

Efezským 6. kapitole. Tato výzbroj je více než pouhým symbolem. Je to skutečná výzbroj, která se obléká na naše duchovní tělo, aby je chránila v boji.

Ráda bych osvětlila ještě jednu věc. To, že jsi »v mezeře«, si budeš zřídka kdy uvědomovat. To proto, že plnou vládu nad naším duchovním tělem má Bůh. Ne vždy »vidíme« duchovní svět tak jako fyzický. Jen při zvláštních příležitostech nám Bůh dovolí nahlédnout do duchovního světa a když, tak zahlédneme jen něco. Že jsi v mezeře víš, jen když ti to Bůh zjeví, respektive poznáš to podle různých tělesných potíží, jimiž ti Bůh dává potvrzení, že tvé duchovní tělo vstoupilo do mezery. Pamatuj, toto je *skutečný boj*. Démoni nestřílejí »slepými náboji«. Rány zasazené tvému duchovnímu tělu se také často projeví různými příznaky ve tvém fyzickém těle.

Uvědomila jsem si, že hřích poznamenal naše lidské tělo natolik, že duchovnímu světu dokážeme vědomě čelit jen po krátké časové úseky, jinak by nás to zmohlo. Lidé, kteří provozují astrální projekci, jsou poté vždy velmi znaveni. Satanisté stárnou mnohem rychleji. Za své časté styky s duchovním světem musejí svým tělem draze platit.

V bibli najdeme řadu zajímavých odkazů, které to potvrzují. Například v Danielovi, 8. kapitole, Daniel začíná vyprávění viděním, v němž, vidí duchovní svět a mluví s archandělem Gabrielem. Na konci této doby, kdy zakoušel duchovní svět, Daniel říká:

Já Daniel jsem zůstal bez sebe a byl jsem nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.

Daniel 87

Bojujeme-li duchovním tělem, stojí to naše přirozené tělo mimořádně vysokou cenu. V duchovním světě zřejmě nemůžeme bojovat svým tělem fyzickým. Bůh však obě tato těla spojil, takže co se stane duchovnímu tělu, má nevyhnutelně dopad i na naše tělo fyzické.

Pojem *postavit se do mezery* je velmi obtížné pochopit, neboť tu jde o něco, co se vymyká naší kontrole. My sami si to málokdy uvědomujeme. Naše duchovní tělo se může pohybovat, myslet, mluvit právě tak jako naše tělo fyzické. Avšak bere na sebe charakter a způsob myšlení fyzického těla a duše. Například neznáš-li verše Písma svou myslí, nebude je znát ani tvůj duch.

Představa, že náš duch je od našeho fyzického těla oddělen a je od něj značně vzdálen, se nám jeví zvláštní a sotva přijatelná. V bibli je zvláštní místo, kde Pavel právě takovou situaci popisuje.

Naprosto slyšeti, že jest mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, jaké se ani mezi pohany nejmenuje, aby někdo měl manželku otcovu. A vy nadutí jste, než byste raději rmoutili se, aby vyvržen byl z prostředku vás ten, kdo takový skutek spáchal. *Já zajisté, ač vzdálený tělem, ale přítomný duchem, již jsem to usoudil, jako bych přítomen byl, abyste toho, kterýž to tak spáchal, ve jménu Pána našeho Jezukrista, sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí Pána našeho Jezukrista...*

1. Korintským 5,1-4

Všimněte si, že Pavel zde opět používá malého »d«, čímž označuje svého ducha a nikoli Ducha svatého. Velký význam má také to, že duch Pavlův byl v Korintu *pouze* »s mocí Pána našeho Jezukrista« (1. Korintským 5,4). Pavlův duch byl plně pod vládou Pána, *nikoli* jeho vlastní duše.

Je třeba, aby křesťané chápali problémy, k nimž dochází v jejich fyzickém těle v době, kdy se jejich duch nachází na bitevním poli. Jsem přesvědčena, právě na to Pavel poukazoval, když prohlásil:

Nedáte se odtrhnout od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo kázáno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já, Pavel, stal služebником. Proto *se raduji, že nyní trpím za vás, a to, cozbývá do míry utrpení Kristových, doplňuji svými utrpením za jeho tělo, to jest církev.*

Koloským 1,23-24

Pavlův »zápas« za církev se konal především v duchovním světě. Jsem přesvědčena, že mnohé z jeho utrpení, která nesl »na těle«, bylo důsledkem jeho bojů v duchovním světě. Musíme dbát na to, abychom poslouchali Pána, pokud jde o odpočinek. Duchovní boj si vyžaduje daň na našem těle, takže často potřebujeme zvláštní odpočinek. Chce-me-li ze sebe dělat »sekáče« a mimořádný odpočinek

odmítneme, když nám to Pán přikazuje, jsme v nebezpečí, že se vyčerpáme nad míru, a tím budeme i zranitelnější vůči útokům a podvodům Satana a démonů.

Bílkoviny

Po všechna ta léta, co stojím v této službě, mi Pán ukazoval, že tato zátěž v tělesné rovině je pozoruhodná tím, že má za následek akutní nedostatek bílkovin. Nebudeme-li při intenzivním boji pečlivě dbát na zvýšený přísun vysoce hodnotných bílkovin, pak zeslábneme. Bible má k tomuto tématu mnoho co říci.

Již od Boží smlouvy s Noem, kdy Bůh Noemu přikázal, aby jedl maso, se Satan se svými démony pokouší člověka od jezení masa odvrátit. Je zajímavé, že hinduisté a mnohá východní náboženství (která koneckonců jsou různými formami uctívání démonů) věří, že úspěch média anebo i mistra, kteří získávají sílu od démonů, jimiž jsou obsazeni, závisí na přítomnosti jakési jemné tekutiny v těle zvané *akasa*. Tato tekutina se prý rychle spotřebovává a bez ní by démoni nemohli působit. Tato tekutina, říkají hinduisté, se obnovuje pouze vegetariánskou výživou, to je odříkáním se masité stravy.

Všechny nauky New Age, zvláště učení jogínů, kladou velký důraz na vegetariánství. Jogíni tvrdí, že »vibrace« masa jsou škodlivé a snižují duchovní vnímavost. Tyto nauky uvádějí spoustu »vědeckých« argumentů, že konzumace masa je škodlivá. *Nic* z toho není možno podložit Písmem. Naneštěstí tyto nauky přijímá mnoho křesťanů. Proč klade Satanova říše takový důraz na vegetariánství?

Zastavme se a uvažujme, co přivedilo Boží soud potopy. Takříkajíc onou poslední kapkou, již pohár přetekl, byl pohlavní styk mezi lidmi a démony (Genesis 6. kapitola). Myslím si, že není náhoda, že Bůh Noemu přikázal, aby právě po potopě začal jíst maso. Věděl, jaké duchovní boje bude muset Noe a jeho potomci podstupovat, aby nebyli duchovně ovládnuti démony.

Studujeme-li Starý zákon a zákony, které dal Bůh svému lidu, dětem Izraele, zjistíme, že duchovními bojovníky oněch dnů byli levitové. Značný díl jejich stravy tvořilo jednoznačně skopové a hovězí maso.

Proč Abraham, když jej Bůh navštívil, dal připravit hovězí maso, když prý je tak škodlivé? Abraham by určitě připravil to nejlepší, co měl (viz Genesis 18,1-7).

Podíváme-li se na různé významné duchovní bojovníky Starého zákona, zjistíme, že vždy před tažením do velké bitvy je Bůh posiloval masitou stravou. Tak například Eliáš. Všimněme si jídelníčku, jímž jej Bůh během přípravy opatroval, krátce před tím, než vystoupil proti Bálovým prorokům.

I stalo se slovo Hospodinovo k Eliášovi: Odejdi odsud a obrať se k východu, a skrej se u potoka Karit, kterýž jest naproti Jordánu. A budeš z toho potoka pít, krkavcům pak jsem přikázal, aby tě tam krmili. Kterýž odšed, učinil, jakž mu přikázal Hospodin. Nebo odšed, usadil se při potoku Karit, kterýž byl proti Jordánu. A krkavci přinášeli jemu chléb a *maso* každého jitra, též chléb a *maso* každého večera, a z potoka pil.

1. Královská 17,2-6

Pán k tomu v Novém zákoně skrze Pavla přímo říká:

Duch pak světla praví, že v posledních časech odvrátí se někteří od víry, poslouchající duchů bludných a učení ďábelských, v pokrytství lež mluvicích, a cejchované majících svědomí své, zbraňujících ženiti *se, přikazujících zdržovati se od pokrmů*, které Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, kteří poznali pravdu. Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díků činěním přijímá. Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu.

1. Timoteovi 4,1-5

Pečlivě jsem studovala lékařskou literaturu a přestože publikací v této oblasti je mnoho, nenašla jsem *ani jedinou* dobrou studii, která by přesvědčivě prokázala, že skopové a hovězí maso je škodlivé. (Mluvím o libovém, nikoli tučném mase, o němž Bůh Izraelitům, když jim dával Zákon, přikázal, aby je nejedli.) Skutečně u celé řady onemocnění se prokázalo, jakou hodnotu zde má přísun bílkovin. Avšak Satan má medicínu tak pevně v ruce, že je nanejvýš obtížné přimět běžného lékaře, aby

významu bílkovin věnoval pozornost.

Jestliže si uděláme čas a budeme to zkoumat, zjistíme, že za téměř každou naukou, trendem zdravé výživy je základní myšlenka zřeknutí se masa. To není náhoda. To je pečlivě promyšlený Satanův plán, neboť až příliš dobře ví, jak naše tělo potřebuje bílkoviny a v enormních ztrátách bílkovin způsobených duchovním bojem. Jestliže se Satanu podaří odvrátit Boží bojovníky od ježení masa, může u nich v důsledku nedostatku bílkovin vyvolat mnohou slabost a nemoc. Při úbytku bílkovin přirozené tělo rychle ztrácí obranyschopnost. Mnoho lidí v této době »moderní medicíny« umírá zbytečně, protože lékaři jim neposkytují dosti bílkovin.

V dobách intenzivního boje často považujeme za nutné jíst nejméně dvakrát denně maso. Jestliže tak nečiníme, ztrácíme rychle sílu a často dokonce onemocníme. Spolupracovala jsem s mnoha lidmi, kteří v důsledku intenzivních satanských útoků zcela zeslábli či dokonce onemocněli jen proto, že neznali prosté Boží principy o přísunu bílkovin. Když se zvýšil podíl masa v jejich stravě, vykázali výrazné zlepšení zdravotního stavu.

Pracovala jsem s lidmi, kteří sice byli úplně osvobozeni, a přesto nedokázali udržet demony vně, a to proto, že setrvali na vegetariánské dietě. Prostě nestačily jim síly, aby udrželi demony vně. Máš-li problémy, jak u někoho dosáhnout úplného osvobození anebo po osvobození se ti nedaří mu pomoci udržet demony vně, pak se ho nezapomeň zeptat na jeho dietu. Je-li vegetarián, bude mít velké potíže udržet demony vně.

Déletrvajícím půst v období těžkého duchovního boje, jestliže jej nepřikázal přímo Bůh, může být velmi nebezpečný. Musíme se postit, jestliže to přikáže Bůh. Avšak moje zkušenost je, že v intenzivním duchovním boji se nemám postit. Tak mi to přikázal Bůh. Poznala jsem řadu lidí, kteří při déletrvajícím intenzivním boji nadměru zeslábli a skončili jako oběť satanského útoku. Nacházíš-li se v duchovním boji, chtěla bych tě varovat: musíš si být naprosto jist, jak tě Bůh ve věci půstu vede.

Nedovol Satanu, aby tě obviňoval z toho, že se nepostíš, když ve skutečnosti to Bůh po tobě ani nechce.

Ti, kteří po osvobození procházejí těžkými časy, jednají moudře, když po dobu několika týdnů po osvobození přijímají stravu s vysoce hodnotnými bílkovinami. Než démoni tělo opustí, rvou je a trhají, a tak způsobují tělu značné fyzické poškození, které není vidět. Zvýšený příjem bílkovin umožní rychlejší uzdravení.

Mluvíme-li o duchovním boji, dotýkáme se velmi hluboké a nebezpečné oblasti. *Musíme* zůstat v těsném sepětí se svým drahým Velitelem a den co den následovat Jeho příkazy. Budeme-li Ježíše Krista následovat a poslouchat, všemi těmito bitvami nás bezpečně provede.

KAPITOLA 17

Osvobozování

Osvobozování od démonů patří k tématům, o nichž se v církvi vášnivě diskutuje. Nečiním si nárok, že jsem v této věci odborník, pouze chci předložit, čemu mne Bůh v posledních sedmi letech naučil. Konečně zkoumat Písmo a hledat Boží vedení musíš *ty sám*. Není dvou lidí, kteří by byli stejní a Bůh pracuje s každým člověkem individuálně.

Po Elaineině konečném osvobození, jak je popsáno v knize *Přišel osvobodit zajaté*, jsem ukončila půldruhého roku trvající lékařskou stáž a pak jsem si otevřela lékařskou praxi asi 100 kilometrů od místa, kde byla Elaine zasvěcena do satanismu. Zvolila jsem toto místo na Boží příkaz, aby se lidé, kteří se chtějí ze satanismu dostat, mohli na nás obrátit.

Po Satanově říši se brzy rozneslo, že jsme tu a že jsme připraveny pomáhat. V následujících třech letech jsme měly tu výsadu pomoci téměř tisíci lidem dostat se ze samému středu satanismu. Jaké to bylo dobrodružství! Chtěla bych se podělit, čemu mne Bůh od té doby, co žijeme zde na kalifornském venkově, naučil. Od doby hrozných bojů s demony v Elaine jsem se mnohému naučila. Bůh nám dovolil získat mnoho jedinečných zkušeností.

Úmyslně jsem tuto kapitolu zařadila až po kapitolách *Naslouchat Bohu*, *Oheň* a *Počátek moudrosti*. Jestliže jste se otázkami vznesenými v těchto kapitolách dosud nevyrovnali, *nejste k osvobozování druhých kvalifikováni*. Musíte mít nejprve péči o svůj vlastní život a o svůj vztah s Bohem. Každý

křesťan se může vypořádat s démony nebo s démonským vlivem ve svém životě. Nejen může, ale musí. To mne přivádí k oblasti, které se budu věnovat nejdříve a nazvu ji, nenacházejíc lepšího výrazu, sebeosvobození.

SEBEOSVOBOZOVANI

Ježíš řekl: Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony...

Marek 16,17

Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, *očišťujme se* od všeliké poskvrny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni Boží.

2. Korintským 7,1

Tyto verše poukazují na dvojí. Za první, základním požadavkem pro vyhánění démonů je být opravdovým věřícím v Ježíše Krista. Avšak nezapomeň, že musíš *být poslušný*. Jinak nemůžeš být *věřícím*.

Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání... Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám se mu poznat.

Jan 14,15.21

Ne každý, kdo mi říká »Pane, Pane«, vejde do království nebeského; ale ten, *kdo činí vůli mého Otce* v nebesích.

Matouš 7,21

Poslušnost nelze ničím nahradit. Jestliže máš za to, že věříš v Ježíše Krista a sloužíš Mu, ale neposloucháš Jeho příkazy, jak je uvádí bible, pak sám sebe obelháváš. Jestliže neposloucháš, nejsi ani věřící.

Za druhé, musíme *se očisťovat* od každé špíny. Nedokážu si představit lepší výraz pro démona nežli »špína«. Zodpovídáme za to, abychom se chopili moci a autority, která je nám dána skrze Ježíše, a vyhnali démony ze svého vlastního života.

Ježíš řekl: Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítelů, takže vám v ničem neuškodí. Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.

Lukáš 10,19-20

Ježíš nám dal moc a autoritu nad Satanem a jeho démony, ale *na nás je*, abychom tuto moc k vypořádání se s démony použili.

Poddejte se tedy Bohu, a vzepřete se ďáblu, i uteče od vás.

Jakubův 4,7

Žel, obvykle se cituje pouze druhá část tohoto verše. Nemohu dosti zdůraznit, že je nezbytné respektovat i první část. Jestliže se nepoddáme Bohu a nejsme poslušní Jeho příkazů, pak nemůžeme ani doufat, že budeme mít nějakou moc nad démony.

Málokterí jsou ochotni do osvobození jít a mnozí, kteří do toho jdou, jsou zavedeni do všelijakých bludů a podivných doktrín. Mnozí nemají člověka, který by jim mohl pomoci. Mají jen Boha. Chtěla bych, abys pochopil, že tuto moc a autoritu ve jménu Ježíše Krista můžeš uchopit *sám* a démony ze sebe vyhnat.

Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám. Umějte ruce, hříšníci, a očistěte srdce vy, kteří

jste dvojité mysli.

Jakubův 4,8

Zkoumej svůj život. Které vstupní brány jsi ve svém životě otevřel? Zavřel jsi vstupní brány hříchu a přikázal démonům, kteří tehdy do tebe vstoupili, aby odešli? Jestliže ne, měl bys tak učinit. Dovolte příklad.

Asi před rokem jsem dostala dopis od mladé ženy, kterou nazvu Jane. Jane je vdaná a má dvě děti ve věku dva a čtyři roky. Je křesťanka a má za muže křesťana, nazvěme ho John.

Jane i John byli vychováni v křesťanské rodině a poměrně záhy přijali Ježíše za svého Spasitele. Během zasnub nerespektovali Boží slovo. Měli pohlavní styk a Jane otěhotněla. Protože byli aktivně zapojeni ve větším křesťanském společenství, stejně jako jejich rodiny, cítili, že by trapnou situaci s nemanželským dítětem nezvládli. Probrali si to, a rozhodli se, že jediným řešením je potrat, což také uskutečnili. Za několik měsíců se vzali.

Toto manželství bylo nešťastné! Nebyli schopni rozvinout uspokojivý sexuální život. Jane mučil pocit viny. Chtěla se tohoto pocitu zbavit, a tak měla dvě děti. Kvůli dětem přestala chodit do práce a zůstala doma. Když měla více času, stále více ji sklíčovalo nevydařené manželství. Nakonec se dala na sledování televize MTV a začala žít ve světě fantazie, který se točil kolem sexu a hvězd rockové hudby. Dostávala se z bláta do louže a jejich děti měly závažné výchovné problémy. Právě tehdy mi napsali.

Přečetli si knihu *Přišel osvobodit zajaté* a uvědomili si, že potratem a hříchem předmanželského sexu otevřeli vstupní bránu démonické moci. Vnímali, že by se neměli obracet o pomoc na pastora nebo kohokoli jiného ze svého sboru, protože v té době se společenství zvrhlo v semenišť pomlouvačů. Neznali v tom místě nikoho, kdo by jim mohl pomoci.

Odepsala jsem jim a vysvětlila, že potratem se oba přímo otevřeli démonům. Potrat je v podstatě lidskou obětí Satanu, bohu *Já*. John za to nesl stejnou zodpovědnost jako Jane. V důsledku tohoto hříchu vstoupili démoni do obou. Ve svém neštěstí se pak Jane otevřela dalším démonům, když se dala na sledování MTV a rockové hudby. Děti zdědily demony po rodičích - a odtud ony výchovné problémy.

Řekla jsem jim, že musí jít společně na kolena a nejprve prosit Boha o odpuštění hříchů. Pak musí každý poručit démonům, kteří do nich pro tyto hříchy vešli, aby ve jménu Ježíše Krista odešli. John jako hlava rodiny potřeboval očistit nejprve sám sebe a pak pomoci své ženě, aby démonům přikázala, aby z ní vyšli. Jane se také musela zřici MTV a rockové hudby a potom museli vyčistit dům ode všech nahrávek a pásků rockové hudby.

Pak měli pomazat obě děti a ve jménu Ježíše přikázat démonům, aby je opustili, a poprosit Boha, aby zrušil dědičnou vazbu a děti před tímto zdrojem démonů ochránil.

Jane mi odepsala, že se s Johnem děsili myšlenky přímého střetu s demony, ale v poslušnosti Božímu slovu tak učinili. Pak každý den trávili společně určitý čas na modlitbě a čtením bible. Změna v jejich vlastním životě i u dětí byla pronikavá, ale Jane měla stále ještě potíže v sexuálním životě. Avšak v průběhu dalších tří měsíců, když neustále hledala Boha, Duch svatý jí několikrát ukázal oblasti v jejím životě, které má očistit. Když Jane v odevzdání se Pánu vytrvala a chodila v poslušnosti Jeho příkazům, Bůh ji úplně uzdravil a jejich manželství je nyní normální a šťastné. Bůh je tak milostivý! Kdybychom jen Jej hledali a poslouchali Jeho příkazy, dal by do našeho života úžasné uzdravení a očistění!

Jak mají rodiče přistupovat k problému démonů u svých dětí, jsem podrobněji popsala v 14. kapitole, která se zabývá rituálním zneužíváním dětí. Totéž je třeba uplatnit u dětí, které zdědily demony po rodičích. Když rodiče rozpoznají, že mají očistit svůj život, neměli by zapomenout na očistění svých dětí a uzavřít vstupní bránu dědičnosti.

Zpravidla je vhodnější, když si najdeš křesťanského bratra či sestru, kterému můžeš důvěřovat, aby se při vyhánění démonů s tebou modlil. Není-li to však možné, prostě se postav ve víře a Bůh ti pomůže. Jestliže démoni v tobě přebývali delší dobu, neodejdou snadno. Je-li ve tvém životě stále aktivní hřích, neodejdou vůbec. Ve tvých rukou bude skutečný boj, ale nevzdávej se. Vytrvej. Teď můžeš ztrpčovat život ty jim.

Je třeba, abys k démonům mluvil tak, aby tě slyšeli, protože nedokážou číst myšlenky. Syť se Božím slovem. Kdykoli můžeš, čti si nahlas bibli, zaznamenávej si biblické verše a uč se jim nazpaměť a zpívej písně chval Bohu. Doporučuji, abys v době, kdy si nemůžeš sednout k četbě bible,

poslouchal pásky s Božím slovem. Často je užitečné přehrávat si pásky v noci. Příkazuj démonům, aby odešli. Vyčisti svůj dům a svůj život! *Musíš přestat hřešit!* Hřích tě bude ohrožovat vždy, ale přestaň s každým vědomým hříchem. Když jednoduše poprosíš, Duch svatý ti tvé hříchy zjeví. Jestliže žiješ ve smilstvu, nemůžeš doufat, že demony vyženeš ven, když se neoženíš či neprovdáš nebo tento vztah nezrušíš. Nevycházím z údivu nad zástupy vyznávajících křesťanů, kteří žijí v cizoložství a naprosto ignorují Boží slovo, které mluví konkrétně proti tomuto hříchu a ve svých očích si tento hřích ospravedlňují. Můžeš úspěšně klamat sám sebe, ale Boha ani demony neoklameš. Pamatuj, že své hříchy můžeš úspěšně skrývat před lidmi, ale neskryješ je před Bohem ani před Satanem a demony.

Jakmile jsi Boha poprosil o odpuštění, přikázal démonům, aby tě opustili a poprosil Ježíše, aby navždy uzavřel vstupní brány, pak je nesmíš vpustit dovnitř. Jestliže upadneš zpět do stejného hříchu, můžeš si být jist, že se všichni démoni vrátí, každý se sedmi dalšími a mocnějšími než on sám.

Není nutné znát jednotlivé demony podle jména. Jeden a tentýž démon si může nabrat tisíce různých jmen. Satan jich má ve své říši tolik, že bychom je ani nedokázali všechny vyjmenovat. Jejich jména opravdu nemusíme znát. Bůh je zná všechny a koneckonců je vyhání On, nikoli my. Shledávám, že je mnohem užitečnější demony identifikovat podle oblasti (jsou uvedeny níže) a vstupní brány, která jim byla nejdříve otevřena. Například Jane, která měla potrat, postupovala asi takto:

»Vy démoni, kteří jste do mne vstoupili kvůli tomu potratu, vyznala jsem tento hřích svému nebeskému Otci a Bůh mi tento hřích skrze vzácnou krev Ježíše Krista, mého Pána, odpustil. Je teď navždy smyt. Nemáte už ve mně sebemenší místo. Teď vám ve jménu Ježíše Krista, svého Pána, poroučím: Ode-jděte!«

Jane nemusela znát konkrétní jména jednotlivých démonů, kteří do ní skrze potrat vešli. Pán jejich jména zná. Stačilo jen, aby jim poručila. Ostatní učinil Pán.

Zpravidla není nutné vyhánět jednoho po druhém. Například démon Legie mohl mít pod sebou až 4 000 démonů. Kdybyste se pokoušeli vyhánět jednoho po druhém, nikdy byste neskončili. Jak se dovídáme v Písmu, Ježíš je vyhnal všechny najednou. My prostě následujeme Jeho příkladu.

PASTORAČNÍ PÉČE PŘED OSVOBOZOVÁNÍM

Jestliže pomáháš při vyhánění démonů, musíš nejprve zjistit, jaký je vztah tohoto člověka k Bohu.

To je nejdůležitější otázka. Jestliže není vpravdě vydán Pánu, pak když démonům poroučíš, aby jej opustili, neprokazuješ mu tím žádnou laskavost, neboť tyto démoni se vrátí sedmkrát silnější. Stejně tak, žije-li ve vědomém hříchu, pak tu démoni mají půdu k přebývání a při vymítání nebudeš úspěšný. Ježíš řekl:

Jestliže však vyháním demony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království. Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.

Matouš 12,28-29

Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočínutí, ale nenalézá. Tu řekne »Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.« Přijde a nalezne jej prázdný, vyčištěný a uklizený. Tu jde a přivede s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky. Tak bude i s tímto zlým pokolením.

Matouš 12,43-45

Z těchto dvou veršů Písma vidíme, že je-li démon vyhnán, jde a vezme s sebou sedm dalších, silnějších, než je on sám, a snaží se dostat se zpět. Je-li dům vymeten a očištěn, ale »silák«, jímž je pro křesťana Duch svatý, dům nestřeží, pak se démoni mohou vrátit. Vymítáme-li demony z člověka, který není křesťanem nebo z nevydaného křesťana žijícího vědomě v hříchu, démoni budou mít volnost k tomu, aby se mohli vrátit. Odpovědností toho, kdo slouží osvobození, je být si zcela

jistý, jaký vztah k Bohu má osoba hledající osvobození. Příklad Chris (viz kapitolu 9) nám ukazuje, co se stane po osvobození člověku, který není skutečně křesťan.

Snažit se osvobodit člověka, který vědomým hříchem poskytuje démonům prostor k přebývání, je rovněž mrháním času. Nikdo z těch, kdo žijí ve vědomém hříchu, nebude po osvobození schopen udržet demony venku. Musíš si být jist tím, že daný člověk potřebu vypudit hřích ze svého života chápe. V některých případech, jako například u homosexuality, je klíčem k tomu, jak člověku pomoci přestat hřešit, *osvobození*. Démoni sexuální zvrácenosti jsou často tak mocní, že dokud v člověku přebývají, není schopen se jim postavit. Avšak i když jsou vyhnáni, neznamená to, že by boj pro toho člověka skončil. Nemůže se vymlouvat. *Musí stát pevně.*

Hledej vstupní brány

Při pastýřském rozhovoru je dále důležité zjistit, jak se vůbec démoni do člověka nejprve dostali. Skutečně kající člověk se nebude pokoušet své hříchy skrývat. Avšak mnozí lidé tak činí, zvláště ti, kteří se zapletli do okultismu. Zřídka budou ochotni vám říci, jak hluboko se zapletli. Buďte opatrní, protože nebudete-li rozumět tomu, do čeho se zapojili, s největší pravděpodobností se vám nepodaří dostat všechny demony ven. Démoni, kteří zůstanou, pak umožní ostatním, aby se ihned vrátili zpět a přibrali ještě další. To vede ke zklamání.

Vstupní bránu, kterou se démoni dostávají dovnitř, je často obtížné nalézt. Někdy je vstupní brána velkým překvapením a daný člověk si ji sám ani neuvědomuje. Dovolte mi uvést příklad Lydie.

Lydie, šedesátiletá paní, přišla za mnou a řekla mi, že cítí, že má určitě nějaký démonický problém. Křesťankou se stala v raném dětství a po celý život sloužila Pánu. Čtení bible a modlitba byly pro ni radostí. Až na posledních sedm let před naším setkáním.

Řekla mi, že měla stále větší potíže se čtením bible a v posledním roce ji už vůbec nebyla schopna číst (to je typický znak démonického napadení). Zeptala jsem se jí, co přesněji činí potíže, když se snaží číst.

»Pokaždé, když si otevřu bibli, začnou se mi v zorném poli míhat světelné kruhy. A když se snažím soustředit na slova, ty kruhy mi překáží, takže žádná slova nevidím. Jakoukoli jinou knihu mohu číst bez potíží. Vícekrát jsem přikazovala démonům, kteří ty kruhy dělají a svazovala je, aby ve jménu Ježíše Krista odešli, ale nikdy se mi to nepodařilo. Modlila jsem se za to a postila, ale není to lepší. Jenom se to zhoršuje.«

Jestliže někdo opakovaně bezvýsledně přikazuje démonům ve jménu Ježíše, pak obvykle někde mají svůj prostor, takže odejít nemusejí. Vysvětlila jsem to Lydie a pustily jsme se do hledání.

Nakonec, asi po hodině vyptávání jsme byly obě dosti sklíčené. Skončila jsem a opět se modlila a prosila Boha, aby mi dal v té věci moudrost. Když jsem se přestala modlit, vedl mne Duch svatý, abych se Lydie zeptala, zdají ty světelné kruhy něco nepřipomínají, zda něco takového už neviděla.

»No ano, proč? Vypadají zrovna jako to UFO!«

»Jaké UFO?«

»No, tak před sedmi lety jsem žila na Východním pobřeží v oblasti, kde byla pozorována celá řada neidentifikovatelných létajících předmětů (UFO). To mě fascinovalo. Pořád jsem říkala, jak ráda bych jedno UFO viděla. Pak, když jsem jednou večer jela po dálnici domů, uviděla jsem v polích jakousi zvláštní světelnou dráhu. Zprvu jsem o tom moc nepřemýšlela, dokud se to nezačalo přibližovat k dálnici. Pak jsem poznala, že to není letadlo a že něco takového jsem ještě neviděla. Zdálo se, že se to vznáší tak patnáct metrů nad zemí. Bylo to kulaté a kolem dokola se míhala světla.

Pak jsem si uvědomila, že to vypadá zrovna tak, jak popisovali ta UFA, která byla v této oblasti pozorována. Když se to přiblížilo k dálnici, šlápla jsem na brzdu a zastavila, tak jsem tím byla fascinována. Ostatní auta zastavovala taky. Právě v té chvíli ke mně promluvil Duch svatý: ‚Nezastavuj, uškodí ti to.‘ Ale příliš mě to fascinovalo.

Když jsem zastavila, došlo mi, že jsem neposlechla Boha, a tak jsem zase nastartovala. Když jsem nabírala rychlost, UFO se pohybovalo po dálnici přede mnou a jelo stejnou rychlostí jako já. Sešlápla jsem plyn a snažila se přidat. Motor střídavě vynechával a zase naskakoval, takže moje rychlost byla pořád stejná. Pak já blázen, vlastně můj duch, k té věci promluvil: ‚Kdo jsi a copak tu děláš?‘

K mému úžasu mi UFO telepaticky odpovědělo. Předpokládám, že skrze mého ducha. Řeklo mi, že jsou návštěvníky z jiné planety a že se přišli podívat, jak žijeme. Docela jsem si s tím popovídala. Nakonec jsem se jich zeptala, zda u nich také uctívají Ježíše jako my tady na Zemi. Tu začali uhýbat a

řekli: ‚No, my si můžeme zvolit.‘

‚Ale jak si můžete zvolit, když *Ježíš je Bůh* a stvořil celý vesmír včetně vás?‘

Tu mi už neodpověděli, zvedli se do nebe a náhle zmizeli. Od té doby jsem to zahlédla ještě jednou, ale když to na mě začalo mluvit, přikázala jsem tomu, aby to ve jménu Ježíše odešlo a hned to odešlo.«

To byla ta vstupní brána. Vždycky jsem měla za to, že UFA jsou démonickým jevem, zvláště ve světle toho, jak ohromný důraz na to klade hnutí New Age a jiná pohanská náboženství. To bylo zajímavé potvrzení. I když si to Lydie tehdy neuvědomila, vlastně ty duchy podrobila testu, když se jich ptala na Ježíše. V tomto testu propadli!

Lydie neposlechla Boha poprvé když zastavila. Podruhé, když s těmito bytostmi navázala komunikaci. Výsledkem bylo démonické obsazení. Modlila se k Pánu a prosila, aby jí odpustil; pak všem démonům, kteří do ní touto vstupní bránou vstoupili, poručila, aby odešli. Také prosila Pána, aby přerval spojení mezi jejím duchem a duší podle Židům 4,12 tak, aby již žádné sdělení z duchovního světa nemohla přijímat, ledaže by to bylo od Ducha svatého. Hned nato jsem jí podala bibli. Byla přešťastná, když zjistila, že zase může číst Boží slovo bez jakýchkoli potíží. To bylo velmi zajímavé.

Bud' vytrvalý. Častokrát osoba hledající osvobození nebude vědět, jak se démoni dostali dovnitř. Jakmile to zjistíte, můžete jim daleko snáze poručit, aby odešli. Mnohokrát odhalíte nějaký hřích, který dotyčný musí vyznat a vypořádat se s ním.

Pasivita

Dále je důležité zjistit, nakolik daný člověk podlehl pasivitě. Lidé, kteří se dostali do okultismu, zvláště ti, kteří mají deprese a zabývají se sebevražednými myšlenkami, jsou ve svém myšlení pasivní a velmi leniví. Hlavní příčinou deprese je pasivita. Lidé v okultismu (sem patří i hnutí New Age) si navykli vyprazdňovat svou mysl a tím předávat vládu nad myslí i tělem démonům. Dříve než může dojít k úspěšnému osvobození, je nutno tyto lidi pečlivě učit, jak znovuzískat vládu nad svou myslí a učit je, jak po svém osvobození nevpustit demony zpět. Chce-li člověk po osvobození udržet demony vně, pak tu pasivita představuje vážnou překážku. Nejenže je to velmi vyčerpávající pro toho, kdo k vysvobození slouží, ale také osvobozovaný pak zpravidla není schopen udržet demony vně. O některých způsobech, jak se při osvobozování vypořádat s pasivitou pojednám podrobněji v dalším oddíle.

Zjistila jsem také, že je nanejvýš užitečné zeptat se dotyčného, nakolik ho démoni ovládají. S léty mi Bůh stále ukazoval, že čím je člověk při osvobozování aktivnější, tím je větší pravděpodobnost, že i po osvobození zůstane volný.

Vláda nad lidským duchem

Další často přehlíženou oblastí je *oblast lidského ducha*. Myslím, že to je problém, s nímž se střetávám nejčastěji. Písmo, které jsem již v této kapitole citovala, 2. Korintským 7,1, říká jasně, že náš duch musí být očištěn. Je velmi užitečné zjistit, nakolik si dotyčný člověk vytvořil vládu nad svým duchovním tělem a nakolik nad jeho duchovním tělem získal vládu někdo jiný. Zde lze použít příklady uvedené v 16. kapitole.

Učení

Za velmi důležitou součást osvobozování považuji pastýřskou péči před vlastním osvobozováním. Ta by měla zahrnovat také *intenzivní vyučování*. Jestliže daného člověka nevyučíme jak převzít vládu nad demony a jak jim přikazovat, pak je po osvobození neudrží vně. Musíme ho také naučit, jak útoky démonů rozpoznat. Často hovořím s člověkem vícekrát, než skutečně přistoupíme k přikazování. Nic není pro člověka tak skličující, jako když se do něj všichni démoni zase nastěhují zpět.

A konečně, nemohu dosti zdůraznit, jak je potřebné ptát se na každého člověka Pána. Jestliže se pustíme do jakéhokoli boje bez zvláštního příkazu našeho Velitele, Ježíše, pouze si říkáme o potíže.

OSVOBOZOVÁNÍ

Bůh nikdy nejedná na základě rutiny či obřadů. Každý člověk je jedinečná osobnost a Bůh tak také ke každému přistupuje. Každé osvobození je jiné. Není dvou případů, které by se shodovaly. Jinak bychom byli závislí na rituálu a nikoli na Bohu.

Čím více se do této služby dostávám, tím více se cítím jako divák. Jsem pouhý služebník. Je to Bůh a Jeho moc, kdo s démony jedná. Sama ze sebe nedokážu vůbec nic. Mohu konat pouze tak, jak mne vede Bůh.

Ježíš jim řekl: »Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn«.

Jan 5,19

Ježíš nám dal příklad. Činíme *pouze to*, co nám přikazuje náš nebeský Otec. Moc a autoritu jména Ježíš *nemůžeme* používat, jak chceme *my*, pouze jak nás vede náš Otec. Jestli na tuto zásadu zapomeneme, zaručeně upadneme do omylu.

Dozvoďte příklad. Před léty se na mne s Elaine obrátil jeden manželský pár, abychom jejich příteli pomohly osvobodit ženu, která byla mnoho let čarodějnici. Modlily jsme se a obdržely od Pána potvrzení, že máme jít. Když jsme přijely a promluvíly se ženou, náš přítel zahájil modlitbou. Pak se na mne podíval a ptal se, jak bychom měli postupovat. Řekla jsem mu, že nevím, protože mi zatím Duch svatý nedal žádný pokyn. Museli jsme čekat celou hodinu, než nám Bůh pokyn dal! Jiní by byli netrpěliví, ale my jsme bez Božího vedení nemohli dál. Potom jsem si uvědomila, že to byl čas Boží zkoušky. Nemusím říkat, že bylo těžké takto čekat, protože ostatní od nás očekávali, že je povedeme. Neočekávali, zeje povedeme k tomu, aby jen seděli a čekali na Pána! Avšak pro naši poslušnost nám Duch svatý zjevil potřebné klíče k vyčištění všech démonů. Náš přítel s ostatními se třikrát pokusili tuto osobu osvobodit, vždy neúspěšně. *Vždy musíme čekat na Pána!*

Nemohu k tomu uvést mnoho přesných údajů, jen některé základní biblické směrnice. V každém jednotlivém případě musíme být závislí na přímém vedení Ducha svatého.

Volba místa

Tato oblast se často přehlíží. Nejprve se ujisti, že bojuješ na *svaté půdě*. Ujisti se také, proti *komu* bojuješ. Každý voják ví, že se dostane do hrozných potíží, když půjde do boje s nepřítelem v zádech.

Jestliže chceš z někoho vyhnat démona, ujisti se nejprve, že domov nebo místnost či kancelář sboru jsou *čisté z. zasvěcené Pánu*. Musíš nejprve projít celým domem či bytem, abys měl jistotu, že nebojuješ v démonicky zamořeném domě. Byla jsem svědkem několika neštěstí, když lidé toto opomenuli.

Dej si pozor *ra.pejsky a kočičky*. Vím o jednom pastorovi, který šel s jiným křesťanem do domu jedné ženy, která byla zapletená do čarodějnictví. Dostala se do boje s jinou čarodějnici a v tomto boji prohrávala. Bylo jí více než padesát let a měla kruté bolesti v hrudníku a špatně se jí dýchalo. Pastor a jeho druh vnímali, vážnost situace a dohodli se tam jít.

Když vešli dovnitř, našli ženu ve špatném stavu. Začali démonům přikazovat a svazovat je. Vtom je její psík z ničeho nic s neuvěřitelnou zuřivostí napadl a zle pokousal. Opomněli psa nejprve očistit nebo jej dát ven. Téměř všichni, kdo jsou zapojeni do čarování nebo okultismu, posílají do svých domácích zvířátek demony. Tito způsobují, že zvířata pak napadnou člověka, který chce majiteli ublížit nebo demony z něho vyhnat.

Vždy musíme dbát, abychom situaci při osvobozování měli co nejvíce *pod kontrolou*. Ujisti se, jaký má tvůj spolumužník vztah s Bohem. Až příliš často se osvobozování nezdaří proto, že se tam vetřou sata-nisté, kteří předstírají, že jsou křesťany. Zatímco se křesťan snaží s démony v člověku vypořádat, satanisté ho bombardují demony ze zadu a snaží se osvobození překazit. Takovéto situace většinou končí nešťastně.

Všeobecný postup

Jak jsem se již zmínila, jen Bůh ti může ukázat jak v jednotlivých případech postupovat. Duch svatý koná v každém jednotlivém případě odlišně, takže se nemůžeš stát závislým na nějakém rituálu. Dovolte příklad z mé nedávné zkušenosti.

Janice byla přes osm let sužována démony, v dětství byla pohlavně zneužita, v pubertě se dostala do okultismu a později ji brutálně bil a zneužíval manžel. Před osmi lety učinila Ježíše Krista svým Pánem a Spasitelem a tehdy ji manžel opustil. Myslela si, že tím její problémy skončí, ale teprve to začalo.

Jakmile přijala Pána, začali ji sužovat démoni. Osm let hledala osvobození. Absolvovala mnohá osvobozovací sezení a musela protrpět silné pocity viny, neboť žádné z těchto sezení nebylo úspěšné. Vždy jí řekli, že v jejím životě musí být nějaký nevyznaný hřích, takže démoni mají možnost zůstat. Nuže, často tomu tak bývá, ale někdy je problém spíše v životě těch, kdo k osvobozování slouží. S Elaine jsme byly v kontaktu s Janice čtyři měsíce, než nám Pán dovolil jí pomoci. Když nám k tomu dal svolení, pozvaly jsme Janici a starší paní, křesťanku, se kterou bydlela, aby k nám na víkend přijely. V týdně jsem na modlitbách usilovně prosila Pána, aby mi ukázal, jak máme postupovat. Konečně to dopoledne, kdy k nám Janice dorazila, ke mně promluvil. Řekl mi, abychom nic nedělaly. Měly jsme mít pouze obecenství a vzývat Jeho jméno. O démony se postará *On*, tiše a decentně.

Janice dorazila s velkými obavami, zda to nebude další traumatické sezení. Byla velice šťastná, když jsem jí řekla, jak mne Pán vede. Udělaly jsme jak Pán přikázal a *On* svůj slib dodržel. Ráno, vždy když se Janice probudila, cítila se volněji. Třetí den byla ode všech démonů osvobozena. Pán je tak milostivý! Věděl, že Janice by už další traumatické sezení nezvládla. Náš Pán má takovou lásku a je tak laskavý!

Nemohu dosti zdůraznit potřebu *intenzivní modlitby*, aby nás Pán vedl, dřív než přikročíme k osvobozování. Jedno je jisté: vždy začínáme modlitbou. A potom člověka, který si přeje být osvobozen veď k tomu, aby vlastními slovy vyznal Ježíše, kterému v souladu s Božím slovem slouží a aby se zřekl všeho a odmítl vše, co dostal od Satana

Osvobozování má probíhat v *příjemném a pohodlném prostředí*. Ženy prosím, aby si vzaly kalhoty nebo kalhotové sukně, aby se předešlo trapným situacím. Nejlépe je když každý přítomný sedí na obyčejné židli. To pomáhá nejen zůstat v bdělém stavu, ale dovoluje také určitou volnost pohybu.

Shledala jsem, že se osvobozované osoby *není nutně* nějak zvlášť *dotýkat*, jako třeba držet ji při zemi. Máš mít nad démony vládu tím, zeje svazuješ, a máš také požadovat, aby nad nimi měl vládu i osvobozovaný. Je-li toho absolutně neschopen, pak pravděpodobně nebude schopen udržet je vně ani poté.

Tělesný kontakt démony často vydráždí a způsobí zbytečné projevy a někdy otevírá vstupní bránu smyslné žádosti. Mezi opačnými pohlavími by k tělesnému kontaktu *nemělo dojít*, kromě mazání olejem. Pamatuj, že démoni využijí všeho, čeho jen mohou. Vyvolat chtíč či dokonce iluzi závadného kontaktu je pro démony snadné. Musíme udělat vše, co můžeme, abychom zabránili takovému problému.

Naléhavě doporučuji, aby se démony sexuální povahy nebo démony, kteří do člověka vstoupili vstupní branou sexuality, zabývaly pouze *osoby stejného pohlaví*. Osoby jiného pohlaví by v této době měly opustit místnost. Tím se nejen předchází problémům, ale také osvobozovaný je uchráněn velkých rozpaků. Pamatuj, že láska vždy ochraňuje, jak nám říká Písmo.

V případech, kdy je nutno zabývat se mnoha démony, a k tomu, abychom se jich zbavili, může být zapotřebí několika hodin. Určitě dělej *krátké přestávky*. Nikdy nezapomeň, že máš před sebou člověka. Je ho tělo je vystaveno silnému napětí, potřebuje tekutiny, uvolnění a odpočinek, teď i později. Prostě popros Pána, aby v přestávkách držel démony pod kontrolou. On lidské křehkosti vždy rozumí. Nežádá po nás, abychom pracovali čtyři hodiny bez přestávky. Mysli stále na to, *co se děje člověku*, ze kterého vymítáš démony. Dokonce jsem musela lidi po nedbalém osvobozování nesvědčitými křesťany hospitalizovat! Nikdy nezapomeň, že tito démoni udělají, co mohou, aby tělo dotyčného člověka roztrhali a rozervali zevnitř s cílem jej zabít, než dojde k jejich vyhnání. Musíš prosit Pána, aby ti dal potřebnou bdělost, pokud jde o to, co se v těle tohoto člověka děje.

Před vlastním osvobozováním se vždy snažím udělat si představu o tom, čím se budu zabývat. Nejlépe je vyhradit si *dostatek času* k tomu, aby mohl být úkol dokončen. Nejsou-li odstranění všichni démoni najednou, ti, kteří zůstali, umožní těm ostatním, aby se zase nastěhovali zpátky. A s tím

člověkem to bude horší než na počátku. Takovéto případy velmi odrazují.

Někdy démoni v osvobozovaném člověku vyvolají stav bezvědomí, až k bodu, kdy slábne dýchání a tlukot srdce. Zjistila jsem, že nejúčinnějším opatřením je prostě začít *nahlas číst Písmo*. Nejprve se modlí a popros Pána, aby donutil demony slyšet každé slovo. Obvykle čtu ze Zjevení od 18. kapitoly. Démoni toto Boží slovo nenávidí. Pak, když dotyčný opět nabude vědomí, musíš jej poučit, jak má démonům přikazovat a bezvědomí odmítnout. Dokud démon může člověka srážet do bezvědomí, tento člověk je příliš pasivní, než aby po osvobození dokázal zůstat čistý. Musíš jej naučit prosit Ducha svatého, aby jej udržoval v bdělosti před démonskými pokusy srážet jej. Tak, aby těmto jejich pokusům ihned dokázal vzdorovat. Je to těžká práce a dotyčný často nebude ochoten se tak namáhat. Tito lidé musí pochopit, že démonů nebudou moci být zbaveni, ani nebudou moci zůstat čistí, jestliže nebudou sami ochotni pracovat na ovládnání své mysli.

Musíme vždy následovat příkladu našeho Pána, rovněž v jednání s demony. V evangeliích se často setkáváme s tím, že démoni se tázali Ježíše, zda je přišel *trápit »předčasem«*. Ježíš vždy odpověděl: »Ne.« Následujme Jeho příkladu. Mnoho lidí přikazuje andělům, aby demony mučili a trápili, aby tak rychleji vyšli z člověka. Nenacházím v Písmu opodstatnění pro tuto praxi a vážně pochybuji, že by andělé uposlechli takový příkaz. Mnozí také přikazují démonům, aby odešli do »propasti« neboli pekla. V listu Židům nám Pavel říká, že v budoucnu budeme soudit anděly, ale nezdá se, že by nám bylo takovéto oprávnění dáno, dokud jsme ještě zde, v hříšném těle. Jednou jsem řekla zvláště vzpurnému démonu, který nechtěl odejít, že požádám Pána, aby ho uvrhl do pekla před časem. Ale je to nakonec Pánovo rozhodnutí, co se s tím démonem stane.

Musíš mít na paměti, že v Satanově říši *neexistuje věrnost*. Mezi demony je neustále skrytý bezohledný boj o pozice a uchvácení moci jednoho nad druhým. Mezi demony není láska, pouze nenávisť, žárlivost a hněv. Někdy to vede k zajímavým situacím.

Pracovala jsem se skupinou, která sloužila k osvobození jedné mladé ženy, která byla hluboko zapletena do okultismu. Věnovali se této ženě několik hodin. Nakonec všichni vnímali, že jednájí s posledním démonem, ale více než hodinu odmítal odejít. Pořád jim říkal, že nemůže jít, dokud mu neotevrou dveře. Zavolali mne, abych jim poradila.

Stejně jako oni jsem cítila, že démon lže, zvláště když před začátkem osvobozování pomazali a zapečetili místnost, aby zabránili jakýmkoli rušivým vlivům zvnějšku. Všichni jsme vnímali, že démon se nás snaží přimět k tomu, abychom otevřeli dveře a pustili ostatní demony dovnitř. Avšak z toho, co mi Bůh dal nahlédnout, jak to vypadá v Satanově říši, jsem nepochybovala, že tenhle démon patří k těm slabším a bojí se těch ostatních, že ho budou všelijak mučit a trýznit, kdyby z děvčete odešel. A tak jsem těmto lidem navrhla, aby se modlili nahlas a prosili Boha, aby, *je-li to Jeho vůle*, tomuto démonu zajistil bezpečný průchod tak, aby ho ti druzí nemohli mučit. Všimněte si, že rozhodnutí jsme svěřili do rukou Pána, protože jen On může prohlédnout démonské lži. Udělali, co jsem navrhla a démon okamžitě odešel. Často musíme rozhodnutí, co se týče »osudu« démona, svěřit do rukou Pána, protože On vidí celou situaci.

Démoni rychle ochabují v přítomnosti *chval*. Zpívání písní chval a podpoření modliteb chválou a děkováním je často velkou pomocí v oslabování démonů. Také nezapomínejte na moc Božího slova. Ctěte a citujte nahlas Boží slovo. Dvě části Božího slova démoni nemohou snést: Zjevení 18. kapitolu o pádu Babylona a poslední dvě kapitoly Zjevení o novém nebi a nové zemi. Často prosté čtení Božího slova nahlas stačí k tomu, abyste získali vládu nad demony. Obvykle se snažím, aby osvobozovaný člověk četl Boží slovo. Modlitba, chvála a Boží slovo jsou podivuhodné zbraně.

Půst

Mnozí lidé se ptají na půst před osvobozením, přičemž odkazují na tyto verše:

Když byli učedníci s Ježíšem sami, přistoupili k němu a řekli: »Proč jsme ho nemohli vyhnat my?« On jim řekl: »Pro vaši ma-lověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam,‘ a přejde; a nic vám nebude nemožné. **Takový druh nevychází jinak než modlitbou aposteni**»

Matouš 17,19-21

Příprava na osvobozování modlitbou a půstem je velmi důležitá jak pro toho, kdo slouží, tak pro

člověka, který má být osvobozen. Avšak nedoporučuji půst na den osvobození či den bezprostředně předcházející. Služebníci i člověk, který má být osvobozen, potřebují sílu, a to tělesně i duchovně. 24 až 48 hodin před osvobozením doporučuji zvýšený příjem bílkovin. Na Boží vedení potřebujeme být v každodenním životě neustále připraveni pravidelnou modlitbou a půstem. Nikoli pouze před nějakou zvláštní událostí, jako je například osvobození.

Pasivita

Když jsem po osvobození Elaine začala pracovat s dalšími lidmi, Pán mi začal ukazovat potřebu jednat s pasivitou lidí, kterým jsem se snažila pomoci. Přirozená touha většiny lidí je zůstat v pasivitě a všechny problémy přenechat *tobě*, aby ses s nimi vypořádal. Je velmi snadné upadnout do této pasti.

V posledních letech jsem opravdu málokdy přikazovala démonu, aby z někoho vyšel. Místo toho lidi učím, jak mají démonům přikazovat oni sami. Jsem spíše »trenér« a »fanda«, stejně jako ti, s nimiž spolupracuji. Zjistila jsem, že lidé, které instruuji, jak mají demony ze sebe vyhnat, jsou potom mnohem způsobilější udržet je venku. Dovolte několik příkladů.

Marta (není to její pravé jméno) se stala křesťankou, když jí bylo čtyřicet let. Šest let před naším setkáním přijala Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, předtím byla buddhistkou. Její otec byl mocný buddhistický kněz, který vykonal mnoho démonických uzdravení. Při jeho smrti Marta přijala všechny jeho demony. Jakmile přijala Ježíše za svého Pána, démoni v ní se vzbouřili a chtěli ji zabít. Od té chvíle byl její život neustálá muka.

Pod vlivem démonů vypila louh, a když ji to nezabilo, učinila další pokusy o sebevraždu. Vyprávěla, že nemůže číst bibli, protože, když se o to pokusí, její ruce ovládané demony bibli trhají a rozhazují po pokoji. Spolu s manželem (který se stal křesťanem ve stejnou dobu jako Marta) za ta léta nakoupili mnoho bibli. Marta prodělala řadu pokusů o osvobození, ale ani jeden nebyl úspěšný.

Když jsem na modlitbě hledala Pána a prosila o »klíč« k Martině případu, ukázal mi Pán, že se nenaučila chopit se moci a autority, která jí dána ve jménu Ježíše k tomu, aby demony přemohla. S manželem k nám jednou v neděli přišli. Spolu jsme se modlili a pak se Marta všech démonů zřekla. Vysvětlila jsem jí, že *musí* demony vyhnat v moci Ježíše Krista.

Dala jsem jí bibli a řekla, aby začala číst od listu Koloským. Když začala nahlas číst, démoni se ozvali. Mrštili bibli přes celou místnost. To se opakovalo znovu a znovu, jak jsem Martu učila démonům nahlas přikazovat ve jménu Ježíše. Trvalo to tři hodiny, než se nakonec Marta za stálých modliteb k Pánu, kterého prosila o moudrost a sílu, naučila rozpoznávat, kdy démoni začínají ovládat její tělo. Pak se naučila jim přikazovat, až nad nimi získala vládu. Zprvu nedokázala přečíst ani pár slov, musela se zastavit a démonům přikazovat. Snažili se ovládat její paže, ruce i nohy. Jakmile se naučila je v tomto zastavit, snažili se ovládnout její hlas. Byl to úporný boj, ale trpělivě vedena se Marta nakonec naučila, že *může* ovládnout.

Jakmile začala vítězit nad svým tělem i hlasem, přiměla jsem ji, aby se obrátila do Zjevení 18. kapitoly. Požádala jsem ji, aby od tohoto místa četla nahlas až do konce knihy. Vždycky, když cítila, že démon se snaží převzít vládu nad jejím tělem, myslí nebo hlasem, měla se zastavit a ve jménu Ježíše Krista mu přikázat, aby ji ihned opustil. Bitva byla v plném proudu!

Znovu a znovu se démoni snažili Martu zastavit, ale zůstala pevná. Ve chvíli, kdy se dostala k 21. kapitole Zjevení, čtení se stávalo snadnější a plynulejší. Než dočetla poslední kapitolu, byli všichni démoni pryč. My všichni jsme se radovali a chválili Pána, když četla poslední kapitolu Zjevení lehce a volně, konečně zbavena démonického sužování.

Příčinou problémů byla *pasivita*. Marta si myslela, že demony nezvládne, protože ji bili do ztráty vědomí. Avšak pod vedením a s modlitbou, aby jí Duch svatý dal poznat, kdy ji démoni začínají srážet, se nakonec naučila rozpoznávat jejich taktiku a v moci jména Ježíš je zastavit. Když se to naučila, museli odejít!

Mnoho lidí vám řekne, že demony nemohou ovládnout a zastavit, protože je bijí až do bezvědomí. To proto, že dovolili své mysli být pasivní. Duch svatý jim pomůže znovu získat vládu nad jejich myslí, takže budou moci rozpoznat, aktivitu démonů v samotném počátku. To je skutečný klíč - ne v první řadě demony vyhnat, ale udržet je venku.

Podobným případem byla Rena. Byla to šestnáctiletá dívka, která se zúčastnila satanského obřadu přijetí do klubu na gymnáziu. Po šesti měsících, když se ji někteří přátelé snažili přivést k Pánu, ji démoni začali sužovat prudkými břišními bolestmi. S obavami ji přátelé přivedli do sboru, který jsme

navštěvovaly.

Do sboru ji nesli; kopala kolem sebe a křičela. Svalila se do přední lavice, kroutila se a křičela bolestí. Pastor a několik členů sboru se k nám přidali, abychom jí sloužili. Studenti nám krátce popsali, co se stalo a řekli nám, že křičí bolestí už několik hodin. Pověděli nám, že dopoledne přijala Ježíše.

Jako první bylo získat Reninu pozornost. Byla mladá a jakmile bolesti začaly, zpanikařila. Občas je mívala už dříve a čtrnáct dní předtím, než jsem se s ní setkala se podrobila řadě lékařských vyšetření. Ale lékaři nezjistili žádnou fyziologickou poruchu. To ráno bolesti zase začaly, ale mnohem intenzivněji.

Poprosila jsem o kousek mokré látky, přiložila ji Reně na tvář a poprosila ji, aby se napila chladné vody. To jí pomohlo znovu se ovládnout. Řekla jsem jí, že abychom jí mohli pomoci, musí přestat křičet. Když se uklidnila, vyprávěla mi sama svůj příběh. Pán mne vedl, abych blíže zkoumala, jak je to s jejím spasením. Jak se ukázalo, Pána ve skutečnosti dosud nepřijala. Mluvili skrze ni démoni, kteří studentům namluvili, že je spasena.

Objasnit jí spasení trvalo skoro třičtvrtě hodiny. Jak jsem vyzozorovala z jejích očí, znovu a znovu v ní vystupovali démoni a blokovali ji, aby neslyšela, co říkám. Opakovaně jsem musela démonům pohrozit a přikazovat, ve jménu Ježíše aby se stáhli, abych s Renou mohla mluvit.

V jejím případě se boj soustředil na spasení. Řekla jsem jí, že musí ze své vlastní vůle poprosit Ježíše Krista, aby ji spasil a očistil ode všech hříchů. My jsme tam byli připraveni jí pomáhat, ale poprosit musela ona. Boj trval skoro hodinu. Znovu a znovu Rena začala mluvit k Ježíši, a démoni na ni pokaždé divoce zaútočili prudkou bolestí a ona křičela. Snad se ptáš, proč jsme démonům nepřikázali odejít, ale Duch svatý nás všechny vedl k tomu, aby Rena bojovala za svou spásu sama, ze svého vlastního rozhodnutí. Jinak by potom nebyla schopna udržet demony venku.

Když démoni nakonec viděli, že se jim nepodaří zastavit ji bolestí, pokoušeli se jí zabránit mluvit. Modlili jsme se, zpívali chvalozpěvy Pánu, přikazovali démonům a svazovali je ve jménu Ježíše. Nakonec Rena prorazila a vykřikla: »Ach Bože, slituj se nade mnou, hříšnici. Jak mě můžeš natolik milovat, že jsi mě spasil, i když jsem uctívala Tvého nepřítele Satana? Ach Bože, věřím, že Ježíš za mě zemřel. Prosím tě, odpusť mi a očisti mne od hříchu!«

To byl první krok. Když byla Rena spasena, udělali jsme přestávku. Věděla jsem, ze je těmi dvěma hodinami boje vyčerpána. Znovu jsem jí omyla a pomohla jí napít se. Asi deset minut jsme odpočívali. Pak jsem Reně řekla, aby ve jménu Ježíše přikázala démonům odejít. Přes tři hodiny jsme intenzivně bojovali, dokud všichni démoni neodešli. Nakonec odešly i bolesti. Rena i my všichni jsme byli úplně vyčerpání.

Myslím, že pomáhat někomu při osvobození je jako pomáhat ženě při porodu. Je to vyčerpávající pro obě strany.

V jedné chvíli jsem Pána prosila, zda by od ní nevzal tu bolest, zda bychom se nemohli o její bolest podělit (NE o demony). Pán řekl: »Ne, protože by se vzdala a nezbavila by se všech démonů.« V případě Remy Pán bolest dovolil, aby ji povzbudil bojovat dál, dokud všichni démoni nebudou venku.

Potom Rena bojovala ještě šest měsíců, aby udržela demony venku, ale měla bratry a sestry v Kristu, kteří jí podepřeli. Při osvobození se naučila přikazovat démonům a udržovat je od sebe. Nemusím říkat, že obrácení pro ni bylo významným prožitkem. A Rena si spasení váží více než většina mladých, s nimiž se setkávám. Nyní je již rok volná a čistá od démonů a roste v Pánu.

Náš přirozený lidský soucit nás často vede k tomu, že se snažíme člověku pomoci ulehčením námahy, místo abychom člověku pomohli situaci se probíjet. Pán ví, že obvykle si více vážíme toho, co nás něco stálo, než toho, co přijde samo. Pro Renu bylo namáhavé demony vyhnat, ale bylo to rozhodující proto, aby je snáze udržela venku.

Užití oleje

Mazání olejem je při osvobození velmi užitečné. Často mažu olejem, když vyháním vůdčího démona. To závisí na tom, jak mne vede Duch svatý. Nepřehlížejte tento užitečný nástroj.

Jazyky

Jazyky působí v oblasti osvobození nemalé potíže. Lidé z letničních církví se mnohdy domnívají,

že promluví-li někdo v jazycích, je osvobozen. Dopouštějí se však vážné chyby, když nezkoušejí ducha, který mluví. Často promluví skrze člověka démon, a snaží se oklamat ty, kteří slouží k osvobození, aby si mysleli, že tento člověk je čistý. Hodně lidí mi říkalo, že poznali když byl někdo očištěn, protože »přijal Ducha svatého a promluvil v jazycích«.

Vždy požadují, kvůli obrovské aktivitě démonů při osvobozování a jejich pokusům klamat, aby nikdo v jazycích nemluvil. Viděla jsem mnoho případů, kdy jeden či více služebníků mluvili v jazycích a nikdo nevykládal. Nemluvil ovšem Duch svatý, ale démon, který rušil.

V této věci musíš hledat Pána. Jestliže lidi, s nimiž spolupracuješ, *dobře neznáš*, a nevíš jistě, jaký je jejich vztah s Bohem a jejich jazyk jsi nezkoušel, pak ti doporučuji, aby ses osvobozování, při němž se mluví v jazycích, nezúčastňoval.

Lidé se mne ptají, zda všichni démoni rozumějí anglicky nebo kterémukoli přirozenému jazyku. Démoni jsou velice chytří. Mohou rozumět všem jazykům a když ne, můžeš si být jistý, že Duch svatý jim to „přetlumočí“ neboť je to v každém případě On, kdo je vyžene.

Osvobozování lidí z okultismu

Naneštěstí mnoho lidí zapletených do okultismu chce „jíst koláče bez práce“. Jinými slovy, chtějí se mocí Ježíše Krista zbavit problému, ale nechťejí se vzdát úplně svých démonických schopností. Zjistili jsme, že v oblasti osvobozování ušetříme mnoho času a námahy, jestliže člověku, který o osvobození žádá, objasníme, že nejprve přikážeme odejít démonu dávajícímu mu schopnost komunikace s duchovním světem. Vysvětlíme mu, že ztratí své čarodějnické schopnosti, jakmile tento démon odejde.

Jestliže tento člověk o osvobození vážně nestojí nebo se nás snaží klamat, rychle se stáhne, když zjistí, že odstraněním tohoto démona by okamžitě přišel o veškeré schopnosti používat své duchovní tělo.

Také jsem zjistila, že tato oblast se často přehlídí a tato vstupní brána se často ponechává otevřená. Důsledkem je mnohé trápení, protože Satan a jeho démoni budou tuto osobu neustále obtěžovat. Viz 16. kapitolu, kde jsou uvedeny příklady.

Lidé, kteří byli zapleteni do okultismu, mívají mnoho démonů. Zjistila jsem, že nejsnadnější je očištění podle oblastí. Přikazovat vždy hlavnímu démonu té které oblasti, aby odešel *se všemi svými podřízenými*. Těmito oblastmi jsou:

1. U většiny lidí, hluboko zapletených do okultismu, je *vstupní brána pro samého Satana*. Tuto nejvnitřnější bránu udržuje otevřenou velmi vysoký démon, který si většinou říká »syn Satana«. (Všimni si: tento titul se mění podle zeměpisných oblastí a konkrétní jména těchto démonů se také mění. Jejich příliš mnoho, než abychom je mohli vyjmenovat. K získání autority nad démonem stačí specifikovat oblast jeho působení.) Tato brána dovoluje samotnému Satanu vstupovat do člověka, mluvit a jednat podle svého chtění skrze jeho tělo. Tento démon se do člověka dostává velmi často skrze sexuální poměr s démony nebo s veleknězem či velekněžkou kruhu.

2. Další oblastí je *lidský duch*. Nad tímto duchem je jeden vysoký démon. Tento démon se často nazývá »vůdčí duch« či »rádce«, ale v různých oblastech může mít různé tituly.

Uvnitř samotného ducha jsou tři oblasti, z nichž každá má svého hlavního démona s mnoha menšími démony pod jeho velením. Tyto tři oblasti jsou:

svědomí - schopnost rozeznat dobré a zlé,

intuice - schopnost poznat Pána a vnímat jeho přítomnost,

uctívání - oblast, skrze kterou uctíváme Pána v »duchu«, jak je o tom v Janovi 4,23.

3. *Duše* má několik oblastí. Vrchní démon nad celou oblastí duše se obvykle sám označuje jako »démon moci«. O těchto démonech moci bylo podrobněji pojednáno v 16. kapitole, kde se zabývám tématem ducha ovládaného duší. V duši je šest oblastí. První tři oblasti mají co do činění s ovládním

ducha:

vědomá, podvědomá, nevědomá.

Pak jsou tu tři další oblasti:

vůle, mysl, emoce.

Každá z nich má vrchního démona s jeho poddanými.

4. Poslední je *fyzické tělo*. Vrchní démon nad tělem je obvykle »dé-mon smrti« jako například Jággog. Jsou mocní a jsou schopni v krátké době skrze nemoc přivodit fyzickou smrt člověka, v němž přebývají, jestliže jim v tom nezabrání Bůh.

V těle jsou tyto oblasti:

mozek - míní se zde fyzický orgán,

ostatní fyzické tělo,

sexualita - otevřené dveře této oblasti drží vrchní démon, který umožňuje Satanu a jiným démonům mít sexuální styk s touto osobou. Často se tito démoni podílí na sexuální perverzii.

Je mnoho biblických veršů, které na výše uvedené oblasti upozorňují a potvrzují je. Pro nás nejdůležitější je:

Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětil a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

1. Tesalonickým 5,23

Máte-li další otázky z těchto oblastí, vřele doporučuji knihu Watchmana Neeho *The Spirituál Man* (Duchovní člověk). Obsahuje vynikající biblické odkazy a vysvětlení k těmto oblastem.

Démonické projevy

Z celé oblasti osvobozování je tato oblast nejčastěji špatně chápána a zneužívána. Většina pracovníků sloužících k osvobozování přikazuje démonům, aby se nejprve, než budou vyhnáni projevíli. *Nenacházím* pro to biblický podklad. Právě naopak. Pouze v jednom případě se Ježíš zvláště ptal démona na jeho jméno, a v tomto případě mluvil nejprve démon k Němu. To je případ člověka posedlého démonem zvaným Legie. Jinak Ježíš démonům důsledně přikazoval, být zticha a odmítal s nimi mluvit. Nacházíme se na nebezpečné půdě jestliže nenásledujeme jeho příkladu.

Až příliš mnoho křesťanů, kteří se věnují službě osvobozování, je oslněno kontaktem s duchovním světem. Vychutnávají, mohou-li s démony mluvit! Když to dělají, dopouští se hříchu vlastněním familiárního ducha. Bůh nechce, aby jeho lid rozmlouval s démony. *Všichni* démoni jsou lháři a jsou vychytralí. Rychle zahrají na strunu lidského sobectví a podněcují pýchu.

Pýchaje nejnebezpečnějším osidlem v oblasti osvobozování. Snadno přichází pocit „vzrušení“ mocí, když démoni na rozkaz odcházejí. Nedávno jsem mluvila s jedním mladým pastorem, který právě učinil první zkušenost s vymítáním démonů. Řekl mi: »Nikdy jsem necítil takovou moc! Nic mě nemohlo zastavit, nic mě nemohlo zastrašit. Měl jsem nad těmi démony úplnou moc!«

Tento výrok mi ukázal, že už přímo skočil do Satanovy pasti. *Upadl do pýchy*. Ta moc nebyla jeho, byla Boží. Ježíš varoval své učedníky před stejnou věcí:

Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.

Lukáš 10,20

Rozmlouvání s démony vede nejen k pýše, ale také může vést k mnoha vážným omylům. Velmi často služebníci poroučejí démonům, aby řekli, jak se do člověka dostali. K čemu to je? Démoni budou vždy velice opatrní, budou vždy lhát, aby služebník nenašel pravdu.

Někteří pastoři mi vyprávěli, že mohou démonům poručit, aby předstoupili před Boží trůn. Dělají to proto, protože si myslí, že démoni nemohou lhát před Božím trůnem. Tento svůj názor opět nemohou nijak podložit Božím slovem. Ve Zjevení 12 nám Boží slovo říká, že Satan sám stojí před Bohem a falešně obviňuje Boží lid. Jestliže sám Satan stojí před Božím trůnem a lže, proč bychom si měli myslet, že by démoni měli jednat jinak?

Chceme-li informaci o tom, jak démoni do člověka vstoupili nebo kdo jsou atd., musíme ji získat od Ducha svatého. Opakuji, *všichni démoni jsou lháři!*

Dále je tu otázka *démonických projevů*. Opět nenacházím žádné verše v Písmu, kdy by Ježíš poručil démonu, aby se projevil. Vždy jim přikázal, aby byli zticha a šli. Shledávám, že většina služebníků poručí démonům, aby se projeví, protože jediné tak prý mohou zjistit, že skutečně odešli. To je omyl. Jakmile démonu přikážeš, aby se projevil, dáš mu svolení, aby si dělal, co chce. Nemysli si, že nemohou předstírat a obelstít tě, aby sis myslel, že odešli, když dotyčný člověk zakašle atp. Nejčastěji mohou! Pouze Duch svatý ví, kdy jsou pryč. Pouze On může říci, jestli démon odešel nebo ne. Jestliže se spoléháš na tělesné příznaky, brzy upadneš do omylu. Když přikazuješ démonu projevit se, dáváš mu možnost člověkem trhat a škubat. Viděla jsem služebníka na videu, jak mladému muži hledajícímu osvobození říká: »Jen se uvolni a dovol démonům, ať dělají, co chtějí.« Jaký omyl! Kdy Ježíš dovolil démonům dělat si, co chtějí? Znovu, pro tyto způsoby není žádný biblický podklad. Kvůli těmto způsobům jsem musela lidi opravdu hospitalizovat. Puť démona při osvobozování a on udělá vše, co může, aby člověka, z něhož má odejít, zabil. Ty jako služebník osvobozování bys měl vždycky usilovat o to, aby poškození způsobené démony bylo co nejmenší.

Vyzývám každého, kdo pracuje na poli osvobozování: musíš se spoléhat na projevy a tělesné příznaky, abys poznal jestli je v člověku démon, co a kdo títo démoni jsou a zda odešli nebo ne? Jestliže ano, pak ti musím říci, že *nemáš* s Bohem takový vztah, jaký bys měl mít, abys mohl v této službě stát!

Hromadné osvobozování

To je další z běžných způsobů mnoha služebníků. Opět, pro »hromadná osvobozování« nenacházím sebemenší podporu v Písmu. Ježíš vždy pracoval s každým člověkem jako s individuální bytostí. V mnoha případech vlastně démona rychle vyhnal, ještě dříve, než se stačil seběhnout zástup.

Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: »Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevrháš se!«

Marek 9,25

Ježíš se nepřišel předvádět. Démoni předvádění milují! Velká kapitola lásky 1. Korintským 13 nám říká, že láska vždy chrání. Proč bychom neměli chránit člověka, který hledá osvobození, od uvedení do rozpaků před publikem?

Také zjistí, že tyto způsoby hromadného osvobozování mají vždy tento postup: vezmou člověka na pódium a přikážou celé řadě určitých démonů, aby se projeví a vyšli. Dokonce jsem slyšela, jak takovíto služebníci rozkázali démonům vlkodlaků, aby se projeví a vyšli! Co by asi dělali, kdyby někdo mezi posluchači se proměnil ve vlkodlaka a začal zabíjet lidi? Dali mu k tomu svolení příkazem, aby se projevil! Kolikrát je takovéto osvobozování pouhá okázalost či masová hysterie! A co nespasení lidé a děti, kteří jsou přítomni a nemají ochranu? Co zabrání vstupu uvolněných démonů do těchto lidí? Nic!

V Božím království se vše děje v lásce a v řádu. Bůh není původcem zmatku. Ježíš vždy jednal s každým člověkem jako s jednotlivcem. Nenásledujeme-li Jeho příkladu, nejsme vpravdě Jeho služebníky.

Magnetofony a kamery

Praxi nahrávat osvobozování shledávám jako obzvláště nešťastnou. Za prvé, kde je láska k osvobozované osobě a její ochrana? Za druhé, je-li účelem zaznamenat projevy démonů, pak když démonům prikazuješ, aby se projevili, opět porušuješ principy Písma. Velmi obtížně demony ovládneš, neboť ti předvádění milují. Magnetofony a kamery mají démoni v oblibě. Ježíš, Jeho učedníci a svatí Boží se po všechna léta dokázali s demony vypořádat mocí Ducha svatého. Takováto zařízení nepotřebovali. Neshledávám jejich užitek a nechci člověka hledajícího osvobození vystavovat něčí zvědavosti.

Snažme se dělat vše v poddanosti našemu podivuhodnému Pánu, Spasiteli a Veliteli Ježíši Kristu.

NÁSLEDNÁ PÉČE

Udržet demony venku, je boj sedmkrát tvrdší než bylo dostat je nejprve ven. To proto, že každý vyhnáný démon půjde a vezme s sebou sedm dalších, silnějších, než je on sám a budou se snažit vrátit se zpět. Mnoho lidí si myslí, že jakmile jsou osvobozeni, je po boji. Když zjistí, že tím boj teprve začal, jsou tím sklíčení. A co je horšího, trápí je pocit viny. Kvůli boji, který prožívají, mají pocit, že dělají něco špatně nebo že při osvobození démoni nebyli vyhnáni všichni. Čím více naučíš člověka o boji, který přijde po osvobození, tím spíše může udržet demony venku.

Jedním z hlavních problémů, jak udržet demony po osvobození vně, je ovládnutí mysli. Tímto problémem se podrobně zabývá 15. kapitola. Musíš lidi, kteří přijímají osvobození, vyučovat, že démoni, jakmile budou venku, se budou snažit sužovat člověka stejnými tělesnými příznaky nebo pocity, jako když byli v něm. Pokaždé, když budou takovéto pocity či příznaky prožívat, musí démonům okamžitě prikazovat. Démoni *budou vidy lhát* a namlouvat člověku, že jsou zase zpátky, i když to ve skutečnosti nebude pravda. Jestliže člověk tyto myšlenky přijme, pak demona skutečně přijal zpět. Vše v našem křesťanském životě musí být založeno na víře. Jakmile je člověk osvobozen a všichni zúčastnění prožívají jednotu a pokoj v tom, že tento člověk byl skutečně plně osvobozen, pak tento člověk musí stát ve víře, že *tomu tak je*.

Lidé, kteří měli vůdčí duchy, se budou muset doslova naučit opět samostatně používat svou mysl. Ti, kteří používali meditaci a jiné techniky zahrnující »vyprazdňování« myslí, musejí pochopit, že za žádných okolností si již nemohou dovolit mysl vyprázdnit. Učiní-li tak, otevrou démonům vstupní bránu. Mysl je jako sval: jestliže se nepoužívá, ochabuje. Znovu vycvičit mysl *způsobuje bolest* právě tak, jako je bolestivé rozcvičit ochablý sval. Lidé, kteří mají vůdčího ducha, si neuvědomují, jak velice jsou na tomto duchu závislí. Často si mi lidé - poté, co byl jejich vůdčí duch vyhnán - stěžovali, že »se cítí hloupě« nebo že »mají potíže s myšlením a pamětí«. Démoni jsou chytřejší než lidé. Ti, kteří se zřeknou vůdčího ducha, ztratí i něco z moudrosti neboť už nemají přístup k jeho informacím. Avšak žádný démon se nemůže přiblížit neuvěřitelné moudrosti Ducha svatého, která nyní bude osvobozenému dostupná. Ovšem Duch svatý nám nebude poskytovat informace, abychom *my* vypadali moudře.

Mysl nejlépe rozcvičíme učením se nazpaměť Božímu slovu. Ve skutečnosti je takovéto učení se Slovu pro každého, kdo prožil osvobození, naprosto nezbytné. Je dobré tak činit i před osvobozením, neboť to pomáhá překonat pasivitu. Učit se zpaměti Boží slovo není snadné pro nikoho. Ráda bych se s tebou podělila o metodu, která se mi nejvíce osvědčila.

Odděl si každý den určitý čas. Já třeba každé ráno strávím dost času úpravou vlasů. Oddíl, který se chceš naučit, si napiš na kartičku 3x5 cm. Já si ty kartičky nalepím na zrcadlo. Před oddíl, který sis zvolil, i za něj si napiš, odkud je. Nejlépe je omezit se na dva až tři verše. Pak si tyto verše i s odkazem neustále *nahlas* opakuj, až je dokážeš říci jednou nebo dvakrát bez chyby se zavřenýma očima. Například:

Jan 3,16 - Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. –

Jan 3,16

Další týden si přidej další verše. Když to budeš dělat poctivě tři měsíce, provždy si toto místo zapamatuješ. Jsi-li muž, snad se holiš. Využij tento čas k učení Božího slova. Najdi si nějakou činnost,

kteřou děláš každý den a která nevyžaduje velké soustředění, a tento čas využij k učení Božího slova. Můžeš to dělat při umývání nádobí. Nenapadali tě, kde takový čas najít, popros Pána, aby ti v tom pomohl.

Brzy poznáš, že Duch svatý ti tyto verše vícekrát během dne připomene. Jestliže jsi uplatňoval meditační techniky, jaké se používají v hnutí New Age, nebude toto úsilí bez bolesti. Avšak stojí to za to. Když to budeš dělat, plníš příkaz, který nám dává Pavel v listu Římanům 12:

Abyste svá těla přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť, to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž *proměňujte se obnovou své mysli*, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.

Římanům 12,1-2

V Žalmu 119 je moudrá rada:

Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova... Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.

Žalm 119,9.11

Uchovávat Boží slovo v srdci můžeme tak, že *se mu naučíme nazpaměť*.

Čas osvobození, dokud démoni nejsou nuceni jít a boj není dobojován, je pro všechny zúčastněné mimořádně vyčerpávající. Jak osoba, která je osvobozována, tak ti, kdo jí slouží, budou vyčerpaní a pak budou prožívat různé tělesné příznaky. Velmi běžné jsou bolesti svalů a kloubů.

Jestliže osvobození trvalo dlouho a bylo úporné, pak člověk, který byl osvobozen, může potřebovat jeden nebo dva dny odpočinku na lůžku. Nemohu dosti zdůraznit potřebu bílkovin. Měl by po několik dní dvakrát denně jíst kvalitní hovězí nebo skopové maso, měl by si také vzít komplexní vitamínovou dávku - zvláště, když se ve stravování »od-bývá«.

Křesťané, kteří slouží osvobozením, musí dbát na to, aby neupadli do léčky tím, že by se nechali příliš unavit. Vzácně je osvobození nepředvídané. Naplánuj osvobození tak, aby sis mohl po něm dostatečně odpočinout. Není moudré zúčastnit se osvobození dlouho do nedělní noci a předpokládat, že v pondělí ráno snadno vstaneš do práce! Viděla jsem mnohé neštěstí způsobené tím, že služebníci nerespektovali Pánovo vedení v této oblasti.

U některých lidí, kteří byli posedlí démony od narození nebo od útlého dětství, bude potřeba, aby si je po osvobození někdo vzal k sobě domů a určitou dobu o ně pečoval. Chtěla bych uvést příklad Elaine.

V Elaine přebývali démoni již několik dní po narození. Jestliže jsi četl knihu *Přišel osvobodit zajaté*, víš, že hned po narození byla prodána Satanu na základě smlouvy stvrzené krví. V té době do ní vstoupilo mnoho démonů. Tito duchové značně bránili jejímu normálnímu vývoji. Často jí úplně zablokovali mysl a používali její tělo, jak se jim zlíbilo. Pracovala jsem s řadou podobně posedlých lidí, kterým z paměti vypadne celý rok nebo delší období života.

Když jsme se v den jejího konečného osvobození vracely domů, obrátila se Elaine ke mně a řekla: »Víš, já se cítím tak divně. Jako bych ani nevěděla, kdo jsem.« Ráno, když se probudila, byl u ní patrný úpadek až k úrovni malého dítěte. Pán to dovolil, aby umožnil Elaine růst a rozvíjet se, protože jí to démoni tehdy nedovolili. Její vývoj ovšem značně urychlil, ale tento proces růstu trval tři měsíce. Nevím, co bych dělala bez Pánova vedení v tomto období. Náhle jsem měla v rukou »dospělé dítě«.

Ale Pán mi ukázal, že dal Elaine možnost vyvíjet se v ovzduší stálé lásky a napomínání v Pánu, což ve svém dětství nezažila.

Od té doby jsem toto prožila s řadou dalších lidí, kteří byli podobně od útlého dětství zavlčeni do okultismu. Každý člověk je jiný, ale každý, kdo byl od dětství demonizován, bude mít ve své osobnosti a životě místa, která nebudou správně rozvinuta. Toto je velice těžké období, které vyžaduje mnoho lásky a péče Božího lidu. Je pak na zodpovědnosti člověka, který těmto lidem pomáhá, aby se denně modlil za jejich ochranu a postavil se za ně do mezery. Zdá se, že Pán útoky démonů zadržuje, aby těmto lidem dal příležitost »vyrůst« a postavit se na vlastní nohy ve vztahu s Bohem. Toto je velmi citlivé období a ti, kteří slouží osvobozením, mají velkou zodpovědnost, aby těmto lidem v této těžké době pomáhali.

O jizvách, které zůstanou, lidé neradi mluví, ale je to skutečnost. Každý, kdo byl mnoho let zapletený do okultismu, bude mít jizvy. To se často projevuje v osobnostních rysech, slabých místech atd. Tyto jizvy jsou prostě zde a ten, kdo s těmito lidmi pracuje a miluje je, musí je přijímat a bez odsouzení takové, jací jsou.

V každém případě, pokud byl člověk těžce posedlý démony, uzdravování si vyžádá delší dobu. Jakmile jsou démoni pryč, vše v těle, duši a duchu bude muset být uzdraveno a opět uvedeno do pořádku. To je často velmi bolestný proces který se nestane přes noc. My, kteří těmto lidem pomáháme, se musíme často modlit o zvláštní milost, abychom k nim zachovali lásku. Musíme neustále spoléhat na Pána, že On nám dá moudrost a povede nás.

Neste břemena jedni druhých, a tak plňte zákon Kristův.

Galatským 6,2

Láska, péče a nesení. O to při službě osvobozování jde.

Závěrem

Psala jsem zde o některých závažných tématech a nepochybuji, že mnozí z vás budete přemýšlet, co uděláte se všemi těmito informacemi. Nuže, nejprve musíme poznat, že

Žeň je mnohá, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň.

Lukáš 10,2-3

Skutečně žijeme v posledních dnech. Návrat našeho Pána je velice blízko. V *Údolí rozhodnutí* jsou zástupy duší a nepřejdeme-li proti Satanu a démonům do útoku, půjdou tyto vzácné duše do pekla a budou na věky ztraceny.

Jsi ochoten stát se v této žni dělníkem? Jak mají tito ztraceni a zajatí *vědět*, že mají vzývat jméno Páně, aby byli spaseni a osvobozeni, když *ty* jim to neřekneš? Chceš stát a dívat se, jak Údolím rozhodnutí pochodují přímo do pekla? Chceš stát před soudnou stolicí Kristovou a za všechny tyto lidi vydávat počet, protože tys nebyl ochoten být dělníkem při žni?

Každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen. Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li posláni?

Římanům 10,13-15

Chceš-li být dělníkem, musíš být povolán.

Zátěž práce při této žni, citová, tělesná i duchovní, je taková, že není naděje, že bychom obstáli, *kdyby nás nepovolal Páří*. Musíme Pánu říct, že Mu chceme sloužit, ale musíme Jej také naléhavě prosit, aby nám dal své povolání jasně poznat. Musíme s jistotou *poznat*, že jsme povoláni k Pánově žni. Avšak nesmíme si zahrávat. Jakmile nás Pán povolá, *musíme* být Jeho povolání poslušní.

Ježíš mu řekl: »Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží.«

Lukáš 9,62

Odmítnout Boží povolání pro svůj život, to je velmi vážné. Ježíš řekl, že jestliže to uděláme, nejsme způsobilí pro Boží království. Věřím, že *poslušnost* je klíčem k pochopení tohoto výroku našeho Pána:.

Mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.

Matouš 22,14

Je »málo vyvolených«, protože je málo *poslušných*. »Vy volení«jsou ti, kteří jsou poslušní.

Aj, poslouchati lépe jest, nežli obětovati...

1. Samuelova 15,22

Pros Pána, aby s tebou vstoupil do smlouvy, je-li to JEHO vůle. Avšak do žádné smlouvy s Pánem nevstupuj lehkověrně. Drazí, stojíme v boji na život a na smrt, náš život a duše je v sázce, stejně jako životy a duše mnoha jiných.

Jak je ti lidská duše cenná? Jsi ochoten obětovat soukromí svého domu? Jsi ochoten ztratit pověst? Či dokonce položit život, jen aby jedna duše mohla být spasena? Můžeme udělat něco víc než následovat příklad našeho drahého Spasitele?

Před námi jsou temné dny. Věřím celým svým srdcem, že Pán se chystá před svým příchodem pročistit svou církev pronásledováním tady v Americe i ve zbytku svobodného světa. Nad celou zemí se rychle smráká. Vše, co se děje na politické scéně, ukazuje, že Satan rychle vkládá své poslední kousky do mozaiky, aby vytvořil Jednotnou světovou vládu, jak je prorokováno v bibli. Pokaždé, když s někým sdílíme evangelium nebo někomu dáváme traktát nebo jinou evangelizační literaturu, klademe na území nepřítel »minu«. Ztěžujme Satanu jeho poslední tahy, jak jen můžeme, pokládejme »miny« po celém území, které chce ještě zabrat!

Satan se tě pokusí mučit strachem. Nedovol mu to. Vím, že budu muset čelit velmi těžkým časům, ale kdykoli přichází myšlenka, která mi nahání strach, přikazuji přímo démonu strachu ve jménu Ježíše Krista. Stojím pevně na těchto dvou verších Božího slova:

Proto také všechno snáším a nestydím se vydávat svědectví, neboť vím, komu jsem uvěřil. Jsem přesvědčen, že on má moc chránit, co mi svěřil, až do onoho dne.

2. Timoteovi 1,12

Hospodin za mne dokončí zápas [*dokoná za mne*]...

Žalm 138,8

Je pro mě velice důležité, že jsem se odevzdala Pánu. Prostě věřím, že *On dokoná* svůj záměr se mnou a že *mne zachová* pevně v Sobě až do konce. Nesmím Satanu dovolit, aby mi do mysli vkládal pochybnosti a strach. *Vím*, že můj Bůh má dostatečnou moc k tomu, aby mi dal sílu pevně stát, aby mi dal sílu odmítnout zřici se mého předivného Pána a Spasitele Ježíše Krista bez ohledu na to, jakému trápení snad budu muset čelit.

A pak, v této důvěře budme poslušní Božího volání:

Provolejte mezi národy: Vyhlaste boj, probudte bohatýry, ať přitáhnou všichni bojovníci!

Překujte své radlice v meče, vinařské nože v oštěpy! Slabý ať zvolá: »Jsem udatný!«

Davy a davy jsou v Údolí rozhodnutí

a den Hospodinův v Údolí rozhodnutí *je blízko*.

Joel 3,9-10.14

Ježíš řekl: Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky.

Lukáš 10,3

Kéž Bůh, náš Otec, ti žehná a vede tě na každém kroku skrze svého jednorozeného Syna Ježíše Krista, našeho Pána.

Přijď brzy, Pane Ježíši!